

Một trăm bốn mươi một chương Trường Canh đạo nhân

Long tộc cùng muỗi đánh một trận, mình ngược lại thành người thắng?

Thu được Long tộc đưa tới tạ ơn lễ thời, Lý Trường Thọ còn chỉ là ần ần có loại này cảm giác;

Đặng thu được Đông Mộc Công đưa tới Ngọc Đế ban cho, Lý Trường Thọ cuối cùng giết mình Đại Minh bạch...

Một trận chiến này tuy rằng là Long tộc thắng, nhưng quả thật là hấn được lợi .

Chỉ là mất chút võ mồm, lãng phí một chút tiên lực, Hải Thần giáo bị vài toà thần miếu kiến trúc tổn thất, liền không duyên có được chông chắt thành núi nhỏ bảo vật.

Lại thu hoạch Long tộc cảm kích, cho Long tộc không nhỏ nhân tình.

Này mua bán, lai bao nhiêu lần, hấn tiếp...

Thôi, tốt nhất còn là vô sự phát sinh.

Long cung tặng cho chi bảo đại bán vi bảo tài linh thạch, non nửa là một ít san hô, trân châu, dạ minh châu loại này đơn thuần 'Tài bảo' .

Vàng bạc loại này tục vật, long cung tự nhiên khinh thường đưa.

Bảo tài linh thạch, cộng thêm kia mấy chục khẩu đại thùng, đều nhượng Lý Trường Thọ giấy đạo nhân thu, này tại thế tục cũng cũng không trọng dụng.

Trữ vật bảo nang đa, ở trong này cũng phát huy chí quan trọng yếu tác dụng!

Kia chút tài bảo, Lý Trường Thọ nhất bộ phận ban cho cho biểu hiện không sai Hùng trại Vu Nhân thần sứ, nhất bộ phận lưu làm tu kiến thần miếu sử dụng.

Kế tiếp...

Lý Trường Thọ phỏng chừng, chỉ là kiểm kê, xử lý này chút bảo tài, cấp này chút bảo tài đánh thượng vu mật cấm chế, hai chi giấy đạo nhân liền muốn bận rộn thập thiên nửa tháng.

Nhưng có này nhất trợ lực...

Tiểu Quỳnh Phong tổng hợp lại phòng ngự đại trận, cùng với Tiểu Quỳnh Phong lang thang kế hoạch, có thể hướng trước bước ra nhất đi nhanh!

Mặc dù có bấp đùi, nhưng chạy còn là muốn, khu...

Tuy rằng đến nay có đại lão chỗi dựa, nhưng còn là làm tốt vạn toàn chuẩn bị, ứng đối bất cứ tình huống nào.

'Đương chuyện tốt phát sinh thời điểm, nếu quá mức tự hi, tất sẽ có trình độ bất đẳng chuyện xấu phát sinh.'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, đáy lòng vui sướng dần dần hóa thành lo lắng, bắt đầu tự kiểm quanh mình sự.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ mới vừa kiểm kê nửa ngày long cung tặng bảo, kia đạo quen thuộc thân ảnh, lại đi tới quen thuộc phố cổ, vào quen thuộc cửa miếu...

Tới, tự nhiên là mang theo Ngọc Đế ban cho Đông Mộc Công.

Lý Trường Thọ nhượng nhất chỉ giấy đạo nhân hóa thành tóc trắng xoá gầy gò lão giả, bung phát trần, một thân áo bào trắng, toàn thổ tiến đến cùng Đông Mộc Công tương kiến.

—— trước đây Lý Trường Thọ dẫn dò, nhượng Đông Mộc Công hoán một nhà Hải Thần miếu chạm trán, hoàn toàn thành gió thoảng bên tai.

Vào sơn thủy linh đồ, Đông Mộc Công mặt lộ vẻ thân thiết, vấn một tiếng: "Hải Thần khả an phủ?"

"An, đa tạ Mộc Công quải niệm."

"Lần này không chỉ là bản đạo quải niệm, cũng là Bộ Hạ phái bản đạo lại đây."

"A? Đa tạ Bộ Hạ quải niệm!"

Lý Trường Thọ đối không trung cũng chấp tay, mỉm cười biểu tình nhưng không bao nhiêu biến hóa.

Đông Mộc Công âm thầm đánh giá, không biết như thế nào, lần này nhìn thấy này vị Hải Thần... Người giấy, tổng cảm thấy đối phương thần vận, đạo vận, đều có nhỏ bé bất đồng.

Tựa hồ...

Này vị Hải Thần so trước càng thông dong, cũng càng tự tin chút, đầu đầy đầu bạc đều trở nên mềm mại ánh sáng rất nhiều.

"Hải Thần, này là Bộ Hạ ban cho ở người."

Đông Mộc Công cầm hai chỉ trử vật dùng thủ trạc, cười nói: "Bởi vậy thời Thiên Đình ý chỉ thượng chưa ngưng tụ thành, bài vị thượng chưa về chính, lần này ban cho liền bắt khởi nghi thức."

Lý Trường Thọ hướng trước, đem bảo vật bồng ở trong tay, nghiêm mặt nói: "Đa tạ Bệ Hạ ban cho!"

Ngay sau đó, hấn chính là cũng không thèm nhìn tới, tùy ý cầm một chiếc vòng tay, hướng trước bước ra nửa bước, đưa cho Đông Mộc Công.

"Mộc Công..."

"Ai, người làm cái gì vậy! Ta không phải loại này tiên thân!"

Đông Mộc Công nhú mày xua tay, Lý Trường Thọ mỉm cười trước đưa, trong miệng nói chút "Đều là Mộc Công tại Bệ Hạ trước mặt nói ngọt", "Quyền đương cấp Mộc Công bổ thượng tân hôn hạ lễ" loại này lời nói...

Sơn thủy linh đồ ngoài có thể thấy được, bên trong hai đạo thân ảnh người đẩy ta nhượng, người nhượng ta đẩy, hảo một trận mới dừng lại gây sức ép.

Thế là, Ngọc Đế Bệ Hạ ban cho, liền loại này thiếu một nửa.

Lý Trường Thọ tâm tại rút ra rút ra, nhưng biết này là tất yếu nhất hoàn;

Căn cứ hấn cùng với Nguyệt Lão tâm tình hiểu biết đến, Thiên Đình tiên thân, hứng thú cái này...

Theo sau hai người nói chuyện phiếm vài câu, nói đều là không quan hệ quan trọng mà nói đề.

Lý Trường Thọ vẫn chưa nóng vội đối Ngọc Đế nói Long tộc sự, hiện tại không chỉ có thời cơ chưa tới, nói đã rồi, cũng dễ dàng nhượng Ngọc Đế Bệ Hạ nghi kỵ.

Đông Mộc Công vài lần tìm đề tài, nghĩ dẫn 'Danh hào' sự, nhưng năm lần bảy lượt, đều bị Lý Trường Thọ bắt dấu vết địa đề tài dẫn dắt rời đi.

Đông Mộc Công cuối cùng không có biện pháp, chỉ có thể trực tiếp sáng khoái hỏi:

"Cùng đạo hữu tương giao tiêm thâm, ta lại không biết đạo hữu đạo số hiệu, qua thực thất lễ.

Không biết hữu tôn số hiệu vì sao? Bàn đạo cũng tốt, trở về đối chúng ta Bệ Hạ bẩm báo một tiếng."

Lý Trường Thọ nhất thời mỉm cười gật đầu, tâm niệm chính là tại cấp tốc chuyển động.

Mình báo thượng bản danh?

Kia chẳng phải là không công lãng phí nhà mình Thánh Nhân lão gia, xuất thủ vì hấn che lấp thiên cơ?

Tuy nói về sau quy hoạch, còn là đi Thiên Đình người hầu, đi theo Ngọc Đế cùng Lão Quân mông mắt sau hồn, điếm ấy vẫn chưa biến quá;

Nhưng nếu nhượng Ngọc Đế biết, Nam Hải Hải Thần cũng không là cái gì Nhân Giáo che dấu cao thủ, mà là một tiểu đệ tử, kia lão thần tiên hình tượng cũng liền hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Uy tín lực lớn suy giảm, hành sự ngược lại thập phần không tiện.

Đối Ngọc Đế, Lý Trường Thọ hiện tại, còn là nghĩ bảo trì nhất định thần bí cảm...

Đáy lòng đột nhiên vừa động.

Mình tên là Lý Trường Thọ, kia không bằng...

Lý Trường Thọ cười nói:

"Huyền môn thật diệu cảnh, tiên linh dưỡng tự sinh.

Bản vô dùng kỳ ý, đắc đạo vẫn trường sinh."

Đông Mộc Công nhíu mày nói: "Đạo hữu đạo số hiệu, liền giấu ở này bốn câu bên trong?"

Lý Trường Thọ mỉm cười hỏi ngược lại: "Mộc Công cũng biết, Nhân Giáo từ trên xuống dưới, có thậm danh hào?"

Đông Mộc Công bất giác cảm thấy suy tư, Nhân Giáo từ thượng khi đến, chẳng phải cũng liền hai vị?

Một vị là Thái Thanh Thánh Nhân lão gia, một vị là Huyền Đô đại pháp...

Không sai, Huyền Đô Đại Pháp Sư bản thân sẽ không có bất luận đạo số hiệu, danh hào, lại thêm Thái Cực Đồ trấn áp tự thân khí vận, phương khả nhân quả không dính.

Nhân Giáo cao thủ chẳng lẽ đều không thích dùng danh tự?

Kia ngày thường như thế nào ngoài báo nhà mình họ tên?

Bản đạo Huyền Đô trung pháp sư, bản đạo Huyền Đô tiêu gió xoáy, bản đạo Thái Thanh Quan tiêu bá vương...

Đông Mộc Công lấy lại bình tĩnh, cười khở nói: "Nhưng này nên như thế nào hồi bẩm Bộ Hạ?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Bản đạo hiện khởi nhất cái đạo số hiệu, từ hôm nay trở đi, liền tự số hiệu Trường Canh đạo nhân, Mộc Công mà nếu này đối Bộ Hạ nói."

"Thiện!"

Đông Mộc Công nhất thời lộ ra mỉm cười, cùng Lý Trường Thọ thở dài cáo biệt, chạy về thiên cung phục mệnh.

Tiến đi Đông Mộc Công, Lý Trường Thọ mới coi nhãn Ngọc Đế ban cho vật, cũng không cũng không là chút linh thạch, bảo tài, cũng không gì hiếm lạ vật.

Đến nay Thiên Đình công đức tuy nhiều, nhưng bảo vật không cần thiết hội có bao nhiêu.

Được Long tộc tặng bảo, Ngọc Đế ban cho, Lý Trường Thọ trước sau mất nhất cái nguyệt công phu, mới đưa mình năng dùng đến bảo tài, âm thầm vận trở về Độ Tiên Môn.

Lý Trường Thọ tìm lại Linh Nga, dặn dò nàng bắt muốn khinh mạn tu hành;

Lại đi tìm sư phụ bẩm báo, nói mình muốn bế quan tu hành ngũ đến mười năm, thỉnh sư phụ đốc xúc hạ sư muội tu hành.

Theo sau, Lý Trường Thọ mới đưa đan phòng phụ cận đại trận hoàn toàn mở ra.

Hắn là muốn hảo hảo tìm hiểu Huyền Đô Đại Pháp Sư cấp hai quả ngọc phù, đồng thời đem bảo tài luyện chế thành trận cơ, mà lại suy tư như thế nào nhượng Long tộc nhập Thiên Đình sự.

Về phần mình cấp Ngọc Đế báo thượng danh hào...

Chỉ là nghe Trường Canh đạo nhân, rất khó cùng mình bản danh, trực tiếp thành lập khởi gì liên hệ.

Thiên hạ dài nam, làm sao đa cũng?

Hướng chi, đi ra Độ Tiên Môn, trên đời lại có mấy người biết hắn Lý Trường Thọ?

'Canh' có 'Tuổi' ý, vẫn người ' Bao nhiêu niên kỷ bao nhiêu', liền là vẫn niên kỷ đa đại.

【 Trường Canh 】 liền là chỉ tuổi tác ngân nga, cùng 【 Trường Thọ 】 vốn là là gần ý.

Hắn họ Lý, danh Trường Thọ, số hiệu Trường Canh đạo nhân, không tật xấu.

Nếu là xấu một chút, Trường Canh đạo nhân bắt quá là hắn một khối giấy đạo người có tên số hiệu, này lại làm sao vậy?

"Ân?"

Này Trường Canh đạo nhân..."

Ngồi ở dưới đất mặt thất trung, Lý Trường Thọ nhíu mày suy ngẫm, đáy lòng hiện ra một chút nghi hoặc.

Nếu bả mình dòng họ thêm tại cái này đạo số hiệu thượng...

Lý. . . Trường Canh?

Tựa hồ, tên này nghe thoáng có như vậy nhất bỏ bỏ quen tai, nhưng cẩn thận điều tra mình trí nhớ, rồi lại nói không nên lời đến cùng ở đâu nghe qua.

Có lẽ là mình mình trung có gì cảm ứng đi.

Vấn đề này, Lý Trường Thọ cẩn thận suy tư mấy ngày, cảm thấy chính hắn một đạo số hiệu cũng không không ổn chỗ, lúc này mới đi tìm Ngao Ất trong mộng tương kiến.

Hắn mượn Ngao Ất nhắc nhở Long tộc, kia Tây Phương Giáo tuần long chi tâm bất tử, tuyệt không hội như thế từ bỏ ý đồ;

Đồng thời, Lý Trường Thọ cũng dặn dò Ngao Ất, như vô Long tộc cao thủ hộ tống, cắt không thể đơn giản rời khỏi Kim Ngao Đảo.

Kim Ngao Đảo có đường mòn thông Thánh Nhân đạo tràng Bích Du Cung;

Mà thông thiên Giáo Chủ lại là chấp chương Tru Tiên Tứ Kiếm, ngang đây vô địch Hồng Hoang cự lão, tại Kim Ngao Đảo tu hành, cùng tại Côn Lôn sơn Ngọc Hư Cung trung tu hành, một loại an toàn.

Cùng Ngao Ất thương lượng vài lần sau đó, Lý Trường Thọ liền không còn rời dư thừa động tác...

Long tộc sự phải chậm đợi thời cơ.

Chỉ bằng mình, thậm chí bằng Đại Pháp Sư thực lực, tất nhiên không thể đem Long tộc trực tiếp áp đảo.

Lý Trường Thọ ý nghĩ rất rõ ràng:

Phải làm biết thời biết thế sự, mà phi rút đao đoạn nước cử.

Không chỉ có phải Long tộc nhập thiên nhiệm vụ viên mãn hoàn thành, còn muốn hoàn thành xinh đẹp, tự thân không dính nhân quả!

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng dưới đất mật thất.

Lý Trường Thọ đem kia hai chỉ ngọc phù lấy ra, đặt ở một bên, lúc này vẫn như cũ chưa đi quan khán.

Hắn lại mở ra vải vẽ tranh sơn dầu, đi chân trần dẫm nát vải vẽ tranh sơn dầu thượng, mặt lộ vẻ suy tư thần sắc, rất nhanh liền đề bút họa hạ...

Một cái đùi gà, nhất khối lan hoa thảo, nhất chi tiêu cây cung.

Trước mưu hoa một phen, định hảo các loại đối sách, cầu cái tâm an lại nói.

Cơ hội, chỉ biết cấp có chuẩn bị, mà lại tiếp được trụ người.

...

Tuổi như nước chảy khúc (gấp) thương hợp, núi rừng tĩnh ngữ tiêu yên vui.

Lý Trường Thọ bế quan đệ nhị niên, Tiểu Quỳnh Phong 'Cầu sách thùng' lại khai trương, bất quá lần này có hạng nhất quy củ, liền là mỗi ngày tổng cộng chỉ cấp tam chỉ trúc ký.

Này đại biểu cho, Lý Trường Thọ đã muốn chế hảo có quan hệ Long tộc sách, viết tràn đầy tam rương vải vóc;

Lý Trường Thọ lúc này đang ở luyện chế trận cơ, thuận tiện tìm hiểu Huyền Đô Đại Pháp Sư cấp thân ngoại hóa thân phương pháp.

Kia phần Thánh Nhân sở kinh văn, tên là 《Thái Thanh đạo hàm》.

Tại nó nội, Lý Trường Thọ nhưng lại thấy được một ít đời sau 《Đạo Đức Kinh》 lý niệm, nhưng hai giả bản thân có khá lớn chênh lệch.

Lý Trường Thọ chỉ là nhìn cái khúc đạo đầu cũng không dám tiếp tục xem đi xuống
...

Vô hấn, đọc khúc đạo đầu liền cảm ngộ mọc thành bụi, áp không được giác ngộ, bất đắc dĩ, hướng trước bước ra nhất cái tiêu cảnh giới.

Này cũng không phải là thành tiên phi thăng trước tiểu cảnh giới, đến Lý Trường Thọ loại này tăng thứ, liền như môn nội Thái Thượng trưởng lão, nhất cái tiểu cảnh giới, ít nhất cũng muốn trăm năm mới có thể hiểu được.

Thánh Nhân kinh văn, quả nhiên không phải là nhỏ!

Lý Trường Thọ đánh giá , mình tìm hiểu một lần 《 Thái Thanh đạo hàm 》 , cách Kim Tiên kiếp cũng liền không xa .

Mà mình lúc này, độ kiếp nắm chắc cũng không tính nhiều lắm, thậm chí có thể nói không hề nắm chắc, Kim Tiên kiếp thượng vô tham khảo đối tượng.

Lý Trường Thọ cũng không nóng nảy, nghĩ nhượng tích lũy càng sâu dày một ít, nhượng nắm chắc càng lớn hơn một chút, lại độ kiếp cũng không muộn...

Huyền Đô Đại Pháp Sư cấp Lý Trường Thọ thân ngoại hóa thân phương pháp, tự nhiên không có khả năng là Thái Thanh lão tử 'Một mạch hóa Tam Thanh' .

Này là một quyển tên là 《 đạo hợp ngự 》 hóa thân thân thông.

Huyền Đô Đại Pháp Sư 'Tùy theo tài năng tới đâu mà dạy', nhìn Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, liền cho một môn, có thể nhượng Lý Trường Thọ đi hoàn thiện giấy đạo nhân hóa thân thân thông, bỏ toàn bộ giấy đạo nhân trồng bất túc.

Đây là dùng thiệt tình đổi lấy cơ duyên!

Mà lại, Lý Trường Thọ lặn qua lộn lại, nghĩ 《 Thái Thanh đạo hàm 》 khúc đạo đầu nội dung, đột nhiên có sở hiểu ra ——

Khúc đạo đầu giữa những hàng chữ, rõ ràng liền tràn ngập 'Ồn' chữ!

Nói đùa, nói đùa.

Này là Thái Thanh vô vi, cùng hấn ổn trung cầu ổn đạo hạnh, còn là có rất nhiều bất đồng .

Một ngày này...

Lý Trường Thọ phát giác có cái tuần sơn đệ tử, tự tiên môn chỗ vội vàng mà đến;

Tiên thức quét mắt Tiểu Quỳnh Phong hoàng gia phòng cờ bạc, nhìn đến tam cái chính ở bên trong chơi nháo thân ảnh, cũng sẽ không đa quản việc này.

Hữu Cầm Huyền Nhã mấy ngày trước đây liền đến rồi, tu vi lại có đột phá, cách thành tiên thiên kiếp lại vào một bước.

Nàng một mạch không Lý Trường Thọ, cho nên... Ngay tại này bồi Tử Cửu sư thúc, Linh Nga sư muội chơi náo loạn .

Lại nói tên kia nam đệ tử, giẫm lên thủ thuật che mắt làm liền tiên hạc, bay đến Tiểu Quỳnh Phong trên không, linh thức đảo qua, nhất thời giữa không tìm được người sống.

Thế là, theo linh thú vòng phương hướng truyền đến tiếng cười, bay đi bên kia.

Này đệ tử vừa mới bay đến, chợt nghe đến...

"Hữu Cẩm sư tỷ người lúc trước không phải là người như thế!

Như thế nào năng chơi xấu, thua liền muốn nhận phạt!"

"Hơi sau ta thắng trở về liền là, chớ có tại ta trên mặt họa này chút rồi, nhượng người thấy quả thật hội thập phần quần bách."

Kia đệ tử bất giác tò mò về phía hạ nhìn lại, xuyên thấu qua cửa sổ, thấy được bên trong chính đùa giỡn lưỡng đạo bóng hình xinh đẹp, cũng thấy được, cái kia trên mặt bị mực tàu vẽ cái rùa ...

Thủ, tịch, đại, đệ, tử?

Phòng trong Tử Cửu đột nhiên cười đến rồi câu: "Bên ngoài thật là có người lại nhìn."

"Ân?"

Leng keng một tiếng, hỏa lân cái hộp kiếm dĩ nhiên ra khỏi vỏ!

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Dây thừng lợi mũi nhọn tư' đối quyển sách siêu mạnh mẽ ủng hộ!)

(tấu chương hết)

-----oO-----

Một trăm bốn mươi hai chương bầu trời rớt xuống cái...

Người này...

Chuyên tâm luyện chế trận cơ Lý Trường Thọ, phân nhất sợi tâm thần, nhìn theo cái kia tuần sơn đệ tử từng đợt run rẩy bóng lung.

Người này cũng là thập phần không hay ho, thấy hai bối, ba vị môn nội tiểu tiên nữ 'Mực' trang.

Hoàn hảo, tất cả mọi người rất khắc chế, không có tạo thành đồ máu sự kiện, cũng chính là nho nhỏ đe dọa này đệ tử một phen.

Siêu hung Tử Cửu, khiêng lang nha bổng, riêng chân giẫm lên mộc ghế, một ánh mắt khiến cho này tuần sơn đệ tử run run không thôi;

Rửa khuôn mặt Hữu Cẩm Huyền Nhã, mặt cười lãnh như sương lạnh, ánh mắt hơi lạnh lùng, nhưng này tuần sơn đệ tử càng là không yên bất an...

Hoàn hảo, mặt mang mỉm cười Linh Nga đứng lúc đứng dậy.

Nàng để giải vây vi do, nhưng này nam đệ tử lập hạ nhất cái nghìn đa chữ đại đạo lời thề, lúc này mới phóng này nam đệ tử rời khỏi...

Người này lai Tiểu Quỳnh Phong, bất quá là đưa nhất chỉ truyền tin ngọc phù;

Trước khi đi thời điểm, nhưng mang đi nhất tảng lớn tâm lý âm ảnh, tiêu tan trước đây nhiều tưởng tượng.

'Lại là cấp sư phụ tín...'

Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày.

Trực giác nói cho hắn, sư phụ chỉ cần nhất nhận vào tín, khẳng định sẽ có gì bất ngờ.

Không cần Lý Trường Thọ phách giấy đạo nhân đi qua, trong lầu các ba vị ưu tú nữ luyện khí sĩ, đã muốn bắt đầu nghiên cứu kia chỉ truyền tin ngọc phù.

Linh Nga nhẹ nhàng nhíu mày, nói: "Lại có cấp sư phụ tín?"

Tử Cửu buồn bực nói: "Tề Nguyên sư huynh ở ngoài cửa còn có bằng hữu ư? Hắn phải không rời núi quá mới đứng nha."

Hữu Cẩm Huyền Nhã khuôn mặt thượng sương lạnh đã là băng tuyết tan rã, nhẹ giọng nói:

"Cửu sư thúc, nếu là Tề Nguyên sư thúc chưa từng rời núi, như thế nào thu được Trường Thọ sư huynh cùng Linh Nga sư muội?"

"Đối a, Trường Thọ cùng Linh Nga đều không phải tại khai sơn đại điển tiên sơn môn."

Tử Cửu sờ sờ tron bóng khéo léo cầm, trực tiếp biểu lộ mình quan điểm: "Muốn đánh nhau khai nhìn xem..."

Hữu Cẩm Huyền Nhã vội nói: "Này như thế nào khiến cho?"

Nhưng mà, hai người khi nói chuyện, Linh Nga đã muốn cầm đến rồi giấy bút, để ngừa mở ra truyền tin ngọc phù sau nội dung biến mất.

Thật? ? Thực làm hành động phái!

Lý Trường Thọ đáy lòng, cấp Linh Nga cầm giấy bút chi tiết nhỏ đánh thập phần.

Kế tiếp, Linh Nga bắt đầu cẩn thận kiểm tra ngọc phù cấm chế, để ngừa có gì chú thuật, tà pháp... Lại thêm thập phần.

Nhưng mà, Linh Nga kiểm tra rồi một lần sau đó, liền trực tiếp đối ngọc phù rót vào pháp lực, không có đầy đủ lợi dụng bên cạnh Chân Tiên, tiến thêm một bước xác định ngọc phù an toàn tính... Khẩu sáu mươi phân.

Đối ngọc phù phía trên xuất hiện nhất từng đợt từng đợt hào quang, ngưng tụ thành nhất phần thư, Lý Trường Thọ truyền âm cũng vào Linh Nga trong tai:

"Ôn Tự Kinh, bốn mươi lần."

Linh Nga nhìn không được một tay phù ngạch, ngậm khẽ nửa tiếng, lại khẩn trương đề bút, đem nó thượng văn tự nhanh chóng viết .

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ dùng tiên thức đảo qua này chút 'Quang chữ', khẽ cau mày, đã là dừng lại luyện chế trận cơ, từ bàn sách sau đứng lên.

Quả nhiên lại có sự phát sinh.

Bất quá lần này sự, nhưng thật ra nói không nên lời là tốt là xấu, đối mình cũng sẽ không có nhiều lắm ảnh hưởng.

...

Linh thú vòng bên cạnh trong lầu các, Tử Cửu đã muốn bắt đầu vô cảm tình đọc chậm:

【đồ nhi giang vũ, Tề Nguyên thân khai:

Vi sư năm đó vì tìm kiếm đột phá Thiên Tiên cơ duyên, rời Hồng Hoang Thiên Địa, đi về phía trước đại thế giới du lịch, mà nay chung được cảm ngộ, mấy ngày trước khó khăn lắm phá quan, bước vào Thiên Tiên cảnh.

Đội vi sư củng cố cảnh giới, ít ngày nữa liền trở về môn nội thăm hai người các người.

Bấm tay tính toán, người ta thầy trò đã là gần ngàn năm không thấy, không biết hai người các người tại môn nội có hay không tường an.

Vi sư lúc đầu một mực tự thân đột phá, đáy lòng đối hai người các người thập phần áy náy, nhưng vi sư cũng có bất đắc dĩ sự, không thể ở môn nội cùng các người sư tỷ đệ thường bạn, thời cảm bất đắc dĩ.

Nhàn ngôn đội vi sư hỏi sơn lại tự.

Sau khi đột phá tâm trung vui mừng, liền thác một vị Chân Tiên bạn tốt, mang một phong thư ở hai người các người.

Sư, lưu ❶

Linh Nga nói: "Đây là, sư phụ sư phụ? Ta cùng sư huynh sư tổ?"

Tửu Cửu cũng là có chút buồn bực nói thầm: "Đây sư thúc gọi là gì tới? Ta nhớ được mình mới nhập môn thời điểm, cũng từng bái kiến quá vài lần..."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng nói: "Tề Nguyên sư thúc sư phụ đạo số hiệu lâm giang tán người, nguyên nhân khôn ở Chân Tiên cảnh tam nghìn dư niên bất được đột phá, ở ngàn năm trước quyết định ra ngoài lịch lãm, sau cùng môn nội mất đi liên lạc."

Tửu Cửu nháy mắt mấy cái, kẻ trộm như vậy địa nở nụ cười tiếng, "Tiểu Huyền Nhã, điều tra rất rõ ràng thôi."

"Đây, này cũng không phải..."

Hữu Cầm Huyền Nhã có một cái chớp mắt hoảng tâm thần, nhưng rất nhanh khôi phục trấn định, lạnh nhạt nói:

"Sư thúc chớ có đa nghi, ta chỉ là muốn hiểu biết Trường Thọ sư huynh đa một ít, mới có thể hỏi thăm việc này."

Hữu Cầm Huyền Nhã nói đúng lý hợp tình, Tửu Cửu đảo là có chút không hiểu chột dạ...

Linh Nga đã sao chép xong rồi thư, sâu kín thở dài: "Cái này có chút phiền phức ."

"Phiền toái gì?" Tửu Cửu đạo, "Đây là chuyện tốt mới đúng, chúng ta muốn hay không hỗ trợ, tại bên hồ tân cái một tòa nhà cỏ?"

Linh Nga cười khở nửa tiếng.

Nàng tự không thể nói, mình sư huynh thật vất vả thu phục sư phụ, tại Tiểu Quỳnh Phong thượng có thể ý hành sự.

Nếu là trở về một vị Thiên Tiên cảnh sư tổ, sư huynh một ít bố trí, con bài chưa lật, rất khả năng hội bại lộ...

Chợt nghe được:

"Sư tổ hồi sơn chính là đại hỷ sự, sư muội chớ có sầu mi khổ kiếm."

Ba vị nữ luyện khí sĩ quay đầu nhìn về phía ngoài cửa trong rừng đường nhỏ, chính là ai đều chưa phát hiện có người tới gần.

Lý Trường Thọ chậm rãi mà đến, thân phổ thông thâm lam trường bào, chân giẫm lên một đôi màu xám ủng cao, tóc dài chùm thành môn nội các đệ tử tối thông thường đạo cô, khóe miệng tựa tiểu phi tiểu, cấp người một loại rất phổ thông thân cận cảm.

Hữu Cầm Huyền Nhã hướng trước nghênh xuất hai bước, hô: "Trường Thọ sư huynh!"

"Ân, " Lý Trường Thọ mím cười gật đầu, lại cho Linh Nga nhất cái 'Vạn sự an tâm' nhãn thần.

Lý Trường Thọ thẳng nhập chủ đề, ngôn nói:

"Xem tín trung nội dung, sư tổ cũng không biết sư phụ cùng hoàn giang vũ sư bá gặp sự.

Cũng không biết sư tổ ra sao đẳng tính nét, việc này đã muốn bẩm báo sư phụ, cũng muốn bẩm báo cấp Bách Phạm Điện."

Lý Trường Thọ như thế nhất nói, Tửu Cửu, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Linh Nga, mới phản ứng .

Tín trung, này vị tân tân Thiên Tiên đối hai cái đệ tử tràn đầy áy náy;

'Lâm giang tán người' trở về sau đó, như phát hiện hai cái đệ tử nhất mất tích, nhất bị phế...

Tửu Cửu ôm lấy cánh tay, thấp giọng nói:

"Ta nhớ được năm mới nghe ngũ sư huynh nói lên quá, ta sư tôn cùng Tề Nguyên sư huynh sư tôn, cũng coi như có chút giao tình.

Muốn hay không, ta thỉnh sư tôn đến lúc đó xuất thủ, nhượng hai bên đừng đánh?"

Lý Trường Thọ lắc đầu, ngôn nói: "Nếu không thể kéo thiên cái, loại này an bài không hề ý nghĩa."

"Ân? Có ý tứ gì?" Tử Cửu có chút mộng.

Linh Nga nói: "Sư huynh, Thiên Tiên cảnh sư tổ... Quả thật vô sự ư?"

"Yên tâm là tốt rồi."

Lý Trường Thọ mỉm cười, lại nói:

"Sư phụ gần đây mặc dù đã không lại như vậy tinh thần sa sút, nhưng vẫn như cũ không để yên toàn bộ đi tới;

Đặng chúng ta sư tổ trở về, sư phụ tinh thần tự nhiên hội càng đỡ."

Một bên Tử Cửu đột nhiên nhớ tới gì, có chút muốn nói lại thôi.

Nhưng Lý Trường Thọ đã muốn bắt đầu làm an bài, Tử Cửu thấy thế, cũng đã đem đến giọng hát bên cạnh mà nói, nuốt đi xuống.

'Hồi sau, còn là đi tìm sư phụ nói một tiếng đi, nếu sư phụ không bế quan mà nói.'

Tử Cửu đáy lòng đích nói vài câu.

Nàng trong ấn tượng, này vị sư thúc hung lắm, còn giống như là người ngoan độc thoại bất đa cái loại này...

...

Tề Nguyên lão đạo xem bãi này phong thư, đầu tiên là vui mừng khôn xiết, theo sau liền là ngửa mặt lên trời thở dài, lỗ chã rơi lệ, hai chỉ nhiều nếp nhăn tay già đời không ngừng run rẩy, hết lần này đến lần khác nhớ kỹ:

"Sư phụ còn sống là tốt rồi."

Đối với này vị đột nhiên toát ra tới sư tổ, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng không nhiều lắm hảo cảm.

Đem mình hai cái thượng chưa thành tiên đồ nhi ném ở trong núi liền mình chạy, bao nhiêu có chút bất phụ trách nhiệm.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng vô pháp đi bình nói cái gì, hẳn chỉ là tiểu bối; mà lại tự thân hi ác, cũng sẽ không tả hữu hẳn đối việc này phán đoán.

Sư phụ chỉ cần không trách sư tổ, hẳn cũng sẽ kính này vị sư tổ vài phần.

Tuy rằng sư tổ trở về, sẽ làm nguyên bản đơn giản an nhàn Tiểu Quỳnh Phong, trở nên hơi chút phức tạp.

Nhưng chung quy chỉ là tân tấn Thiên Tiên...

Lý Trường Thọ có tin tưởng đối phương nhìn không ra mình sơ hở, còn có thể sau này, càng tốt che dấu Tiểu Quỳnh Phong một ít dị thường.

Tự nhiên, Lý Trường Thọ cũng dặn dò sư phụ Tề Nguyên, chớ có đem chuyện của hẳn nói cho sư tổ.

Tề Nguyên suy tư sau, trịnh trọng địa đáp ứng .

Kế tiếp mấy ngày, Lý Trường Thọ cùng Linh Nga cũng bận rộn , Hữu Cầm Huyền Nhã, Tử Cửu cũng tại Tiểu Quỳnh Phong thượng hỗ trợ.

Lý Trường Thọ tự mình động thủ, tại sư phụ nhà cỏ bên 'Phong thủy bảo địa', lại tu một tòa nhà cỏ.

Tửu Ô nghe nói việc này sau đó, cũng cùng Tửu Thi cùng nhau lại đây... Gia nhập chỉ trở hàng ngũ.

Tề Nguyên lão đạo sớm phải đi sơn môn kia thủ , nhật ngày đêm đêm kiên chân dĩ trông mong.

Lý Trường Thọ âm thầm điều chỉnh một ít bố trí, kiểm tra mình tại Tiểu Quỳnh Phong sơn trong cơ thể làm này chút 'Tay chân', tạm dừng luyện chế trận cơ sự.

Tân nhà cỏ lạc thành thứ sáu nhật, Tửu Cửu khóa ngòi ở hồ lô thượng, từ Phá Thiên Phong bay nhanh mà đến...

"Đến rồi đến rồi!"

Hai vị môn nội trưởng lão đã muốn nhận vào các người sư tổ, Tề Nguyên sư đệ cho các người nhanh đi sơn môn!"

Chính bố trí nhà cỏ trang sức Lam Linh Nga, tại bên hồ vẽ tranh Lý Trường Thọ, từng người đáp lên tiếng.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ cười mây, mang theo Lam Linh Nga cùng nhau hướng sơn môn mà đi.

Lâm giang tán người từ tam nghìn thế giới trở về, nếu là từ phía đông lai, liền hội trải qua Đông Hải đông, một chỗ tên là 'Chân trời góc biển' nơi.

Độ Tiên Môn mấy ngày trước, liền phái hai vị trưởng lão đi chân trời góc biển đợi chờ, lúc này thật cũng tiếp thượng .

Này hai vị trưởng lão không chỉ là đi qua nghênh đón, bọn họ chủ yếu phụ trách nghiệm minh chính bản thân, hỏi lâm giang tán người đang người thường sự, phán định lâm giang tán người có hay không có nhập ma, nhập tà đẳng khuynh hướng.

Việc này, tại môn nội làm tóm lại có chút không ổn, cũng không phải lần đầu tiên phát sinh...

Cổ, Tề Nguyên, Lý Trường Thọ, Lam Linh Nga thầy trò, cùng Tử Cửu, Tử Ô hai người, tại sơn môn chỗ lại đợi nửa ngày, mới kiến nhất đóa mây trắng, tự phía đông nam hướng chậm rì rì bay tới.

Vân thượng, hai vị tóc trắng xoá môn nội trưởng lão đứng ở phía trước, mặt sau có người ảnh đứng.

Lý Trường Thọ thoáng nhú mày, sắc mặt có chút cổ quái, nhưng đồng thời không nói chuyện...

Linh Nga tò mò địa đi cà nhắc đánh giá, nhưng nàng tu vi quá thấp, linh thức lúc này còn tra xét không đến.

Lại quá một trận, đẳng Tề Nguyên lão đạo tiên thức, bắt đến kia hai vị trưởng lão phía sau bóng người;

Tề Nguyên tinh thần chấn động, vội vàng phi thiên mà khởi, chủ động nghênh liễu thượng khứ.

Kia hai vị trưởng lão liếc nhau, từng người hướng tới bên tránh ra một bước, lộ ra sau đó vị kia...

Vị kia...

"Này là sư tổ?"

Linh Nga đầu nhất nghiêng, mắt đẹp trung tràn đầy kinh ngạc.

Hai vị trưởng lão phía sau, cũng không phải gì tóc trắng xoá, vẻ mặt nếp uôn lão đạo;

Ngược lại là một vị mặc giáp trụ chiến váy, lưng nhất giữ cửa bản trạng huyết văn trường đao, khuôn mặt có chút động lòng người ...

Thiếu nữ?

Lý Trường Thọ mắt nhìn Từ Ô;

Từ Ô nháy mắt mấy cái, dùng một loại khăng định mồm miệng đạo câu: "Đây là hai người sư tổ, lâm giang tán người, Giang Lâm Nhi."

Lý Trường Thọ: ...

Kỳ thật quan ngoại giao như thế nào kỳ thật đồng thời không trọng yếu;

Trọng yếu, là Lý Trường Thọ tại này không biết mấy ngàn tuổi thiếu nữ thân thương, cảm giác được một cỗ hung sát khí.

Người này sát phạt rất nặng, sợ là tại sinh tử giữa tìm tòi đi cút đánh, mới có thể đột phá tự thân gông cùm xiềng xích, đã cùng Độ Tiên Môn Vô Vi Kinh đi ngược lại.

Lý Trường Thọ liếc mắt một cái có thể nhìn ra, thiếu nữ sau lưng trường đao, nhiễm không ít sinh linh huyết hồn;

Nàng trắng nõn cổ thượng có một đạo hời hợt vết sẹo, một mạch lan tràn đến nàng xương quai xanh đầu vai...

Lúc này này vị thiếu nữ sư tổ chưa lộ ra bất luận hung tương, chỉ là nhìn chăm chú vào Tề Nguyên lão đạo, mắt hạnh trung tràn đầy áy náy.

Nhìn đến lão đạo bộ dáng Tề Nguyên sau đó, nàng đầu tiên là nhin không được bật cười, vốn định giễu cợt nhị đề đề hai câu...

Nhưng nàng tươi cười rất nhanh nhanh chóng biến mất, dần dần nhú mày.

Tề Nguyên tại vân thượng thẳng tắp địa quỳ xuống, trong miệng hô:

"Đệ tử Tề Nguyên! Bái kiến sư phụ!"

Này vị thiếu nữ sư tổ nhất mở miệng, tiếng nói có chút thanh thúy:

"Lão Nhi, người như thế nào hội... Độ kiếp xuất sai lầm? Như thế nào hóa thành Trọc Tiên?"

Lão đại? Vì sao không thấy nàng xuất tới gặp ta?"

Tề Nguyên trương há mồm, lại không biết nên như thế nào nói;

Bát chín trăm năm gian khổ, hóa thành Trọc Tiên buồn khổ, lúc này tại Tề Nguyên đáy lòng phun tuôn mà ra...

"Su phụ, đệ tử vô năng, bị người phé bỏ đạo cơ, chỉ có thể mượn Trọc Tiên phương pháp, lay lắt tàn sống!"

Chỉ một thoáng, sơn môn ở ngoài không khí giống như đọng lại một loại;

Nhất sợi băng hàn sát ý, tự này thiếu nữ sư tổ thân chu tràn ngập mà ra.

Kia chỉ mang theo một chút vết sẹo tay nhỏ bé, đã muốn cầm kiên sau chuôi đao, nhưng lại chậm rãi buông ra, đem hai tay thùy tại bên người.

"Lão Nhi, ai phé ngươi, nói."

()

Sưu cầu

-----oOo-----

Một trăm bốn mươi ba chương Tiểu Quỳnh ta lâm 'Ca '

Này vị sư tổ thoát nhìn, so với chính mình trước đây giả thiết tối hoại tình huống, tựa hồ còn muốn phiên toái một ít...

Lý Trường Thọ nhìn phía trước vân thượng chính thờ dài thờ ngắn sư phụ, cùng với kia sắc mặt băng hàn, rõ ràng là tại khắc chế con tức sư tổ sữa, đáy lòng ý niệm trong đầu khinh chuyên.

Tại Lý Trường Thọ mới nhập môn thời, nhìn sư phụ nhà cở trung kia chút cầu phúc bài vị, theo bản năng đã đem 'Lâm giang tán người', trở thành nhất danh khuôn mặt hòa ái lão đạo.

Đương nhiên, là nam hay là nữ, điểm ấy cũng không máu chột.

Nhưng...

Sư tổ sữa Giang Lâm Nhi là thiếu nữ khuôn mặt cùng thân hình, đại khái dẫn là năm mới tâm có sở thuộc, cố định dung mạo đáng người;

Này khả năng liền hữu tình kiếp nhân quả.

Nàng vi đột phá ra ngoài lịch lãm, mà nay trở về hung thần hộ thể, mà lại thân thượng bị thương chồng chất, nhưng chưa đem vết thương hoàn toàn hóa rơi, để lại hời hợt ấn ký, giống như công huân một loại;

Này thuyết minh, rất có khả năng sư tổ đã có một cái khác 'Vòng luân quần', lúc này liên lụy xuất càn nhiều nhân quả.

Lại có, này sư tổ phát câu rõ ràng không phải quá hảo, mắt có hung ác, bình hung thấp cái...

Khụ, giống như lẩn vào gì vô cùng đồ vật.

Lý Trường Thọ nhìn Tửu Ô sư bá, truyền thanh đạo câu: "Sư bá, nhanh đi đan đỉnh phong, thỉnh Vạn Lâm Quân trưởng lão tiến đến tiên lâm phong thượng."

Tửu Ô nhất thời không rõ cho nên, "Thỉnh đạo trưởng lão đi tiên lâm phong để làm chi?"

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Hơi sau khuyển can."

Tửu Ô kia ngăn ngại hữu lực đầu mi nhíu hạ, rất nhanh liền mặt lộ vẻ giật mình, kéo hạ nhà mình đạo lữ;

Tửu Ô điếm chân, Tửu Thi thấp thân, hai người thì thầm vài câu, Tửu Ô liền xoay người cười mây, vội vã chạy tới đan đỉnh phong phương hướng, Tửu Thi thì bay đi Phá Thiên Phong.

Bên kia, Tề Nguyên lão đạo đã xem năm đó sự, đơn giản nói cho nhà mình sư phụ...

Giang Lâm Nhi thoáng toàn quyền, cắn răng mắng:

"Lão Nhi, ta chính là như vậy dạy ngươi? Người khác ước ngươi ngươi thì đi?"

Tề Nguyên lão đạo cúi đầu thở dài, chỉ có thể nói: "Đệ tử hồ đồ, thỉnh sư phụ trách phạt!"

"Hồi phong thượng bé môn tư quá, " Giang Lâm Nhi lạnh nhạt đạo, "Ta đi kiến vài vị lão hữu, rồi trở về với ngươi quả trách việc này."

"Này... Là."

Tề Nguyên lão đạo run giọng ứng câu, lập tức đứng dậy, xoay người thấy được mình hai cái đồ nhi.

"Sư phụ, đệ tử còn có hai cái đồ nhi..."

Trường Thọ, Linh Nga, các ngươi hai cái đừng thất thần, còn không mau lại đây bái kiến!"

Thế là, Lý Trường Thọ cùng Linh Nga cùng nhau cười mây hướng trước, nhất tề khom mình hành lễ.

— luyện khí sĩ chú trọng lạy trời quỳ xuống đất quỳ chết quỳ Thánh Nhân, nếu không cảm xúc đến rồi, một loại sẽ không trực tiếp đối người lễ bái, đều là hành đạo vái chào lễ.

"Bái kiến sư tổ."

"Lão Nhị ngươi còn thu đồ đệ đệ?"

Giang Lâm Nhi bài trừ mỉm cười, tạm thời ngăn chặn con tức.

Nàng tại chòm thắt lưng trung nhảy ra hai chỉ ngọc nhẫn, dùng tiên lực bao bọc đưa cho Lý Trường Thọ cùng Linh Nga, cố gắng triển lãm sư tổ hiền lành cùng nhu hòa.

Gần gũi xem, Giang Lâm Nhi khuôn mặt cũng coi như xuất chúng;

Nhưng trên người nàng hung thần khí tức quả thực quá nồng, nhượng Linh Nga hoàn toàn không dám nhìn thẳng.

Giang Lâm Nhi nói:

"Lần đầu làm người sư tổ, cũng không biết phải nói với các ngươi chút gì.

Cho các ngươi bái cái Trọc Tiên vi sư, chịu ủy khuất rồi, này vốn là cho các ngươi sư phụ sư bá chuẩn bị, hiện tại trước cho các ngươi đi.

Hơi sau chúng ta lại tán gẫu, các ngươi cũng với các ngươi sư phụ hồi phong thượng, ta đi xử lý chút sự."

Nói xong, Giang Lâm Nhi chỉ là nhìn vài lần Linh Nga cùng Lý Trường Thọ, chân ngọc trước mặt, hiện lộ ra có chút cao minh thân pháp, trực tiếp rơi vào sơn môn trước.

Kia hai gã nghênh nàng trở về trưởng lão, giờ phút này đã phát giác Giang Lâm Nhi trạng huống không đúng, lập tức từ phía sau theo đi lên.

Nhất trưởng lão nói: "Giang Lâm Nhi sư diệt, việc này môn nội đã đối đương sự người đã làm trừng phạt..."

Giang Lâm Nhi đồng thời không đáp lời, bước nhanh đi đến sơn môn trước.

Sơn môn sau, hộ sơn đại trận quang vách tường nhẹ nhàng lóe ra, thủ vệ tiên nhân cũng có chút do dự, không biết có nên hay không phóng nàng đi vào.

Giang Lâm Nhi lạnh nhạt nói:

"Năm đó ta rời sơn ra ngoài, được môn nội ứng dẫn."

Mà nay ta đột phá trở về, môn nội là ghét bỏ ta một thân huyết nhiễm?"

"Này..."

Thủ vệ hai vị lão tiên nhân liếc nhau, trong tay pháp khí đồng thời sáng lên, mở ra sơn môn.

Giang Lâm Nhi chấp tay đạo tiếng tạ ơn, cất bước vào sơn môn trung.

Nàng mới vừa bước vào đại trận, liền nhẹ nhàng đón chân;

Kia hai chỉ thoát nhìn chỉ có lớn bằng bàn tay tiểu nhân chân ngọc, nhưng đem sơn môn nội phụ cấm chế kiên cố đá phiến, giẫm lên xuất mạng nhện loại khe hở...

Hạ một cái chớp mắt, Giang Lâm Nhi thân ảnh như rời cung mũi tên, tại giữa không trung kéo túm xuất nhất mật lợi hại tia máu, hướng tiên lâm phong bắn nhanh mà đi!

Kia hai vị Thiên Tiên cảnh trường lão vội vàng theo đi lên, nhưng bọn hắn ngự trống không tốc độ, nhưng lại xa không kịp Giang Lâm Nhi phá không thể!

Lý Trường Thọ thấy vậy trạng nhưng thật ra nhú mày, khóe miệng tươi cười chột lóe rồi biến mất.

Linh Nga nhỏ giọng nói thầm nói: "Sur huynh, sư tổ bà nội cấp người cảm giác... Thật là lợi hại."

Lý Trường Thọ vừa muốn nói chuyện, chột nghe một tiếng sát ý lảng nhiên tiếng nói, tại hộ sơn đại trận nội truyền khai.

"Tiên lâm phong, khoái tư sư, xuất lai."

Đang chuẩn bị hồi Tiểu Quỳnh Phong thượng đẳng sư phụ Tề Nguyên lão đạo, lúc này mới phản ứng, vội vàng hô tiếng: "Trường Thọ! Mau! Đi khuyên nhủ người sư tổ!"

"Linh Nga người bồi sư phụ hồi Tiểu Quỳnh Phong."

Lý Trường Thọ như thế đạo câu, xoay người vào hộ sơn đại trận, cười mây không nhanh không chậm phiêu hướng tiên lâm phong thượng.

Cái khác trước bất luận...

Sư tổ không tìm khoái tư, trực tiếp tìm khoái tư sư, cái này nhượng Lý Trường Thọ cao nhìn thoáng qua.

Tiên lâm phong thượng lướt trên vài đạo Thiên Tiên khí tức, Giang Lâm Nhi thân ảnh tại không trung lửng lơ đứng, chiến váy váy biên thoảng phiêu động, tóc dài bị linh gió thổi không ngừng tung bay.

Này vị sư tổ sữa...

Lý Trường Thọ càng xem càng cảm thấy, còn rất không sai.

...

Giang Lâm Nhi vọt tới tiên lâm phong thượng, trực tiếp ước chiến khoái tư sư;

Tiên lâm phong chủ ra mặt, môn nội trường lão ra mặt, Giang Lâm Nhi đều là bất phản ứng, một câu "Ta liền thảo cái thuyết pháp", nhượng bọn họ cũng vô pháp nhiều lời.

Khoái tư sư, vị kia Lý Trường Thọ dán mắt thật lâu Thiên Tiên trường lão rất nhanh lộ diện.

Giang Lâm Nhi một câu "Chính là ngươi?", đối phương vừa mới gật đầu, còn chưa kịp nói chuyện, một cái tia máu tại Giang Lâm Nhi trong tay nở rộ, trực tiếp đâm hướng khoái tư sư vai trái!

Này một kích, trừ Lý Trường Thọ ở ngoài, không trung mấy danh Thiên Tiên, ai cũng không thấy rõ Giang Lâm Nhi là như thế nào xuất thủ.

Khoái tư sư trở tay không kịp hạ, vai trái bị kia tia máu xuyên thấu, kiên sau tiên khởi máu tươi, hộ thể tiên quang nháy mắt bị phá!

Này nếu là ngắm người này yếu hại, này Thiên Tiên lão đạo bất tử cũng trọng thương!

Giang Lâm Nhi lập tức vọt tới trước, hai mắt vô cùng sắc bén, sau lưng đại đao hóa thành nhất điều cả người huyết văn bạch hổ hung thú, trong tay phản nắm hai thanh ngân nhận...

Quanh mình vài vị Thiên Tiên vội vàng xuất thủ ngăn trở, bạch hổ hung thú bảo vệ tại Giang Lâm Nhi thân chu, cuộn cuộn nổi lên từng trận huyết phong, trường hợp nhất thời giữa có chút hỗn loạn.

Kia tiên lâm phong chủ cũng là khí cực, đối Giang Lâm Nhi toàn lực xuất thủ, đánh ra một chưởng;

Nhưng này một chưởng còn chưa hạ xuống, đan đỉnh phong phương hướng thiểm lại nhất đạo thân ảnh, đúng là Vạn Lâm Quân trường lão!

Vạn Lâm Quân lão gia tử lập tức xuất thủ, trực tiếp đem tiên lâm phong phong chủ một cái tát quét bay đi ra ngoài, lại nâng tay nhấn áp, đem Giang Lâm Nhi tạm thời vây khốn.

Kéo thiên cái cũng là chút nào nghiêm túc.

"Dừng tay, " Vạn Lâm Quân trưởng lão lãnh đạm nói câu, nhú mày nhìn chăm chú vào Giang Lâm Nhi.

Giang Lâm Nhi không nói được một lời, thân hình khinh toàn, thân chu nhưng lại xuất hiện hơn mười đạo lưỡi dao hoạch vết, giống như đóa hoa phát phối, xa hoa rồi lại dấu điểm sát khí.

Vạn Lâm Quân trưởng lão sở làm tiên lực giam cầm, nhưng lại nháy mắt bị nàng trăm phá!

Tùy theo, Giang Lâm Nhi một bước bước ra, thân hình như quỷ giống như mị, tại không trung hóa xuất hơn mười đạo ảo ảnh, thoải mái nhiều quá mấy danh Thiên Tiên thân ảnh, nhất tề công hướng khoái tư sư!

Lý Trường Thọ đáy lòng thầm khen;

Sư tổ sửa này thật sự là đao tiêm liêm huyết, sinh tử lịch luyện ra ầu đả kỹ.

Xuất thủ nghiêm túc, xuống tay biết đúng mực, thân hình hay thay đổi huyền, chiêu thức đa lừa gạt.

Đáng tiếc, sư tổ sửa ban đầu cũng chỉ là muốn thương tổn người mà phi giết người, điềm ấy nhưng thật ra rơi xuống tiểu thừa...

Kia khoái tư sư không cam lòng bị lừa dối, lập tức té khởi mấy thứ bảo vật, nhưng bất loại bảo vật lóe ra tiên quang, nhất bả chủ thủ đã quỷ dị xuất hiện ở tại này lão đạo sau lưng, đối hấn vai phải trực tiếp chích xuống!

Mắt thấy huyết quang tái khởi, chợt nghe được một tiếng hơi thờ dài tiếng nói truyền đến...

"Dừng tay đi."

Giang Lâm Nhi động tác một chút, thân hình lập tức lui về phía sau, quay đầu nhìn về phía Phá Thiên Phong phương hướng.

Bên kia có thập đa đạo lưu quang bay vụt mà đến, nhưng trước hết nhất người đã khoanh tay phi đề, tấn trước hai sợi đầu bạc, lạnh lùng khuôn mặt cũng có chút anh tuấn, đúng là môn nội bên ngoài thượng mạnh nhất Thiên Tiên...

Vong Tình thượng nhân.

Chợt nghe Vong Tình thượng nhân nói: "Giang Lâm Nhi, chớ có nhượng sự tình không thể xong việc."

Lý Trường Thọ còn tưởng rằng, án sư tổ sửa phát cẩu, đối Vong Tình thượng nhân cũng sẽ cười lạnh một tiếng, khinh thường nhất chiếu cố.

Sao liêu...

"A, " Giang Lâm Nhi gật gật đầu, đem ngón nhận thu ;

Nàng hai tay nhanh chóng kết ấn, thân chu bạch hổ hung thú hóa thành nhất từng đọt từng đọt huyết quang, ngưng tụ thành kia cây đại đao, về tới hấn trên lưng.

Lúc này mới đuổi tới tiên lâm phong trên không Lý Trường Thọ, lập tức ngửi được một ít chút bất đồng tầm thường hương vị...

Giang Lâm Nhi nhìn chăm chú vào Vong Tình thượng nhân, nhãn trung ánh mắt chớp động.

Vong Tình thượng nhân nhưng chưa nói thêm cái gì, xem nơi này đã muốn vô sự, đạo câu:

"Việc này như vậy mới thôi, tiên lâm phong cùng Tiểu Quỳnh Phong đều không thể đi thêm trả thù sự, bằng không môn quy nghiêm trị."

"Không thể dừng ở đây, " Giang Lâm Nhi đạo, "Đợi điều tra minh ta đại đồ đệ sinh tử, mới có thể cùng tiên lâm phong kết thúc."

Một bên có trưởng lão nói: "Khoái tư sư diệt ngày trước đã tại Bắc Câu Lô Châu biên giới bị hại, cũng coi như được quả đắng!"

Giang Lâm Nhi nói: "Không phải nhà của ta lão Nhị mình động thủ, bắt quên đi đoạn nhân quả."

Chính lúc này, chợt nghe được nhất sợi truyền thanh lọt vào tai, Giang Lâm Nhi đầu mi thoáng nhíu hạ.

"Sư tổ, đệ tử Trường Thọ, việc này cần bàn bạc kỹ hơn, âm thầm hành sự, như thế giống trống khua chiêng, phi trả thù đạo.

Huống chi, Vong Tình thượng nhân còn đang nhìn."

Giang Lâm Nhi nghiêng đầu mắt nhìn Lý Trường Thọ, lại nhìn chăm chú vài lần Vong Tinh thượng nhân, nhấp hé miệng môi, lúc này mới lưng kia cây đại đao, rõ ràng lưu loát địa quay đầu, hướng Tiểu Quỳnh Phong mà đi.

Lý Trường Thọ lúc này đã muốn xác định, mình sư tổ sư cùng Vong Tinh thượng nhân...

Tuyệt đối có cố sự.

Lý Trường Thọ đối Vạn Lâm Quân trưởng lão làm cái đạo vái chào, cái sau lộ ra chiêu bài thức 'Lãnh' cười, chậm rãi vuốt cằm.

Theo sau, đồng thời không có khiến cho vài vị trưởng lão chú ý Lý Trường Thọ, vội vàng cười mây truy hướng về phía Giang Lâm Nhi, từ đầu đến cuối không có khiến cho các vị trưởng lão chú ý.

...

Một chút rối loạn sau đó, mọi người chạy về Tiểu Quỳnh Phong.

Giang Lâm Nhi ngồi ở Tề Nguyên nhà cỏ trung, Tề Nguyên ở bên khom người đứng, nói mình độ kiếp hóa Trọc Tiên sự;

Lý Trường Thọ cùng Lam Linh Nga tại nhà cỏ ngoài chờ, Tử Cửu, Tử Ô, Hữu Cầm Huyền Nhã, Tử Thi, thì tại xa hơn một chút chỗ, quan vọng bên này tình hình.

Vừa mới Giang Lâm Nhi đối tiên lâm phong làm khó dễ, mấy người cũng là xem tại nhãn trung, giờ phút này đều đối này vị đột nhiên trở về sư thúc, sư thúc tổ...

Có điểm kiêng kị.

Này là thật sự một lời bất hợp liên chém người, vài vị Thiên Tiên đều ngăn không được!

Hết lần này tới lần khác, chém người còn khảm loại kia tiêu sái...

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga rất nhanh cũng bị hô vào nhà cỏ trung, nhưng không bao lâu, chỉ có Tề Nguyên lão đạo cùng Linh Nga bị chạy xuất lai;

Nhà cỏ cửa gỗ bị đóng cửa, nhà cỏ quanh mình xuất hiện hai tầng ngăn cách điều tra trận pháp.

Lý Trường Thọ, chặn đơn độc lưu tại trong đó...

Tử Ô vội vàng hướng trước, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Tử Cửu cũng đều có chút khẩn trương, Linh Nga càng là đôi mi thanh tú nhíu chặt, mắt trung tràn ngập lo lắng.

Tử Ô vội nói: "Tề Nguyên sư đệ, Trường Thọ như thế nào bị để lại?"

"Gia sư cấp cho Trường Thọ phát biểu, " Tề Nguyên lão đạo trầm ngâm hai tiếng, "Yên tâm, phải không có việc gì."

"Này sao yên tâm?" Tử Cửu nói thâm đạo, "Này vị sư thúc chính là táo bạo lắm, mới vừa hồi sơn liền bắt một vị Thiên Tiên trưởng lão làm xuất huyết ."

"Nói cẩn thận, " Tử Ô vội vàng chặn đứng Tử Cửu mà nói đầu.

Mà nhà cỏ trung, Giang Lâm Nhi ngồi ở ghế bành trung, kia cây đại đao dựng thẳng ở một bên, nhưng nàng có vẻ càng nhỏ xinh chút.

Cách cửa gỗ, trận pháp, Giang Lâm Nhi mắt nhìn Tử Cửu, lại cúi đầu nhìn nhìn mình thân thượng bản giáp.

"Ngàn năm không thấy, này tiểu nha đầu như thế nào lại dài ..."

Lý Trường Thọ coi như mình không có nghe đến gì, ở bên lẳng lẳng lập .

"Trường Thọ là đi, " Giang Lâm Nhi đạo, "Ta lần này chỉ là trở về một chuyến, sẽ không tại môn trung ở lâu, bên ngoài còn có chuyện quan trọng, hơi sau cũng phải đi tìm người sư bá thăm tích.

Sư phụ người, về sau còn muốn người đa chiều cố hấn ."

Lý Trường Thọ đáy lòng vừa động, sư tổ sửa nhìn thấu hấn quy bí quyết?

Này không nên, quy bí quyết đã muốn thoát cái tiền quá, không nên như thế...

Hoàn hảo, Giang Lâm Nhi lại xoa nhẹ mi tâm, đạo câu:

"Sư phụ người tính tình có chút ngoan cố, lại không có gì phòng người chi tâm, ta xem người đảo coi như thận trọng một chút, chỉ có thể phó thác cấp người ." 8)

-----oOo-----

**Một trăm bốn mươi bốn chương chỉ có Tiểu sư thúc mới có thể chiến thắng
Tiểu sư thúc!**

Nghe sư tổ nói sẽ không tại môn nội ở lâu, Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng có chút thất vọng.

Bản tính toán cũng nhượng sư tổ tham dự đến trận pháp kiến thiết, vì Tiểu Quỳnh Phong đa lao chút bảo tài... Nói...

Khu, này chút kỳ thật đều không trọng yếu.

Sư tổ như chi là hỏi đến xem, tiểu trụ mấy ngày, Tiểu Quỳnh Phong sau này vẫn như cũ năng bảo trì trước đây vững vàng cùng yên ổn, cũng không ném không phải chuyện tốt nhất kiện.

Lý Trường Thọ đáy lòng sớm có tính toán, đợi Giang Lâm Nhi nói xong 'Phó thác' sự, liền mở miệng nói:

"Sư tổ, có hai kiện sự đệ tử gạt sư phụ, nhưng chi bằng bẩm báo sư tổ."

"Chuyện gì cần gạt sư phụ người, nhưng phải đối ta bẩm báo?"

Giang Lâm Nhi thượng hạ đánh giá hạ Lý Trường Thọ, tự nhiên nhìn không ra gì dị thường.

Hàng năm bên ngoài chém giết nòng, dưỡng thành nhạy cảm trực giác;

Giờ phút này, trực giác nói cho Giang Lâm Nhi, tại mình này tam cái đồ đệ, đồ tôn trung, trước mắt cái này lần đầu gặp mặt về đạo cảnh đồ tôn, so với chính mình nhị đồ đệ...

Cần nhờ bài bản rất nhiều.

Lý Trường Thọ cố ý hiển lộ vài phần bất đắc dĩ biểu tình, đáp viết:

"Sư phụ dễ dàng cảm xúc hóa, cho nên phải gạt, nhưng sư tổ tâm thần tất nhiên thập phần cứng cõi, sẽ không nhất thời xúc động làm hạ việc đáng tiếc."

Giang Lâm Nhi ngón tay run rẩy, lập tức nói: "Chẳng lẽ... Người sư bá cũng đã xảy ra chuyện?"

Quả nhiên là người thông minh;

Kia mình kế tiếp nói chuyện, cũng sẽ dùng ít sức rất nhiều.

Lý Trường Thọ thở dài: "Năm đó sư bá đi bắc châu hái thuốc, bị độc thú gây thương tích, môn nội chấp sự cứu viện bất cấp, sư bá đã ở bát hơn trăm năm trước, đầu thai chuyển thế đi."

Giang Lâm Nhi nhắm lại hai mắt, khí tức run rẩy một trận, rất nhanh liền phun ra một hơi.

"Việc này, cũng cùng hắc tiên lâm phong có quan hệ?"

"Hoàn giang vũ sư bá, là sư phụ tìm tu bổ đạo cơ chi bảo dược, tiền căn liền là tiên lâm phong khoái tu đạo nhân kiến sắc nảy lòng tham, tự nhiên có quan hệ."

Giang Lâm Nhi tay trái toàn quyền, kia bả bạch hổ hung phách đao phát ra từng trận gầm nhẹ.

"Người cũng biết cái kia khoái tu đạo nhân như thế nào chết ! Bị kẻ thù bên ngoài giết, quả thật tiện nghi hắc!"

Lý Trường Thọ đậy lòng cân nhắc một phen, nhìn chăm chú vào Giang Lâm Nhi, đợi Giang Lâm Nhi cảm xúc ổn định sau đó, truyền thanh nói:

"Đây là đệ tử muốn bảm báo chuyện thứ hai, đệ tử có nhật nằm mơ thời, đúng dịp mơ thấy ...

Kia tựa hồ là tại Bắc Câu Lô Châu biên giới một chỗ phùng trấn, khoái tu đạo nhân phát hiện có người giả trang tự thân, cố hướng trước đuổi theo.

Khoái tu đạo nhân tâm ngoan thủ lạt, muốn giả trang mình kia người chặn giết, bị kia người dụng độc đan mê đi.

Kia người đem khoái tu đạo nhân đưa một chỗ khe sâu bên trong, dĩ độc đan hủy nó đạo cơ, đồng thời dĩ lôi pháp đại trận bắt chước thành tiên thiên kiếp, oanh nó thân hình, khiến nó thân chết đạo tiêu, hồn phi phách tán.

Theo sau kia người dĩ khoái tu đạo nhân thân hình, vào Bắc Câu Lô Châu, lại vô tung tích.

Đệ tử cảnh trong mơ, cũng sẽ theo tỉnh."

"Hảo!" Giang Lâm Nhi cắn răng mắng, "Không bằng này, khó tiêu ta mỗi hận trong lòng!"

Theo sau, Giang Lâm Nhi nhắm mắt ngưng thần, thân chu khí tức dần dần quy về an bình.

Đặng Giang Lâm Nhi mở trước mắt, khuôn mặt nhịn không được có chút ảm đạm, ngồi ở ghế bành trung, lẳng lặng địa xuất thần.

Lý Trường Thọ ở bên không nói nhiều thoại, chỉ là lẳng lặng chờ.

Giang Lâm Nhi điều chỉnh cảm xúc nhưng thật ra thập phần nhanh chóng, nàng thấp giọng nói:

"Hơi sau ta liền là lật lắn ngũ bộ châu cùng tam nghìn thế giới, cuối cùng quăng đời còn lại, cũng phải tìm hồi người sư bá chuyển thế thân."

"Sư tổ, có lẽ dĩ Nhân Giáo đệ tử thân phận, mang chút lễ vật, đi địa phủ tìm quỹ kém hỏi han, là cái không sai chủ ý."

Lý Trường Thọ lắc đầu thờ dài: "Nếu không đệ tử tu vi quá thấp, không thể thông qua thế tục trung hào miếu tiến vào địa phủ, tất nhiên liền loại này đi thử hỏi một câu ."

"Đối! Ta như thế nào không nghĩ tới này..."

Ân?"

Giang Lâm Nhi mắt trung mang theo vài phần hồ nghi, đánh giá Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ đáy lòng thâm than, này vị sư tổ quả nhiên không dễ dàng lừa dối;

Bất quá cũng không có gì, hấn lúc này đã muốn làm tốt tùy thời xuất thủ, phóng đảo này vị sư tổ chuẩn bị.

Lý Trường Thọ ánh mắt thần ngay thẳng trừ, cùng Giang Lâm Nhi đối diện , nhưng thật ra không có nửa phần đui lý.

Giang Lâm Nhi lẩm bầm nói: "Tựa hồ, lão Nhị thu cái vô cùng đệ tử."

"Ta sư muội Linh Nga quả thật tư chất xuất chúng, " Lý Trường Thọ đạo, "Hôm nay nhìn thấy sư tổ tư thế oai hùng, đệ tử đáy lòng khâm phục không thôi.

Chỉ là sư tổ, đệ tử trong mộng sở kiến sự, còn là bất muốn ngoài truyền cho thỏa đáng."

Giang Lâm Nhi lạnh nhạt nói: "Ta chính là loại kia không biết nặng nhẹ người?"

Người... Trong mộng kia người, là như thế nào làm được ?"

"Đây là đệ tử sở không biết ."

"Không biết ư? Không biết cũng tốt, " Giang Lâm Nhi chậm rãi gật đầu, "Năng nhìn ra, người đối lão Nhị đã là chiếu cố thập phần chu đáo, vất vả người ."

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào: "Đệ tử vừa mới có chút nói lỡ, sư tổ chớ trách."

"Quái thậm?"

Mấy năm nay bên ngoài lang bạt, ta đã thấy không ít kỳ nhân dị sĩ, đã là kiến đa không trách.

Lão Nhị việc này, nói đến đây, chung quy là ta bắt ở trong núi, không năng hộ được bọn họ chu toàn, nhượng bọn họ hai cái bị thiên đại ủy khuất..."

Giang Lâm Nhi cúi đầu nhìn mình hai tay, đột nhiên nâng tay!

Lý Trường Thọ theo bản năng lui về phía sau một bước, tả lòng bàn tay đã cầm nhất bả khắc đao;

Cùng lúc đó, Tiểu Quỳnh Phong sơn trong cơ thể mấy chục chỗ trận cơ lóe ra ánh sáng, mà Lý Trường Thọ cô tay áo giấy đao nhân, đã muốn vệt ra nhất chỉ bình sứ nắp bình, tùy thời khả thúc động được lực!

Nhưng...

Giang Lâm Nhi chỉ là nâng tay, đánh chính nàng một cái bạt tai.

Lý Trường Thọ: ...

Sư tổ ngài loại này đột nhiên động tác, rất dễ dàng gặp chuyện không may.

Tùy theo, Giang Lâm Nhi hai má sung lên, bên môi chảy xuống đỏ sẫm máu tươi, hai mắt bên trong ngân lệ lóe ra, nhưng rất nhanh rút khụt khịt, nhin trở về.

Nàng khởi thân nói: "Ta cái này đi địa phủ."

"Sư tổ, bắt cấp này nhất thời, " Lý Trường Thọ vội nói, "Ngài mới vừa lại mặt nội, cũng nên đa bồi bồi sư phụ ta mới đúng!"

Việc này đệ tử một mạch gạt sư phụ, còn dùng chút kế sách lừa bịp sư phụ, nói sư bá không muốn cùng hấn tương kiến, sư phụ vì thế chính âm đạm thần thương tổn..."

"Không sai, cái này đã muốn không cần phải gấp gáp, là ta có chút mất một tác vuông, "

Giang Lâm Nhi lại ngồi trở lại ghé dựa trung, nâng tay đem mình trên gương mặt sung đỏ mặt bình;

Nàng lập tức lại nghĩ tới gì, nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, bài trừ đến rồi một chút khó coi tươi cười.

"Ngươi là... Cao nhân chuyển thế?"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Đệ tử còn nhỏ liền bị sư phụ thu vào môn nội, một mạch đi theo sư phụ tu hành, việc này sư tổ khả vãn sư phụ."

Giang Lâm Nhi lại hỏi: "Hôm nay, kia Vạn Lâm Quân trưởng lão vì sao che chở cùng ta? Ta cùng với này vị trưởng lão vẫn chưa có bất luận cùng xuất hiện."

"Đệ tử được Vạn Lâm Quân trưởng lão ban thưởng hạ mấy phần độc kinh, cùng Vạn trưởng lão thường có đi lại, Vạn trưởng lão đối đệ tử cũng coi như coi trọng."

Cẩn thận.

Giang Lâm Nhi thoáng suy tư, đã là hiểu được gì, cười khổ nói: "Có người tại lão Nhị bên cạnh, ta cũng bắt đa lo lắng gì .

Người kêu Trường Thọ phải không?"

"Đệ tử tại."

"Khả có gì muốn vật?"

Lý Trường Thọ lắc đầu, ngược lại tại trong lòng lấy ra nhất chỉ bảo nang, dùng tiên lực đưa đi qua.

Phương diện này bày đặt không ít chữa thương, cố nguyên, khôi phục tiên lực đan dược, còn có hai khối khả ổn định trọng thương linh đan.

"Đây là đệ tử một chút hiếu kính, đều là từ Vạn trưởng lão nơi đó cầu tới đan dược, còn thỉnh sư tổ nhận lấy, cũng thỉnh sư tổ bất muốn lộ ra."

Giang Lâm Nhi kết quả bảo nang, tiên thức tra xét một phen, theo sau liền khước miệng một trận run rẩy.

Lý Trường Thọ nói: "Sư tổ bên ngoài bên ba, chiếu cố hảo tự thân mới là."

"Người..."

Giang Lâm Nhi nhất thời có chút dở khóc dở cười.

Nàng đột nhiên phát hiện, mình vừa rồi tổng xuất đi kia hai chỉ nhẫn loại trữ vật pháp bảo trung, bên trong linh thạch, bảo tài, đan dược tổng giá trị giá trị, xa không kịp này bảo nang nội tiên đan tam thành...

Hơn nữa, có thể cứu mệnh linh đan, đối nàng loại này mới vừa đột phá, lại thường xuyên tại đạo tiếm liễm huyết Thiên Tiên mà nói, quả thật vô cùng trân quý.

Giang Lâm Nhi hậu trí kiểm bì, đem bảo nang thu , lại cảm giác có chút xấu hổ.

Thế là, nàng đứng dậy, nâng tay vỗ ngực, đem bản giáp chụp bang bang rung động, định tiếng đạo một câu:

"Ngươi bằng hữu như vậy, ta Giang Lâm Nhi giao định rồi!"

"Su tử, ta là ngài đồ tôn."

Giang Lâm Nhi sâu kín địa đạo câu: "Lên luận giao là được, chớ có nhượng ta cảm giác mình quá mức vô dụng."

Lý Trường Thọ: ...

"Ngài vui vẻ là tốt rồi, còn thỉnh sư tử ở trên núi thời, nhiều hơn khai đạo ta sư."

"Yên tâm, vốn ta chỉ tính toán ở trong núi đợi tam thiên, lần này xem ngươi mặt mũi... Ở lại thập thiên nửa tháng lại trở về đi."

Lý Trường Thọ vốn định hỏi nhiều chút tam nghìn thế giới sự, nhưng nghĩ nghĩ, còn là ngậm miệng không nói.

Hỏi nhiều liền dễ dàng đa dánh nhân quả.

Rất nhanh, Giang Lâm Nhi cùng Lý Trường Thọ đàm hết thoại, cởi bỏ trận pháp, đẩy ra cửa gỗ, nhượng bên ngoài mấy người cùng nhau đi vào.

Giang Lâm Nhi cảm xúc đã là khôi phục, tựa hồ vẫn chưa nghe Lý Trường Thọ nhắc tới kia hai kiện sự, mở miệng quở trách vài câu Tề Nguyên vô dụng, mà bắt đầu khen ngợi Linh Nga tư chất.

Cái khác mấy người hồ nghi nhìn về phía Lý Trường Thọ, Tề Nguyên đều nhìn không được đem Lý Trường Thọ kéo đi một bên, hỏi hắn cùng sư tử nói gì đó.

Lý Trường Thọ sớm đã nghĩ đâu có từ, chỉ là nói sư tử răn dạy hắn một phen, đồng thời cho hắn một ít chỗ tốt, nhượng hắn sau này hảo hảo bảo vệ Tiểu Quỳnh Phong.

Tề Nguyên... Tin.

...

Tiên lâm phong thượng hôm nay kiến huyết, tựa hồ tràn ngập một cỗ không phục không khí;

Mà Tiểu Quỳnh Phong, đã là vô cùng - náo nhiệt bắt đầu nhóm lửa.

Táo đài bên cạnh, Lý Trường Thọ cùng Lam Linh Nga liếc nhau, từng người lộ ra một chút mỉm cười, cùng Hữu Cầm Huyền Nhã cùng nhau bận rộn .

Bất quá, Hữu Cầm Huyền Nhã chuyên trách thí đồ ăn, cái khác sống chính là không dám nhúng tay.

Linh Nga tìm cái cơ hội, nhỏ giọng vấn: "Su tổ, thu phục ư?"

Lý Trường Thọ khước miệng nhất phiết, truyền thanh trả lời: "Còn không ổn thỏa, su tổ tại trên núi thời, ngươi thì đi theo nàng bên cạnh phụng dưỡng đi."

"Hảo, " Linh Nga đáp ứng tiếng, tiếp tục vùi đầu bận rộn.

Chạng vạng thời, nhà cỏ trung nổi lên tiệc rượu.

Từ Từ tự tam tiên ngoài, hôm nay nhưng thật ra không có cái khác khách nhân đến đây quấy rầy.

Lý Trường Thọ lại truyền thanh dặn dò Từ Ô một lần, Từ Ô cho hẳn nhất cái yên tâm nhãn thân;

Từ Ô sợ rượu sau nói lỡ, uống rượu đều là bất đa.

Giang Lâm Nhi cũng không uống ít rượu, tam chén rượu hạ đố sau đó, đã là lộ ra vài phần luyện khí sĩ ít có dũng cảm;

Nàng bả bản giáp nhất thoát, mặc vài thô áo ngắn, nó nội lại bọc gắt gao mặt hung bố.

Lý Trường Thọ ôm học thuật tính tâm tính nhìn nhiều vài lần, tựa hồ thật sự... Không có gì độ cung...

Thế là, Linh Nga đối su tổ thân cận cảm nhân, mà su tổ dần dần bắt đầu tích lũy đối tiểu Từ Cửu tức giận giá trị, lôi kéo Từ Cửu một trận hợp lại rượu.

Nhưng...

Từ Cửu, Phá Thiên Phong nhất mạch, Vong Tình thượng nhân đóng cửa đệ tử, từ nhỏ ở rượu vại du quá vịnh, ngàn năm tu hành chưa từng đoạn quá rượu, đâu chỉ rộng lượng!

Không bao lâu, Giang Lâm Nhi liền dẫn theo vài phần men say, Từ Cửu tấp chặc lưỡi, chính là còn chưa bắt đầu khởi hưng...

Tề Nguyên lão đạo hỏi câu: "Su phụ, ngài bên ngoài ngàn năm, quá như thế nào?"

"Còn được thông qua."

Giang Lâm Nhi biểu tình thoáng có chút phức tạp, có vui sướng, cũng có chua xót, nhiều nhất liền là cảm khái;

Nâng tay vỗ vỗ Tề Nguyên đầu vai, Giang Lâm Nhi bình tĩnh đạo câu:

"Vi sư hiện tại coi như là hồ bằng cầu hữu nhiều hơn, người bên ngoài cũng nhiều một ít đại gia, di nương, bất quá yên tâm, vi sư khẳng định sẽ không nhượng bọn họ lai môn nội chiếm người tiện nghi."

Tề Nguyên nhất thời một trận cười khô.

Giang Lâm Nhi lại sâu kín thở dài, duỗi cái lại thất lưng, ngôn nói:

"Hôm nay năng nhìn thấy người, cũng coi như vi sư đi rồi đại vận, thời lai vận chuyển."

Nguyên bản, ta đối đột phá Thiên Tiên đã không ôm bất luận hy vọng, đại khái mấy năm trước, ta bị tập kích trọng thương, lúc sắp chết, đáy lòng chợt có linh quang lóe ra, mượn này có đột phá.

Quả thật, này ngàn năm số phận, đều dùng ở tại lần này đột phá thượng.

Ta có một bạn tốt thiện bói toán, sau còn cho ta bặc nhất quẻ, nói ta minh minh trung được quý nhân tương trợ, khí vận bị đề nhất cách..."

Nói trung, Giang Lâm Nhi nhìn về phía Lý Trường Thọ, chặc cười, ý vị thâm trường địa đạo câu:

"Hiện tại, ta nhưng thật ra hiểu được điểm gì."

Thấp đạo nhân Tửu Ô cười nói: "Khí vận nói đến, vốn là có chút mờ mịt."

"Đó là tiêu ngũ người sẽ không vọng khí phương pháp, " Giang Lâm Nhi tức giận địa uống tiếng, Tửu Ô liên tục bồi cười.

Giang Lâm Nhi khuôn mặt có chút phiếm hồng, đột nhiên đạo câu: "Các người sư phụ, này ngàn năm... Tim đạo lý không?"

"Kia tự nhiên không có khả năng, " Tửu Cửu nói tiếp đạo, "Gia sư đạo số hiệu Vong Tình, tự nhiên sẽ không động tình niệm."

"Sẽ không động tình?" Giang Lâm Nhi hừ một tiếng, "Hắn cái này Vong Tình đạo số hiệu là năm đó mình sửa, không tin người đi hỏi vấn..."

Bất quá, nói trở về."

Giang Lâm Nhi lão đảo địa đứng lên, thân hình nhoáng lên một cái, đã là xuất hiện ở tại Tử Cữu phía sau, cúi đầu nhìn Tử Cữu.

"Đạo lý ta đều hiểu, nhưng vì cái gì năng như vậy... Tê..."

Tử Cữu đáy lòng không hiểu có chút chột dạ, kia chút bị lần lượt say rượu che dấu trí nhớ, lặng yên hiện lên xuất lai.

Nghàn năm trước, nàng giống như, thường xuyên bị...

Tử Cữu đánh cái giạt mình, lập tức liền muốn khởi thân né tránh, lại bị Giang Lâm Nhi nhất bả nhân trụ, Tử Cữu nhất thời không thể động đậy.

"Giang, giang sư thúc, ngươi bắt muốn xằng bậy! Ta đều một ngàn hơn tuổi!"

"Một ngàn hơn tuổi rất rất giỏi ư, ta cùng sư phụ ngươi là cùng thời nhập sơn môn, tiểu thí hài!"

Nhượng bản sư thúc kiểm tra kiểm tra, ngươi khẳng định tàng nhìn không ra người tội nghiệt!"

"A nha! Trường Thọ mau quản quản ngươi sư tổ!"

"Hắc hắc hắc hắc... Hiện ở trong này ta lớn nhất, sư phụ ngươi bắt lai, ta sợ cái gì?"

Bên, Linh Nga, Lý Trường Thọ, Hữu Cẩm Huyền Nhã đột nhiên bùng tỉnh đại ngộ.

Tử Cữu Tiểu sư thúc ngẫu nhiên có chút không kèm chế được lời nói và việc làm, hôm nay giống như, tìm được rồi ngọn nguồn...

Nhưng mà, chơi nháo về chơi nháo, Lý Trường Thọ giờ phút này vẫn như cũ vẫn duy trì, hằng ngày giám sát tiên lâm phong thói quen.

Từ bên kia phản ứng lai xem, hơi sau còn là hội có chút phiền phức muốn xử lý.

(tấu chương hết)

-----oO-----

**Một trăm bốn mươi lăm chương ỏn môn tứ thư 《Hải Thần binh lục》 đa
lông bản**

Kia chậm, Tử Cữu rời khỏi Tiểu Quỳnh Phong thời, là che áo, che mặt khinh anh, ngồi hồ lô lớn bay đi ...

Theo sau Tử Ô, Tử Thi, cùng Hữu Cầm Huyền Nhã cùng nhau cáo từ rời khỏi, vẫn chưa đa quấy rầy Tiểu Quỳnh Phong thượng, này khó được thời khắc.

Lâm thời tính , Tiểu Quỳnh Phong từ nguyên bản thầy trò ba người, biến thành bốn.

Nguyệt tuôn hồ sóng thanh, gió đêm bạn không rõ.

Nhà cỏ trước, Linh Nga đưa đến hai chỉ bỏ đoàn, cùng sư huynh ở bên cạnh ngồi;

Lâm giang tán người Giang Lâm Nhi kia nhỏ xinh thân hình co rút lại tại ghé bành trung, hung đao y nguyên không rời tự thân, trong tay nắm nhất chỉ bầu rượu, thường thường địa mân nhất khẩu.

Nàng sẽ không nhượng mình uống rượu, không đồng nhất trận sẽ đem mùi rượu bức ra, thủy chung vẫn duy trì vài phần thanh tỉnh, hương thụ kia phần vi huân.

Nơi này vô ngoại nhân thời, Giang Lâm Nhi hỏi Tề Nguyên lão đạo, làm như thế nào đến binh giải hóa Trọc Tiên.

Tề Nguyên mắt nhìn mình đại đồ đệ, thấp giọng nói:

"Là Trường Thọ tại Vạn trưởng lão nơi đó cầu tới nhất khối dung tiên đan."

Giang Lâm Nhi tựa tiểu phi tiểu địa đạo câu: "Này vị Vạn trưởng lão, quả thật giúp chúng ta Tiểu Quỳnh Phong thiệt nhiều ơ."

Tề Nguyên lão đạo gật đầu đáp: "Sư phụ ngài nói rất đúng, này vị Vạn trưởng lão thậm chí đều chưa cùng đệ tử nói qua một câu..."

Ba!

Giang Lâm Nhi nhịn không được nâng tay, đánh hạ Tề Nguyên lão đạo cái trán, hận nó bất tranh, nghiêng răng nghiêng lợi địa mắng câu:

"Ta năm đó như thế nào sẽ không đem người đánh cho mở khiêu!

Nói cái gì sẽ tin gì, nói cái gì sẽ tin gì!"

Tề Nguyên lão đạo nhất thời một trận cười khò, thở dài: "Sư phụ, đệ tử hiện tại chính là nhất Trọc Tiên, Trường Thọ..."

Trường Thọ cùng Linh Nga, đều là là đệ tử một tay nuôi lớn , bọn họ nói , đệ tử tự nhiên là phải tin ."

Kia chỉ tay nhỏ bé còn là không ngừng hạ xuống, bất quá Giang Lâm Nhi vẫn chưa dùng sức, Tề Nguyên lão đạo có chút xấu hổ rất nhiều, đáy mắt cũng là mang theo ý cười.

Liên cùng phàm nhân già rồi, bị lão nương đánh là một loại hạnh phúc;

Tề Nguyên hiện tại, kỳ thật cũng rất vui vẻ ...

Chợt nghe Giang Lâm Nhi không ngừng giáo huấn nói:

"Trọc Tiên liền Trọc Tiên, ngươi hạ cái gì?"

Ngươi nguyên bản tư chất còn không bằng vi sư, tu thành Thiên Tiên cơ hội vốn liền thập phần nhỏ bé, địa tiên đạo hỗn cái Chân Tiên cảnh thọ nguyên, không phải giống nhau tiêu dao khoái hoạt ư?

Giang vũ không nghĩ gặp ngươi, lang bạt liên lang bạt đi, ta này đương sư phụ đều bất lo lắng, ngươi lại thao gì tâm?

Có phải hay không lại muốn bị vi sư đánh đòn !"

"Sư phụ, ta này... Đệ tử nghe huấn chính là."

Bên, Lý Trường Thọ đối Linh Nga truyền thanh đạo hai câu.

Linh Nga cầm xuất Đấu Đại Thần quân bài, cười nói: "Sư tổ, có thể cùng ngài cùng nhau chơi loại này tiêu đồ chơi ư?"

"A? Đây ra sao vật?"

"Sư tổ người xem một lần sẽ biết..."

Rất nhanh, nhà cỏ trước thầy trò cùng thầy trò bắt đầu đại thần tranh, Giang Lâm Nhi cũng càng thả lỏng chút, Tề Nguyên cũng khó được cười ra tiếng lai.

Chơi nháo trung, Giang Lâm Nhi cũng bắt đầu nói chút cảm khái nhân sinh lời nói, kỳ thật đều là đang âm thầm khuyên Tề Nguyên lão đạo.

So giống như là này ——

"Lão Nhị a, vi sư đi qua rất nhiều con đường, đã hiểu rất nhiều đạo lý, nhưng vẫn như cũ không có biện pháp quá tiêu điều tự tại.

Vì sao? Bởi vì quả niệm vướng bận.

Người đều có vướng bận, bằng không kia người tàn tật, thật sự liền tuyệt tình tuyệt tính .

Người đày lòng có vướng bận cũng không phương, treo người sư tử cũng không có việc gì, nhưng đừng hãm quá sâu, người đã được địa tiên đạo, thọ nguyên còn dài, chậm rãi quá là được."

Tề Nguyên lão đạo thờ dài gập đầu, đem sư phụ răn dạy ghi tạc đày lòng.

Lý Trường Thọ thấy vậy trạng, cảm thấy mình hiểu kính sư tổ kia chút đan dược, đảo coi như là đáng giá...

Giang Lâm Nhi tại Tiểu Quỳnh Phong thời, Lý Trường Thọ cũng vẫn chưa trốn đi dưới đất mật thất;

Hắn quyết định, nửa tháng thời gian, mượn 【cùng hung cơ ác tiểu sư tổ】 hỏi sơn, làm bạn hạ mẹ goá con cô thất bạn lão sư phụ cùng thanh xuân này mầm Tiểu sư muội.

Bồi sư phụ tại bên hồ thả câu mình dưỡng linh cá, bồi sư tổ đi dạo nhất đi dạo Tiểu Quỳnh Phong cảnh khu mê trận;

Cùng sư muội cùng nhau tự tay tể mấy chỉ dưỡng phi linh thú, tại đan trước phòng bày cái mật chược bàn, cầm xuất mình còn chưa cùng sư muội mở rộng 'Hồng Hoang bản mật chược' —— thần điều bài.

Tự nhiên, Lý Trường Thọ cũng chưa từng buông đối tiên lâm phong giám sát.

Về phần tiên lâm phong mặt sau có hay không hội trả thù...

Lý Trường Thọ kỳ thật tại diệt sát khoái tu đạo nhân thời, liền đã làm tốt ứng đối phương pháp.

Chẳng qua, lúc ấy hắn dự đoán tối hoại tình hình không có phát sinh; mà nay sư tổ đột nhiên trở về, đi tiên lâm phong gần xi, nhượng Lý Trường Thọ sở làm này chút lập hồ sơ, tựa hồ có dùng võ nơi.

Hiện tại tiên lâm phong cừ hận điếm, đều tập trung ở tại tự gia sư tổ thân thượng.

Hơi sau tự gia sư tổ rời khỏi sơn môn, trở lại tam nghìn thế giới trung tiếp tục hạt lãg... Khụ, lang bạt...

Loại này tự nhiên có bất ích chỗ, cũng có có ích.

Bất ích chỗ —— tiên lâm phong hoặc nhiều hoặc ít, hội đem nhất bộ phận cừ hận giá trị, tái giá đến bọn họ thầy trò ba người thân thượng.

Có ích chính là, có sư tổ cái này 'Thực chiến ấu đả hệ' Thiên Tiên uy hiệp, tiên lâm phong tất hội đa mấy nặng kiêng dè.

Đương nhiên, đối Lý Trường Thọ mà nói, lớn nhất chỗ tốt kỳ thật là, mình sau này nếu nghĩ biến mất này bộ phận tai hoạ ngầm, khả nhượng giấy đạo nhân bất chúc xuất sư tổ khí tức cùng thân hình...

Về phần mặt sau như thế nào đi ứng đối, chọn dùng đâu nào chủng trình độ ứng đối phương thức, toàn bộ xem tiên lâm phong như thế nào phản ứng .

Vận mệnh, nắm giữ tại chính bọn họ trong tay, Lý Trường Thọ cũng chính là đa làm mấy tay chuẩn bị thôi.

...

Đông Hải Nam Hải giao hội tuyến ở chỗ sâu trong, Tiệt Giáo danh đạo tràng, Kim Ngao Đảo.

Hôm nay Kim Ngao Đảo có chút náo nhiệt, lại đến Kim Tiên giảng đạo thời gian, nghe nói còn có thể có Đại La Kim Tiên hiện thân, trên đảo nhất chúng luyện khí sĩ, tề tụ kia vài toà đền phụ cận.

Nơi đó, hăng hái tân thiên quân tân hết, dựng cái đơn giản Liên Hoàn Trận, đồng thời đối đạo hữu nhóm giới thiệu Liên Hoàn Trận nhanh nhẹn linh hoạt.

Bảo bên cạnh ao, ngọc thụ hạ.

Vi gió thổi qua, thiếu niên long tử khoan tay áo thanh bào tại nhẹ nhàng chớp lên, sợi tóc cùng hấn khéo léo góc nhẹ nhàng tư ma;

Một bên, hạm chỉ ngồi chồm hồm tại bờ đoàn thượng, tại giúp hấn không ngừng nghiên mực.

Án thư bên trái, đồng nhất chỉ chỉ thẻ tre, nó nội chữ viết nhưng sớm đã nhớ kỹ tại Ngao Ất trái tim.

Án thư mở ra màu vàng vải vóc thượng, nhất cứng cõi tuấn tú chữ nhỏ, chịu tải Ngao Ất này đoạn thời gian tâm huyết.

Tự 《lui địch hai mươi lục bước 》 cùng 《đệ nhị mười bảy bước · vung bụi phân 》 tổng kết ra tới chiến thuật lý luận, tư tưởng, giờ phút này đều tại Ngao Ất dưới ngòi bút, hóa thành trật tự rõ ràng binh pháp chiến thuật.

Mặt trời ngả về tây, Kim Ngao Đảo thượng giảng kinh tiếng động mờ mờ ảo ảo, một bên nghiên mực thiếu nữ, cũng đã bị quen biết sư tử hô đi điện trước thính đạo.

Chỉ có Ngao Ất không chút sứt mẻ, tại chỗ đó một câu câu cân nhắc, một chữ chữ viết.

Cuối cùng, đương trên biển chỉ còn cuối cùng nhất sợi ánh chiều tà, Ngao Ất chậm rãi thư khẩu khí, cầm trong tay văn chương buông.

«Hải Thần binh lục », thành!

Ngao Ất đọc một lượt mấy lần, khoe miệng ức chế không được giờ lên, kia diệt sạch chớp động trong đôi mắt, mang theo nồng đậm vui sướng cảm giác.

'Nhân Giáo dụng binh thuật, quả thật cao minh.

Ta Long tộc tích lũy vô số tuệ nguyệt, nhưng độc thiếu loại này Ôn tự vào đầu binh pháp.

Cũng không biết, vị kia Huyền Đô Đại Pháp Sư tiên bối, có hay không đáp ứng việc này.'

Ngao Ất niệm cập ở này, đáy lòng án không chịu nổi, nhắm mắt ngưng thần, miễn cưỡng thông qua mình thần tượng tràn thần niệm, thông đồng bên chủ thần tượng...

Chốc lát, An Thủy Thành, lại tại xây dựng thêm Hải Thần miếu chủ điện trung, hai chi thần tượng lại bắt đầu làm kia doanh doanh... Khụ, thần niệm trao đổi.

Chính bồi sư phụ chèo thuyền du ngoạn câu cá Lý Trường Thọ, nhắm mắt đi vào giấc mộng, mượn mình thần tượng xây dựng cảnh trong mơ, đem Ngao Ất thần niệm kéo tiến vào.

Hoảng hốt giữa, Ngao Ất gặp được tại thần tượng dưới chân đứng Lý Trường Thọ, lập tức lộ ra vài phần tươi cười, bước nhanh nghênh liểu thượng khứ.

"Giáo Chủ ca ca, gần đây khả không việc gì phủ?"

"Ở nhà tu hành, tất nhiên là không việc gì."

Lý Trường Thọ cùng Ngao Ất cùng nhau làm cái đạo vái chào, Ngao Ất mở miệng liền là vài câu cảm ơn thoại, Lý Trường Thọ cũng sẽ theo liền nghe một chút, vẫn chưa quả thật.

Bất quá, đối Ngao Ất, Lý Trường Thọ đã muốn tính cho thập phần tín nhiệm, tuy rằng tổng phân là thang điểm một trăm.

"Giáo Chủ, ta ngày gần đây đã xem kia hai mươi lục điều lui địch sách, sửa sang lại thành một quyển binh pháp.

Ngày gần đây ta Long tộc có lễ mừng, ta liền nghĩ, có không đem này binh pháp là chúng ta Hải Thần giáo lễ, hiến cho ta phụ vương?"

Lý Trường Thọ lược làm suy tư, ngôn nói: "Người mà lại đem người sửa sang lại binh pháp lung lai."

"Việc này không cần hỏi đại..." Ngao Ất chỉ chỉ mặt trên.

"Không cần, " Lý Trường Thọ cười nói, "Lần này nguyên nhân người Long tộc lui địch cũng không thương tổn phạm nhân, hiện tại ta cũng khả toàn quyền xử trí một ít việc nhỏ."

Hiện tại, cuối cùng không cần nói một nửa, nhượng đối phương tự do tưởng tượng .

Lý Trường Thọ có thể trực tiếp minh kỳ Ngao Ất, hấn sau lưng, quả thật có người, kia người bọn họ Long tộc trước đây còn kiên quá...

Đến nay, đã là phụng pháp chỉ lừa dối!

Ngao Ất lộ ra vài phần vui vẻ mỉm cười, đem mình viết binh pháp, ngâm nga một lần.

Lý Trường Thọ cẩn thận nghe xong một trận, phát hiện Ngao Ất cũng chỉ là từ giữa ngộ xuất một ít da lông, cũng cũng rất thông khoái mà đáp ứng , thuận tiện cho Ngao Ất một chút chỉ điểm.

Trải qua trước một năm suy diễn phân tích, Lý Trường Thọ đã muốn kết luận, Long tộc đầu không lại Tây Phương Giáo.

Liên xem Tây Phương Giáo năng hạ đa đại quyết tâm, chuẩn bị trả giá bao nhiêu giá phải trả, lại thu phục Long tộc vì bọn họ mình dùng.

Lý Trường Thọ có hậu tri ưu thế, đối Tây Phương Giáo phát triển ý nghĩ, cũng có trực quan hiểu biết.

'Hoa lan' cùng 'Cây cung' hiện tại chính là một lòng một dạ lấy người đi Tây Phương, lớn mạnh Tây Phương Giáo thực lực, lại dùng thực lực đi mưu khí vận, do đó nhượng Tây Phương Giáo đại hưng.

Long tộc này khối thịt béo, Tây Phương Giáo tất không chịu phóng.

Long tộc chiến lược nếu là năng cường chút, cũng có thể tại đến tiếp sau đa gây sức ép Tây Phương Giáo, hao phí Tây Phương Giáo càng nhiều thực lực, đối Đạo Môn, Thiên Đình có lợi, với Lý Trường Thọ mình có lợi...

Thuận tiện, Long tộc năng kiên trì lâu một ít, Lý Trường Thọ cũng có nhiều hơn thời gian đi mưu hoa Long tộc nhập thiên sự.

Việc này hẳn càng mọi việc đều thuận lợi, đã hoàn thành Thánh Nhân lão gia cấp nhiệm vụ, cũng tại Ngọc Đế bên kia xoát nhất bút công huân, vì mình sau này giấy đạo nhân thượng thiên, trước tích lũy điểm tư bản.

Trước tại dưới đất mật thất một năm thời gian, Lý Trường Thọ đều là tại tính kế này chút.

Ngao Át nói: "Kia Trường Thọ huynh, ta đã đem này binh thư, hiến cho ta phụ vương!"

"Ân, " Lý Trường Thọ nhẹ nhàng vuốt cằm, cười nói, "Hồi sau ta đem một phong thư chúc mừng đặt ở lão vị trí, dĩ Hải Thần danh nghĩa, vì Long tộc hạ lễ, người nhớ được phải người lấy đi."

Ngao Át nghe vậy nhất thời mặt mày hớn hờ, một mực được một trận gật đầu.

Lý Trường Thọ lại dặn dò Ngao Át vài câu, vạn không thể bại lộ thân phận của Hải Thần;

Việc này mặt trên vị kia đại lão rất để ý, dù sao Nhân Giáo thanh tịnh vô vi, trừ tính điểm ấy công đức, nhượng người chê cười.

Thánh Nhân da mặt không nhỏ sự.

Ngao Át liên tục xưng là, lại đem năm đó lời thề phát một lần.

Mà Ngao Át trước khi đi, Lý Trường Thọ lại trầm ngâm vài tiếng, đem một việc giao cho Ngao Át tự mình đi làm, Ngao Át không hề do dự liền gật đầu đáp ứng .

Rời khỏi cảnh trong mơ, Ngao Át ngồi ở án thư đi sau hội lãng, theo sau liền là một trận cười khẽ.

Trường Thọ huynh, quả thật...

Đối Long tộc quá mức chiêu cô !

Nhân sinh được như thế nhất tri kỷ, tâm thỏa mãn rồi!

Ngao Át đáy lòng thâm nghĩ:

'Sau này, ta Ngao Át chi bảo vật, liền là Trường Thọ huynh chi bảo vật!

Ta Ngao Át công đức, liền là Trường Thọ huynh công đức!

Ta Ngao Át đạo lữ, liền là!

Ách, Trường Thọ huynh đệ muội...'

Nhắc lại bút, Ngao Át đem mình viết binh pháp mở ra, đem Lý Trường Thọ chỉ điểm kia mấy chỗ dấu hiệu xuất lai, ngày mai lại một lần nữa sửa sang lại một lần, liền cũng thật chính đại công cáo thành.

Kỳ thật để cho Ngao Át vui sướng là, nguyên nhân Hải Thần giáo ảnh hưởng, Long tộc không khí đang ở lạng yên phát sinh biến hóa.

Tuy rằng lúc này biến hóa còn không tính quá rõ ràng, nhưng, thật sự đã muốn tại phát sinh thay đổi...

Cùng lúc đó, Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Lý Trường Thọ mở hai mắt, tiếp tục ngồi ở bè tre thượng câu cá.

Nghĩ đến Long tộc đến tiếp sau cảnh, cùng với kia Tây Phương Giáo kế tiếp xuất thủ phương hướng mấy cái khả năng, đáy lòng thâm nghĩ một câu...

Đáng tiếc.

...

Nửa tháng kỳ vội vàng mà qua, Giang Lâm Nhi mắt trung mang theo vài phần không tha, nhưng còn là án nạng trước đây suy nghĩ loại kia, nói với Tề Nguyên mình muốn tiếp tục rời khỏi sự.

Nói xong sau đó, Giang Lâm Nhi phải đi Bách Phạm Điện trung, bảm báo môn nội, nạng ngày mai liền phải rời khỏi.

Tượng nạng loại này đã tu thành Thiên Tiên môn nhân, nghĩ ra ngoài lang bạt, môn nội cũng không hội ngăn trở;

Cùng lần trước rời sơn bắt đồng là, đến nay Giang Lâm Nhi chiến lược, bị Độ Tiên Môn cao tầng có chút coi trọng, cho nạng tam miêng truyền tin ngọc phù, như môn nội có cần gấp sự, cũng sẽ đem nạng triệu hồi.

Giang Lâm Nhi tự nhiên nhất khẩu đáp ứng, còn nói nếu là gặp được cường địch, có thể mang chút đạo hữu hồi sơn trợ trận.

Nghiễm nhiên một bộ sơn trại vương diển xuất.

Giang Lâm Nhi trước khi đi đêm, Tử Ô cùng Tử Cửu đến đây tiễn đưa, lại là nhất tràng mở tiệc vui vẻ làm ẩm ỹ.

Nhưng đấng Tử Cửu chạy trốn chết, Tử Ô cáo từ mà đi thời, lại tới nữa một vị nương Lý Trường Thọ đều chưa nghĩ tới 'Khách quý' .

Môn nội Thiên Tiên đỉnh cao cảnh cao thủ, Vong Tình thượng nhân.

...

(PS: Chúng ta Trường Thọ sư huynh nhân vật tinh diệu giá trị (thư mặt trang, tình hình cụ thể và tỉ mỉ trang có thể thấy được nhân vật biểu) nhanh đến nhị đẳng tinh rồi, làm phiền các vị độc giả lão gia nhóm nhiều hơn điểm tán, xem tới hay không cập cấp sư huynh quá một lần sinh nhật)

-----oOo-----

Một trăm bốn mươi sáu chương này đồ tôn... 【đại chương cầu phiếu】

Bên hồ cây hạ, Lý Trường Thọ nhìn nhà cỏ trung này một màn, cũng thoáng có chút cảm khái.

Nhà cỏ trung, hai người mặt đối mặt mà ngồi, nhất nhân thân mặc phong sương mài quá giáp trụ, nhất nhân thân mặc lưu chuyển một chút lưu quang tiên bảo trường bào.

Ánh nền ánh mặt, mặt như hoa đào;

Sâu tư không thấy, tấn trước đầu bạc.

Nhất sợi đàn tam huyền tiếng động, ở bên tấu xuất ai oán róc rất thảm thiết làn điệu, lại có kia hai câu lời nói:

Giang Lâm Nhi nói: "Ngươi không nên tới ."

Vong Tình thượng nhân nói: "Ta còn là đến rồi."

Nhất thời nương Lý Trường Thọ xúc cảnh sinh tình, nhớ tới mình tại tổ tiên...

Ân?

Lý Trường Thọ mắt nhìn, không biết khi nào thì đã muốn tọa tại bên người bắt đầu đàn đàn tam huyền Linh Nga, khoe miệng run rẩy hạ, thấp giọng nói: "Loạn đàn gì, đưa trà đi."

"A, " Linh Nga làm cái mặt quý, bả đàn tam huyền thu , cúi đầu bước nhanh đi táo đài bên cạnh đũa nghịch trà cụ.

Lúc này Vong Tình thượng nhân cùng Giang Lâm Nhi, đang ở phòng trong vẫn duy trì trầm mặc.

Này còn là Lý Trường Thọ này nửa tháng lai, lần đầu tiên kiến này vị sư tổ bà nội, hội quy củ địa ngồi chồm hồm;

Bình thường bọn ta là ý vào chiến váy vạt áo khoan mà lại dài, tứ khai bát xoa địa ngồi xuống mà bắt đầu rung chân.

Nghe Vong Tình thượng nhân lại nói câu: "Đã đã đột phá, vì sao còn phải rời khỏi?"

Hồng Hoang hung hiểm, cơ duyên khó cầu, không bằng ở trong núi an ổn tu hành."

"Ta còn có một ít giao mệnh đạo hữu, không nghĩ rời khỏi bọn họ, " Giang Lâm Nhi lạnh nhạt đạo, "Ta này cái mạng cùng lần này đột phá, vốn là là nhật được , cũng không nghĩ tiếp tục ở trong núi độ qua chậm chậm quãng đời còn lại."

Vong Tình thượng nhân tựa hồ có chuyện đến bên miệng, nhưng chỉ là chậm rãi thở hắt ra.

Hai người lại trầm mặc một trận, chúc Hỏa Linh đăng bắc đèn nhẹ nhàng nhảy lên .

"Người còn tại để ý năm đó sự."

Giang Lâm Nhi nói: "Vẫn chưa, hiện tại chỉ là cảm thấy, ta đồ nhi bị ủy khuất, người nhưng lại chẳng quan tâm, cũng có chút tâm lạnh."

Vong Tình thượng nhân nói: "Lúc đó ta tại bế chết quan tìm kiếm đạo viên mãn, xuất quan thời, đã là tại lục hơn trăm năm trước."

Bên hồ liễu cây hạ, Lý Trường Thọ đối mình sư phụ truyền thanh hỏi câu: "Sư phụ, này vị Vong Tình thượng nhân, cùng sư tổ..."

"Ta cũng không biết, " Tề Nguyên lão đạo lắc đầu, truyền thanh trở về câu, "Vi sư nhập môn sau đó, nhưng thật ra kiến quá này vị thượng nhân lai chúng ta Tiểu Quỳnh Phong, mỗi lần lại đây đều mang theo khi đó cũng mới nhập môn Tử Cữu sư muội."

Chính là đương thật không hiểu, sư phụ cùng Vong Tình thượng nhân còn có loại này không muốn người biết... Ân!

Trách không được, vi sư một mạch không thể độ kiếp thành tiên, chúng ta Tiểu Quỳnh Phong nghìn năm qua, phải có tất cả phong phối ngạch đều chưa từng hạ xuống.

Nguyên lai còn có tầng này quan hệ tại."

Lý Trường Thọ: ...

Cũng không biết, là nên nói sự phụ tâm đại, hay là nên nói bọn họ nề nếp gia đình quá phức tạp.

Này cũng nhượng Lý Trường Thọ hiểu được, vì sao Tử Cửu sư thúc hội cùng sự phụ quen biết, Lý Trường Thọ nhập môn sau đó Tử Cửu sư thúc cũng tới Tiểu Quỳnh Phong thăm;

Mà lại tại mình lần đầu tiên xuất môn, đi bắc châu lịch lãm lần đó, Tử Cửu sư thúc hội đối mình có phá lệ chiếu cố.

Nguyên nhân, nguyên lai tại này.

Biết được cũng không phải là nguyên nhân mình khí chất cùng bên ngoài, ban sơ đưa tới Tiểu sư thúc chú ý, Lý Trường Thọ đáy lòng nhất thời... An ổn không ít.

Linh Nga bung nước trà đi phòng trong, phụng trà sau đó lại nhu thuận địa lui trở về...

Chợt nghe Giang Lâm Nhi nói: "Sau này ta bắt ở trong núi thời, ngươi như còn nhớ kỹ năm đó loại tình cảm, liền giúp ta chiếu khán hạ ta Tiểu Quỳnh nhất mạch, chớ có lại nhượng kia tiên lâm phong bắt nạt."

"Ân, ta ứng việc này.

Vật ấy, ngươi dùng làm phòng thân đi."

Vong Tình thượng nhân gật đầu đáp lên tiếng, tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ, Lý Trường Thọ giống như đã từng quen biết bảo nang.

Chậc, này không phải lần trước, mình muốn cùng Ngao Ất tại Bách Phàm Điện luận bàn thời, Tử Ô sư bá mượn cấp mình linh bảo ư?

Loại này linh bảo đều trực tiếp cầm lai tương đưa, này hai người tất nhiên giao tình phi thiên.

Cấp hết linh bảo, Vong Tình thượng nhân liền đứng dậy, đối Giang Lâm Nhi làm cái đạo vái chào.

Giang Lâm Nhi với Vong Tình thượng nhân làm cái đạo vái chào, hai người tương xem, nhưng vô nhiều lời...

Vong Tình thượng nhân xoay người ra cửa đình, hướng trước chậm rãi đi rồi vài bước;

Hắn vẫn chưa dang lai phía sau la lên, thế là cuõn mây mà khởi, khoanh tay bay đi Phá Thiên Phong.

Giang Lâm Nhi lúc này mới đuổi theo ra nhà cỏ, nhìn chăm chú vào kia đi xa bóng lưng, đứng ở trong gió đêm, hồi lâu không nói.

Thế là, nhất sợi tiếng tiêu nức nở, như khóc như...

Lý Trường Thọ trừng mắt nhìn nhãn bên cạnh lại bắt đầu khởi bồi cảnh âm nhạc Linh Nga;

Cái sau nhất thời dừng lại phủ tiêu, có chút chột dạ địa đạo câu: "Có cảm mà phát, có cảm mà phát..."

"Hơi chút vui một ít."

Linh Nga nghĩ nghĩ, tại trong tay áo lấy ra hai chỉ Hoa Cổ, đối sư huynh nháy mắt mấy cái trung cầu ý kiến.

Lý Trường Thọ nhất thời một tay phù ngạch, đạo câu quên đi.

Nhà cỏ trước cửa, Giang Lâm Nhi đảo qua ống tay áo, đối đã muốn không thấy bóng dáng Vong Tình thượng nhân thấp giọng mắng câu:

"Hũ nút!"

Theo sau nàng liền xoay người trở về nhà cỏ trung, tiếp tục thu thập sáng mai muốn trang điểm bọc hành lý.

...

Giang Lâm Nhi trước khi đi, sợ Tề Nguyên khóc sụt mướt, trực tiếp dùng định thân thuật đem Tề Nguyên lão đạo định ở tại nhà cỏ trung, nhưng nhượng Lý Trường Thọ cùng Linh Nga tương đưa.

Nàng kế tiếp muốn trước hồi tam nghìn thế giới trung mình đặt chân nơi, cùng vài vị đi qua địa phủ người quen thương lượng, lại đi tìm đại đồ đệ hoàn giang vũ hồn phách lạc chỗ.

Giang Lâm Nhi nói:

"Các người sư phụ, liền đa lao các người hai cái lo lắng ..."

Được rồi, trở về đi.

Mạc làm thương cảm thái độ, bản sư tổ lần này cũng được các người hai cái không ít chiếu cố, vốn là rất ngưng ngưng ."

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga nhìn nhau cười, nhất tề làm đạo vái chào.

Linh Nga nói: "Sư tổ trên đường bảo trọng."

Lý Trường Thọ cười nói: "Sư tổ có việc vô sự, khiến cho người sao một phong thư trở về."

"Hành, các người hồi..."

"Chậm đã."

Chợt nghe được, sơn môn nội truyền đến một tiếng la lên.

Thủ sơn hai vị cụ ông nhất thời đã khởi tinh thần, xa xa bay tới kia đạo thân ảnh còn chưa tới gần, liền đã kéo ra hộ sơn đại trận.

Tới, đúng là đan đỉnh phong trưởng lão, Vạn Lâm Quân!

Lý Trường Thọ tự nhiên bắt giác kinh ngạc, trước đây liền đã phát hiện này vị lão gia tử hướng đi;

Linh Nga tựa vào mình sư huynh bên cạnh người, cũng không thiếu cảm giác an toàn;

Nhưng Giang Lâm Nhi giờ phút này, cái trán đã muốn ngưng ngưng xuất mồ hôi lạnh.

Nàng dừng ở xa xa bay tới này đạo thân ảnh, bắt tự giác liền khẩn trương , cả người khí cơ nội liễm, nguyên thần liền như nhất căn căng thẳng dây cung, bắt tự giác còn nuốt nuốt nước miếng...

Vạn trưởng lão bay đến phụ cận, đối Giang Lâm Nhi lộ ra một chút cười lạnh;

Giang Lâm Nhi như trụ hàn quật, nhẹn không được run run hạ, thiếu chút nữa liền... Trực tiếp chạy.

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ đúng lúc ở bên làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Bái kiến trưởng lão."

"Ân, " Vạn Lâm Quân dài nhíu nhíu mày, vẫn chưa hướng trước.

Lý Trường Thọ đối Giang Lâm Nhi truyền thanh nói: "Ta đi cho ngài lại cầu chút đan dược, ngài ngay tại chỗ đó bắt phải đi động."

Không cần Lý Trường Thọ mở miệng, Vạn Lâm Quân trực tiếp cầm hai chỉ bảo nang đưa cho Lý Trường Thọ, "Cấp người sư tổ phòng thân."

Lý Trường Thọ cười nói: "Đa tạ trưởng lão quan tâm."

Vạn Lâm Quân trưởng lão lại nói: "Ngày mai lại khai lô luyện chế... Loại kia đan dược, người ba tháng sau lại ta này một chuyến."

"Là, đệ tử ba tháng sau liền đi bá kiến."

Vạn Lâm Quân trưởng lão đối Lý Trường Thọ kéo cái tươi cười, xoay người liền trở về sơn môn.

Này vị lão gia tử mới vừa đi, Giang Lâm Nhi hô khẩu khí, bất tự giác đã là cả người mồ hôi lạnh...

"Này vị Vạn trưởng lão đương thật lợi hại a."

"Sư tổ, " Lý Trường Thọ đem kia hai chỉ bảo nang bồng lại đây, "Thiên dùng này chút đan dược, còn thỉnh bất cấp cho Vạn trưởng lão bình tăng nhân quả."

"Này là..."

Giang Lâm Nhi nháy mắt mấy cái, đem bảo nang tiếp nhận xem xét một phen, như lấy được chí bảo.

Vạn trưởng lão luyện chế độc đan!

Lập tức, Giang Lâm Nhi cũng không dám lại đa chậm trễ, trước khi đi nhìn chăm chú Lý Trường Thọ một trận, lắc đầu, lại gật gật đầu, một bức bí hiểm trạng.

Chọn tuyến đường đi Đông Hải, chạy tới Đông Hải đông, tìm chân trời góc biển.

Hồng Hoang Thiên Địa tại viễn cổ thời, vốn là vô biên vô hạn, sau long phượng kỳ lân tam tộc đại chiến, Thiên Địa băng toái, Hồng Hoang Thiên Địa chỉ dư ngũ đại bộ phận châu;

Mà bị đánh nát mảnh nhỏ, liền rải tại Hồng Hoang Thiên Địa quanh mình, diễn biến vi tam nghìn thế giới.

Tam vi hư chỉ, tam nghìn vi vô tận ý.

Thượng cổ Vu Yêu đại chiến đánh tới trung hậu kỳ, nhất nôi trang bất hạ yêu sư côn bằng, âm thầm châm ngòi hai vị tổ vu —— 'Bạo phát cầu' nước tổ vu Cộng Công, cùng 'Bạo phát cầu' hỏa tổ vu chúc dung.

Bạo bạo gặp nhau, đánh ngã không chu toàn sơn, trụ trời khuynh tháp làm cho Thiên Hà nước quán nhập nhân gian, Thiên Địa đục muốn lại quy về hỗn độn.

Cái này có Nữ Oa bỏ thiên, Bắc Câu Lô Châu huyền quy gặp tai, Thánh Nhân khảm huyền quy tứ chỉ chân to khởi động đến nay Thiên Địa.

Theo sát mà, Đạo Tổ cùng sáu vị Thánh Nhân xuất thủ, đem Hồng Hoang Thiên Địa dĩ vô thượng thần thông bao bọc, cũng đem tứ chỉ trụ trời bảo hộ ;

Vi không dứt ngũ bộ châu cùng tam nghìn thế giới liên hệ, Đạo Tổ tại tứ chỉ trụ trời phụ cận, để lại ra vào ngũ bộ châu nơi môn hộ, đây là khắp nơi 'Chân trời góc biển' lý do.

Dần dần, này khắp nơi chân trời góc biển nguyên nhân luyện khí sĩ lui tới, kỳ cảnh cảnh đẹp đa không thể số, cũng liền từng người thành tu tiên tán tu thánh địa...

Giang Lâm Nhi tự Độ Tiên Môn mà đến, tiếm hành biệt tích được rồi nhất cái ngày đêm, đến Đông Hải đông chân trời góc biển.

Nhìn ra xa xa xa, một tòa liên miên Đại Thành, mấy chỗ phiêu phù ở không trung tiên đảo;

Giang Lâm Nhi đến chỗ đó thời, phương hào là kim ô tây trâm, mặt biển phía trên kim quang lóng lánh, phía tây thiên thủy hỏa thiêu liên vân, mặt đông đã là trải rộng ngôi sao...

Nhất căn thật lớn vô cùng vân trụ đứng sừng sững tại Thiên Địa giữa, thượng không biết nó rất cao, lọt vào trong tầm mắt không biết nó đa khoan.

Này một đường, Giang Lâm Nhi đều tại hiểu ra mình lần này hồi sơn hành trình.

Hai cái đồ nhi gặp tai họa, nhưng hạnh tại lão đại hồn phách đầu thai đi, mình kế tiếp còn có hi vọng tìm được năng tung tích, mà lão Nhị mặc dù hóa thành Trọc Tiên, thọ nguyên nhưng cũng là có.

Để cho Giang Lâm Nhi trắc đoán không ra , chính là về đạo cảnh đồ tôn, Lý Trường Thọ.

Rõ ràng, năng năng nhìn thấu cái này đệ tử tu vi, cũng có thể nhận, cái này đệ tử tại đan đạo cùng trận pháp phía trên từng có người thiên phú.

Nhưng bằng vào Giang Lâm Nhi nhiều như vậy niên, bên ngoài tìm tòi đi cút đánh luyện liền thức người bản lĩnh, Giang Lâm Nhi tổng cảm thấy, cái này mình liếc mắt một cái có thể nhìn thấu đệ tử, ngược lại như vực sâu một loại, sâu không thấy đáy.

Minh ở trong núi nhất cử nhất động, tựa hồ đều tại người này giám sát hạ;

Thậm chí lơ đãng giữa, mình muốn làm, phải làm sự, đều đã bị người này an bài hảo .

Cũng có...

Giang Lâm Nhi tiên thức quét mắt mình lần này 'Thu hoạch' .

Vong Tình cái kia buồn tao cây cải củ cấp linh bảo, cảm năng tăng lên không ít chiến lược;

Môn nội cấp một ít ngợi khen, có thể xem nhẹ bất kể;

Lý Trường Thọ cấp tiên đan, giá trị văn hoa;

Mà Vạn Lâm Quân trưởng lão nguyên nhân Lý Trường Thọ quan hệ, ban thưởng hạ độc đan, so với kia kiện linh bảo còn muốn trân quý...

'Này đến cùng, là như thế nào nhất danh đồ tôn?'

Giang Lâm Nhi đáy lòng nhẹ nhàng thở dài, nhịn không được rên rỉ hai tiếng, lược cảm đau đầu.

Nhưng nàng biết, này đồ tôn là nhà mình lão Nhị cơ duyên; mình sau này cũng không cần đa lo lắng lão Nhị, sớm ngày tìm đến lão đại chuyên thể thân mới là lẽ phải.

Giang Lâm Nhi nhiều mở chỗ đó Đại Thành, chạy tới Thiên Địa đại trận lối ra, tại một chỗ tiên đảo, đi ngang qua một chỗ viết 'Chân trời góc biển' tấm bia đá, liền muốn hóa thành hồng quang, hướng xa xa sao trời bay vụt...

"Đạo hữu, chậm đã!"

Giang Lâm Nhi dừng bước, lập tức làm ra một bộ cảnh giác tư thế.

Mặt biển thượng có tam đạo thân ảnh bay nhanh mà đến, tả hữu hai gã long thủ lão giả khí tức tập trung ở tại trên người nàng, nhượng Giang Lâm Nhi sắc mặt một trận trắng bệch.

Loại này uy áp, đúng là Kim Tiên!

Hai vị long thủ lão giả nghiêng người tránh ra, một vị khuôn mặt thanh tú Long tộc thiếu niên cất bước hướng trước, đúng là Ngao Át.

Ngao Át đánh giá Giang Lâm Nhi hai mắt, đối Giang Lâm Nhi khuôn mặt nhưng thật ra không có gì cảm giác, đợi nhìn đến như mình Giáo Chủ ca ca theo như lời, 'Thân bản giáp, bản nội đỉnh đỉnh', nhất thời trước mắt sáng ngời, mở miệng nói:

"Đạo hữu chính là Độ Tiên Môn Lý Trường Thọ sư tổ?"

Giang Lâm Nhi ngẩn ra, đầu đầy mờ mịt, nhưng biết mình vào lúc này, chạy trốn chết đều không có khả năng...

Nàng trầm giọng nói: "Không sai, các ngươi là người nào?"

"Hai vị trưởng lão thu uy áp, " Ngao Át cười làm cái đạo vái chào, "Đông Hải long cung Ngao Át, bái kiến tiên bối."

Một bên có long thủ lão giả bấm ngón tay suy tính, rất nhanh liền đối Ngao Át gật gật đầu.

Giang Lâm Nhi nhú mày nói: "Xin hỏi tôn giá..."

Ngao Át cười nói: "Tiền bối không cần khẩn trương, ta chỉ là chịu Trường Thọ huynh sở thỉnh, tại chỗ đó cấp tiên bối một phong thư."

Nói trung, một vị long thủ lão giả nâng tay, đem nhất chỉ ngọc giản đồ lên Giang Lâm Nhi trong tay.

Ngao Át lại nói: "Còn có một chút lễ vật, thỉnh tiên bối xin vui lòng nhận cho."

Một vị khác long thủ lão giả lấy ra nhất chỉ như ý trạng trữ vật pháp bảo, dùng tiên lực đưa đến Giang Lâm Nhi trong tay.

Theo sau, Ngao Át làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Ta sự đã xong, cái này cùng tiên bối cáo từ."

Kia như ý bên trong có ta một mặt lệnh bài, Nhược tiên bối ngao du tam nghìn giờ quốc tế ngộ khó xử, trì này lệnh bài tìm ta Long tộc trú binh nơi, khả điều tạm tam nghìn binh mã.

Tiền bối là Trường Thọ huynh sư tổ, liền là ta Ngao Át ... Trường bối, còn thỉnh bất muốn đẩy từ, cần phải nhận lấy."

Nói xong, Ngao Át làm cái đạo vái chào, tiêu sái xoay người, cùng hai vị lão long cười mây cùng nhau hướng tây bay đi.

Giang Lâm Nhi lập tức phản ứng ...

Nàng tả hữu nhìn hai mắt, thân hình nhanh chóng rời khỏi chỗ ngồi này tiên đảo, ẩn vào Thiên Địa ở ngoài sao trời bên trong.

Né một trận, Giang Lâm Nhi cuối cùng xác định mình vẫn chưa bị người dán mắt thượng, lúc này mới đem kia như ý luyện hóa, hướng bên trong mắt nhìn, kia bảo quang lại có chút chói mắt...

Giang Lâm Nhi chỉ cảm thấy đạo tâm run rẩy, đáy lòng toát ra hai câu Nhân Giáo lời thô tục.

Đồng thời, nàng cũng thấy được kia mặt kim lóng lánh lệnh bài...

Đông Hải long cung ngạo long khiến!

"Lão Nhị đến cùng, thu cái gì đồ đệ..."

Giang Lâm Nhi lại có chút sau lưng lạnh cả người, ngón tay run run vài cái, lại cầm kia ngọc giản nhìn vài lần, bên trong chỉ có ít ỏi nói mấy câu ngữ.

Giang nàng hoành khán thụ khán, kia giữa những hàng chữ tràn ngập **【 giữ bí mật 】** hai chữ, đáy lòng nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

...

Cùng Giang Lâm Nhi đưa tiễn Ngao Át, tại vân thượng mỉm cười mà về.

Lý Trường Thọ chỉ là nhượng hấn lại đây đưa kia nói mấy câu, Ngao Át chính là tự chủ trương, bỏ thêm điểm hàng lậu.

Liền như Thiên Đình tối không thiếu chính là công đức, hấn long cung tối không thiếu, chính là bảo vật.

Hiếu kính Giáo Chủ ca ca sư tổ về điểm này đồ vật... Hấn Nhị Thái Tử, vài năm tiền tiêu vật thôi.

Ngao Át đang cao hứng, đáy lòng nhưng bỗng nhiên có một chút cảm ứng, tựa hồ là mình thần tượng đang bị kêu gọi.

"Hai vị trưởng lão..."

Lập tức, Ngao Át nhượng trưởng lão giúp đỡ hấn tiếp tục trước phi, tâm thần chuyển dịch đến mình tại một gian miếu nhỏ thần tượng phía trên.

Mà lúc này, Lý Trường Thọ nhất sợi thần niệm truyền đến, tại hấn đáy lòng nói câu.

"Xem miếu khâu, nàng kia."

Ngao Át sợ run hạ, mượn thần tượng 【xem】 đi qua.

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm bốn mươi bảy chương ta cùng tài thần có cái ước

Ngoài miếu đứng nàng kia, đầu tiên mắt nhìn lại, tựa hồ chính là cái phạm nhân;

Nàng mặc một thân thiên màu lam vải thô váy dài, dáng người cũng có chút phổ thông, không giống thông thường nữ luyện khí sĩ loại kia thướt tha nhiều vẻ, không hề sọ lồi.

Nhưng nhiệm nàng lại như thế nào che dấu...

Nàng thân chu kia nhất sợi huyền diệu tối nghĩa đạo vận, còn là thật sâu địa bán đứng nàng cao thủ thân phận.

Này, chính là điển hình không tốt nguy trang.

Lại hoặc là, là càng cao minh 【ngươi cho là nhìn thấu ta nguy trang, thực tế chính là thiên tàng nguy trang】 nguy trang...

Trước đây, Lý Trường Thọ tiễn đi tiểu sư tổ sau, liền cùng sư muội sư phụ dặn dò vài câu, tự mình trở về dưới đất mật thất, tiếp tục luyện chế trận cơ, đồng thời nghiên cứu giấy đạo nhân thần thông cải tiến phương pháp.

Vừa qua khỏi một ngày, Lý Trường Thọ tâm sinh cảm ứng, cảm giác được này chỗ Nam Hải Hải Thần miếu có việc phát sinh, đem tâm thần gửi đến này miếu nhỏ trung.

Này vài năm, Hải Thần chỉ bảo là thời buổi rối loạn, Lý Trường Thọ đã chủ động cầm lấy này phần nhân quả, cũng liền sẽ không đổi này đa oán giận gì...

Sau lưng có người, không cần hoảng hốt.

Nhưng nhượng Lý Trường Thọ kỳ quái là, mình lần này cảm ứng, nói không nên lời là tốt là xấu;

Không có triệu chứng xấu, cũng không có điềm lành;

Tựa hồ lại là tốt xấu nửa nọ nửa kia, chuyện tốt chuyện xấu tề đặng môn...

Lý Trường Thọ thần niệm buông xuống này chỗ miếu nhỏ, lập tức phát hiện ngoài miếu cái kia không ngừng bồi hồi 'Nữ tử', cảm nhận được đối phương thân thượng đạo vận, kết luận người này cũng không phổ thông Kim Tiên.

Hắn trước tiên liền nghĩ tới Tây Phương Giáo, hơn nữa đối phương dám trực tiếp hiện thân, cần phải sẽ không là Tây Phương Giáo âm thầm kia chút 'Lưỡi dao sắc bén', chắc là Tây Phương Giáo bên ngoài thượng, nổi danh vọng cao thủ.

Mà lại, án Lý Trường Thọ suy diễn, lúc này cũng nên có Tây Phương Giáo cao thủ tìm tới môn, cùng hắn ám chỉ Long tộc sự...

Nếu là Tây Phương Thánh Nhân đệ tử?

Lại hội là người phương nào?

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ đem Ngao Át tâm thần, kêu gọi lại đây.

Vi bất nhượng Long tộc có bất luận khả nghi không gian, Lý Trường Thọ từ nay về sau vô luận là theo Tây Phương Giáo người nào gặp mặt, đều sẽ kéo Ngao Át 'Ở đây' .

"Giáo Chủ, người kia là ai?"

Ngao Át dụng thần niệm trao đổi hỏi han.

"Ta cũng không biết, " Lý Trường Thọ đạo, "Nhưng tám phần không phải mặt đồng người tới.

Trước đây đại pháp... Có cao nhân truyền thụ ta một môn thân thông, ta làm cái đơn giản hóa thân xuất lai.

Hôm nay ta này hóa thân trước hết dùng tại chỗ đó, cùng nàng tương kiến, tham tìm tòi nàng sâu cạn.

Át huynh người mà lại ở một bên nhìn, nếu là ta hóa thân gặp được bất trắc, người liền đúng lúc thông tri Long tộc cao thủ đến đây ứng đối."

Ngao Át nhất thời đáp lên tiếng: "Giáo Chủ cẩn thận."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, không có trả lời, thần niệm chậm rãi thu chạy đại bán.

Tựa hồ là đã nhận ra miếu nội chủ thần tượng thượng thần niệm tại trôn, ngoài cửa nàng kia lập tức hướng trước bước ra vài bước, xông vào Hải Thần miếu cửa miếu.

Nàng nhanh chóng đi vào, thoáng có chút sốt ruột, đối thần tượng hô lên một câu trung khí mùi phần 'Thô cuồng nữ âm' :

"Đạo... Hải Thần còn xin dừng bước!

Bần... Tiểu phụ nhân có việc muốn nhờ!"

Lý Trường Thọ: ...

Này vị Đại tiên đến cùng là làm như thế nào đến , một câu năng để lộ ra nhiều như vậy tình báo!

Không đúng, này chắc là 'Phủ cực tất phản', có ý như thế trăm ngàn chỗ hở, ngược lại dùng để đánh mất mình cảnh giác...

Kia chỉ có thể nói, đạo hữu, không khỏi có chút quá nhỏ hấn .

Này lai lịch không rõ nhưng đạo vận dọa người nữ tử, hoặc là là cái cực kỳ không tốt nguy trang người, hoặc là chính là tâm cơ thâm trầm hạng người!

Án Lý Trường Thọ nguyên tắc, hấn xưa nay ưu tiên cân nhắc tối hoại khả năng...

'Sợ là cái khó chơi nhân vật.'

Lý Trường Thọ đáy lòng hạ quyết tâm, vẫn duy trì nhất sợi thần niệm tại thần tượng thượng, nhượng kia cái đã muốn xác định là sau này Hải Thần hình tượng giấy đạo nhân, từ An Thủy Thành phụ cận cưới mây tới rồi.

Kia giấy đạo nhân hình tượng, chính là gây gò hiền lành lão giả, thường xuyên cùng Đông Mộc Công tương kiến.

Này tiểu phụ nhân bước nhanh đến chủ thần tượng trước, miếu nội ông từ cùng vài vị khách hành hương, giờ phút này đều có chút tò mò đánh giá nàng...

Quanh mình này chút phạm nhân nhãn thần, nhượng nàng có chút khó chịu.

'Cầu người quả nhiên là bị tội!'

Nàng đáy lòng thâm thở dài tiếng, nhú mày nhìn Hải Thần tượng, tượng không tượng dạng cùng chấp tay, lại một trận trầm ngâm.

Bên cạnh ngọc tượng nhưng thật ra nhìn nhìn quen mắt, nhưng nàng lai trước hỏi thăm rồi, này chỉ là cái hộ pháp thôi, muốn tìm tự nhiên là tìm cái này chính chủ!

Do dự một trận, nàng cuối cùng mở miệng, dùng một loại tràn ngập bất xác định mồm miệng, hỏi một tiếng:

"Cái này, Hải Thần đại nhân, có không hiện thân nhất kiến đấy nhé?"

Phù xì vài tiếng, một bên dâng hương khách hành hương nhất thời cười ra tiếng lai.

Âm thầm quan sát Ngao Át, giờ phút này cũng là bị cái này 'Hu hu thực thực Tây Phương Giáo' đại tỷ, lung lay hạ long thất lung.

Nếu là hoán làm năm đó mới vừa đi Kim Ngao Đảo báisư thời Ngao Át, lúc này tất nhiên đã muốn nháo xuất điểm động tĩnh, cùng này người chính diện đối chất, căn bản liền bất tại sợ .

Nhưng đến nay Ngao Át, đã phi năm đó kia lỗ mǎng người;

Hắn học xong phân tích nhân quả, học xong ần nhẫn ần náu, âm thầm quan sát...

Tên kia mặc màu lam dài bố y lão ông từ hướng trước, đối cái này nữ nhân cũng chấp tay, cười nói:

"Này vị Tiểu nương tử, Hải Thần trước mặt, không thể như thế thất lễ.

Ngươi nếu là nghĩ thỉnh Hải Thần hiển linh, tối thiểu muốn lên hương quỳ lạy, Hải Thần nói không chừng thật sự hội báo mộng ở ngươi."

Nữ nhân này nhượng mày, "Kia như thế nào khiến cho?"

Ông từ cũng nhíu mày nói: "Kia như thế nào không được?"

"Thôi, thôi, không hỏi không hỏi rồi, ta với ngươi phạm nhân không chấp nhật gì?"

Này nữ tử có chút mất hứng khoát tay, xoay người liền hướng tới cửa miếu mà đi, nhưng lại đi ra khỏi long hành hổ bộ tư thế!

Ngao Át âm thầm đầu mi nhất khiêu, hắn đột nhiên nhận thấy được, này nữ tử quên biến mất kia một tia đạo vận...

Hảo sinh quen thuộc.

Chính lúc này, đã bay đến chỗ đó giấy đạo nhân, tại không trung nhìn phía dưới nữ tử, truyền thanh đạo câu:

"Đạo hữu, chính là muốn tìm bản đạo?"

Lý Trường Thọ xem nàng phải đi, phản ứng đầu tiên chính là tùy ý nàng rời khỏi, đa một chuyện không bằng ít một chuyện.

Nhưng đối phương đã đã hiện thân, tất có sở mưu đồ, mình nếu là theo đuổi nàng rời khỏi, đáy lòng cũng bất được an ổn...

Cố, trực tiếp ra tiếng lưu người.

Phía dưới nàng kia ngẩng đầu nhìn đi, vốn tưởng rằng đỉnh đầu này lão giả chỉ là cười mây đi ngang qua, nghe nói lời ấy, liền tập trung nhìn vào.

Hóa thân?

Nàng xem hướng tả hữu, đang muốn nói chuyện, phía trên giấy đạo nhân đã là cười mây mới hạ xuống.

Mấy danh khách hành hương nhất thời kinh thán hướng trước vây xem, thấy chân thần tiên, nhưng đều có chút chân tay luống cuống.

Lý Trường Thọ tại cổ tay áo lấy ra một mặt mộc bài, đối kia ông từ triển lãm hạ, kia ông từ tinh thần chấn động.

Này giấy đạo nhân cười nói: "Thỉnh này chút giáo chúng tránh lui, đem cửa miếu đóng cửa, người liền tại cửa miếu ngoài đợi chờ."

"Tiểu nhân tuân mệnh!"

Ông từ cúi đầu ứng tiếng, theo lời mà đi, đem vài vị khách hành hương hồng liên tục mang đuổi, thỉnh xuất chỗ ngồi này miếu nhỏ, đồng thời đem cửa gỗ mang thượng.

Lý Trường Thọ phát tay điểm xuất một đạo kết giới, lúc này mới xoay người, đối này kỳ quái 'Nữ tử' làm cái đạo vái chào.

Lý Trường Thọ nói: "Nhượng đạo hữu chế giễu rồi, thỉnh trong điện nhất tự."

Kia 'Nữ tử' theo bản năng lưng khởi tay lại, ưỡn ngực ngẩng đầu, thói quen tính địa cầm lấy 'Làn điệu';

Nhưng tùy theo 'Nàng' liền phát hiện, mình lúc này trạng thái có chút không ổn, hai tay nhất thời có chút không chỗ sắp đặt.

Lý Trường Thọ đáy lòng chính là không dám đại ý, âm thầm tĩnh ngữ, cùng này nữ tử một trước một sau vào điện nội, ngay tại Hải Thần tượng hạ, cố ý ngay trước mặt Ngao Ất, cùng dáng vẻ đàm.

...

'Nữ tử' âm thầm bấm ngón tay suy tính, căn bản suy tính bất xuất trước mắt này hóa thân cân cước.

Lý Trường Thọ trước mở miệng, dùng hiền lành tiếng nói, hơi thông thả ngữ điệu, hoãn tiếng cười nói:

"Bản đạo liên là chỗ đó Hải Thần, này là bản đạo một khối hóa thân, đạo hữu nói thẳng muốn cùng bản đạo tương kiến, không biết bởi vì chuyện gì?"

Trong ánh mắt mang theo vừa đứng đề phòng, lại có một chút 'Ta này bất quá là hóa thân, cũng không sợ người nhằm vào' để khí.

Tinh xảo nguy trang kỹ xảo.

Chợt nghe này nhân đạo: "Người này là hóa thân, bản đạo này cũng là giả dối thân hình khuôn mặt, lẫn nhau cũng coi như huê nhau.

Không bằng người đem chân thân mở ra, ta cũng khôi phục bản dung, như thế nào?"

Lý Trường Thọ nghe nói lời ấy, đáy lòng thầm nghĩ một câu 'Cao minh' .

Đối phương nhìn như chỉ là thuận miệng nói vài câu, chính là dấu điểm lời nói sắc bén, tam hai câu thoại liền điểm đến yếu hại chỗ.

Tuy rằng, bất bài trừ đối phương là cái gì 'Thật tình' người khả năng.

Nhưng loại này tu vi, loại này đạo vận, tại Hồng Hoang hoàn cảnh này...

Lý Trường Thọ thà rằng tin tưởng, Tam Thanh lão gia bất hợp là bởi vì Đẩu Đại Thần nổi lên tranh chấp, cũng không muốn tin tưởng người này lời nói, chỉ có tăng ngoài ý tứ!

Lý Trường Thọ chậm rãi nói: "Đạo hữu nói đùa, như ta hình dáng dễ dàng cho kỳ người, làm gì nhượng thân tượng đều là như thế mơ hồ?"

"Vói, là bản đạo thiếu cân nhắc ."

"Đạo hữu không bằng biến thành cái nam tử thân hình, " Lý Trường Thọ lại nói, "Đạo hữu này mồm miệng, ngữ khí, cùng nữ tử chênh lệch quá xa, không khỏi quá không được tự nhiên chút."

"Cái này, ha ha ha, có ư?"

'Nữ tử' xấu hổ cười, đứng dậy, chỉ là nhất cái xoay người, thân chu tiên quang lóe ra không nghe, trực tiếp biến thành dáng người cường tráng, khuôn mặt uy nghiêm nam nhân hình tượng.

Hắn quốc chữ công chính mặt, súc hắc chòm râu, hẹp dài hai mắt uẩn diệt sạch; cái gọi là 'Thiên gạch căng tròn', liền là như hắn loại này.

Kia luồng huyền diệu đạo vận, giờ phút này càng rõ ràng một ít.

Này người phù râu mà cười, ngôn nói: "Thôi thôi, bản đạo liền dĩ chân thân hiện thân, đạo hữu khả nhận biết bản đạo?"

Trong lời nói, còn mang theo vài phần chờ mong cảm giác.

Lý Trường Thọ âm thầm nhíu mày...

Chân thân?

Mở to nhãn nói nói đối, biểu tình nhưng như thế tự nhiên, hắn Lý Trường Thọ cam bái hạ phong, mặc cảm rồi!

Lý Trường Thọ cười nói: "Thứ bản đạo cô lậu quả vãn, cái này, quả thật bất thức đạo hữu chân thân."

"Ách, ngươi đương thật sự không biết ta?" Này người nhíu mày đạo câu.

"Bản đạo lâu cư sơn trung, bất quá bên ngoài đi lại, quả thật bất thức."

"Kia không phải càng tốt làm!"

Này người song chương võ, ngửa đầu cười to, tâm tình rất là khoan khoái, ngồi xếp bằng ngồi ở bờ đoàn thượng, ngữ tốc đều nhẹ nhàng rất nhiều.

"Ha ha ha!"

Bất nhận biết hảo, bất nhận biết bản đạo liền bất tính bỏ da mặt!

Bản đạo hôm nay đến đây, kỳ thật là muốn tìm Hải Thần lãnh giáo lãnh giáo, là như thế nào loại này nhanh chóng, đem nhất cái nho nhỏ Hải Thần giáo, phát triển cho tới bây giờ loại này quy mô.

Thực bất giấu diếm, ta giáo trung có không ít bạn tốt, cũng tại ngũ bộ châu các nơi lập không ít thân giáo, nhưng đều phù không đứng dậy, liền là mạnh mẽ lập hạ, khách hành hương cũng là ít ỏi, hương khói công đức xa không bằng ngươi nơi này tràn đầy.

Ta hôm nay là thay bọn họ tới hỏi , đạo hữu, có không cấp cái bí quyết?

Bần đạo tự sẽ không không công lãnh giáo, nếu là đạo hữu đáp ứng rồi, ta này đều có bảo vật dâng!"

Lý Trường Thọ âm thầm nhíu mày.

Mở miệng liền dò hỏi Nam Hải giáo phát triển loại này nhanh chóng bí quyết?

Việc này kỳ thật cũng đơn giản, đầu tiên chính là muốn có một đám bị tham tiền tâm hồn, thể trắng như ngừ, dùng cơ thể đi thuyết phục phạm nhân Vu Nhân thần sứ.

Phát triển đến nhất định giai đoạn, lại nhượng viên cổ Long tộc trộn đều một cước, cùng sử dụng hai thành bán công đức, lừa dối Long tộc toàn lực ủng hộ thần giáo phát triển, làm mấy cái chân long nơi nơi không ngừng hiển linh...

Tự nhiên, Lý Trường Thọ sẽ không nói này chút, hấn quyết định cùng đối phương kéo cái da.

"Như nói bí quyết, kỳ thật liền là cảm thiết tình, hoá thiết tình, ta dĩ thiết tình đợi giáo chúng, giáo chúng thiết tình phụng hương khói."

Sao liêu...

"Cảm thiết tình, hoá thiết tình?"

Người này nắm bắt chòm râu, một trận trầm ngâm, theo sau liền là mặt lộ vẻ cảm khái, ngôn nói:

"Đạo hữu nói không sai, là bần đạo đa suy nghĩ.

Bọn họ chỉ là muốn dùng loại này thần giáo, là thu liễm hương khói công đức tiện lợi, nhưng xem nhẹ đi bảo hộ tín nhiệm mình phạm nhân."

Nói trung, người này đứng dậy, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào;

Theo sau người này lại tại trong lòng lấy ra nhất chỉ chiết phiến, nghiêm mặt nói: "Chính là tiểu vật, bất thành kính ý, đa tạ chỉ giáo."

Nói xong, liền xoay người đạp chạy bộ xuất thần miếu, ngựa đầu cười to hai tiếng, cười mây chậm rãi bay lên.

Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên nồng đậm hồ nghi, nhìn kia chỉ chiết phiến thượng phát ra một chút linh quang, chính là không biết là phủ phải cầm lấy lai.

Này cùng hấn suy nghĩ, có chút... Bất quá đúng...

Chính lúc này;

Ngao Át dụng thần niệm đối chủ thần tượng truyền thanh nói: "Giáo Chủ câu này thiệt tình hoán thiệt tình, quả thật nhượng người khâm phục."

Lý Trường Thọ: ...

Cùng người bên ngoài cãi cọ thoải, nhà mình Nhị Giáo Chủ chính là tin.

Lại nghe Ngao Át cười buông tiếng thở dài: "Đối mặt ta này vị sư thúc, còn có thể như thế thông dong ứng đối, ta đương thật không hiểu nên như thế nào khen ngợi Giáo Chủ."

Lý Trường Thọ bất giác ngẩn ra, dụng thần niệm truyền thanh hỏi:

"Người nợ là Tiệt Giáo tiên? Hấn đến cùng là người phương nào?"

"Giáo Chủ người thật sự không biết?" Ngao Át buồn bực hỏi câu.

"Tự nhiên, ta lừa ngươi làm chi."

Ngao Át cười nói; "Hấn này đạo vận, thân hình, khuôn mặt, còn có này tính nết, ta nhưng thật ra nhận không sai .

Hấn là chúng ta Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử, Giáo Chủ lão gia ngồi xuống bát đại đệ tử chi nhất, coi như là chúng ta giáo nội tối thường lộ diện một vị đại năng, số hiệu...

Công Minh đạo nhân."

Lý Trường Thọ trừng mắt, này giấy đạo nhân xoay người liền hướng ra ngoài bay nhanh, tùy tay đem kia giấy phiến nhiếp tới tay trung.

Nằm!

Khụ, không thể thô ngôn lời xấu xa.

Cái này đóng vai thành nữ nhân tới trong miếu gia hỏa, đúng là Triệu Công Minh!

Tam Tiêu nương nương nghĩa huynh, Phong Thần trung mấu chốt nhân vật, năng nhất người liền bại vài vị Xiển Giáo mười hai Kim Tiên ghê gớm thật năng!

Này linh bảo cũng không thể tùy tiện thu;

Này lừa dối phải đi bỏ cứu!

Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân vội vàng đuổi theo ra lai, chốc lát đã là quá trăm dặm, xa xa nhìn đến kia Triệu Công Minh nhất cái bóng lưng, lập tức tại vân thượng truyền thanh la lên:

"Đạo hữu, còn thỉnh lưu... Chờ một chút!"

Phía trước kia Triệu Công Minh đang muốn xoay người, Lý Trường Thọ bên này, bỗng nhiên lại khởi biến cố.

Một đạo lưu quang đột nhiên từ xa xa bay vụt mà đến, hóa thành nhất danh mặc phá bố lam lũ, tay trụ quải trượng lưng còng đạo nhân, ngăn cản giấy đạo nhân đường đi.

Này lưng còng đạo nhân cả người khí tức thập phần tường cùng, mặt mang mỉm cười, khuôn mặt thập phần phổ thông, nhưng cấp người một loại thân cận cảm giác.

Hôm nay đây là có chuyện gì?

Sao được cao thủ liên tiếp hướng ra phía ngoài mạo?

Lý Trường Thọ lập tức dừng thân hình, mắt có đề phòng; xa xa chân trời, kia Triệu Công Minh cũng xoay người lại.

Đột nhiên hiện thân lưng còng đạo nhân, tầm mắt dư quang cũng quét mắt Triệu Công Minh, tựa hồ hồn nhiên không thèm để ý, chỉ là đối khối này giấy đạo nhân cười nói:

"Bản đạo Linh Sơn Thánh Nhân ngồi xuống Tam đệ tử, tại chỗ đó đợi chờ Hải Thần lâu rồi.

Như bản đạo suy tính không sai, Hải Thần cùng ta Tây Phương có..."

"Chậm đã!"

Lý Trường Thọ hét lớn một tiếng, đem này lưng còng đạo nhân cũng là uống sừng sốt.

Chính lúc này, kia Triệu Công Minh cũng đã là cười mây hướng tới bên này chạy lại đây, mà Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh quay ngược trở lại;

Hắn suy đoán sẽ xuất hiện Tây Phương Giáo cao thủ, thật sự xuất hiện !

Giờ phút này...

Nhất là có chút sợ 'Ngươi cùng ta Tây Phương hữu duyên' Hồng Hoang chân ngôn;

Nhị là không muốn lâm vào Tây Phương Giáo cùng Tiệt Giáo vòng xoáy...

Lý Trường Thọ quyết định thật nhanh, khối này giấy đạo nhân hét lớn một tiếng, lập tức cắt đứt so kiếm nhân quả!

"Bần đạo là Đạo Môn luyện khí sĩ, huyền môn thật diệu tông! Như thế nào cùng ngươi Tây Phương hữu duyên? Đạo hữu đừng vội nói bậy!"

Nói xong, này giấy đạo nhân thân chu các nơi đột nhiên hiện ra nhất từng đợt từng đợt ánh lửa, đương này lưng còng đạo nhân cùng Triệu Công Minh mặt, nháy mắt tạc nứt ra!

"Ta dĩ hóa thân giám đạo huyền, cùng ngươi Tây Phương vô liên quan!"

Chuẩn bị đa niên tự bạo cấm chế, lại vẫn thật phái thượng công dụng.

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm bốn mươi tám chương nghĩa bạc vân thiên Triệu đại gia

Này... Này?"

Kia phá y lam lũ lưng còng lão đạo đứng ở vân thượng, thân là Thánh Nhân môn hạ đệ tử, đến nay Hồng Hoang thời đại cao thủ, nhất thời giữa lại có chút...

Bất ngờ không kịp phòng, đầu đầy mờ mịt.

Bạo ?

Không chỉ có bạo rồi, còn!

Còn tại ngay lập tức giữa, bất cấp hấn nửa câu mở miệng cơ hội, đã đem toàn thân hoàn toàn cháy tắt!

Đây là cái gì con đường?

Mình mấy vạn niên không xuất lai đi lại, Đạo Môn luyện khí sĩ con đường cũng đã như vậy đã ?

Hấn gì đều chưa nói, chỉ là một câu Tây Phương Giáo quen dùng lời đạo đầu:

'Đạo hữu, ngươi cùng ta Tây Phương hữu duyên, chúng ta tự khả kết cái duyên pháp.'

Này không bình thường ư? Này có vấn đề ư?

Vì sao hội loại này?

Như thế nào liền trực tiếp tự bạo hóa thân?

Chẳng lẽ bọn họ Tây Phương đang âm thầm châm ngòi tam giáo sự đã muốn bại lộ ? Như đã bại lộ rồi, kia tất nhiên sớm đã xuất vấn đề, như thế nào hội...

"Ha."

Lung còng đạo nhân còn tại bản thân hoài nghi, thành linh nghe sau lưng truyền đến một tiếng cười lạnh.

Hắn này mới phát giác, tự thân đã là bị một cỗ đạo vận quần quanh, trên trời dưới đất, thập phương bát mặt, Càn Khôn bị loại này đạo vận sở phong tỏa.

Này lung còng đạo nhân ngày thường cũng là có chút cơ trí, tự kiểm chế tu vi, trước đây vẫn chưa đem Tiệt Giáo tiên Triệu mỗ nào đó đặt ở nhãn trung, cố trực tiếp hiện thân ngăn trở Hải Thần hóa thân, đàm điểm việc nhỏ.

Có thể biến đổi cố nổi bật!

Hải Thần tự bạo rồi, bụi đều phiêu không còn rồi, Triệu Công Minh tựa hồ bởi vậy... Nổi giận.

Cái này giống như nhất tràng nhằm vào hắn tính kế!

Lúc này, lung còng đạo nhân đáy lòng báo động chấn động, đột nhiên phát hiện, mình tựa hồ xem thường Tiệt Giáo ngoại môn đệ tử...

Lung còng đạo nhân chuyển quá thân, liền kiến Triệu Công Minh đã là tại hơn mười dặm ở ngoài.

Lúc này Triệu Công Minh toàn thân vờn quanh hai mươi tứ chỉ thiên màu lam bảo châu, trong tay nắm chặt nhất bả màu vàng mộc tiên, kia vốn là có chút khôi ngô thân hình, tản ra một cỗ kinh người khí tức!

Kia hai mươi tứ khối bảo châu, trực tiếp định trụ lung còng đạo nhân quanh mình Càn Khôn, Triệu Công Minh muốn động thủ ý tứ, đã là thập phần rõ ràng!

Lung còng đạo nhân đáy lòng càng là hồ nghi, trong tay đa nhất chỉ màu trắng hoa sen, thân hình nhưng tại chậm rãi lui về phía sau, âm thầm tìm kiếm phá giải Càn Khôn phong cấm phương pháp.

Lung còng đạo nhân nghi tiếng hỏi: "Đạo hữu, có gì ? Như thế?"

"Có gì ? Như thế?"

Kia Triệu Công Minh sắc mặt vô cùng âm trầm, rậm rạp râu không ngừng run rẩy.

Triệu Công Minh âm thanh lạnh lùng nói:

"Đạo hữu đương bàn đạo mắt, như thế uy bức ta Đạo Môn người trong, khả đem ta Triệu Công Minh đặt ở đáy mắt?"

Ha, ta Triệu Công Minh da mặt thiếu, ngươi bắt cho ta Triệu Công Minh da mặt cũng liền thôi.

Nhưng ngươi như thế tương uy bức, liền là lạc ta Đạo Môn da mặt!

Lạc ta Đạo Môn da mặt, liền là lạc ta Tiệt Giáo, lạc ta lão sư, lạc ta hai vị sư bá da mặt!

Ngươi nói có gì ? Như thế!

Ngươi cái không lo người tử!"

Lung còng đạo nhân nhượng mày, này Đạo Môn như thế nào đều điên bất thành?

Này còn giảng bất giảng đạo lý ?

"Đạo hữu, ngươi..."

Triệu Công Minh quát:

"Nhàn thoại ít nhất! Xem đánh!"

Triệu Công Minh lại hét lớn một tiếng, trong tay màu vàng một tiên hào quang đại tác, hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu trực tiếp ẩn ở thân chu, thân hình hóa thành nhất chùm hồng quang, đảo mắt xẹt qua Càn Khôn, phá tan vách tường chướng, xuất hiện ở tại lưng còng đạo nhân trước mặt!

Lung còng đạo nhân đáy lòng kinh hãi!

Hắn chỉ biết Triệu Công Minh ngày thường cả ngày dạo chơi, là Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử, lại không biết Triệu Công Minh lại có loại này thần thông pháp bảo, thần thông nhưng lại như thế lợi hại!

Lập tức, lưng còng đạo nhân thân chu bảo quang lóe ra!

Nhất đóa hoa sen tại hắn dưới chân nở rộ, tầng tầng đóa hoa đem này lưng còng đạo nhân thân hình bao bọc .

Nhưng hạ một cái chớp mắt, kim quang lóe ra, kim tiên ngang nhiên đập lạc, kia hoa sen cơ hồ bị kim tiên trực tiếp xé vỡ!

Hoàn hảo chỗ đó Càn Khôn, đã bị hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu định trụ, nếu không, không biết hội có bao nhiêu sinh linh sẽ bị lan đến...

Tại núi này đã trên không, Triệu Công Minh huy kim tiên mãnh liệt đảo hoa sen, trong miệng hùng hùng hổ hổ, hô Tiệt Giáo lời thô tục;

Không bao lâu, Triệu Công Minh đã đem hoa sen đập vỡ vụn, nhất bả túm trụ kia lưng còng đạo nhân, đổ ập xuống một trận mãnh liệt đánh.

Sao nhất cái uy mãnh rất cao!

...

Mình gần nhất, này là làm sao vậy?

Đương Triệu Công Minh hành hung kia lưng còng lão đạo thời...

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ giúp đỡ sắp vỡ ra cái trán, phát ra vài tiếng rên.

Vừa rời giấy đạo nhân bạo quá nhanh chóng, chính hắn đều chưa kịp hoàn toàn rút về tâm thần.

Liên như đời trước giờ lễ mừng năm mới đùa pháo, còn chưa kịp văng ra, ở trong tay liền tạc ; giấy đạo nhân tự bạo, xé rách là tâm thần...

Bất quá, Lý Trường Thọ trước đây sớm có nhằm vào loại tình huống này cân nhắc.

Lúc này chỉ là đau đớn mà thôi, nguyên thần vẫn chưa chịu đựng tổn thương.

Đau đớn tới mau, đi cũng mau, Lý Trường Thọ ngồi ở ghế bành trung, dùng một khác cái giấy đạo nhân, xa xa quan sát đến hai vị đại lão tại không trung đại chiến.

Cũng không thể nói rõ đại chiến, trên thực tế là một bên ra sức đánh, một bên bị đánh...

Lý Trường Thọ hoàn toàn vui vẻ không đứng dậy, này cũng không có gì đáng giá vui vẻ , mình cơ trí tránh được nhất kiếp thôi.

Đáy lòng không ngừng nghĩ lại, nghĩ lại mình trong khoảng thời gian này tới nay, tâm tính xuất hiện vi diệu biến hóa.

Nhất cái nguyệt thời gian nội, hẳn nhưng lại phạm vào hai cái đại sai.

Trước đây, tiểu sư tổ hồi sơn thời, Lý Trường Thọ tự giác chuẩn bị sung túc, nhưng lại xem nhẹ cơ bản nhất sư tổ tính vấn đề;

Cái này cũng may không xuất gì đại loạn, Lý Trường Thọ cũng đến tiếp sau cũng làm tổng kết.

Nhưng hôm nay, Triệu Công Minh phải đi thời điểm, hẳn rõ ràng đã muốn suy tính xuất, mình đã muốn bị Tây Phương Giáo cao thủ dân mắt thượng, nhưng còn là trực tiếp nghênh ngang đuổi theo!

Nếu không phải có một chút điểm chuẩn bị ở sau tại, kia hẳn nói không chừng đã muốn bị Tây Phương Giáo cấp độ !

Lý Trường Thọ cả người kinh khởi một thân mồ hôi lạnh, nhắm mắt thở dài, cười khổ không thôi.

Mình đã nhiều ngày nhưng lại hội như thế đại ý, mất sống yên phận là tối trọng yếu ổn thỏa hai chữ!

Tự xét lại, phải tự xét lại;

Này lưng còng lão đạo đột nhiên xuất hiện, liền như cảnh tỉnh.

Lý Trường Thọ tự tra, từ Đại Pháp Sư trở thành tự thân chỗ dựa vững chắc sau đó, mình sầu lo thiếu rất nhiều, tương đối mà nói, suy nghĩ cũng tự ít đi rất nhiều.

Đội việc này chấm dứt sau đó, mình liền bả 《Ồn Tự Kinh》 tiếp tục hoàn thiện, đồng thời...

Nam nhân, cũng muốn đổi mình ngoan độc một chút!

Mặc lưng tam nghìn lần!

Nhanh chóng điều chỉnh tốt tâm tính, Lý Trường Thọ tâm thần dần dần quy về sự yên lặng, suy tư về đến tiếp sau nên xử trí như thế nào mới có thể tự bảo vệ mình không việc gì.

Hắn nghĩ lại tự thân tâm tính ngắn ngủi chốc lát, Triệu Công Minh đã là đem kia lưng còng lão đạo... Đánh tới hộc máu;

Triệu Công Minh vẫn chưa hạ sát thủ, chỉ là cầm lấy mộc tiên một trận mãnh liệt rút ra;

Kia lão đạo hộ thể tiên quang phiêu diêu không chừng, hộ thân linh bảo đều đã muốn tổn hại hai kiện.

Đẳng này lưng còng lão đạo không còn rồi chống đỡ lực, Triệu Công Minh đem quanh mình Càn Khôn hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu đưa tới, bả lưng còng lão đạo trực tiếp định trụ.

Này hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu không phải là nhỏ, là thông thiên Giáo Chủ ban thưởng hạ Tiên Thiên linh bảo, vì khai thiên tích địa thời phá vỡ hỗn độn châu bộ phận biến thành, phúc tứ hải lục, khả tự thành Càn Khôn.

Lúc này hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu trấn áp này lưng còng lão đạo, nương đã là vô cùng chặt vật lão đạo, hoàn toàn không thể động đậy.

Coi này lưng còng lão đạo, mặt mũi bầm dập, cái trán bị đánh xuất huyết, toàn thân tràn đầy vết thương, phá y lam lũ càng là phá động chông chát, tràn đầy huyết ô...

Lý Trường Thọ âm thầm các loại nhú mày, đầu tiên là hiểu rõ sở việc này đối mình ảnh hưởng, lại lập tức suy tư, như thế nào đem này nỗi hoàn mỹ bỏ qua...

Cái này lưng còng lão đạo, cũng không phải hẳn làm cho được khởi .

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng có một chút suy đoán.

Chẳng lẽ Triệu Công Minh thật sự...

Là cái khờ tốp?

Minh trước đây cùng Triệu Công Minh đối thoại thời, thật suy nghĩ nhiều?

Bất, Lý Trường Thọ vẫn như cũ cảm thấy, này vị Tiệt Giáo đại đệ tử, cũng không không có lòng dạ người!

Điểm ấy, từ Triệu Công Minh xuất thủ trước, đem nhân quả dẫn tới Đạo Môn tam thánh da mặt thượng, liền có thể thấy được đóm.

Đương nhiên cũng khả năng, Triệu Công Minh quả thật chính là nghĩ như vậy ...

Như đúng như này, này vị đại lão tập thể vinh dự cảm, Đạo Môn tán thành cảm, quả thực quá mạnh mẽ chút.

Ân?

'Phong Thần đại kiếp nạn trung, tựa hồ Triệu Công Minh một mạch nhớ kỹ 【tam giáo đều là một nhà , tất cả mọi người là sư huynh đệ 】, không đối bị mình đánh bại Xiển Giáo mười hai Kim Tiên hạ ngoan độc tay.

Nhưng này vị Triệu đại gia kết cục, nhưng thập phần thâm;

Cuối cùng là bị Xiển Giáo nhất phương, cái kia thần thần bí bí Lục Áp đạo nhân giựt giây gừng tử nha, dùng đầu đinh bảy mũi tên thư chú chết, thượng Phong Thần bảng...'

Này một cái chớp mắt, Lý Trường Thọ linh quang chợt lóe, đột nhiên nghĩ tới Hữu Cầm Huyền Nhã!

Trên đời này có chúng người, là Lý Trường Thọ dự liệu không chính xác đối phương hành vi, đó chính là mọi việc đều hướng chỗ tốt nghĩ người...

Mà Triệu Công Minh rất khả năng, chính là này nhất loại 'Siêu cương' tồn tại.

Kỳ thật nói một ngàn đạo một vạn, đối loại này Hồng Hoang nhất lưu cao thủ, Lý Trường Thọ tự nhiên hoài cuộn kính sợ chi tâm, đồng thời sẽ không đi mưu đồ tính kế gì.

Mà lại mình là Nhân Giáo đệ tử, cũng không cần không nên cùng Triệu Công Minh kết hạ thiện duyên.

Hơi sau, mình hơi chút bỏ cứu một phen, cấp đối phương một quyển Hải Thần giáo giáo lí là tham chiếu, dĩ 'Thuận theo Thiên Đạo', 'Bảo hộ phạm nhân' vì lý do, một lần nữa giải thích Hải Thần giáo vì sao năng phát triển nhanh như vậy, liền khả đoạn này phần nhân quả.

Nhưng nhượng Lý Trường Thọ không tưởng được là...

Triệu Công Minh kế tiếp cử động, không chỉ có ra ngoài Lý Trường Thọ dự kiến, nhượng Lý Trường Thọ hoàn toàn không thể lý giải, càng là bả Lý Trường Thọ kinh xuất một thân mồ hôi lạnh.

Này vị Tiệt Giáo ngoại môn đệ tử, đánh người còn không chịu bỏ qua, lại đem lưng còng lão đạo dùng Định Hải Thần Châu trấn áp, không ngừng quát mắng đầy táng, hướng Hải Thần miếu mà đến.

Lý Trường Thọ: ...

Này Triệu đại gia, cũng có, Hữu Độc ư chẳng lẽ?

Này nhân quả, hẳn nhất cái nho nhỏ Hải Thần năng dính ư? !

Lưng còng lão đạo chính là Thánh Nhân đệ tử!

Ngài xuất thủ đánh một chút, đối phương tự nhiên chỉ có thể ngậm bồ hòn, nói một câu thần thông không bằng;

Nhưng Tây Phương Giáo nếu là sau tính sổ, đem này con tức tung ra đến hẳn Hải Thần thân thượng, kia hẳn nhất cái nho nhỏ Nhân Giáo xa xôi đạo thừa tiểu đệ tử, nên như thế nào ứng đối?

Liền tính mình có thể thỉnh Đại Pháp Sư ra ngựa, lại nên như thế nào cùng Đại Pháp Sư công đạo việc này?

Lý Trường Thọ có chút dở khóc dở cười, vội vàng suy tư đối sách;

Đồng thời, một khác cái giấy đạo nhân cũng thi triển thổ độn, vội vàng đuổi hướng kia chỗ Hải Thần miếu nhỏ;

Chỉ thấy...

Triệu Công Minh phiêu hồi miếu nhỏ trên không, từ không trung hạ xuống, đem kia lưng còng lão đạo ném tới Hải Thần miếu trong viện, còn sát có chuyện lạ địa đạo một câu:

"Đi, cấp Hải Thần bồi lễ."

Lý Trường Thọ hai chân mềm nhũn, bản thể thiếu chút nữa liền co rút lại đến mặt thất bàn sách dưới đi.

Kia lưng còng lão đạo giờ phút này bị Định Hải Thần Châu trấn áp, nằm trên mặt đất không thể động đậy, ánh mắt bên trong tràn đầy bi phẫn.

Này còn giảng không nói lý ?

Này Đạo Môn tam giáo, còn giảng không nói lý !

Bọn họ Tây Phương Giáo ngày thường đã muốn đủ bắt giảng đạo lý rồi, nhưng cùng trước mắt cái này Tiết Giáo đại đệ tử còn có cái này Hải Thần so với lại, căn bản không đáng giá nhắc tới!

Lưng còng lão đạo rõ ràng nhắm mắt không nói, khí nguyên thần run rẩy.

Triệu Công Minh cười lạnh nói: "Như thế nào, còn dám giả chết? Ngươi bức tử Hải Thần một đạo hóa thân, vũ nhục ta Đạo Môn, há có thể như thế từ bỏ ý đồ!"

Chính lúc này, Triệu Công Minh nghe nói nhất sợi truyền thanh lọt vào tai...

"Tiền bồi, tiền bồi, chớ có nói thêm gì đi nữa rồi, việc này đã mau không thể xong việc !"

"A?"

Triệu Công Minh ánh mắt nhìn về phía dưới đất nơi nào đó, xem đúng là giấy đạo nhân ẩn thân nơi, lạnh nhạt nói:

"Chớ sợ, chúng ta chiếm lý!"

Lý Trường Thọ nhin không được một tay phù ngạch, nhưng lập tức chấn tác tinh thần, căn cứ Triệu Công Minh tính cách đúng bệnh hốt thuốc, đáy lòng đã có một bộ phương án, hai bộ dự bị phương án.

Muốn giải quyết việc này, trước hết thuyết phục Triệu Công Minh, lại nhượng Triệu Công Minh thu phục cái này lưng còng lão đạo.

Về phần chính hấn, tuyệt đối không thể hiện thân!

Lý Trường Thọ không dám đa đảng, lập tức dùng hóa thân truyền thanh:

"Tiền bối, tuy nói chúng ta chiếm lý, nhưng ngài cũng biết, này người sau lưng hai vị lão gia, cũng không..."

Tiền bối ngài tại Tiệt Giáo uy vọng rất cao, Tiệt Giáo lại đa ngài loại này nghĩa bạc vân thiên, cõi mở tiền bối cao nhân, ngài nếu là bị Tây Phương nhắm vào, Tiệt Giáo há có thể từ bỏ ý đồ?

Việc này nếu là nháo đại, nói không chừng hội dẫn phát Tây Phương cùng Tiệt Giáo tranh!

Đến lúc đó, khẳng định sẽ có tử thương, ngài như thế nào nhẫn tâm kiến nhà mình đạo hữu bị hao tổn?

Tiền bối, ngài cũng không phải là vân bối loại này không quan trọng gì người, ngài mỗi tiếng nói cử động đều sẽ ảnh hưởng đến Hồng Hoang đại vận xu thế."

Triệu Công Minh nghe vậy nhắt thời chau mày, nắm bắt chòm râu đảo hấp nhất khẩu lương khí, trực tiếp đối Lý Trường Thọ giấy đạo nhân truyền thanh:

"Lời này nghe , thật cũng có vài phần đạo lý, nhưng này người uy bức người bị hủy hóa thân..."

"Vân bối là Nhân Giáo luyện khí sĩ, cùng tiền bối ngài xem như một nhà, bối phận so tiền bối thấp không ít."

Lý Trường Thọ truyền thanh thở dài, "Vân bối sở dĩ không muốn chân diện mục kỳ người, là nguyên nhân chúng ta Nhân Giáo thừa hành thanh tịnh vô vi, ta xuất lai thu liễm hương khói công đức, sẽ làm nhà của ta Đại Pháp Sư không mừng.

Nhà của ta Đại Pháp Sư mặc dù không hội thể sự, nhưng đối Đạo Môn tam giáo một nhà thân sự, xem khá nặng, năm gần đây bất hạnh Xiển, Tiệt hai nhà ma sát không ngừng, đáy lòng có chút gian nan khổ cực.

Cho nên, này Tây Phương Giáo người tìm ta, ta sẽ lập tức hủy diệt hóa thân, không muốn cùng bọn chúng có nửa điểm liên lụy."

Triệu Công Minh mặt lộ vẻ giật mình, theo sau liền là cú đầu trầm tư, trầm ngâm nói: "Muốn bắt, rõ ràng diệt này đạo, xong hết mọi chuyện."

"Này như thế nào man được quá Thánh Nhân lão gia?"

"Kia nên làm thế nào cho phải?"

Lý Trường Thọ nói: "Vấn bối cả gan, có mấy người tiểu đối sách dâng lên, tiền bối ngài như tin được ta, ngài liền cân nhắc dùng."

"Này, ngươi này không phải khách khí !"

Triệu Công Minh khoát tay, đối Lý Trường Thọ giầy đạo nhân truyền thanh nói: "Đạo Môn một nhà thân, ta không tin ngươi, còn có thể tin người này bất thành?"

Có gì đối sách, nói tới nghe một chút."

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm bốn mươi chín chương Hồng Hoang thủ tràng quy phạm dụng đồ sứ

Thừa dịp cùng Triệu Công Minh nói này vài câu công phu, Lý Trường Thọ đã là vuốt rõ ràng đến tiếp sau ý nghĩ.

Cái gọi là ứng biến đạo, tuyệt đối không thể chỉ nhìn trước mặt ảnh hưởng;

Đâu sợ thời gian cấp bách, cũng phải đem mặt sau khả năng xuất hiện phát triển lộ tuyến đều tự hồi rõ ràng, từ giữa cho ra đối mình nguy hại ít nhất nhất điều.

Trừ này ở ngoài, mấy cái nguyên tắc cũng là nặng trung nặng ——

Phải kiên trì Đạo Môn đệ tử thân phận, cố định địa đứng vững Đạo Tổ, Tam Thanh Thánh Nhân lão gia trận doanh;

Phải kiên trì Đạo Môn một nhà thân, tam giáo bản đồng nguyên tư tưởng chuẩn tắc;

Phải kiên trì giữ gìn Nhân Giáo ích lợi, chiếu cố toàn bộ bất luận một vị Thánh Nhân lão gia cùng nhất lưu cao thủ da mặt, không thể vì mình tự rước lấy họa;

Trừ bỏ tam cái 【phải kiên trì】, còn có ngũ cái 【tất yếu chuẩn bị】, cùng với 【chín đại sự động cương lĩnh】.

Cuối cùng, cũng là là tôi trọng yếu một chút...

Không thể khoe khoang.

Khoe khoang hai chữ, là ỏn đạo to lớn ky.

Lý Trường Thọ đời trước, trí nhớ sâu nhất khắc chính là 'Đương tu bị trăm' lịch sử tiểu cổ sự;

Này là chủ động đi khoe khoang, vị viết 【lãng chết】.

Đi tới Hồng Hoang sau đó, đôi hẳn ảnh hưởng sâu nhất khắc , liền là 'Huyền quy bị trăm' Hồng Hoang tiểu ngụ ngôn.

Thất quy vô tội, thể quá lớn rồi, cố bị trăm chân chống đỡ thiên.

Đây là bị động 'Khoe khoang' tốt nhất vẽ hình người!

Như huyền quy ngày thường trốn đi, hoặc là sớm địa đi Hổn Độn Hải, đi trong hư không co rút lại , Thánh Nhân lão gia nhóm tám phần cũng liền dùng cái khác núi lớn đại nhạc nặng mới luyện chế cả ngày trụ, không có khả năng đồ thuận tiện liền thuận tay chém này quy quy.

Cho nên nói...

Có thể không bại lộ, liền bất bại lộ.

Có thể không bị người khác biết được mình cân cước, kia tuyệt đối không dễ dàng cấp xuất bất luận có quan hệ mình cân cước manh mối!

Giai đoạn trước tự bảo vệ mình năng lực, chính là tìm ỏn chỗ dựa vững chắc, hoàn toàn không hiện lộ tung tích, tốt nhất là Tam Giới không biết ta họ tên;

Trung kỳ tự bảo vệ mình năng lực, là công đức kim thân cộng thêm chỗ dựa vững chắc, cùng Tam Giới không biết ta tồn...

Bằng không, chẳng phải là cô phụ nhà mình Thánh Nhân lão gia giúp mình che lấp thiên cơ cử?

Về sau trừ Trường Canh đạo nhân cái này dùng tên giả ở ngoài, Lý Trường Thọ quyết định làm nhất cái 'Huyền Đô tiểu pháp sư', 'Huyền Đô tiểu lang quân' danh hào, mượn này tránh né nhân quả.

Đương nhiên, việc này đều muốn dung sau đi tinh tế mưu hoa.

Hiện tại phải làm , chính là giải quyết lúc này nguy cơ ——

【 Triệu Công Minh hành hung Tây Phương Thánh Nhân đệ tử, Hải Thần giáo bị liên lụy trong đó, khủng bị sau thanh toán 】

Cái này sự chỗ khó, chủ yếu có tam:

Này Thánh Nhân đệ tử không thể giết;

Đối phương có khả năng đến tiếp sau xì loại trả thù Nam Hải thần giáo, mà lại hội bút lên Thánh Nhân da mặt đại kỳ;

Triệu Công Minh hẳn chỉ là lần đầu tiếp xúc, không biết cụ thể tính nết, có khả năng hội càng tính càng loạn, còn muốn chiếu cố toàn bộ song phương da mặt...

Thế là, Lý Trường Thọ nhằm vào này chút chỗ khó, dựa theo mình nguyên tắc, kiên trì, chuẩn bị, hành động cương lĩnh, tuyên ra nhất điều ổn thỏa nhất giải quyết đạo, dùng sẽ không bị phát hiện tiên thức truyền thanh, nói cho Triệu Công Minh nghe...

Như thế như thế, thế này thế này.

Nghe nói tiên thức truyền thanh thời, Triệu Công Minh ban sơ có chút nhú mày;

Nhưng Lý Trường Thọ xảo ngôn vài câu, đem Triệu Công Minh tối để ý 'Giáo nội chúng huynh đệ tử muội sinh tử' dọn xuất lai, Triệu Công Minh rất nhanh liền gật đầu đáp ứng.

Đến Lý Trường Thọ thao thao đại nghị luận hết, Triệu Công Minh thậm chí cảm thấy, loại này xử trí, tuy rằng phiền toái, mà lại có như vậy thoáng nhất bỏ bỏ gian trá...

Nhưng nếu thật sự năng đạt tới, này Hải Thần theo như lời hiệu quả, quả thật là so trực tiếp đánh giết muốn cao minh rất nhiều!

Triệu Công Minh đáy lòng thâm nghĩ:

'Cái này Nam Hải Hải Thần tựa hồ là Nhân Giáo đồng môn...

Đáng tiếc rồi, nếu là năng làm hồi bọn họ Tiệt Giáo, kia có thể được lợi công đức, có thể xuất chủ ý.

So Thập Thiên Quân kia mấy cái gia hòa dựa bài bản đa.'

...

Thế là, ngay tại này chỗ Hải Thần miếu nhỏ nội.

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, hướng tới dưới đất càng sâu chỗ tàng đi, đồng thời làm tốt tùy thời 'Tự vung' chuẩn bị.

Hắn mượn thần niệm, nhìn chăm chú vào trong viện này hai vị cao thủ, lại cùng một mực bên cạnh xem diễn kịch Ngao Át, thần niệm trao đổi, dặn dò mấy trăm câu.

Sau nửa canh giờ, Lý Trường Thọ tiên thức truyền thanh, nói tiếng: "Chuẩn bị thỏa rồi, xin nhờ tiên bối."

Chỉ thấy trong viện...

Triệu Công Minh gật gật đầu, tay áo vung lên, thu hồi hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu, cúi đầu dừng ở cái này lưng còng đạo nhân, cắn răng nói:

", cùng bản đạo cùng nhau đi các nơi Linh Sơn!"

Nằm trên mặt đất kia lưng còng đạo nhân nhướng mày, trợn mắt trừng mắt Triệu Công Minh.

Này đạo nhân lãnh đạm nói: "Người còn dám cùng bản đạo đi Linh Sơn!"

"Bản đạo có gì không dám?"

Triệu Công Minh mắng, "Hôm nay người lừa dối ta Đạo Môn tại trước, bản đạo đảo muốn đi hỏi một chút hai vị sư thúc, đến cùng là như thế nào cái thuyết pháp!"

Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng cân nhắc, cảm thấy Triệu đại gia cảm xúc còn là kém một chút ý tứ.

Phải mang một chút bi phần mới là.

Này là bước đầu tiên —— 【 đem việc này mạnh mẽ định tính vì Đạo Môn cùng Tây Phương xung đột 】.

Kia lưng còng lão đạo nghe vậy lập tức nhảy dựng lên, trong tay cầm lấy kia bả quả trượng, nhìn như là muốn đập người...

Triệu Công Minh hướng trước bước ra nửa bước, mắt trung thần quang bức người, chòm râu hướng trước phát phới;

Lưng còng lão đạo theo bản năng run run hạ, về phía sau liền lui vài bước, ánh mắt tràn đầy kiêng kị.

Chỗ đó Càn Khôn vẫn như cũ là bị Triệu Công Minh phong cấm, này lưng còng lão đạo mới vừa lĩnh giáo qua Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử lợi hại, biết mình trốn là trốn không thoát đâu.

Này lưng còng lão đạo mắng: "Hôm nay là người Đạo Môn người trong thiết kế hại ta! Người như thế nào năng bị cản ngược lại một cái!"

Ngươi xem bản đạo lúc này hạng thế thâm! Ta đảo muốn đi tìm ngươi Bích Du Cung nói nói!"

"Ngươi thâm?"

Triệu Công Minh cười lạnh một tiếng, nhớ tới vừa rồi cái kia Nam Hải Hải Thần truyền thanh nói biện pháp, đáy lòng nhưng thật ra đến rồi vài phần hào hứng.

Đột nhiên giữa, không hề dấu hiệu, Triệu Công Minh oa một tiếng, há mồm phun ra một ngụm tiên huyết, che ngực không ngừng kịch liệt ho khan...

Đồng thời, Triệu Công Minh khí tức uể oải, đạo vận tan rã, nguyên bản khí thế nhất thời tan thành mây khói, giống như bị trọng thương một loại.

Triệu Công Minh cắn răng nói:

"Rõ ràng là ta bị ngươi linh bảo gây thương tích, vừa rồi cùng ngươi đấu pháp thời, bị ngươi chân bị thương đạo cơ, không có mấy vạn niên sợ là khôi phục bắt được!

Chạy, theo ta đi Linh Sơn, hôm nay việc này chúng ta không để yên!"

Kia lưng còng lão đạo trừng mắt, nhiều là hấn mưu lược quá người, chính là chưa bao giờ gặp được loại này tình hình.

Dụng thần tượng quan sát Lý Trường Thọ, đáy lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra, này khó nhất một bước, nhưng thật ra thuận lợi mại đi ra ngoài.

Không thể không nói, Triệu đại gia trường thi phản ứng còn là tương đương xuất sắc, không hổ là tại Hồng Hoang hỗn đến hiện đến nay lão bánh quẩy...

Đệ nhị bước —— 【trộm hoán khái niệm, dĩ khổ nhục kế chiếm trước đạo lý điểm cao】

Kế tiếp đệ ba bước, phân lục chủng tình huống, đối ứng lục điều đường bộ.

Triệu Công Minh lau nhất bả bên miệng máu tươi, lại mắng nói: "Ai còn có thể so sánh Hải Thần đạo hữu thâm hại hơn? Hấn hóa thân, đều bị ngươi uy bức trực tiếp vẫn !

Thân ngoại hóa thân, tu luyện làm sao không tâm thường, hấn tổn hại bao nhiêu đạo cơ, bao nhiêu đạo hạnh!

Việc này, ngươi lại nên như thế nào thanh toán!"

Lưng còng lão đạo lên án mạnh mẽ một tiếng: "Ngươi này là già mồm át lỗ phải! Ngậm máu phun người!"

Triệu Công Minh mắng: "Bần đạo có thương tích thế làm chứng, ngươi mới là tội thủ phạm! Theo ta đi Linh Sơn giằng co!"

"Ngươi, Triệu Công Minh! Ngươi còn muốn hay không da mặt!"

Lung còng lão đạo mắng to, bỗng nhiên ké để bụng đầu, trong tay quả trượng cầm lấy lại, đối mình bả vai hung hăng đập một chút.

Chợt nghe được, phạm vi trăm dặm vang lên sấm rền tiếng động!

Này lung còng lão đạo nhất điều cánh tay thùy, bả vai vị trí đều bị đập toái, cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi mới là đầu sỏ gây nên! Đi Bích Du Cung!"

Triệu Công Minh thấy thế, cắn răng một cái, đặng đặng đặng sau lùi lại mấy bước, bỗng nhiên ngửa đầu cuồng phun huyết bọt...

Lung còng lão đạo tâm hung ác, lại là nâng tay đối mình ngực liền đánh số chuông, hai người dường như so với thượng kinh một loại.

Đột nhiên, Triệu Công Minh thân thể chấn động, kia chút phun ra đi máu tươi nháy mắt bị chung làm, khí tức khôi phục như thường, tất cả người lại trở nên thần thái sáng láng, chòm râu còn là loại kia làm sạch.

Hắn tại cổ tay áo lấy ra nhất chỉ bị tầng tầng tiên lực bao bọc ảnh lưu niệm bóng, dù bận vẫn ung dung địa tế khởi hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu, đem ảnh lưu niệm bóng mở ra.

Nhất thời, tại Triệu Công Minh trước người, xuất hiện một đạo hư ảnh, bên trong hiện ra, đúng là vừa rồi lung còng lão đạo đánh đập tự thân hình ảnh...

Kia lung còng lão đạo nháy mắt phản ứng lại đây, lập tức liền muốn động thủ;

Nhưng hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu phát uy, lại đem này đã muốn thương tổn càng thêm thương tổn lão đạo định ở tại nguyên địa!

Này là đệ tứ chủng dưới tình huống đệ ba bước —— 【phản bát nước bản, trao đổi phương nhược điểm】

Có thể đi vào hành như vậy thuận lợi, cũng ra ngoài Lý Trường Thọ dự kiến.

Triệu Công Minh nhìn chăm chú vào cái này lung còng lão đạo, lạnh nhạt nói:

"Đạo hữu, ngươi vì sao tại bần đạo trước mặt tự mình hại mình tự thương hại? Chính là muốn không duyên có ô bần đạo trong sạch? Dĩ việc này khơi mào Đạo Môn cùng Tây Phương Giáo tranh?"

Xem ra, bản đạo chỉ có thể cầm vật ấy đi tìm một ít bạn tốt quan sát quan sát.

Như bản đạo nhớ không lầm, đạo hữu giống như nói qua, ngươi là Tây Phương Tam đệ tử.

Bản đạo biết, hai vị sư thúc lôi kéo khởi Linh Sơn nhất mạch không dễ dàng, nhưng dùng loại này biện pháp ngoa người bảo vật, chắc, không khởi quá không riêng màu chút."

"Ngươi! Ngươi!"

Lung còng lão đạo khí đến môi không ngừng run rẩy, bỗng nhiên cúi đầu phun ra một ngụm tiên huyết, hai mắt bên trong tràn đầy bi phẫn.

"Triệu Công Minh, mỗi người đều nói ngươi là thật tình, thẳng tâm địa, hôm nay bản đạo lĩnh giáo!

Quả thật lĩnh giáo!"

Triệu Công Minh khoanh tay ngửa đầu nhìn không trung, đáy lòng chính là thoáng thờ dài.

Không nghĩ tới, hắn cũng sẽ làm loại này tính kế...

Bất quá, cái này Nam Hải Hải Thần nói rất đúng, giáo trình khí là đối mình huynh đệ tử muội, đối Đạo Môn đệ tử, không phải đối loại này ngoài giáo người.

Một chút gian trá, cũng là vì việc này không làm cho Đạo Môn cùng Tây Phương tranh chấp, do đó bảo hộ mình đồng môn.

Theo sau, Triệu Công Minh đồng thời không nói lời nào, chậm đợi lung còng lão đạo mở miệng.

Giờ phút này lung còng lão đạo đã là hiểu được điểm gì, áp chế cơn tức, lãnh đạm nói: "Đạo hữu, ngươi đến cùng dự hành chuyện gì?"

"Chuyện gì? Hôm nay bản đạo bị ngươi lừa dối nhục rồi, còn có thể hành chuyện gì."

Triệu Công Minh lạnh nhạt nói: "Thống khoái chút, đạo hữu là muốn việc này đại sự hóa tiểu, chúng ta giải quyết riêng, còn là tiếp tục hướng lớn nháo?"

Kia lung còng lão đạo khí đến cả người phát run, nghĩ một cước đem phạm vi trăm dặm san bằng, rồi lại không muốn không công hao tổn mình công đức...

— tuy rằng lúc này bị Định Hải Thần Châu trấn áp, cũng không có biện pháp tùy ý dậm chân.

Lung cùng lão đạo lãnh đạm nói: "Giải quyết riêng như thế nào? Hướng đại lý nháo cũng lại như thế nào?"

"Như đạo hữu nghĩ giải quyết riêng, hôm nay người ta liền đem việc này nói rõ, đạo hữu lập hạ một đạo đại đạo lời thề, ta đem vật ấy lập tức bóp nát."

Triệu Công Minh quơ quơ trong tay pháp bảo ảnh lưu niệm bóng.

"Nếu là nghĩ nháo đại, kia bản đạo chỉ phải cầm vật ấy, đi trước cho ta tam cái nghĩa muối xem cái não nhiệt, lại đi Kim Ngao Đảo, Bồng Lai Đảo này chút ta Tiệt Giáo luyện khí sĩ hội tụ nơi, cấp đại gia khai khai nhãn, nhượng bọn họ dẫn nghĩ đến giới.

Đến nay này thế đạo, so viễn cổ, thượng cổ, đa dạng đa nhiều lắm.

Cuối cùng nếu là không được, phải đi bái phỏng Ngọc Hư Cung, đi đạo Thiên Đình, chạy nhất chạy Trung Thần Châu các nơi."

Triệu Công Minh lời nói một chút, đáy lòng tiếng vọng vừa rồi Hải Thần dạn dò...

Mặc dù có chút không rõ nó ý, nhưng việc này đã thuận lợi phát triển đến lúc này, nhưng thật ra đều ứng này Nam Hải Hải Thần tính kế.

'Nếu không là vi giáo nội chúng đạo hữu suy tính, bản đạo quả quyết sẽ không làm loại sự tình này.'

Nhưng loại này cảm giác...

Thật cũng có chút không sai.

Thế là, Triệu Công Minh đem câu nói kia nói ra:

"Bản đạo vô ý đi quản người nhóm tại tứ hải làm này chút doanh doanh cầu thả, bản đạo kỳ thật chỉ là tới đây địa, cùng Nam Hải Hải Thần tán gẫu cái nhàn thiên."

Nghe vậy, kia lung cùng lão đạo ánh mắt lóe ra, đã là có quyết đoán, thấp giọng nói: "Việc này, là bản đạo... Đuối lý .

Bản đạo cái này lập hạ đại đạo lời thề."

"Chậm đã, chậm đã, " Triệu Công Minh lại cười nói, "Còn thỉnh chờ một chút chốc lát."

Kia lưng còng lão đạo có chút không rõ cho nên, đang muốn nói chuyện, Nam Hải phía trên bỗng nhiên truyền đến một tiếng trầm thấp rờng ngâm.

Nhất danh long thủ lão giả cười mây mà đến, tại không trung làm cái đạo vái chào, đem nhất chỉ vải vóc dùng tiên lực đưa đến Triệu Công Minh trong tay;

Này long thủ lão giả cũng không nói thoại, lập tức cười mây rời khỏi.

Này, là Lý Trường Thọ mình mưu tính thứ năm bước —— 【dời đi đối phương lực chú ý, đem người này cừu hận giá trị, buộc cấp Long tộc cùng Tiệt Giáo】

Lưng còng lão đạo giờ phút này còn có thể không rõ ư?

Hôm nay, thì ra là Tiệt Giáo cùng Long tộc, nhằm vào hắn, làm nhất cái cục!

Long tộc quả nhiên không cam lòng thúc thủ chịu trời!

Triệu Công Minh đem kia vải vóc ném đi qua, lưng còng lão đạo đem uẩn tiên lực vải vóc mở ra vừa thấy, nó thượng lại có rậm rạp chữ nhỏ.

Mở đầu liền là cảm động và nhớ nhung minh kỳ chú...

Nó nội nội dung, là hắn sau này tuyệt không ở Tiệt Giáo, Long tộc, Hải Thần giáo khó xử, hôm nay sự coi như hết thầy không hề phát sinh.

Bằng không, tự thân bị đại đạo sở khí, công đức về linh, khí vận bất tồn!

Hảo ngoan độc...

Hơn nữa, hảo cẩn thận lời thề nội dung!

Triệu Công Minh quơ quơ trong tay ảnh lưu niệm pháp bảo, cười nói: "Đạo hữu còn thất thần làm chi? Nhất cái đơn giản đại đạo lời thề, đều loại này phiền toái ư?"

Giờ phút này, này vị Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử kia uy nghiêm khuôn mặt, tại kia lưng còng lão đạo đáy mắt, đúng là như thế ngạt ác.

Lưng còng lão đạo cắn răng một cái, này lời thề nội dung chỉ là ước thúc hắn tự thân, hắn sau này rời khỏi có quan hệ tính kế Long tộc sự, lại bất tới đây đây, đối người bên ngoài không hề không đề cập tới việc này.

Sẽ không quấy nhiễu đến hắn Tây Phương Giáo đại tính kế...

Kỳ thật, liền tính bất lập cái này đại đạo lời thề, này lưng còng lão đạo cũng không có khả năng đối người bên ngoài nhắc tới việc này.

Hắn đường đường Thánh Nhân đệ tử, bắt muốn da mặt ư?

Nhưng mà, giờ phút này tránh ở đã muốn không biết bao sâu, phỏng chừng nhanh đến địa phủ âm u 'Vòm trời' giấy đạo nhân đứng đầu, nhưng chỉ nhận thứ này.

Lý Trường Thọ nhượng Ngao Ất dựa theo Ngao Ất năm đó lời thề cách thức, lại bỏ thêm lục thành tình hình đặt ra, đem năng cân nhắc tình huống hoàn toàn cân nhắc đến, lúc này mới ngưng tụ thành này đạo lời thề, đồng thời do Nam Hải long cung cao thủ nhanh chóng đưa tới chỗ đó.

Rất nhanh, lưng còng lão đạo ngồi xếp bằng ngồi xuống, trước đọc cảm động và nhớ nhung minh thệ chú, mới đọc lời thề nội dung;

Loại này cao thủ lập thệ, Thiên Đạo lập sinh cảm ứng, một cỗ luồng thiên uy bùng xuống, Thiên Đạo tại ghi chép lưng còng lão đạo lời thề.

Một bên Triệu Công Minh cũng nhin không được trừng mắt nhìn, nghe loại này lời thề nội dung, dung thần thông coi nhãn kia vài vóc thượng rậm rạp chữ viết, nhất thời khóe miệng một trận run rẩy.

Cái này Nam Hải Hải Thần...

Minh còn là cùng vi hữu, bắt muốn cùng vi địch hảo.

-----oO-----

Một trăm năm mươi chương sư huynh lại thụ nghiệp, đem truyền ôn trung pháp

Lưng còng đạo nhân chạy thời điểm, sắc mặt cực kỳ phức tạp, vẻ mặt thập phần âm đạm;

Nguyên bản hảo hảo một vị Tây Phương Giáo đại lão, nhưng đi ra khỏi tiên sinh thất ý vân nện bước.

Bà Triệu Công Minh thấy cũng là nhất lạc.

Đánh người khác còn để cho người khác nói không nên lời gì, cuối cùng đối mình bồi lễ...

Loại cảm giác này, quả thật là trước đó chưa từng có, có chút tân kỳ.

Triệu Công Minh mắt nhìn bị ném xuống đất vài vóc, bắt dấu vết địa ngoắc ngoắc ngón tay, đem này lời thề khuôn bản thuận lại đây, nhét vào cổ tay áo trung.

Thứ tốt a...

Làm xong điểm ấy việc nhỏ, Triệu Công Minh mới nói một câu: "Đạo hữu, kia người đi rồi, mà lại xuất hiện đi."

Lý Trường Thọ truyền thanh đáp ứng, nhưng mà quá hảo một trận, kia tóc trắng xoá, khuôn mặt hiền lành lão đạo, mới từ mặt đất chui xuất lai.

Trước đây này giấy đạo nhân, toàn hơi chút thâm một chút...

Này lão đạo nâng tay bố trí một tầng tiên lực kết giới, đối Triệu Công Minh làm cái đạo vái chào: "Đa tạ tiên bối xuất thủ cứu."

"Ha ha ha, " Triệu Công Minh nhất thời niệp râu cười to, "Này đến cùng là bản đạo xuất thủ, cũng là người tại chỉ điểm bản đạo xuất thủ?"

Hôm nay miễn nhất tràng khả năng xuất hiện tai hoạ, là bản đạo phải đa tạ đạo hữu mới đúng!"

"Tiền bối ngài nói làm sao thoại..."

"Chớ có xung hô tiên bối loại này rồi, ta Triệu Công Minh thuần hỉ kết hữu, người ta đạo hữu tương xứng liền là!"

Lý Trường Thọ: ...

'Đối với người cũng không nghĩ trở thành người bạn tốt, cũng không nghĩ nhượng người tiến vào ta cố sự, lại càng không nghĩ với người nghĩa bạc vân thiên.'

Đương nhiên, loại này trong lòng thoại là không có khả năng nói ra .

Không chỉ có không thể nói ra, tình thế bức bách, Lý Trường Thọ còn phải lộ ra chân thành tươi cười, đúng bệnh hốt thuốc, đối Triệu Công Minh đạo một câu: "Kia vân bối liền bắt chối từ, xung một tiếng đạo hữu ."

"Ha ha ha ha, " Triệu Công Minh vừa cười vài tiếng, "Hải Thần người quả nhiên là cái diệu người.

Đúng rồi, người đạo số hiệu như thế nào?"

Nói trung, Triệu Công Minh đối giấy đạo nhân làm cái đạo vái chào, chính thức giới thiệu hạ mình:

"Bản đạo Tiệt Giáo luyện khí sĩ Triệu Công Minh."

"Bần đạo..." Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, kia 'Huyền Đô tiểu pháp sư' danh chính là mình báo không được.

Huyền Đô Đại Pháp Sư, kia là bị người xưng hô không ít tuổi tác, Đại Pháp Sư mới dĩ này tự xưng... Minh trực tiếp há mồm liền lai, quả thực bất hợp tình lý...

Xấu hổ bất cảm thấy thẹn nhưng thật ra không sao cả.

"Tự số hiệu Trường Canh đạo nhân."

"A? Trường Canh? Đây đạo số hiệu chính là không sai."

Triệu Công Minh âm thầm suy tính, chính là không hề đoạt được, nhưng hẳn cảm nhận được Thái Cực Đồ nhất sợi đạo vận, cũng xác nhận này là người trong nhà.

"Trường Canh đạo hữu trước đây theo như lời phương pháp, chính là thập phân diệu, mà nay tinh tế nghĩ đến, lại cảm thấy có chút cao minh."

Triệu Công Minh trầm ngâm hai tiếng, thật cũng bất nhãn nhỏ, nói thẳng: "Loại này chủ ý, bần đạo về sau, có không cũng dùng ở bên chỗ?"

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng có chút phạm nói thâm, này tương lai thần tài, khó khăn bất thành còn muốn tiếp tục đi tìm người khác dụng đồ sứ...

"Chỉ cần đạo hữu bắt đem hôm nay sự cáo ở người bên ngoài, tự nhiên cùng văn bối không quan hệ."

Nói đến đây, này cũng chỉ là một ít khẩn cấp đối sách.

Tiền bối còn cần nhiều hơn cân nhắc, loại này... Dễ dàng tổn hại tiền bối danh dự."

"Ha ha ha, " Triệu Công Minh cười to vài tiếng, chính là thập phân sáng khoái.

Hắn đem kia chiết phiến lại đem ra, lại bỏ thêm nhất khối màu trắng ngà bảo châu, cười nói: "Đây là trước đây đạo hữu người hóa thân ngã xuống thời, rút xuống bảo vật.

Hạt châu này tử, xem như bần đạo tặng cùng đạo hữu tạ ơn lễ.

Như đạo hữu cầm ta Triệu Công Minh đương bằng hữu, còn làm ơn tất nhận lấy, không được chối từ!"

"Này..."

Đa tạ đạo hữu ."

Lý Trường Thọ đem này giấy phiến lại nhận lấy, nhưng đương hấn giành được kia tảng đá thời, đáy lòng chính là hơi hơi chấn động.

Hỗn độn linh thạch!

Này là Hỗn Độn Hải trung mới có thể tìm được bảo tài, khả để mà luyện chế Hậu Thiên linh bảo, cũng khả trực tiếp đem nó luyện hóa làm nhất khối 'Hỗn Nguyên bảo châu', để mà phụ nữ, đánh lén, đập linh căn cây hạch đào...

Chỉ có thể nói, Triệu đại gia không hổ là Triệu đại gia, Hậu Thiên linh cục cung tài đều tùy tùy tiện tiện tặng người.

Này nếu gặp được Tiệt Giáo nội môn đại đệ tử Đa Bảo đạo nhân, kia chẳng phải là...

Đương nhiên, có thể không gặp được còn là không gặp đến.

"Đạo hữu, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Trước đây chỉ là bản đạo nói rồi, Hải Thần giáo vì sao năng hương khói cường thịnh bộ phận bí mật, kỳ thật còn có giống nhau chuyện trọng yếu vật."

"A?" Triệu Công Minh lưng khởi tay lại, cười mắng tiếng, "Đạo hữu người lại vẫn tàng tư."

Lý Trường Thọ nói: "Trước đây ta cùng với đạo hữu cũng không tính quen thuộc, cũng không dám nhiều lời..."

"Vói, " Triệu Công Minh khoát tay, rất nhanh liền gật đầu nói câu: "Lúc này, chúng ta cũng coi như cùng nhau chỗ quá sự, cộng quá hoạn nạn, này cũng là giao tình sâu !"

Lý Trường Thọ: ...

Quả nhiên là Hữu Độc sư muội đồng khoản chiêu thức;

Bất quá Hữu Độc sư muội hỉ hoan mình nghĩ vớ vẩn, này vị đại lão có tu vi, bảo vật bàng thân, thuận miệng liền nói ra.

Thôi, không thể nhiều lời rồi, lại nói vạn nhất bị lôi kéo thần miếu kết nghĩa liền phiến toái .

Lập tức Lý Trường Thọ đem lúc đầu tặng cho Ngọc Đế kia bản 《Hải Thần giáo giáo lí》· bìa cứng bản, lại đem ra, bồng cho Triệu Công Minh.

Này giáo lí nội dung, chính là như thế nào khuyên phạm nhân làm việc thiện, như thế nào nhượng giáo chúng tích cực cuộc sống.

Nếu là Tiệt Giáo chúng tiên tại thu liễm hương khói thời, năng tham khảo vật ấy, Lý Trường Thọ cũng khả được một chút công đức.

Này là chuyện tốt, sẽ không kết gì nhân quả, hơn nữa Tiệt Giáo thu liễm hương khói, phần lớn là tại tam nghìn thế giới nội.

Triệu Công Minh đang cầm giáo lí cẩn thận đọc một trận, rất nhanh liền có sở hiểu ra, thở dài:

"Quả thật, Đạo Môn lý nên hộ vệ Nhân Giáo, như thế ta bồi luyện khí sĩ thường xuyên xem nhẹ vấn đề.

Đa tạ đạo hữu chỉ điểm, bản đạo hôm nay xem như hiểu được .

Này hương khói công đức kỳ thật râu ria, trở về sau đó ta liền nói cho bọn họ, nương bọn họ an an ổn ổn tu hành chính là."

Lý Trường Thọ cũng là bị lung lay hạ thất lung.

Hắn quả nhiên, đối Triệu Công Minh ý tưởng, hoàn toàn dự liệu không đến...

Triệu Công Minh rời khỏi thời chỗ ngồi này Hải Thần miếu nhỏ thời, hăng hái, rạng rỡ, tất cả người đều tản ra một loại 'Xôn xao' khí tức.

Lý Trường Thọ đáy lòng cẩn thận suy tính hạ việc này đến tiếp sau.

Kia lung còng đạo nhân bị đại đạo lời thề ước thúc, mình trước người còn có Triệu Công Minh cùng Long tộc hỗ trợ chấn thương...

Tai hoạ ngầm tóm lại là không thể tránh được, mà trước cũng đã có loại này tai hoạ ngầm, mình còn là phải làm hảo tùy thời tự hủy hóa thân chuẩn bị.

Lần này Triệu Công Minh cường thế tham dự một cuộc, nhưng thật ra gia tăng rồi không ít chuyện xấu.

Đầu tiên, Tây Phương Giáo đại khái dẫn hội nghị đến Long tộc cùng Tiệt Giáo có nhất chân, bọn họ như tinh tế đi thăm dò, cũng sẽ phát hiện Ngao Ất tại Kim Ngao Đảo tu hành.

Như thế, khả vi Long tộc hoà dịu nhất định áp lực.

Nhưng chỗ xấu chính là, như Tây Phương Giáo ăn định rồi Long tộc, kia tất hội so trước càng cẩn thận mưu hoa, bố cục.

Cái này sự, đối mình mà nói, tổng thể mà nói chính là chuyện tốt.

'Trước đây còn tại lo lắng, nên như thế nào ứng đối Tây Phương Giáo tới tìm mình này nhất sòng, lần này nhưng thật ra không cần lo lắng việc này.'

Mượn việc này nhượng Hải Thần giáo tạm thời từ Tây Phương Giáo mưu long sự thượng thoát khỏi xuất lai, cũng coi như không sai...

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân đưa tới ông từ, cho ông từ một ít vàng bạc, nhượng hẳn hơi sau trấn an hạ bản thành giáo chúng;

Theo sau, Lý Trường Thọ lại thông qua thần niệm truyền thanh, đem việc này vì Ngao Át 'Phân tích' một lần, nhượng Ngao Át hơi sau bắt lấy cơ hội, đi theo này vị đại gia đa kết thiện duyên, thời khắc mấu chốt có lẽ năng giúp đến Long tộc.

Đối mình Nhị Giáo Chủ, Lý Trường Thọ cũng là có chút chiếu cố.

Hắn trả lại cho Ngao Át hai cái, có thể xoát Triệu đại gia hảo cảm độ mấu chốt từ — giáo trình khí, tăng da mặt.

Muốn kết giao Triệu Công Minh, chi bằng giai đoạn trước phóng thấp tư thái, cấp đủ Triệu Công Minh thể diện;

Rồi sau đó tự lui nửa bước, đẳng Triệu Công Minh muốn ngang hàng luận giao, nói mình tu vi thấp, bản lĩnh thiếu, không dám tương giao;

Đến lúc đó, Triệu Công Minh liền hội đại vung tay lên, nói vài câu 【ta giao bằng hữu chưa bao giờ nhìn hắn có hay không tu vi】 các loại lời nói.

Trừ này ở ngoài, Lý Trường Thọ lại dặn dò Ngao Át... Mấy trăm câu, nhượng Ngao Át làm tốt tương quan giải quyết tốt hậu quả công việc.

Xử lý xong rồi việc này, Lý Trường Thọ lại từ một nơi bí mật gần đó quan sát ba tháng, xác định đến tiếp sau cũng không phong ba sau đó, mới nhượng giấy đạo nhân tiến vào 'Chờ thời' trạng thái.

"Vừa muốn phái một đám người giấy đi qua."

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mặt thất trung, Lý Trường Thọ mở hai mắt;

Cổ tay áo đảo qua trước mặt án thư, mấy chỉ người giấy lật té ngã nhảy xuất lai, tề xoát xoát địa đối Lý Trường Thọ cúi chào.

Lý Trường Thọ cười khê tiếng, cũng rất mau thu liễm ý cười, dùng phong ngữ chú đối Linh Nga truyền thanh nói câu mình muốn bết quan, liền khởi thân đi hướng một bên góc.

Trước đây làm một năm 【Long tộc thượng Thiên Đình】 mưu tính quy hoạch, lúc này xem ra, cũng không tính ổn thỏa.

Lý Trường Thọ đứng lúc tự xét lại sau đó, đã hiểu được mình trước tâm tính vì sao xuất hiện di động, đem mình đạo tâm lại củng cố.

'Kế tiếp còn muốn bổ sung, thời khắc mấu chốt Đại Pháp Sư sẽ không hiện thân, cái khác hai giáo cao thủ hội tham dự tiến việc này đẳng vài loại dưới tình huống, tình thế khả năng sẽ xuất hiện bất đồng phát triển lộ tuyến...'

Hồ khẩu khí, Lý Trường Thọ lý thanh ý nghĩ, bắt đầu không nhanh không chậm địa suy tư.

Long tộc nhập Thiên Đình, việc này nhìn như là 'Đùi gà' xuất thủ, chặn 'Hoa lan' cùng 'Cây cung' tính kế, nhưng có khả năng cũng sẽ đưa tới 'Chén dạ quang' cùng 'Làn trúc' hai vị đại lão chú mục...

Này chút tình huống, đều muốn cân nhắc vào mới được.

Mấy tháng sau...

"Vải vẽ tranh sơn dầu có điểm không đủ dùng."

...

"Trường Thọ sư huynh còn chưa xuất quan ư?"

"Ân, sư huynh ba năm trước đây đối ta truyền thanh nói muốn bế quan, mãi cho đến hôm nay cũng không xuất lai."

Sớm đã khôi phục ngày xưa an bình Tiểu Quỳnh Phong, Linh Nga cùng Hữu Cầm Huyền Nhã bước chậm tại linh thú vòng, nói một chút lời nói.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng vuốt cằm, đôi mắt đẹp trung mang theo vài phần vui sướng.

Linh Nga cười nói: "Sư tỷ chính là có gì việc vui ư?"

"Vẫn chưa, " Hữu Cầm Huyền Nhã đạo, "Chỉ là cảm giác, Trường Thọ sư huynh lần này lâu như vậy không xuất quan, tất là có sở lĩnh ngộ, định là có không nhỏ tiến cảnh."

Chính muốn đi ra đan phòng nào đó thọ, yên lặng địa đem mình ngoài tầng tu vi, điều cao nhất giai.

Về đạo cảnh nhị giai;

Đột phá quả thật có chút không dễ dàng.

Theo sau, Lý Trường Thọ bước chậm bước ra đan phòng, nhin không được nâng tay ngáp một cái, nhìn vài lần chung quanh treo trắc cảm thạch, tản mất đan phòng bên ngoài trận pháp.

Lý Trường Thọ vốn tưởng rằng, mình vừa ra quan, sư muội có thể tra xét đến mình hành tung.

Chưa từng nghĩ, hấn cười mây đều đến linh thú ngoài vòng tròn, này hai cái đang ở nghiên cứu đâu nào chỉ linh thú bị cảm năng tịnh muội, hoàn toàn không phát hiện hấn thân hình.

Là mình mở tiềm tung pháp thuật?

Lý Trường Thọ tự tra xét hạ trạng thái, rất nhanh liền lắc đầu, cấp sư muội nhớ thượng Ôn Tự Kinh ba trăm lần;

Hơi sau cùng hấn mặc lưng tam nghìn, cùng nhau tiến hành!

Lý Trường Thọ bay vào linh thú vòng, bên này hai người cuối cùng phát giác đến hấn tung tích.

"Sư huynh!"

"Trường Thọ sư huynh!"

Hai tiếng la lên, các nàng cùng nhau đón đi lên, nhưng hai người tùy theo thay đổi phía dưới sắc.

Linh Nga vội la lên: "Sư huynh ngươi lại lo lắng lực ? Như thế nào đem mình làm thành loại này."

"Trường Thọ sư huynh, ngươi vì sao hai mắt ao hãm, đôi mắt phiếm hắc, hình dung tiêu tụy thành loại này?"

Lý Trường Thọ bắt đắc dĩ cười, đạo câu: "Tu hành quá lo lắng rồi, miễn cưỡng đột phá quả nhiên không được..."

Ta hơi sau đi đan phòng ngủ một hồi , trước quá đến xem."

Hữu Cẩm Huyền Nhã vội nói: "Trường Thọ sư huynh, ngươi mau chút nghỉ tạm đi, ta cái này cáo từ."

Thế là, Hữu Cẩm Huyền Nhã vội vàng làm cái đạo vái chào, hơi lo lắng địa cười mây bay về phía Phá Thiên Phong, chính là đầu đều không trở về.

Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, phát giác mình giống như đạt được một chút... Tân kỹ năng?

Linh Nga ở bên tiếp cận lại đây, nhỏ giọng vấn: "Su huynh, ngươi là thật mệt còn là cố ý?"

Lý Trường Thọ nâng tay gõ đập nàng tron bóng cái trán, thờ dài: "Vi huynh này là thật mệt , rất nhiều sự ngươi hiện tại tu vi quá thấp tiếp xúc không đến, chờ ngươi về sau..."

Thôi, ngươi thì an tâm tu hành, đừng nơi nơi chạy loạn như vậy đủ rồi."

"Ân!" Linh Nga nhất thời vui rạo rục địa cười.

Lý Trường Thọ lại nói: "Ngày mai mang thượng đá phiến lai đan phòng tìm ta, hiện tại ngươi tu vi cảnh giới cũng dần dần đuổi lên đây, tiếp qua hơn mười hai mươi niên cũng có thể bước vào về đạo cảnh.

Kế tiếp hội truyền thụ ngươi một ít đấu pháp kỹ xảo, cùng với đấu pháp sau như thế nào kết thúc nhân quả biện pháp.

Hảo hảo học, đều là vi huynh một chút sờ soạng xuất tới bất truyền bí mật."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, nhu thuận địa đáp lên tiếng.

Lý Trường Thọ lại ngáp một cái, xoay người bay trở về đan phòng, hẳn quả thật cần hảo hảo nghỉ ngơi một trận.

Nhưng ngủ là không dám ngủ , chỉ có thể ngồi xuống thiên tăng thứ giác ngủ, nhưng bộ phận tâm thần luân thay tu dưỡng.

...

Cùng lúc đó, Tây Ngưu Hạ Châu, nơi nào đó hẻo lánh góc, mây nặng có chút cao minh trận pháp nội.

Nhất danh thân phá y lão đạo, mặt mũi bầm dập, nước mắt tứ giàn giụa địa nằm trên mặt đất, thân chuấn áp hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu.

'Hừ, ngươi số nguyên hội trước bị thương ta nghĩa muội bạn tốt, bần đạo hôm nay được diệu pháp, há có thể bắt vi lão hữu lỗi ra ác khí?'

Triệu Công Minh đáy lòng ám nói một tiếng, lại ôn tập một lần kế tiếp bước đi, rất tự tin địa đem Định Hải Thần Châu thu hồi, chuẩn bị tốt mấy khối ảnh lưu niệm pháp bảo, cùng với kia chỉ viết lời thề khuôn bản vải vóc.

Triệu Công Minh cắn răng mắng:

"Thái! Hôm nay bản đạo bị ngươi lừa dối hào thâm!"

Địa thượng kia người nghe vậy lập tức nhảy dựng lên, trừng mắt Triệu Công Minh, mắt trung có diêm mớ hồ, mà Triệu Công Minh đã là lui về phía sau vài bước, trong miệng phun ra một mảnh huyết mạc.

"Bản đạo bị ngươi chấn thương tổn đạo cơ, không mấy vạn niên là khôi phục vô cùng!"

Chạy theo ta đi Linh Sơn! Hôm nay việc này chúng ta không để yên!"

-----oOo-----

Một trăm năm mươi một chương Tiểu Quỳnh Phong thượng tiểu lớp học 【 câu phiếu】

Độ Tiên Môn ngày thường thời tiết, phần lớn đều là trời cao khí sáng, trời trong nắng ấm.

Nghỉ ngơi nhất cái ngày đêm, Lý Trường Thọ cảm giác mình toàn thân đều nhẹ nhàng rất nhiều, tinh thần miếu miếu, thanh khí chậm chậm, cảm ngộ trùng trùng, ý niệm trong đầu hiểu rõ.

Quả thật là cái giác ngộ hảo thời tiết...

Dựa theo hôm qua ước định, Linh Nga sớm đi ra đại trận ở ngoài, chờ nhất cái thời thần.

Lý Trường Thọ kỳ thật, cũng đã muốn dán mắt sư muội nhất cái thời thần.

Hắn bộ phận tâm thần thay phiên nghỉ ngơi thời, mở ra một chút đan phòng quanh mình sát trận, Tiểu sư muội thật vất vả lôi kéo lớn như vậy, cũng, nhưng đừng bởi vì nàng nhất thời vô ý, xuất gì bất ngờ...

Hoàn hảo, Linh Nga rất nhu thuận, ngay tại đại trận bên cạnh ở ngoài lẳng lẳng lập

Đặng Lý Trường Thọ cười bỏ trận pháp, nàng mới lái vân, hừ ca, bên miệng mang theo nhàn nhạt ý cười, phiêu hương về phía đan phòng.

Linh Nga hôm nay cũng là cường điệu cách ăn mặc một phen, một thân thiên bạch nhiễm lục hơi mỏng váy dài, tóc dài chùm lưu vân mang; vốn là thanh tú động lòng người khuôn mặt thượng, vừa đúng địa làm đẹp một chút phần trang điểm.

Tóc đen phiêu diêu giữa, có thể thấy được eo thon ở váy ần ần xước xước;

Làn váy theo gió khởi, được xem tiêm chân tròn trịa đủ bắt kham nắm.

Lý Trường Thọ đem sư muội dẫn vào đan phòng, vừa muốn mở ra quanh mình trận pháp, đối Tiểu sư muội tiến hành một lần hệ thống, toàn bộ phương diện giảng bài, tiên thức bắt đến Tử Cửu sư thúc bay ra Phá Thiên Phong...

Nghĩ nghĩ, Lý Trường Thọ nhưng thật ra cảm thấy, thừa dịp cơ hội này, nhượng ngẫu nhiên hội ra ngoài Tiểu sư thúc nhận một chút tư tưởng cải tạo...

Khụ, gì tư tưởng bắt tư tưởng.

Hắn chỉ là cấp sư thúc cung cấp một ít nho nhỏ, không nên thân đề nghị, nhượng sư thúc sau này nếu gặp được nhân quả, mau chóng kết thúc, tránh cho lan đến gần môn nội cùng Tiểu Quỳnh Phong...

Rất nhanh, Tử Cửu lén lút địa đụng đến phụ cận, "Ồ rồi" một tiếng, nhảy vào đan phòng trung;

Linh Nga rất phối hợp vỗ vỗ ngực, Tử Cửu nhất thời vui.

Lý Trường Thọ mỉm cười, cầm mấy hồ rượu ngon cho Tử Cửu, chậm rãi nói: "Sư thúc, hôm nay ta sẽ đối Linh Nga học bổ túc, ngài là muốn tại chỗ đó bàng thính, còn là đi nơi khác chơi đùa?"

"Học bổ túc?"

Tử Cửu nháy mắt mấy cái, rất nhanh liền ưỡn ngực ngẩng đầu đạo câu: "Kia hôm nay bản sư thúc liền cố mà làm, chỉ điểm hạ các người tu hành đi!"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, thâm nghĩ một câu, người đại người định đoạt. Nơi này, chỉ là bồi phận.

Trong tay không trận ngọc phù hào quang lóe ra, đan phòng chung quanh, do nội mà ngoài mở ra một tầng tầng trận pháp.

Lý Trường Thọ nói: "Sư thúc người năng lưu lại, kia tự nhiên không thể tốt hơn, nhưng còn cần lập hạ một đạo lời thề, đem hôm nay sở nghe nội dung không thể nói cho trừ bỏ chúng ta ba người ở ngoài bất luận kẻ nào.

Này... Dù sao cũng là chúng ta Tiểu Quỳnh Phong chỉ có pháp môn."

Tử Cửu nhíu mày nói thầm: "Gì đồ vật còn không năng ngoài truyền? Tiểu Quỳnh Phong còn có chỉ có pháp môn?"

Nàng đột nhiên trước mắt sáng ngời, "Chẳng lẽ là ngươi cái kia hung ác sư tổ lưu lại?"

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga liếc nhau, lộ ra đồng khoản mỉm cười, Tử Cửu nhất thời đến rồi hào hứng, lập thế sau đó, đem ngoài cửa ghế xích đu khiêng tiến vào, trực tiếp nhảy tới ghế xích đu thượng.

"Các ngươi giảng, các ngươi giảng, ta bần thánh là được!"

Lập tức, Lý Trường Thọ đem mình trước đây chuẩn bị 'Giáo án' hơi chút sửa chữa chút, tinh lược đi một ít mình tự mình trải qua, bắt đầu đối Linh Nga giảng bài.

Giảng là:

Ôn trung cầu thắng thật diệu pháp, kết thúc nhân quả tam trọng sự.

Cơ duyên bảo vật mặc đa lấy, trường sinh đạo quả tại tự thân.

Linh Nga nghe thập phần nghiêm túc, không ngừng gật đầu, vuốt cằm, một bên Tử Cửu chính là có chút kinh thán.

'Giang Lâm Nhi sư thúc không hổ là ở bên ngoài hỗn , này chút đạo lý, giống như đều rất hữu dụng bộ dáng!'

Thế là, Tử Cửu cũng ở bên nghe mùi ngon , đồng thời càng phát ra hưng phấn.

Lý Trường Thọ nói nửa canh giờ, mà bắt đầu lớp học vẫn đáp.

"Giả như, sư mọi người gặp được nhất danh cùng người ngang nhau cảnh giới người, đối phương ý đồ không rõ, chủ động tới gần, ngươi nên như thế nào ứng đối?"

Linh Nga nghĩ nghĩ, nói: "Dùng mê dược đưa hắn phóng đảo."

Lý Trường Thọ tiếp tục truy vấn: "Khả hắn nếu là chỉ là tìm ngươi để hỏi phương danh..."

Linh Nga không cần nghĩ ngợi địa đạo câu: "Tăng lớn liều thuốc!"

Một bên Tử Cửu thân hình bất giác nhoáng lên một cái, thiếu chút nữa từ ghế trên trượt .

Lý Trường Thọ nói: "Nói một câu suy nghĩ của ngươi."

Linh Nga nghiêm mặt nói: "Như hấn biết ta danh, chẳng phải là liền có đúng không ta dùng chú pháp vu thuật?"

Lý Trường Thọ nhin không được xoa nhẹ mi tâm, ngôn nói:

"Bất muốn án ta giảng bài lý luận lai, loại này không có tới do hôn mê người bên ngoài, cũng phi sáng suốt cử, án nguoi bản tâm."

Linh Nga khoe miệng nhất phiết, nhỏ giọng nói thầ: "Vạn nhất nhượng sư huynh nguoi hiểu lâm ta cùng hấn có gì quan hệ làm sao bây giờ..."

Thôi phù một tiếng, Tử Cửu nhin không được cười ra tiếng lai.

Lý Trường Thọ nói: "Nguoi còn muốn nghĩ."

Linh Nga nhíu mày suy tư, rất nhanh lại, vừa nhỏ tiếng nói: "Còn là dùng mê được đưa hấn phóng đảo... Theo sau đổi mới khí tức bộ dạng, dùng tiên tử sai mã hấn toàn thân, nhanh chóng từ bên cạnh hấn rời khỏi."

"Miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn."

"Hi hi, đều là sư huynh đã dạy !"

Lý Trường Thọ lắc đầu, ngôn nói: "Nguoi thiếu quan sát quanh mình hoàn cảnh, cùng với suy đoán nguoi này, kế tiếp bị hôn mê sau sống cùng chết xác suất."

Linh Nga hỏi ngược lại: "Nhưng nếu là ta một mình ra ngoài dưới tình huống, không phải là đổi mới dung mạo thân hình, tận lực đi dung nhập hoàn cảnh, tránh cho khiến cho bất luận kẻ nào chú ý ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Quả thật là loại này, gần nhất thông suốt thôi, tiếp tục nghe đề..."

Liền loại này, Linh Nga ngồi ở kia không ngừng trả lời, Lý Trường Thọ ở bên đi qua đi lại, không ngừng vấn đề, truyền thụ, giải đáp.

Một bên ghé xích đu thượng, Tử Cửu biểu tình, từ kinh ngạc, đến dờ dẩn, lại đến giật mình Đại Minh bạch, cũng tại hấp thu một chút, Tiểu Quỳnh Phong độc môn bí thuật.

Hai cái thời thần sau...

Lý Trường Thọ nói: "Hảo rồi, công khóa liền ôn tập đến nơi đây, kế tiếp là hôm nay giảng bài nội dung."

Linh Nga nhẹ nhàng địa gật gật đầu, đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, biểu tình mang theo vài phần chờ mong.

Ôn, ôn tập?

Tửu Cửu sư thúc trương há mồm, muốn nói điếm gì, rồi lại nói không nên lời gì.

Nàng cẩn thận ngẫm lại, này chút đạo lý... Kỳ thật cũng đúng vậy.

Mà kế tiếp...

"Sư muội, giả như có người muốn giết ngươi bị ngươi thành công phản giết, hoặc là ngươi diệt trừ mình sinh tử cừu địch, lúc này ngươi nên như thế nào làm?"

Linh Nga không cần nghĩ ngợi địa đạo câu: "Xa độn ngàn dặm."

Lý Trường Thọ lắc đầu, nói:

"Xa độn là không sai, nhưng xa độn trước, thi thể xử trí như thế nào?"

Như thi thể còn sót lại tàn hồn, mang theo đối với ngươi oán hận chạy thoát, lại nên như thế nào?

Trên đời này, rất hiếm có là tàn hồn sống lại âm tu phương pháp."

Linh Nga nhu đề nắm bắt mình tron bóng cảm, định tiếng nói: "Còn thỉnh sư huynh dạy ta!"

"Này, chính là hôm nay muốn giảng hạt nhân.

Tiểu Quỳnh dương bụi pháp!"

Lý Trường Thọ vừa ý địa gật gật đầu, tay áo vung lên, phía sau xuất hiện nhất khối tấm ván gỗ;

Tấm ván gỗ thượng họa thập đa phúc đơn giản hình ảnh, mỗi phúc họa bên đều có kẻ lại giải thích.

Chợt nghe Lý Trường Thọ bắt đầu thao thao bất tuyệt giảng thuật:

"Xử lý xác chết bước đầu tiên, ngươi muốn chuẩn bị xử lý này chút xác chết thủ đoạn, độc đan, thật viêm đều khả.

Tại xử lý xác chết đồng thời, tối cần chính là phán đoán đối phương thân thượng có vô tự hành báo tin pháp bảo, cho nên tận lực đem đối phương trừ vật pháp bảo hủy diệt, bất muốn tổng nghĩ giết người còn có thể nhật bảo loại này mỹ sự.

Nhưng tối cần gấp , chính là xử lý đối phương hồn phách.

Tam Giới dĩ nguyên thân đạo là việc chính lưu tu hành pháp, bất đồng đạo thừa hiệu quả thiên kì bách quái, cừ địch hồn phách, liền là xử lý xác chết nặng trung nặng.

Hôm nay, ta liền đem chúng ta Tiểu Quỳnh Phong nhất mạch mạnh nhất pháp khí, truyền thụ cho ngươi!"

"Mạnh nhất pháp khí?" Linh Nga đến rồi hào hứng.

Lý Trường Thọ cầm xuất hai chỉ màu xanh biếc hạt châu, trình trọng địa giao cho Linh Nga trong tay.

Đây là truyền thừa!

Đây là sư huynh đối sư muội quan ái!

"Vật ấy tên là nhiếp hồn châu, chỉ có một tác dụng, liền là thu nhiếp tàn hồn."

Bên nhất thời truyền đến Tiểu sư thúc tiếng gọi âm ỉ: "Cho ta cũng chinh nhất cái!"

Lý Trường Thọ cười lại cầm xuất hai khối nhiếp hồn châu, dùng bắt chước pháp lực giao cho Tiểu sư thúc, cười nói: "Sư thúc cũng hiểu được, loại này là tất yếu cử ư?"

Tửu Cửu nặng nề mà gật đầu, thân thượng áo gai áo ngắn nhất thời có chút bất kham gánh nặng.

Tửu Cửu cười nói:

"Đừng nhìn các ngươi sư tổ rất không đứng đắn, còn thường xuyên dĩ đại lừa dối tiểu... Hừ, dĩ tiểu lừa dối đại!"

Nhưng nàng bản lĩnh, ta nhưng thật ra bội phục , ngày ấy ta cũng thấy, nếu không phải sư phụ ta đến rồi, Vạn trưởng lão như bắt hạ ngoan độc tay, cái khác mấy người đều ngăn đón bắt hạ nàng ."

Lý Trường Thọ nhất thời lộ ra vui mừng tươi cười, tiếp tục giảng bài.

"Này, chỉ là bước đầu tiên, " Lý Trường Thọ đạo, "Nhiếp hồn châu không nhất định có thể đem hồn phách hoàn toàn hút vào, còn khả năng lưu lại một từng đợt từng đợt không trọn vẹn hồn phách dấu vết.

Này Tam Giới bên trong, có nhất chí bảo tên là lục đạo luân hồi bàn, có uẩn dưỡng tàn hồn công hiệu.

Tàn hồn cũng là khả đầu thai chuyển thế .

Lúc này, chúng ta liền cần này tam dạng kinh văn!

Để mà tiêu trừ tự thân nghiệp quả 《 tiêu tai cầu phúc chú 》, để mà đem đối phương tàn hồn thẳng Tiếp Dẫn đi lục đạo luân hồi Đạo Môn 《 độ người kinh 》, cùng với Tây Phương truyền ra tới 《 hướng sinh chú 》.

Tam chú sau đó, phối hợp nhiếp hồn châu, lại có đoán chấy đối phương nguyên thần phương pháp, chỉ cần lại tinh tế quan sát, định không có để sót.

Đương nhiên, này chút điều kiện tiên quyết, là người phải ở vào nhất cái im lặng hoàn cảnh, mà lại nhanh chóng làm xong này chút."

Linh Nga cùng Tử Cửu động tác chính tề địa chậm rãi gạt đầu, đôi mắt đẹp trung đều có một chút tán thưởng.

Đương nhiên, Lý Trường Thọ sau này hội truyền Linh Nga nguyên bản cất giấy Chéng Rén thần thông, đối Tử Cửu sư thúc nhưng thật ra không thể tùy ý truyền thụ.

Dần dần, tự sáng sớm thời gian, đến mặt trời ngả về tây.

Trùng trùng trận pháp che lấp hạ đan phòng trung, Lý Trường Thọ thân ảnh qua lại đi tới đi lui, Linh Nga không ngừng gạt đầu, vấn đề, hết lần này đến lần khác ôn tập;

Đã muốn bắt tri bắt giác cùng Linh Nga cùng nhau ngồi ở bờ đoàn thượng Tử Cửu, cũng rất nhanh liền gia nhập thánh giáo hàng ngũ.

Chỉ có thể nói, Tiểu sư thúc không hổ là Lý Trường Thọ xem trọng môn nội trường bối, tiếp nhận khởi này chút tư tưởng, quả thật thập phần nhanh chóng.

Tự nhiên, này cũng là lấy sư tổ Giang Lâm Nhi phúc.

Lý Trường Thọ trước đây cũng không nghĩ tới, ở bên ngoài hạt lãng sư tổ đột nhiên trở về một lần sơn, mình tại sơn ◇ mạng ◆ trung 'Năng động tính' lại đột nhiên cường .

Có chút việc nhỏ, đều khả trực tiếp quy kết vi 'Sư tổ truyền thụ', như thế che lấp đi qua.

...

Giang Lâm Nhi đi rồi đệ nhất phong thư, là tại nàng rời khỏi thứ sáu niên, nhượng người sao hồi Độ Tiên Môn.

Này phong thư là cho Lý Trường Thọ, mà không phải cấp Tề Nguyên lão đạo , Lý Trường Thọ cũng liền danh chính ngôn thuận địa gạt sư phụ.

Tín trung có ngôn, Giang Lâm Nhi lúc này đã về tới mình nguyên bản 'Tiên nhân đội', ngày thập phần an nhàn;

Nàng đã muốn đi địa phủ tam bốn lần, không ngừng khơi thông quan hệ, cuối cùng tra được hoàn giang vũ đầu thai quỹ tích.

Nhưng Giang Lâm Nhi chỉ là tra được, hoàn giang vũ gần nhất một lần luân hồi, là đầu thai thành nhất chỉ cây linh, này chỉ cây linh sinh ra ở mấy trăm năm trước, lúc này thọ nguyên gần...

Giang Lâm Nhi quyết định đẳng hoàn giang trời mưa một đời, xem tình huống có không đem hoàn giang vũ tiếp hồi Độ Tiên Môn, nặng tặc tiên duyên.

Đôi này, Lý Trường Thọ cùng Linh Nga đều là có chút vui mừng, Lý Trường Thọ quyết định, về sau nhất định phải nghiên cứu xuất nhất loại đan dược, nhượng sư tổ thoát khỏi ván đã đóng thuyền phiền não.

Nếu đã muốn có hùng tâm đan, kia cùng đôi ứng, cũng nên làm một mặt đan dược xuất lai, lúc này mới viên mãn.

Nói lên đan dược, Lý Trường Thọ tại dưới đất mật thất suy diễn đại thể thời, cũng không quên đi Vạn Lâm Quân lão gia tử nơi đó đi thăm tiên thức đan.

Nhưng Vạn Lâm Quân lão gia tử tựa hồ lâm vào hoang mang, tiên thức độc đan thật lâu không thể luyện thành, Lý Trường Thọ nhưng cũng không tốt trực tiếp cảm phản tra đan, Tâm Hỏa Thiêu xuất lai;

Chỉ có thể đẳng Vạn Lâm Quân lão gia tử mình cân nhắc xuất đến rồi.

Nam Hải Hải Thần giáo nhưng thật ra tiến nhập dài dòng bình tĩnh kỳ, nhưng Long tộc nhưng gặp một ít phiền toái, tứ hải nội không ngừng có hải tộc phản loạn, nhượng tứ hải long cung mệt mỏi ứng đối.

Này rõ ràng, chính là Tây Phương Giáo đang âm thầm mấy chuyện xấu.

Lý Trường Thọ cũng không cấp, này chút biến hóa, cũng đều tại hấn suy diễn bên trong.

Thánh Nhân lão gia giao cho nhiệm vụ, hấn cần phải muốn tại tự bảo vệ mình điều kiện tiên quyết hạ, ỗn thỏa địa hoàn thành.

Thiên Đình ý chỉ xa không có tin tức, tự 'Hải Thần miếu dụng đồ sứ' ** đệ thập năm năm, Đông Mộc Công lại một lần, cầm đến rồi Ngọc Đế Bệ Hạ tam cái vấn đề, Lý Trường Thọ tự nhiên là ỗn thỏa địa cho trả lời.

Này chút trả lời, theo Lý Trường Thọ, xưng bất thượng tuyệt diệu, nhưng khả tính 'Trung thượng', bảo đảm có thể giải quyết vấn đề, chính là hội tiêu phí một ít không cần thiết tâm lực.

Rồi sau đó...

Đông Mộc Công cũng chưa cho 'Người sử dụng tặng lại', Lý Trường Thọ tạm thời không biết hiệu quả.

Tây Phương đối Long tộc tính kế, phải là dài đến trăm năm, mấy trăm niên thậm chí càng lâu;

Lý Trường Thọ ở trong núi im lặng tu hành, thể ngộ, chậm rãi chờ, cùng Ngao Át định kỳ liên lạc, bất cấp bất táo không đi chủ động tham dự.

Nhật thăng nguyệt lạc, quay vòng không ngừng;

Bình minh thiên ám, vạn vật chi lý.

Dần dần, về Long tộc sự, Lý Trường Thọ trước đây sở làm kia chút suy diễn, đã muốn có mấy cái ăn khớp tuyến chiếm được đối ứng.

Nhưng Tây Phương kế tiếp sẽ có gì đại động tác, hấn cũng cầm không chính xác...

Mà trước hết đẳng tới, kỳ thật là tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội.

Gần đây, sơn nội đã muốn có các loại tin tức loạn truyền, tựa hồ là này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội muốn trước thời hạn khai mạc, tam giáo tiên tông đem tề tụ Trung Thân Châu kim cửa cung...

Lý Trường Thọ quyết định, đẳng tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội sự tình bình ổn, hấn liền tự mình viết một phong thư, đối Ngọc Đế tỏ rõ Long tộc sự, đem 【Long tộc thượng Thiên Đình】 đương sự chi nhất ổn định.

Ôm thử một lần tâm tính, hấn bắt đầu mình chuẩn bị đã lâu tránh né kế hoạch.

Này kế hoạch, tự không có khả năng là bà Linh Nga đánh lên thành trọng thương, mình lưu lại chăm sóc...

Vạn nhất môn nội nhượng sự phụ chiếu cố, mình đi ra ngoài, kia chẳng phải uổng phí tâm tư.

-----oO-----

Một trăm năm mươi hai chương 《trang thương tổn》—— từ nhập môn đến buông tha

Lý Trường Thọ đột nhiên ngã bệnh.

Vừa vặn là Bách Phạm Điện thông tri đang tiến hành môn nội đại tỷ thí sao Bắc Đẩu vị chúng đệ tử, cùng với mười hai vị trưởng lão tiến cử đệ tử, đi Bách Phạm Điện nghị sự trước nhất thiên...

Lúc này điếm, Lý Trường Thọ dẫn đo lăm chuẩn.

—— kỳ thật chỉ dùng để phong ngữ chú giám sát môn nội các nơi thời, Lý Trường Thọ chiếm được chuẩn xác tin tức, biết ngày mai sắp triệu tập chúng đệ tử.

Lường trước, đại hội cũng ngay tại nửa năm nội ...

Nghĩ tuyền hấn đương dẫn đầu?

Lại nhượng hấn tiếp tục xuất hiện tại nơi đầu sóng ngọn gió, cấp hấn bằng thêm phiền toái?

Hấn Lý Trường Thọ, tuyệt đối không có khả năng, tại đồng dạng địa phương bị đồng dạng chiêu thức, sẩy hai lần!

Lần này Lý Trường Thọ trước một bước 'Bệnh' hạ, còn làm chu toàn cân nhắc, chế định nhất điều điều đối sách.

Linh Nga vợ vàng hô đến rồi Tửu Cửu, Tửu Cửu vợ vàng đem hàng năm bắt như thế nào bẻ quan ngũ sư huynh, cũng mang đến Tiểu Quỳnh Phong.

Nhà cỏ trung, Lý Trường Thọ sắc mặt tái nhợt, khí tức mỏng manh, nằm ở cây cỏ trên giường, toàn thân tràn ngập 【hư】 chữ.

Tửu Ô cẩn thận chẩn đoán bệnh sau đó, đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, ngôn nói:

"Bất là cái gì đại thương, chỉ là hướng quan thất bại, trái lại thương tổn đến nguyên thần, thế cho nên đạo cơ bất ổn."

Loại này tình hình, không thể động pháp lực, không thể động nguyên thần.

Nhưng chỉ cần điều dưỡng bảy bát niên, liền khả chậm rãi khôi phục, sẽ không lưu gì tai họa ngầm, yên tâm là tốt rồi."

Linh Nga tuy rằng biết sư huynh khẳng định là cố ý giả vờ, nhưng lúc này nghe Tửu Ô như thế nói, cũng là nhịn không được hỏi câu: "Nếu động pháp lực hội thế nào?"

"Dễ dàng tổn hại một ít đạo cơ, " Tửu Ô trầm ngâm hai tiếng, "Tốt nhất còn là không nên dùng."

Giường thượng, môi trắng bệch Lý Trường Thọ, hư tiếng đạo câu:

"Ai, đệ tử vốn định tiến nhất tiểu giai, chưa từng nghĩ quá mức miễn cưỡng... Khụ, khụ khụ..."

Tửu Ô trầm ngâm vài tiếng: "Ta đi tìm Vạn trưởng lão, giúp ngươi cầu cái vững chắc nguyên thần đan dược, ta mình luyện chế phẩm giai so với thấp, bất ổn thỏa."

Linh Nga vội hỏi: "Đó là phủ sẽ làm ta sư huynh trước thời hạn chút phục hồi như cũ?"

Lý Trường Thọ đáy lòng cười, cảm thấy cái này thân sư muội là không bạch đau.

Tửu Ô trầm giọng nói: "Khó khăn, loại này thương thế, chính là muốn dưỡng, đan dược chỉ là nhượng hãn dưỡng thương thời sẽ không thương tổn càng thêm thương tổn."

Linh Nga sâu kín thở dài, kỳ thật là thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Tửu Ô rất nhanh liền bận rộn , đi cầu đan dược, đi cấp Bách Phạm Điện bẩm báo việc này, cũng tinh lược Linh Nga chạy đông chạy tây.

Lý Trường Thọ ngay tại này giường thượng nằm, bắt chước xuất pháp lực thoáng có chút hỗn độn.

Chậm một chút chút, sư phụ cũng nghe vấn việc này, sốt ruột địa lại đây vì Lý Trường Thọ cẩn thận khám và chữa bệnh, thiếu chút nữa đều đã quên mình đại đồ đệ đã muốn độ qua thiên kiếp.

Hoàn hảo, Tê Nguyên lão đạo phát hiện Lý Trường Thọ thương thế không nặng, cũng sẽ không có hỏi nhiều, tự mình địa trở về bế quan tu hành.

Trang bệnh nhìn như chỉ là một chuyện nhỏ, đối Lý Trường Thọ mà nói, chính là ý nghĩa trọng đại.

Vạn Lâm Quân trưởng lão hội tới thăm, vốn là tại Lý Trường Thọ dự liệu nội.

Mà Vạn Lâm Quân trưởng lão tinh tế xem xét sau đó, cũng cho ra cùng Tửu Ô không sai biệt lắm kết luận;

Này xem như đối Lý Trường Thọ trang bệnh trình độ, cho thật lớn khăng định!

"Ngươi. . . Bất muốn lộn xộn, " vạn lão gia tử chậm rãi nói, "Tu dưỡng lực bảy niên liền khả khôi phục."

Hướng quan bất muốn vội vàng xao động, người tư chất đã là trung thượng tuyến, ngộ tính lại cao, phẩm tính lại hảo, dài không sai, định không có việc gì.

Hơi sau ta như luyện chế xuất loại kia đan dược, lại đây đưa cho người giám thường (giám định và thưởng thức)."

Lý Trường Thọ đáy lòng có chút cảm động, nhưng đáy lòng nhưng nghĩ nhắc nhở lão gia tử...

Tiên thức độc đan thứ này, ngài tựa hồ đã muốn chạy ngã ba đường, hơn nữa đều nhanh đem này điều lối rẽ chạy thông, làm xuất một người đại loại độc đan ...

Thế là, Vạn Lâm Quân trưởng lão lưu lại nhiều điều dưỡng đan dược sau đó, trở về đan đình phong trung, không lại đa lo lắng Lý Trường Thọ thương thế.

Kế tiếp, Lý Trường Thọ dự tính...

Đại khái dẫn sẽ có Bách Phạm Điện vài vị trưởng lão cùng nhau đến đây;

Môn nội thu quá hùng tâm đan các trưởng lão, cũng sẽ tổ chức thành đoàn thể đến đây Tiểu Quỳnh Phong tham bệnh.

Lần này trang bệnh, phải năng được lợi nhất bút đan dược, hơi sau trộm nhượng giấy đạo nhân cầm đi phùng trấn bán, có thể tiếp tục bổ sung vĩnh viễn điền bất mãn linh thú vòng.

Kỳ thật, điền bất mãn không phải linh thú vòng, là người ngọc vọng...

Cùng khẩu vị.

Bất xuất Lý Trường Thọ sở liệu, Vạn trưởng lão trở về sau đó, Bách Phạm Điện vài vị 'Linh cá' trưởng lão cùng nhau đến đây, sờ sờ Lý Trường Thọ cổ tay, cho nhượng Lý Trường Thọ an tâm tĩnh dưỡng đề nghị.

Không bao lâu, lại có tốp năm tốp ba Thiên Tiên trưởng lão đến đây;

Phạm là ném qua hùng tâm đan, không bé quan, cộng có tám vị tới thăm hạ, thuận tiện uyển chuyển hỏi một chút hùng tâm đan khả có còn thừa.

Lý Trường Thọ tự nhiên sớm có chuẩn bị, từng người đưa nhất khối đi ra ngoài.

Đến tận đây, Lý Trường Thọ luyện công quá mau thế cho nên thương tổn đến nguyên thần đạo cơ sự, đã bị môn nội cao tăng biết được...

Phổ thông môn nhân đệ tử đối việc này đảo cũng không biết, này vốn là là không có quan hệ gì với bọn họ sự.

Nhưng sự tình phát triển, từ Hữu Cầm Huyền Nhã vội vàng tới rồi kia một khắc, bắt đầu ra ngoài Lý Trường Thọ dự liệu...

...

"Trường Thọ sư huynh!"

Nhà cỏ ngoài, một thân băng màu lam váy dài Hữu Cầm Huyền Nhã nhú mào;

Nàng bước nhanh đến bên giường, nhìn sắc mặt tái nhợt Lý Trường Thọ, cặp kia mắt đẹp trung tràn đầy lo lắng.

Bên giường Linh Nga vội nói: "Sư tỷ ngài không cần lo lắng, ta sư huynh hẳn chỉ là luyện công xóa liễu khí, môn nội chúng trưởng lão đã vì hẳn chẩn đoán bệnh, tĩnh dưỡng sau đó, liền khả phục hồi như cũ."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng gạt đầu, nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ cặp kia đôi mắt.

Không biết như thế nào...

Thọ mâu, cùng Nhân Giáo đại sư huynh đối diện quá, cùng Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử đối diện quá, đều không có bất luận hoảng hốt cảm giác.

Nhưng lúc này, Lý Trường Thọ đáy lòng có điểm tiêu hoàng...

【Hữu Độc người...】

Chợt nghe Hữu Cầm Huyền Nhã thấp giọng nói: "Sư huynh, ta biết đến."

Lý Trường Thọ yết hầu thượng hạ quơ quơ, ngài lại biết gì ?

"Người vội vàng tu hành, tất là nguyên nhân ngã tại tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội thời, vì môn đấu tranh nội bộ quang thêm vinh dự."

Lý Trường Thọ: ...

Cái này, thật không phải.

"Trường Thọ sư huynh người không cần sốt ruột, Huyền Nhã thân là này một đời thủ tịch, chắc chắn mang theo Trường Thọ sư huynh người kia phần mong đợi, toàn lực ủng hộ, vì chúng ta Độ Tiên Môn ra sức nhất bác!"

Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, nếu nàng chỉ là như vậy lý giải, kia thật cũng không có gì.

"Hữu Cầm sư muội..."

"Sư huynh người bất muốn mở miệng, an tâm dưỡng thương!"

Hữu Cầm Huyền Nhã vội vàng cúi người, nhẹ nhàng nhấn trụ Lý Trường Thọ bả vai, tóc dài thùy tại Lý Trường Thọ trước mặt.

Kia khuôn mặt đản đẹp không sao tả xiết, ánh mắt chính là thập phần kiên định!

"Huyền Nhã định sẽ không nhượng Trường Thọ sư huynh thất vọng!"

Lý Trường Thọ lộ ra vui mừng mỉm cười...

Hoàn hảo, lần này chạy thiên phương hướng, bất tính quá nghiêm trọng.

Hữu Cầm Huyền Nhã ở trong này ngay người hai cái thời thần, mới cáo từ rời đi, trước khi đi còn để lại không ít đan dược.

Nhưng mà, Hữu Cầm Huyền Nhã mới vừa đi, trước đây chạy ra đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ không trở về Tử Cửu, tại Phá Thiên Phong phương hướng lái hồ lô lớn mà đến.

Nhượng Lý Trường Thọ lấp bấp kinh hãi được chính là, tại hồ lô lớn bên, còn có một vị thoạt nhìn có chút xa lạ thân ảnh...

Người này khí tức nội liễm, toàn thân bất lộ nửa phần dao động, dễ thấy nhỏ gầy, cái trán có chút biến thành màu đen.

Nhưng Lý Trường Thọ nhìn thấy người này, đáy lòng nhất thời chấn động, quả thật nghĩ lao ra đi bả Tiểu sư thúc nhấn trụ...

Kỳ linh trưởng lão!

Môn nội hai đại Kim Tiên chi nhất, viễn cổ kỳ lân bộ tộc!

Lý Trường Thọ lúc này thượng không biết này vị kỳ linh trưởng lão cổ sự, nhưng đối phương nhãn lực, tu vi, cũng không Vạn trưởng lão có thể sánh bằng!

Mình đã muốn hoàn thành thay đổi thứ sáu bản 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》, có lẽ có thể tại này vị trưởng lão trước mặt, che lấp mình tu vi...

Nhưng mình ngự trang bên ngoài tầng tu vi phía trên 'Chứng bệnh', tất sẽ bị đối phương liếc mắt một cái nhìn thấu!

Này, làm sao bây giờ?

Như thế nào hôm nay, Hữu Cầm sư muội độc tính đời đi rồi, na đến Tiểu sư thúc thân thương?

Tiểu sư thúc là như thế nào năng thỉnh động này vị Đạo Tàng điện thủ điện trưởng lão khởi thân !

Chẳng lẽ cái này trưởng lão, cũng là đại chi nhất phái ?

Khu, này chút đã muốn bắt quá trọng yếu, Lý Trường Thọ đáy lòng nhanh chóng phản ứng lại đây...

Không sao, hấn sớm đã đã làm phương diện này cân nhắc!

Nếu không có có thể man được con gái đã xuất giá nội Kim Tiên chuẩn bị, hấn cũng sẽ không làm loại này, dễ dàng bại lộ tự thân con bài chưa lật 'Nguy hiểm cử động' .

Âm thầm cắn răng, trong tay toàn quyền, đoán chắc đến tiếp sau khí tức võ bờ, quy bí quyết biến hóa, cùng với số tầng nguy trang bất đồng biểu lộ, trực tiếp...

Tự chấn nguyên thân!

Chợt nghe phù một tiếng trầm đục, Lý Trường Thọ nguyên thân rung động, khoe miệng có vết máu lưu lại, đã là bị vết thương nhẹ!

Mà trước đây loại kia suy yếu, lần này là do nội mà ngoài tán phát ra rồi!

Đây là trang thương tổn cảnh giới cao nhất —— thật thương tổn!

Bên giường Linh Nga chút nào không biết vừa mới đã xảy ra gì, Tiểu sư thúc đã muốn lôi kéo vị kia trưởng lão đến nhà cỏ trước, Linh Nga vội vàng hướng ra phía ngoài nghênh đón...

Chợt nghe Tử Cửu sư thúc làm nũng hô:

"Trưởng lão ngài mau đến xem xem thôi!

Ngài tu vi như vậy cao, tùy tay đối người này một chút, hấn khẳng định sẽ không sự !

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội sắp tới, hấn chính là chúng ta môn nội ưu tú đệ tử, loại này hấn đời này nói không chừng chỉ có thể gặp gỡ một lần đại sự, nhượng hấn đi tiếp cận tiếp cận não nhiệt cũng tốt thôi."

Lý Trường Thọ: ...

"Người nha, " kỳ linh trưởng lão tiếng thờ dài trung, tràn đầy trưởng bối đối vãn bối cung chiêu.

Này vị trưởng lão cất bước vào nhà cỏ, tại Lý Trường Thọ bên giường mắt nhìn, theo sau nhân tiện nói: "Nói với người loại kia vô nhị, chính là nguyên thần hương quan bị chấn thương.

Không cần lo lắng, như vô sự ta liền đi trở về."

Lý Trường Thọ hữu khí vô lực địa đạo câu: "Đa tạ trưởng lão..."

Kỳ linh trưởng lão bình tĩnh địa gật gật đầu, quay đầu xem Tử Cửu thời, lại lộ ra hiền lành ý cười.

Này vị trưởng lão tới mau, chạy cũng mau, Tử Cửu còn là biết cấp bậc lễ nghĩa, lại đem trưởng lão đưa trở về Đạo Tàng trong điện.

【 hơi sau, muốn cùng Tiểu sư thúc hảo hảo nói chuyện 】

Nhất thời không bắt bẻ, nhưng lại thiếu chút nữa bị Tiểu sư thúc làm phá hủy một tay hảo bài.

Mà này vị trưởng lão rời khỏi sau, bất ngờ còn tại tiếp tục, bất quá lần này nhưng chỉ là nhất cái tiểu bất ngờ.

Đan đỉnh phong vi béo đạo nhân liễu phi tiên, dẫn theo một ít lễ vật, cười mây đến rồi Tiểu Quỳnh Phong, đối Lý Trường Thọ nói vài câu cổ vũ lời nói, rồi sau đó liền vội vàng rời khỏi.

Cuối cùng, đêm dài người tĩnh...

Một mỗi nhất thiên Linh Nga than ngồi ở bên giường, nhịn không được nhỏ giọng nén giận:

"Sư huynh, người gì thời điểm nhân duyên tốt như vậy ?"

"Khí chất vẫn đề đi, đại khái, " Lý Trường Thọ chậm rãi thu khẩu khí, tiếp tục nằm ở trên giường, đáy lòng một trận ai thán.

Từ trang thương tổn, đến thật thương tổn, hắn cũng không biết mình hôm nay đến cùng đã trải qua gì;

Nhưng, chỉ cần có thể không đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, điểm ấy đánh cái tọa có thể khôi phục tiểu thương tổn, cũng chỉ là mưa bụi loại giá phải trả!

Đáng giá!

Linh Nga cười nói: "Hôm nay để cho người kinh ngạc , đảo không phải Hữu Cầm sư tử, ngược lại là Tiểu sư thúc ."

"Ta cũng không nghĩ tới, nàng hội loại này dụng tâm, mời tới môn nội loại này cao thủ, ta này bất quá là tiểu thương tổn thôi..."

Lý Trường Thọ lắc đầu, vừa muốn phi nhỏ hai câu, tiên thúc đột nhiên quét đến tại Phá Thiên Phong thượng bay tới hai đạo thân ảnh.

Này hai đạo thân ảnh, một vị đúng là trước đây đã muốn rời khỏi Hữu Cầm Huyền Nhã, một vị khác, chính là...

Là...

Quần áo áo trắng như tuyết, khụ tiếng dứt quãng, khuôn mặt anh tuấn tiêu sái, cả người lộ ra Không Hư.

Độ Tiên Môn chương môn, Không Hư, khụ, không lo đạo nhân Quý Vô Ưu!

Lý Trường Thọ khoe miệng một trận run rẩy, giờ phút này đã muốn không biết nên khóc hay nên cười.

Hắn đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy lúc này mới đúng, Tiểu sư thúc đâu sợ ngẫu nhiên 'Độc' một lần, độc tính như thế nào năng vượt qua Hữu Độc sư muội?

Điều này làm cho Lý Trường Thọ thoáng tâm an.

Theo sau chính là một trận vô lực phi nhỏ, bình sinh lần đầu tiên hối hận, hối hận Bắc Câu Lô Châu Hữu Cầm Huyền Nhã từ trên trời giáng xuống lần đó, hắn thi triển thổ độn tốc độ tay, chậm như vậy một tia!

Thoại lại nói trở về, ngày thường tại hắn Tiểu Quỳnh Phong hỗn ăn hỗn uống tịnh muội, một đám quan hệ đều như vậy ngạnh ư? !

Lão tử tại thượng!

...

Năng man được quá kỳ linh trưởng lão, tự nhiên cũng liền man được quá chương môn.

Mà giấu diếm được chương môn Quý Vô Ưu, Lý Trường Thọ này thương tổn bệnh cũng an vị thực .

Mặc dù có chút gợn sóng, nhưng cơ bản đều tại Lý Trường Thọ không chế trong phạm vi, lần này trang bệnh coi như là kiểm nghiệm hạ, mình thứ sáu bản 《 quy bí quyết 》 hiệu quả như thế nào.

Hơi sau, có thể đem đệ tam bản, truyền cho sư phụ cùng Tiểu sư muội .

Nhưng mà Lý Trường Thọ đồng thời không năng an tâm vượt qua mười hai cái thời thần.

Trang bệnh ngày thứ hai, Bách Phạm Điện nội hội tụ môn nội bốn mươi sáu danh đệ tử, đóng cửa đại điện cấm chế, bắt đầu dặn dò bọn họ có quan hệ tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội sự.

Nhưng bọn hắn khai xong rồi hội, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Tửu Ô, một trước một sau tới rồi Tiểu Quỳnh Phong, cấp Lý Trường Thọ mang đến đồng một tin tức.

【 chương môn thân điếm, xét thấy Lý Trường Thọ vi môn nội làm ra công hiến, cùng với đối tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội coi trọng, tại đại hội bắt đầu trước ra sức tu hành, cố gắng hướng quan.

Hiện tại, đặc biệt do Lý Trường Thọ, Hữu Cầm Huyền Nhã đặt song song vi bản lần đệ tử dẫn đầu, cái khác đệ tử tất cả chịu bọn họ hai người tiết chế. 】【

Lý Trường Thọ đỉnh đầu chậm rãi toát ra lục cái điếm đen, thấp giọng nói: "Có phải hay không làm ?"

"Không, này là môn nội đối với ngươi khẳng định, " Tửu Ô cười nói, "Yên tâm đi Trường Thọ, lần này đại hội, ngươi khẳng định tới kịp."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng vuốt cằm, ngôn nói: "Không sai, nhất định năng vượt qua .

Đại hội đem tại mười hai năm sau cử hành, chúng ta trước thời hạn nửa năm đến nơi đó là được."

Thập!

Lý Trường Thọ trừng mắt, lại chậm rãi nhắm lại, thật sâu hít vào một hơi, cười xuất lòng người dễ thay đổi, thán xuất ... Nhân sinh vô thường.

-----oO-----

Một trăm năm mươi ba chương Thiên Tiên cấp giấy đạo nhân sinh ra

Trước thời hạn mười hai năm...

Có ý đi?

Chương môn cùng kia mấy cái biết việc này trường lão, có ý làm hẳn đi?

Ban đầu nhận vào tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội tin tức, kỳ thật là chương môn không lo đạo nhân.

Lý Trường Thọ âm thầm quan sát đến rồi, mấy ngày trước đây, nhất chỉ 【mặc vân linh kiếm】 phá không mà đến, chương môn liền triệu tập mấy cái trường lão nghị sự.

Bởi vì một mạch theo dõi tiên lâm phong duyên cố, Lý Trường Thọ cũng liền thuận đường... Giám sát môn nội từ trên xuống dưới.

Khả phong ngữ chú bị động tra xét, năng nghe được tin tức, chỉ là hôm nay muốn triệu tập chúng đệ tử Bách Phạm Điện thương nghị...

Vô luận như thế nào phán đoán, này bắt đầu là 'Trước khi đi' tập trung thảo luận ư?

Vô luận như thế nào suy tư, từ triệu tập đệ tử răn dạy đến xuất phát, phương diện này khoảng cách, nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua hai ba năm mới đúng ư?

Triệu tập đệ tử đi qua, không phải là đọc nhất đọc môn quy, báo cho báo cho đệ tử, nhượng các đệ tử thủ quy củ một chút, đừng đi ra ngoài mất mặt xấu hổ...

Trước thời hạn mười hai năm dặn dò, sẽ không sợ có người hội đã quên ư?

Lần trước long cung đại hội, triệu tập đệ tử họp, mới trước thời hạn bao lâu?

Như thế nào lần này!

"Thôi."

Lý Trường Thọ nghìn tính vạn tính, thất quên đi lòng người sâu cạn;

Hắn nghĩ tới, môn nội chương môn cùng trường lão hội đối tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội thập phần coi trọng, dù sao bọn họ Độ Tiên Môn chỉ là miễn cưỡng có đi tham gia tư cách;

Nhưng Lý Trường Thọ không nghĩ tới, bọn họ thế nhưng hội coi trọng đến loại trình độ này!

Khiến Thọ giận sôi, nó tâm khả heo!

Lý Trường Thọ nằm ở cây cỏ trên giường, tâm niệm chậm rãi phập phồng quy về tĩnh lặng, bắt đầu nhanh chóng tìm kiếm đối sách.

Lần này bất ngờ, bất quá là nhân sinh tiểu sự suy sụp thôi;

Trưởng thành sinh vọng Đại La trên đường, đâu có thể nào thuận buồm xuôi gió, trực tiếp liền ngộ đi qua?

Tửu Ô cùng Hữu Cầm Huyền Nhã rời khỏi sau, Linh Nga ở bên nhẫn nại thật lâu, cơ hồ cắn đứt môi, cuối cùng còn là không nhìn xuống, che miệng bật cười...

Lý Trường Thọ ngấm nàng liếc mắt một cái;

Linh Nga lập tức thu liễm ý cười, bày ra một bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng, mắt trung tràn đầy thương tiếc.

Linh Nga thấp giọng nói câu: "Sư huynh... Đương sư muội đau lòng người."

Lý Trường Thọ bình tĩnh truyền thanh đạo câu: "Tu hành đi, ta hiện tại rất muốn thay đổi sách lược, nhượng người nằm ở này."

"Quấy rầy!

Cáo từ!

Có việc hô ta!"

Linh Nga làm cái đạo vái chào, vội vàng xuất nhà cỏ, che miệng một trận cười trộm, phong một loại phiêu trở về mình nhà cỏ trung.

Nàng năng xem sư huynh kinh ngạc một lần, quả thật quá không dễ dàng !

Diễn trò liền phải làm đến cùng;

Lý Trường Thọ cứng rắn tại trên giường nằm ba năm, lúc này mới khởi thân trở về đan phòng bên trong, gia tăng cân nhắc thân ngoại hóa thân phương pháp.

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội trường hợp này, kỳ thật hệ số an toàn vẫn phải có, Đạo Môn đại lão tập hợp, mâu thuẫn điểm cũng chủ yếu là tại Tiệt Giáo cùng Xiển Giáo thượng.

Độ Tiên Môn chính là đi đánh cái tương du một loại...

Nhưng này lý, chính là mười hai năm sau, tất cả Hồng Hoang Thiên Địa nhân quả hội tụ nơi!

Tùy tiện đưng cái đại lão, đều năng dẫn phát một loạt hậu sự...

Lý Trường Thọ đã muốn không cần tam giáo cái khác cao thủ nhìn quen mắt.

Hắn hiện tại đã muốn đáp thượng Huyền Đô Đại Pháp Sư này điều tuyển, lại có Thái Thanh Thánh Nhân an bài nhiệm vụ tại thân, chỉ cần kiên trì 'Thanh tĩnh vô vi, không sinh sự đoạn' này bất tự phương châm, tiền đồ liền ổn !

Này đại hội, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên phải có vài vị hiện thân;

Cùng đáng về đối , Tiệt Giáo cũng khả năng sẽ có vài vị nội môn, ngoại môn đại đệ tử, xuất hiện tại Trung Thần Châu phía trên.

Lần này đại hội mục đích, chỉ tại hóa giải tam giáo ngày càng tăng nhiều mâu thuẫn, nhượng Đạo Môn càng thêm hưng thịnh.

Lý Trường Thọ sở dĩ muốn tránh khai, là bởi vì, sớm thấy được này đại hội khả năng sẽ xuất hiện thật lớn nhân quả...

Thậm chí, bất khoa trương mà nói, Lý Trường Thọ xem so Thánh Nhân hạ bất luận cao thủ đều muốn sâu xa!

【 lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, chỉ tại tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, ức khổ tư ngọt, nhượng Đạo Môn tam giáo tạm thời buông trước đây mâu thuẫn, khúc, tỏ nhiều hơn khắc chế, từng người chiếm địa phát triển, thu đồ đệ truyền đạo, tam giáo nghênh đón càng hưng thịnh to lớn cực.

Theo sau, tam giáo thế lực càng phát ra bành trướng, đối Thiên Địa ổn định sinh ra uy hiếp, Thiên Đạo lão gia nổi lên vô lượng giết kiếp...

Phong Thần, này bất đã tới rồi ư? 】

Mà về Phong Thần đại kiếp nạn, Lý Trường Thọ đã muốn cầm lên bờ dây thừng, không tất yếu lại tham dự tiến việc này.

Cho nên Lý Trường Thọ mấy năm nay, ưu tiên thay đổi ba lượt 《 quy bí quyết 》 , đem này nguy trang tu vi phương pháp, suy diễn đến cơ hồ không sót mẻ nông nổi!

Làm cho này lần trang bệnh, làm nhiều như vậy cố gắng!

Ai ngờ...

Bãi, không đề cập tới cũng được.

Rồi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội khai mạc còn có chín năm, hiện tại phải phải làm xuất quyết đoán .

Đi, còn là không đi, đó là một có chút nghiêm túc vấn đề.

...

Nằm trên giường dưỡng thương này ba năm, Lý Trường Thọ tự nhiên không nhàn rồi.

Nhất bộ phận giấy đạo nhân vội vàng dày tài, đồng thời tay dựng ngoài cửa 'An toàn phòng' ;

Nhất bộ phận giấy đạo nhân tại Nam Hải bên cạnh qua lại thay quân, tùy thời chuẩn bị ứng đối Tây Phương Giáo, Long tộc, cùng với Đông Mộc Công.

Tu hành là tất nhiên sẽ không hạ xuống ;

Tu hành rất nhiều, Lý Trường Thọ đem này ba năm, tất cả đều dùng ở tại suy diễn thân ngoại hóa thân phương pháp thượng.

【 mượn Huyền Đô Đại Pháp Sư ban thưởng hạ thân thông, hoàn thiện giấy đạo nhân phương pháp 】

Này điều đường đi cũng không dễ dàng, chân chính thân ngoại hóa thân thân thông rất khó tu hành, cùng Lý Trường Thọ trước đây giấy đạo nhân mưu lợi đạo, tự không thể quơ đũa cả nắm.

Nhưng, chỉ cần Lý Trường Thọ lúc này đã có ý nghĩ năng thực hiện, kia giấy đạo nhân liền sẽ xuất hiện chất biến hóa!

Có cái nguyên tắc, Lý Trường Thọ thời khắc ghi nhớ:

【 an toàn khởi kiến, giấy đạo nhân tuyệt đối không thể sinh ra nửa điểm ý thức, chỉ là đơn thuần thân thông pháp bảo 】

Lý Trường Thọ không có khả năng lưu tai họa ngầm tại mình thân chu...

Mà ở phương diện này, cấp Lý Trường Thọ dẫn dắt , kỳ thật là hấn đòi trước xem qua rất nhiều lần kinh điển 'Kịch truyền hình' —— 《 ta con lừa ngốc sư phụ rõ ràng rất yếu nhưng đào hoa tràn đầy 》 .

Bên trong có cái kinh điển kiều đoạn, là 'Bạch cốt tam diễn kịch ngự đệ ca, thạch khí não nổi giận cử bồng' .

Lúc ấy bạch cốt tinh nữ thí chủ không ngừng đổi mới thân thể, dùng là yêu pháp, hại phạm nhân tính mệnh...

Lý Trường Thọ muốn giấy đạo nhân phương pháp, chính là loại này hình thức —— giấy đạo nhân như quần áo.

Chỉ có hấn bản thể nhất cái tâm thần, nhất cái ý thức, qua lại chuyển dịch xuyên qua.

Cổ, Lý Trường Thọ vẫn chưa trực tiếp tu hành kia môn thân ngoại hóa thân thần thông, mà là càng tốn thời gian, cố sức, thay đổi mình giấy đạo nhân phương pháp.

Này ba năm nằm trên giường, lấy được tiên triển còn là thập phần không sai .

Đan phòng dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ ngồi ở ghế bành trung, ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn.

Hấn đến cùng, chỉ dùng để Nhân Giáo xa xôi đạo thừa phở thông đệ tử thân phận, đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội đi đạo một vòng; còn là tại lâm xuất phát trước, lại làm xuất điểm sự, nhượng mình tránh đi lần này đại hội?

Môn nội trước thời hạn mười hai năm triệu tập đệ tử họp, việc này... Lý Trường Thọ hồi quá vị lai, tổng cảm thấy có chút không thích hợp.

Như là toàn bộ môn phái tại nhằm vào hấn...

Lý Trường Thọ rất nhanh quyết định, tạm thời không làm cái này quyết đoán.

Đăng tiếp qua tứ niên, mình 'Thương thế phục hồi như cũ', đi Bách Phàm Điện trung tiếp tục cấp Thánh Nhân lão gia thấp hương bái cúi đầu.

Như nhà mình Thánh Nhân lão gia âm thầm ảnh hưởng Độ Tiên Môn, an bài việc này, kia rất khả năng sẽ có cái khác gợi ý...

Thế là, tứ năm sau, một ngày sau giờ ngộ.

"Hôm nay thời tiết nhưng thật ra không sai."

Lý Trường Thọ cười mây tự đan đỉnh phong chậm rãi bay trở về, tiên thức đảo qua, thấy được tại linh thú vòng trung, lén lút Linh Nga cùng Tiểu sư thúc...

Linh Nga là không cần đi đại hội thượng , Tiểu sư thúc là môn nội Chân Tiên mặt tiền của cửa hàng đảm đương, còn là muốn đi chạy nhất gặp.

Độ Tiên Môn nội, đến nay lại lưu chuyển một cỗ khăn trương bầu không khí, so môn nội đại tỷ thí trước, từng có mà không kịp.

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội lửa sém lông mày, lại có tam tứ niên, Độ Tiên Môn tham dự i nhất hành liên muốn khởi hành đi về phía trước.

Hôm nay, là Lý Trường Thọ 'Thương tôn dữ' ngày.

Hắn cố ý trước chạy tới đan đình phong, thăm hạ mẹ goá con cô lão nhân Vạn Lâm Quân trưởng lão, cùng Vạn Lâm Quân trưởng lão nói chuyện phiếm mấy cái thời thần, tan tản bộ, lúc này mới hỏi Tiểu Quỳnh Phong.

Vạn trưởng lão đồng thời không có xuyên qua...

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cúi đầu nhìn mình hai tay, đáy lòng lại có chú ý.

Hắn quá Tiểu Quỳnh Phong mà không rơi, cười mây tại thích hợp độ cao, bay đi Phá Thiên Phong Đạo Tàng điện...

Sau nửa canh giờ, Lý Trường Thọ tự Đạo Tàng điện trở về, khoe miệng tươi cười chột lóe mà qua, chạy về Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Hắn phải đi bãi phòng kỳ linh trưởng lão, đồng thời cảm tạ trước đây hắn nằm trên giường bất khởi thời, kỳ linh trưởng lão tiến đến vì hắn khám và chữa bệnh.

Theo sau, Lý Trường Thọ lại hậu trừ kiểm bì, cùng kỳ linh trưởng lão một trận bắt chuyện, cuối cùng xác định ——

Mình này tân bản giấy đạo nhân, không có bị kỳ linh trưởng lão nhìn thấu!

'Đại Pháp Sư cấp thần thông, đương thật lợi hại.'

Lý Trường Thọ khối này kiêu mới giấy đạo nhân, hao phí hắn nửa năm khổ công, lúc này đã có 'Người sống' khí tức, phụ gia thiên, thấp, trung, cao, bốn tầng tu vi nguy trang, liền như khả tùy thời tháo dỡ cơ giáp một loại.

Đối Lý Trường Thọ mà nói, tân bản giấy đạo nhân tăng lên lớn nhất, liền là giấy đạo nhân năng phát huy xuất tu vi hạn mức cao nhất, đã đến Thiên Tiên cảnh sơ giai!

Hoán mà nói, Lý Trường Thọ bằng mình ma luyện xuất một lòng đa dụng kỹ xảo, khả đồng thời thao tác tam đến tứ chỉ, có được Thiên Tiên cảnh chiến lực chiến đấu đơn vị.

Vì thế, Lý Trường Thọ gần nhất động cái 【người giấy tinh anh tiêu đội】 ý niệm trong đầu, nghĩ bằng giấy đạo nhân phối hợp với nhau, chủ công, phụ trợ, hạ độc, phân đôi phương tâm thần, đi vô thương tôn ẩu đả một ít lợi hại Thiên Tiên...

Đương nhiên, cũng muốn có xuất thủ tất yếu mới được.

Khối này giấy đạo nhân vẫn như cũ có cái trí mạng chỗ thiếu hụt, này là Lý Trường Thọ trước mặt cảnh giới không thể khắc phục nan đề.

—— tiên lực không thể tự hành khôi phục.

Hơn nữa, chế tạo này kiểu mới giấy đạo nhân, hao phí linh thụ nhựa cây, so trước đã gấp ba, mà lại lại phối hợp nhiều linh thú bảo huyết, chịu tải hẳn càng nhiều nguyên thần lực.

Như này giấy đạo nhân tự bạo hoặc là bị hủy, Lý Trường Thọ cũng sẽ thoáng có chút đau lòng.

Nhưng, phải có cảm chế còn là phải đủ;

Tự bạo tự vung chỗ tốt, Lý Trường Thọ trước đây đã muốn thể hội quá, tự nhiên thực tùy biết vị, không chịu buông...

Từ Phá Thiên Phong trở về Tiểu Quỳnh Phong, Lý Trường Thọ qua nửa ngày, lại tiến đến Phá Thiên Phong.

Lần này, hẳn chỉ dùng để chân thân đi về phía trước, tại Thánh Nhân lão gia bức họa trước thượng tam chu cao hương, thấp giọng nói:

"Đệ tử Trường Thọ tâm có nghi hoặc, không biết lần này đông đi Trung Thần Châu, có hay không năng đảm đương mình trách nhiệm."

Vài vị nghe được này tiếng nói thâm ngoại vụ trường lão, từng người cười khẽ vuốt cằm, lại đối Lý Trường Thọ tăng lên một chút hảo cảm độ.

Thánh Nhân bức họa lúc này không có bất luận động tĩnh, cũng không có gì đạo vận tướng lãnh.

Nhưng Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên xuất hiện nhất từng đợt từng đợt xa lạ cảm ngộ, này cảm ngộ ngưng tụ thành đơn giản tám chữ, tại hẳn đáy lòng chậm rãi hiện lên, lại nhanh chóng tiêu tán, giống như chưa bao giờ xuất hiện quá một loại.

【tĩnh】, **【tâm】**, **【vô】**, **【vi】**

【thủy】, **【nhất】**, **【ôn】**, **【chung】**

Này là...

Thánh Nhân răn dạy!

Thánh Nhân lão gia không chỉ nhìn quen mắt mình, còn kết thân tự hạ đạt chỉ thị !

Lý Trường Thọ nhất thời tinh thần phấn chấn, đáy lòng lập tức đã có quyết đoán, tam đập đầu sau đó khởi lui thân chạy.

Cùng lúc đó, Đâu Suất Cung hậu viện kia cây hạ, Huyền Đô Đại Pháp Sư nháy mắt mấy cái, đẩy mắt tràn đầy thuần thiện.

"Lão sư này thông qua đại đạo cấp người truyền lại cảm ngộ biện pháp..."

Chớ nói, quả thật dùng tốt."

...

Trung Thần Châu, Nhân Giáo số lượng bát đa đạo thừa chi nhất, tiêu dao tiên tông.

Kia thêm dày nhưng đồng dạng tron hộ sơn đại trận nội, một chỗ người ở cường thịnh phong trên đầu...

Có vị lão đạo dẫn theo phát trần, thổi đi tại mình ái đồ, mỗi ngày tu hành 'Nhà đá' bên trong.

Vừa mới tới gần này nhà đá, này vị Thiên Tiên cảnh lão đạo liền sợ run cả người, theo bản năng tại thân chu bố trí mấy tầng tiên lực bình chương;

Nghĩ nghĩ, lão đạo lại cảm xuất nhất chỉ miếng hộ tâm dán tại ngực, lấy ra nhất chỉ lóng lánh tiên quang giáp trụ, bộ ở tại mình thân thượng...

Làm xong này chút, cả bộ võ trang lão đạo, thật cẩn thận địa đẩy ra nhà đá môn, trong miệng hô:

"Linh Ly a, vi sư lại đây nói với ngươi việc."

Hô ——

Môn nội truyền đến đồn dập tiếng gió, chỉ thấy nhất hùng tráng như tháp sắt thân ảnh, tại kia không ngừng quơ trong tay trường côn.

Này chỉ nặng đạt tam ngàn cân, do thổ huyền linh làm bằng sắt tạo mà thành trường côn, tại nàng trong tay, liền như ngô đồng mộc tính chất một loại!

Lão đạo lại hô tiếng, lần này dùng tới tiên lực:

"Linh Ly a, sư phụ nói với ngươi việc!"

Kia hùng tráng thân ảnh quay đầu, chính là một bộ đáng yêu thiếu nữ khuôn mặt, nhìn thấy lão đạo chính là một trận vui sướng.

"Nha, sư phụ! Ngài lại xem đệ tử rồi!"

Hoàn hảo, Huyền Đô Đại Pháp Sư phát hiện đúng lúc, tại cái này tiểu đệ tử âm thầm làm các loại chuẩn bị thời, liền kết luận này tiểu đệ tử là muốn dùng trang thương tổn thủ đoạn, cho nên lặng lẽ làm cái điểm tương ứng bố trí...

Này đúng là:

Đạo cao một thước, lãng cấp ba trượng.

"Tiểu Trường Thọ, ngươi như bắt lai Đâu Suất Cung, ta như thế nào có thể đi tự tại tiêu dao?"

Đại Pháp Sư niệm điểm chỗ, nhất thời mỉm cười, tiếp tục suy tính cùng Nhân Giáo tương quan sự.

Rất nhanh, Đại Pháp Sư liền có đoạt được...

'Tam sư thúc nhà Triệu Công Minh gần vài năm dị thường sinh động, không ngừng tại Tây Ngưu Hạ Châu đập người động phủ, truy đánh Tây Phương Giáo cao thủ.

Nhưng ngoài dự đoán mọi người sự, việc này cũng không nháo đại, bị đánh nhất phương nơi nơi lựa chọn NHÂN.'

"Này theo ta Nhân Giáo có gì quan hệ?"

Đại Pháp Sư tùy tay nhiếp lai Thái Cực Đồ hư ảnh, cẩn thận suy tính, nhưng đoạt được rất ít.

Thánh Nhân đệ tử đều sẽ bị Thánh Nhân xuất thủ che lấp thiên cơ, thông thiên Giáo Chủ mặc dù tại Tam Thanh đứng hàng thứ tối mật, nhưng đối Thiên Đạo cảm ngộ chính là Thánh Nhân trước tam!

Nhân tiện nhắc tới, Đạo Môn Thánh Nhân ôm đồm tiền tam danh.

Mà lại, Tru Tiên Tứ Kiếm, bèo tấm kiếm mặc dù không thể trấn áp khí vận, nhưng càng thiện trăm thiên cơ, cổ Thái Cực Đồ cũng vô pháp suy diễn có quan hệ Triệu Công Minh sự.

Cho nên nói...

"Này đến cùng theo ta Nhân Giáo có gì liên hệ?"

Đại Pháp Sư có chút khó hiểu, niệm cập Thánh Nhân lão sư công đạo, chỉ phải đứng đây.

Việc này, hãn chi bằng đi xem.

【 Triệu Công Minh, thượng cổ thời kì cuối thành danh cao thủ, cùng hẳn ba vị nghĩa muội cùng nhau bá nhập thông thiên Giáo Chủ ngôi xuống, bốn người bá sư trước đã là thành danh nhất phương, tự thân đại đạo đã định, cố bị liệt vào ngoại môn tứ đại đệ tử, được thông thiên Giáo Chủ ban thưởng bảo truyền pháp, nhưng chưa tu hành 'Thượng thanh đại đạo' . 】

Có Thái Cực Đồ tương trợ, Huyền Đô Đại Pháp Sư mặc dù suy tính bất xuất nơi này nhân quả, nhưng khả miễn cưỡng suy tính xuất Triệu Công Minh vị trí...

Thiên cơ bên trong, tràn đầy Triệu Công Minh 【dấu chân】!

Trở ra Tây Thiên môn, bước qua trung Côn Lôn.

Lục địa bên cạnh chỗ, nhìn thấy một đạo người.

Bất quá chốc lát, Huyền Đô Đại Pháp Sư đuổi tới án phát địa điểm, cách mấy vạn lý, tiên thức liền phát hiện Triệu Công Minh khí tức.

Nhưng Triệu Công Minh giờ phút này ẩn náu tại mấy chỗ đại trận bên trong, không biết đang làm cái gì.

Đại Pháp Sư lén lút tới gần, mượn Thái Cực Đồ hình chiếu oai, bắt lộ nửa điểm tiếng động, đến đại trận bên cạnh, đem mấy trọng đại trận trực tiếp nhìn thấu.

Đã thấy...

Triệu Công Minh lúc này chính miệng phun huyết bọt, đạo khu run rẩy, chỉ vào trước mặt tên kia cả người vết thương Tây Phương Giáo cao thủ, cắn răng tức giận mắng:

"Bần đạo hôm nay tự dung bị ngươi linh bảo gây thương tích, không mấy vạn niên sợ là khó có thể phục hồi như cũ ... Khụ, khụ khụ!

Ngươi cùng bần đạo đi Linh Sơn, bần đạo hôm nay cùng ngươi không để yên!"

Huyền Đô Đại Pháp Sư chau mày, lập tức liền muốn vọt vào đại trận, hộ hạ Đạo Môn cao thủ, nhưng rất nhanh liền phát hiện có chút không đúng.

Triệu Công Minh tựa hồ vẫn chưa thật sự bị thương...

Rồi sau đó, Huyền Đô Đại Pháp Sư coi như là mở nhãn giới.

Đại trận bên trong, song phương gần bó tương ki, mắng nửa canh giờ, Triệu Công Minh thuận thực địa tha một vòng, đem đối phương nhiều vào 'So thăm' mắt xích;

Đằng đối phương tự đâm một trận, Triệu Công Minh lại cảm xuất nhất khối ảnh lưu niệm bóng, nhanh chóng đem đối phương trấn áp...

Này một bộ nước chảy , mặc dù so lần đầu tiên muốn phiên toái mấy lần, nhưng Triệu Công Minh làm , vẫn như cũ là mây bay nước chảy lưu loát sinh động, hoàn hoàn nhập khẩu!

Vô hấn, duy tay thực mà thôi.

Chợt nghe Triệu Công Minh định liệu trước địa khẽ cười nói:

"Đạo hữu, người nói chúng ta là giải quyết riêng, còn là tại Hồng Hoang đem vật ấy quảng mà truyền lưu?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư cái trán chậm rãi hiện ra mấy cái hắc tuyến, xem đến nơi đây, đột nhiên hiểu được điểm gì.

Phải sẽ không...

Đại Pháp Sư vẫn chưa trực tiếp hiện thân;

Đặng Triệu Công Minh kết thúc hôm nay nghiệp vụ, tên kia Tây Phương Giáo cao thủ phát hết kia một đồng lời thề sau đó, suy sụp rời khỏi...

Huyền Đô Đại Pháp Sư làm bộ ngẫ ngộ, cùng Triệu Công Minh huých cái mặt.

Hai người hàn huyên vài câu, Huyền Đô Đại Pháp Sư liền hỏi xuất đáy lòng nghi hoặc:

"Triệu sư đệ, người có phải hay không, gần nhất kiến quá rồi, nào đó cái ta Nhân Giáo người?"

Triệu Công Minh sợ run hạ, theo sau liền hiểu được, mình vừa rồi làm việc này, đã là bị này vị Đạo Môn đại sư huynh sở kiến đến;

Triệu Công Minh nhất thời lão mặt đỏ lên, có chút ngưng ngưng, giải thích nói:

"Sư huynh chớ trách, vừa rồi kia người, lục nguyên hội trước, từng bắt nạt ta bạn tốt, hôm nay tìm hấn xuất nhất khẩu ác khí thôi."

Lục nguyên hội...

Huyền Đô mỉm cười gật đầu, lại thay đổi cái góc độ, "Triệu sư đệ, người gần nhất có phải hay không kiến quá Nam Hải Hải Thần?"

"Sư huynh quả thật liệu sự như thần."

"Đó chính là ta Nhân Giáo người trong, " Huyền Đô đáy lòng than nhỏ, đạo một câu quả nhiên.

Nghĩ đến vừa rồi loại kia hình ảnh, lại nghĩ tới vừa mới kia Tây Phương Giáo người lập hạ rườm rà lời thề, Huyền Đô dĩ nhiên hạ quyết tâm...

Nếu muốn cái biện pháp, bả này tiểu đệ tử làm thành mình tiểu sư đệ mới được!

Như hẳn nhập Nhân Giáo chính thống, trở thành hẳn Huyền Đô Đại Pháp Sư bên cạnh người, đợi hẳn tu vi cao rồi, xử lý Nhân Giáo sự vụ, còn dùng hẳn cái này đại sư huynh làm chuyện gì?

"Sư huynh..." Triệu Công Minh tìm cái đề tài, "Lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, sư huynh ngài khả muốn hiện thân?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư thuận miệng liền muốn nói một câu 'Còn có chuyện quan trọng'.

Loại này chuyện phiền toái, hẳn đều đã muốn đem 'Tương lai tiểu sư đệ' lừa dối đi qua rồi, tự thân tự nhiên liền không cần đi qua.

Vừa vắn cấp 'Tương lai tiểu sư đệ' một chút phát huy nơi sân, nhượng lão sư sớm động thu đồ đệ ý niệm trong đầu.

Huyền Đô Đại Pháp Sư lời nói đã muốn đến bên miệng, nói là: "Ta còn có..."

【 đi 】.

Đáy lòng nổi lên nhất sợi hiểu ra, Huyền Đô Đại Pháp Sư bên miệng lời nói, cũng biến thành: "Ta còn có một chút yếu vụ, đợi xử trí hảo rồi, liền đi qua đánh giá."

Triệu Công Minh nhất thời trước mắt sáng ngời, đối Huyền Đô Đại Pháp Sư làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Sư đệ chắc chắn nhượng bọn họ trước thời hạn chuẩn bị, xin đợi Đại Pháp Sư đại giá quang lâm!"

Huyền Đô Đại Pháp Sư: ...

Kịch bản, lập lại giống như.

...

Cùng lúc đó, Tiểu Quỳnh Phong.

Lý Trường Thọ phi tại không cao không thấp độ cao, tự Bách Phạm Điện trở về.

Kỳ thật Thánh Nhân lão gia ban đầu liền cấp mình một chút gợi ý, kia hẳn chỉ biết mình phải muốn đi cái này 'Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội', không cần thiết âm thầm ảnh hưởng tất cả môn phái cao tầng, không nên lắc lư hẳn lần này.

Lý Trường Thọ đáy lòng nhanh chóng đánh mất rớt ý niệm trong đầu, loại này dưới đáy lòng âm vận vẹo không phải chê Thánh Nhân lão gia, thật sự là hung hiểm sự.

Liên như Lý Trường Thọ ký ức hãy còn mới mẻ câu kia kiếp trước danh ngôn ——
'Nếu không phải thật sự hỉ hoan, ai muốn ý đi làm chuẩn bị thai ' .

Nếu không phải Hồng Hoang quá hung hiểm, ai lại...

Bất, ta thập phần vui vi Thánh Nhân lão gia chạy chân đánh tạp làm điểm việc nhỏ!

Thánh Nhân lão gia nhượng hấn đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, kia tất nhiên là có sở nguyên nhân.

Cẩn thận suy tư, cũng quả thật có điểm đạo lý.

Long tộc cùng Tây Phương, nhìn như là Đạo Môn ở ngoài sự, nhưng trên thực tế...

Trên thực tế...

"Này lại sẽ có loại nào ảnh hưởng?"

Đạo Môn bởi vậy sự càng hung thịnh? Nhượng Tây Phương gia tăng nên bước hợp nhất Long tộc?

Còn là Tây Phương sẽ đi tính kế lần này đại hội?

Ta đây nhất cái Nhân Giáo tiểu đệ tử đi qua, có thể làm cái gì?"

Lý Trường Thọ thì thảo không ngừng, tại dưới đất mật thất trung đi qua đi lại.

Hấn không ngừng suy nghĩ, nhưng tóm lại là dựng thẳng bắt khởi ăn khớp điểm tựa, chỉ có thể đem phân loại vi ——

Nếu là Thánh Nhân lão gia an bài, tất nhiên là có mình nhìn không tới đạo lý.

Lý Trường Thọ tự giác, hấn khả năng chỉ là một tòa cầu gỗ thượng phi mấu chốt vị trí một quả bồ sung, như thiếu hấn, cầu gỗ năng dùng, chỉ là sẽ có một tia bất ổn.

Lý Trường Thọ đã muốn đọc non nửa phần 《Thái Thanh đạo hàm》, nó nội chủ trương liên là ổn, trách, lại...

Khụ, nó chủ trương liên là thanh tĩnh vô vi, bất nhiễm nhân quả!

Quả đào cái ổn trách lại!

Lý Trường Thọ nhìn mật thất trên vách tường, cũng bị mình treo lên , cái kia thật lớn Ôn tự, đáy lòng thoáng có chút cảm khái.

Tại này đạo phía trên, mình xa xa không bằng Thái Thanh Thánh Nhân lão gia rồi...

Nếu không khỏi muốn đi, vậy làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Các loại độc đan, mini trận bàn, này tự nhiên là xuất môn chuẩn bị;

Kiểu mới giấy đạo nhân kế tiếp còn muốn đa làm mấy cái, trước rơi vào 【 người 】 chữ biên chế hạ, lưu lại sự phụ cùng sự muội bên cạnh tất cả nhất cái dự bị.

Còn muốn làm hai cái, để vào 【 hải 】 chữ biên chế, phái đi bảo hộ Nam Hải Hải Thần giáo.

Tự thân cũng muốn mang hai cái 【 thần 】 chữ kiểu mới giấy đạo nhân, bảo đảm gặp được nguy hiểm, mình có nhiều hơn chủ động tính.

Nếu không phải chế tác kiểu mới giấy đạo nhân quá hao phí thời gian, mà lại Lý Trường Thọ phải đăng xuất đại bán thời gian, dùng tại tìm hiểu 《 Thái Thanh đạo hàm 》 , áp chế tự thân cảnh giới thượng.

Xuất môn trước, đem mình bản thân thực lực hơi chút tăng lên một ít, hệ số an toàn cũng liền đa một ít bảo đảm.

Kiểm tra rồi mấy lần thân thượng phòng suy diễn sáo trang, tự thân bảo hồn nhập luân hồi sáo trang, cùng với nặng mới luyện chế đồng thời sửa lại nhan sắc tị độc bảo châu, linh bảo trường kiếm, đẳng dùng để phòng thân linh bảo...

Cẩn thận chải vuốt sợi hạ mình thân thượng kia thật to nhỏ bảo nang, kiểm kê hạ mình thân thượng, có thể xưng là con bài chưa lật các loại vật, đáy lòng cuối cùng lại có một tia an nhàn cảm.

Kia hai chỉ lại Huyền Đô Đại Pháp Sư khí tức lưu lại ngọc bài, kỳ thật bản thân chính là bảo mệnh phù, Lý Trường Thọ tự nhiên sẽ không quên mang thượng chúng nó.

Gần nhất hẳn còn ngẫu được linh cảm, tìm được tiêu hao tự thân công đức, làm bộ mình có được công đức kim thân biện pháp, cũng gia nhập bảo mệnh con bài chưa lật khổ...

Sửa sang lại mình ra ngoài muốn mang theo vật thời, Lý Trường Thọ còn muốn xuất nhất cái đơn giản 'Ôn đạo khảo đề' .

Vấn: Giáp mặt đối nhất cái địch nhân cùng trăm ngàn cái địch nhân thời, phản ứng sẽ có nào bất đồng?

Chính xác đáp án: Trong tai sở nghe, mắt trung sở văn tất cả đều bất đồng.

《 ỏn luận 》 lý luận ủng hộ: Lựa chọn dùng bí ỏn tính cao nhất thổ ỏn, chạy trốn bằng đường thủy, còn là dùng tốc độ nhanh nhất phong ỏn, hỏa ỏn.

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, khôi phục vững vàng tâm tình, tiếp tục làm chuẩn bị công tác.

Vài ngày sau, hắn liền bắt đầu không ngừng tìm hiểu 《 Thái Thanh đạo hàm 》, lại tính toán mình cảnh giới tăng tốc, đem mỗi cái tiểu cảnh giới không ngừng chứng thực, lạc ỏn.

Đạo cơ, liền như một tòa tháp cao.

Lý Trường Thọ thành tiên trước tháp cơ đã muốn làm được chín giờ chín phần vững chắc, nhưng thành tiên sau đó, hắn cảnh giới phi thăng, vượt qua Nguyên Tiên, Chân Tiên hai cái đại cảnh giới...

Theo Lý Trường Thọ, này nhất đại đoạn đạo cơ, kỳ thật đều bất tính vững chắc.

Hắn hiện tại cũng chỉ có thể tại rất cao tháp tầng thượng không ngừng cố gắng, đem phía dưới đạo cơ, một chút đi củng cố, đập khản.

Con đường phía trước còn có trường sinh kiếp, kiếp nạn này bất quá sẽ thành bại.

Lý Trường Thọ đã muốn bắt đầu trừ bị độ kiếp phương án, trong đó tối dựa bài bản hai điều, nhất là công đức hộ thân, nhị là Nhân Giáo công huân.

Cho nên, tại tu vi cảnh giới thượng, hắn đồng thời không nóng nảy hướng trước cất bước...

Thậm chí còn muốn nguyên địa đạp bước.

【 muốn hay không, tạo ra nhất cái chỉ là về đạo cảnh tân bản người giấy hóa thân, đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội? 】【

Lý Trường Thọ nghiêm túc tự hỏi, phân tích lợi và hại sau đó, rất nhanh liền phủ quyết cái này ý tưởng.

Kia không phải cố ý ứng phó Thánh Nhân công đạo nhiệm vụ ư?

Kia cần là vài món thức ăn, mấy cái cố sự, mấy cái bồi rượu, uống thành cái dạng gì, mới dám làm loại này không muốn sống sự!

Mà Lý Trường Thọ thu phục tự thân sự, lại làm một ít chút, cái khác loại hình tiểu chuẩn bị.

Tỷ như, lúc này còn trắng tinh đại bán —— Nhân Giáo đạo thừa cao thủ bằng thống kê cách, nó thượng có tính tình, cân cước, yêu thích vân vân tuyền hạng, đến lúc đó phải nhờ vào phong ngữ chú làm này chút tinh báo.

Tiếp theo, Lý Trường Thọ còn chuẩn bị một ít, 'Cấp sư thúc tiểu đồ chơi', 'Cấp trưởng lão một ít khẩn cấp tiểu đối sách' .

Vi đầy đủ đảm đương khởi dẫn đầu chức trách, bảo đảm Độ Tiên Môn nhất biết không gây chuyện, không sinh sự, Lý Trường Thọ còn tiêu phí không ít tâm lực, làm một quyển 《Độ Tiên Môn đệ tử tham gia đại hội hành vi sổ tay》 .

Này sổ tay, hơi sau hội giao cho Tửu Ô sư bá, dĩ Tửu Ô sư bá danh nghĩa, hiến cho môn nội.

Tưởng thưởng tự nhiên là lão quy củ, ngũ năm phần sổ sách.

-----oOo-----

Một trăm năm mươi lăm chương xuất phát sắp tới, Linh Nga thác huynh

Đương ——

Sáng sớm thời gian, môn nội tiếng chuông lại vang lên.

Trước đây bị triệu tập quá tất cả phong đệ tử, tổng cộng bốn mươi tám người, lái ba mươi hai đóa vân, tự bốn phương tám hướng, hướng Bách Phàm Điện bay đi.

Nhân số giảm đi vân số, không sai biệt lắm liền là đạo lỗ số.

Lý Trường Thọ thân là bản lần ra ngoài, Độ Tiên Môn đệ tử hai vị dẫn đầu chi nhất, đối này đồng thời không biết là có gì dị thường.

Nề nếp gia đình như thế, sớm thành thói quen.

Cũng chính là này hai năm, mỗi lần đi Bách Phàm Điện tập họp thời, nghe vị kia 'Nhạn Nhi sư tỷ' hô 'Kỳ Kỳ sư đệ' nhiều lắm lần, đáy lòng... Đối này đã muốn không còn rồi gì gọn sóng.

Lần này, cũng cuối cùng năng tới kiến thức kiến thức, như là tiêu dao tiên tông loại này Nhân Giáo đại tông, bị Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng Nguyệt Lão làm thành bộ dạng thế nào!

Lạc quan điềm phỏng chừng, tam giáo phân đông đạo thừa trung, bọn họ Nhân Giáo đạo thừa, phải là chia đều nhan giá trị cao nhất kia nhất giáo!

—— nữ vi duyệt mình giả dung, nam vi duyệt mình giả vóc, đại khái chính là loại này ý tứ.

Kỳ thật, mặt trên có vị vi Nhân Giáo hưng thịnh phát sêu Đạo Môn đại sư huynh, phía dưới vô luận xuất hiện gì dị thường, Lý Trường Thọ đều sẽ không ngạc nhiên.

Lần trước cùng Đại Pháp Sư nói chuyện với nhau thời, Lý Trường Thọ từng uyển chuyển nhắc nhở Đại Pháp Sư, muốn nương Nhân Giáo hưng thịnh, từ nhân duyên, sinh dục phương diện vào tay, kỳ thật là làm nhiều công ít.

Cũng không biết Huyền Đô Đại Pháp Sư có hay không tiếp nhận cái này tiểu ý kiến.

Mà từ khi đó khởi, Lý Trường Thọ đáy lòng cấp Huyền Đô Đại Pháp Sư, án thượng nhất cái kim lóng lánh, dương khí tận trời danh hiệu ——

Nhân tộc già nhất người đàn ông độc thân!

Huyền Đô Đại Pháp Sư nghe nói là nhóm đầu tiên do Nữ Oa nương nương nặn ra tới Nhân tộc;

Căn cứ Nhân Giáo điển tịch ghi lại:

Lúc đó, Thái Thanh lão tử đã được nhất sợi Hồng Mông khí tím, cũng được chứng tam thi đạo, nhưng kém một tia không thể thành thánh, ngẫu kiến Nữ Oa nương nương tạo người, suy tính hạ, biết Nhân tộc nay Hậu Thiên mệnh bất phạm, cùng mình có thân thiết duyên pháp.

Thế là lão tử lập Nhân Giáo dĩ bảo hộ Nhân tộc, được Thiên Đạo đánh xuống công đức, lập địa thành thánh.

Mà thành thánh sau đó, vi biểu thị một chút, lão tử liền tại nhóm đầu tiên Nhân tộc trung tùy tay một chút, lựa chọn hôm nay Huyền Đô Đại Pháp Sư, mang về Côn Lôn sơn trung truyền đạo thụ pháp.

Cho nên, Đại Pháp Sư cái này 【già nhất sơ ca】 vinh dự danh hiệu...

Hữu lý hữu cứ, thực chí danh về, không thể cãi lại!

Đương nhiên, này chỉ là nói đùa thoại.

Lý Trường Thọ rất sớm trước chỉ biết, Huyền Đô Đại Pháp Sư là cái thâm tàng bất lậu cao thủ, thực chí danh về Đạo Môn tam giáo đại sư huynh.

Cho tới nay mới thôi, Đại Pháp Sư từng trước mặt người khác xuất quá hai lần tay, mỗi lần đều đánh ra Thái Thanh Thánh Nhân hiển hách uy danh.

Lý Trường Thọ tại Nhân Giáo diễn tịch thượng, nhìn đến quá kể lại ghi lại...

Thượng cổ lần thứ hai Vu Yêu đại chiến thời.

Địa tiên tổ trần nguyên đại tiên ngũ trang xem trước, Huyền Đô Đại Pháp Sư đỉnh đầu 【Thiên Địa huyền hoàng Linh Lung Tháp】, trực diện phải Nhân tộc đuổi tận giết tuyệt luyện chế 【lục vu kiếm】 yêu hoàng đông hoàng quá nhất.

Nhất tràng huyết chiến, trở hạ yêu hoàng;

Huyền Đô Đại Pháp Sư hộ hạ một chút Nhân tộc nội tình, bên cạnh hiển lộ Thánh Nhân lão gia thủ đoạn, nhượng cường thịnh thời Yêu tộc không dám lại đối Nhân tộc tùy ý làm bậy.

—— lúc đó, Huyền Đô Đại Pháp Sư báis thượng chưa đủ nhất cái nguyên hội, nó triển lộ thực lực, đã chiến bình đông hoàng quá nhất.

Đại Pháp Sư lần thứ hai có ghi lại xuất thủ, liền là thượng cổ lần thứ ba Vu Yêu đại chiến, Nhân tộc phản kích chi chiến...

Lúc đó, Vu tộc dùng hết toàn bộ cường giả, Yêu Đình cao thủ tử thương hầu như không còn, nhưng Yêu tộc Thiên Đình vẫn chưa rơi xuống, Nhân tộc còn chưa hoàn toàn phát dục tốt các cao thủ tử chiến đến cùng, thừa cơ đối Yêu tộc khởi xướng tuyệt mệnh một kích.

Tại trận này đại chiến trung, Huyền Đô Đại Pháp Sư từng hiện thân.

Hắn chân giẫm lên chí bảo Thái Cực Đồ, đỉnh đầu huyền hoàng Linh Lung Tháp, cầm trong tay một cây Càn Khôn Xích, nhất người độc xông Yêu Đình, đem đông hoàng quá nhất đánh thành trọng thương, đem Tiên Thiên chí bảo 【Đông Hoàng Chung】 đẩy vào Hỗn Độn Hải, chưa nhượng đông hoàng quá một tướng cái này bảo vật truyền cho Yêu tộc đại năng!

Trận chiến ấy, Nhân tộc đánh bạc tộc vận;

Hoặc là đem Yêu tộc Thiên Đình phủ định, Nhân tộc trở thành Thiên Địa nhân vật chính, được Thiên Đạo tán thành.

Hoặc là, chính là bị Yêu tộc lại bức bách đến tộc diệt hoàn cảnh!

Sau lại sự, đã thành Hồng Hoàng truyền thuyết, cay cái nam nhân, lại vô cơ hội xuất thủ...

Hồng Hoàng, cũng dần dần không còn rồi bao nhiêu người hội nhắc tới hắn danh hào.

Này vị Nhân tộc xuất thân, đại Nhân Giáo hộ vệ Nhân tộc, bản thân vô danh không họ Nhân Giáo đại sư huynh...

Đến nay cũng chỉ là thoát nhìn có chút phổ thông thanh niên đạo giả, tổng hi hoan hí mắt cười khê, nhượng hấn tiêu phí tâm lực nhiều nhất, chính là cái này 《Nhân Giáo đa sinh đa dưỡng vạn năm đại kế》!

Đáy lòng lưu chuyển này chút ý niệm trong đầu, Bách Phàm Điện đã gần ngay trước mắt.

Lý Trường Thọ đáy lòng tặng cùng đại sư huynh cái này vinh dự danh hiệu, tự nhiên là đánh chết cũng không dám nói cho bất luận kẻ nào...

Còn có nửa năm, Độ Tiên Môn nhất hành liền muốn xuất phát đi về phía trước Trung Thần Châu.

Bốn mươi tám danh đệ tử bị triệu tập đi Bách Phàm Điện tân suất, cũng từ nay về sau trước một năm một lần, biến thành hiện tại ba tháng một lần.

Án Trung Thần Châu cùng đông thắng Thần Châu lệ thường, phàm là loại này đại hội, tất nhiên sẽ có 'Đệ tử đầu pháp' loại này trợ hứng mắt xích.

Đến lúc đó, xuất tràng đệ tử, thọ nguyên càng thấp, tu vi càng cao, bản lĩnh càng lớn, sau lưng đạo thừa tự nhiên chính là càng có da mặt.

Tượng Hữu Cầm Huyền Nhã loại này, tuổi còn trẻ liền đã về đạo bát cảnh, thiện đầu pháp, có thần thông, diện mạo đáng người tuyệt hảo, sắp thành tiên độ kiếp đích mưu đại trẻ tuổi đệ tử, có thể cấp Độ Tiên Môn tranh không ít sáng rọi.

Mà tượng Lý Trường Thọ tầng ngoài nguy trang, đều nhanh hai trăm tuổi, về đạo cảnh tứ giai bất ổn, tam giai miễn cưỡng, diện mạo được thông qua, trừ bỏ trận pháp cùng độn pháp, cái khác tất cả đều chỉ có thể xem như phổ thông, cũng liền một tay thổ độn đích mưu đại trẻ tuổi đệ tử...

Khẳng định sẽ không an bài hấn lên đài!

Cho nên, Lý Trường Thọ biết thời biết thế, đem mình đặt ở 'Chạy chân' vị trí thượng.

Mỗi lần triệu tập chúng đệ tử nghị sự, Lý Trường Thọ cũng bất phát biểu bất luận ý kiến, đồng thời kiên trì tố chất tam liên:

【Hữu Cầm sư muội nói rất đúng;

Hữu Cầm sư muội nói có đạo lý;

Các vị trưởng lão răn dạy, chúng ta đều nhớ kỹ ！

Lý · càng phát ra thận trọng mà lại phở thông · ngộ tịnh, lại login!

'Hoàn toàn thương tổn dữ' sau đó, Lý Trường Thọ đã muốn liên tục ứng phó rồi rất nhiều lần loại này trường hợp, lừa dối thượng man... Khụ, thừa thượng chiêu cố hạ sự, cũng là càng phát ra thuận buồm xuôi gió, vì sau này đi Thiên Đình công tác tích lũy không ít kinh nghiệm.

Phương diện này, Lý Trường Thọ thủy chung dẫn đo mình đúng mực.

Hắn cùng tất cả phong mammals tiên, ưu tú đệ tử, vẫn duy trì khoảng cách nhất định, lại cho nhau xem như quen thuộc, đại gia sơ giao, sau đã quen liền khả.

Đến nay, Lý Trường Thọ tại môn nội nguy trang, đã muốn tự nhiên mà vậy địa, quá độ đến đệ tam giai đoạn.

Đệ nhất giai đoạn là trong suốt người, một mạch thập phần điệu thấp, nhưng trừ nguyệt cung ở ngoài, chỉ có thể đi Đạo Tàng điện lật đống rác, lấy không được nhiều lắm tài nguyên;

Đệ nhị giai đoạn là tự nhiên nguy trang, bảo trì thấp kém mammals tiên đẳng ẩn tượng, nhượng mình có vẻ không như vậy thấy được, nhưng rất nhiều 'Dị tượng' đều năng càng hợp lý.

Đệ tam giai đoạn liền là đến nay biết nghe lời phải, làm tốt nhất cái khiêm tốn, ôn trọng, bắt gây chuyện 'Phó' dẫn đầu...

Hôm nay, bốn mươi tám vị đệ tử lại tụ tại đại điện góc trung, phân liệt nhập vị, thập phần chỉnh tề.

Hữu Cầm Huyền Nhã cùng môn nội đứng hàng thứ trước tám vị các đệ tử, ngồi ở đệ nhất hàng bồ đoàn thượng.

Lý Trường Thọ ngồi ở góc trung, đồng thời tùy thời chuẩn bị, trả lời các trưởng lão cấp xuất chạy chân nhiệm vụ...

Lần này cùng trước vài lần một loại, còn là trước nước chảy;

Môn trong ngoài vụ đệ nhất trưởng lão cát trưởng lão, cùng vài vị Thiên Tiên cảnh trưởng lão cùng nhau đến đây, ngồi ở các đệ tử đối diện, lộ ra hiền lành mỉm cười.

Cát trưởng lão ôn tiếng nói: "Trước đây bố trí công khóa, mà thôi đẳng làm như thế nào ?

Đều cầm xuất hiện đi."

"Là, " chúng đệ tử nhao nhao gật đầu, từng người tại trâm gài tóc, nhẵn, đai lưng ngọc khấu đẳng trữ vật pháp bảo trung, lấy ra nhất chỉ hai thước vuông mộc rương, ở trong đó ôm xuất nhất chỉ chỉ họa trục.

Bọn họ từng người đem họa trục mở ra, bên trong chính là rậm rạp chữ nhỏ.

Cát trưởng lão nói: "Huyền Nhã, ngươi tới kiểm tra hạ, xem bọn hấn viết chính tả 《đệ tử thủ tục》, có đủ hay không sao Bắc Đẩu số."

"Là, " Hữu Cầm Huyền Nhã có chút nghiêm túc địa ứng tiếng, khởi thân qua lại hành tẩu, kiểm tra các vị đồng môn cùng thể hệ bài tập.

Rất nhanh, Hữu Cầm Huyền Nhã bẩm báo: "Đều đã trọn đủ."

"Thiện, " cát trưởng lão chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Cái này 《đệ tử thủ tục》 nội dung thập phần không sai, bên trong cũng có nhiều, gặp được bất đồng tình hình ứng đối phương pháp, mà thôi đẳng cần thời khắc nhớ kỹ.

Lại có ba tháng, mà thôi đẳng liền muốn tùy chương môn cùng chư vị trưởng lão, chấp sự, tiến đến Trung Thân Châu kim cửa cung.

Trước đây dặn dò mà nói, ta cũng bất nói nhiều thuật .

Hôm nay tiếp tục tiếp lần trước sở giảng, thỉnh vài vị trưởng lão, giảng giải 《đệ tử thủ tục》 sau tam phần."

Lập tức, chúng đệ tử cúi đầu xưng là, vài vị trưởng lão theo thứ tự mở miệng, vì chúng đệ tử kể lại giải thích, này tam nghìn đa chữ 《đệ tử thủ tục》 phần sau đoạn nội dung.

Lý Trường Thọ: ...

Môn nội đối lần này tam giáo đại hội có bao nhiêu coi trọng, hấn trong khoảng thời gian này, xác thực cảm nhận được .

Nhưng này phần đồ vật, kỳ thật chính là hấn một chút kinh nghiệm lời tuyên bố, không cần như thế quá độ giải đọc.

Nhượng Lý Trường Thọ tối bất đắc dĩ , là các trưởng lão sẽ làm hấn viết mình tác phẩm cảm tưởng, làm mình tác phẩm đọc lý giải...

Trọng điểm là, hấn còn thường xuyên bị phán đáp phi sở vấn, rất khó đạt tiêu chuẩn.

...

Tiểu Quỳnh Phong thượng, linh thú vòng bên cạnh trong lầu các.

"Linh Nga, ngươi quả thật không nghĩ cùng nhau đi Trung Thần Châu ư?"

Tửu Cửu nhún rượu hồ lô, ngồi ở bên cửa sổ giường thượng, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ cánh rừng, mồm miệng rất nghiêm túc hỏi câu.

Chính ở một bên thu thập bát khoái Linh Nga mỉm cười gật đầu, nói: "Ta tu vi quá thấp, tại trên núi an ổn tu hành là tốt rồi."

"Trước rõ ràng có trưởng lão muốn tiến cử ngươi, ngươi để làm chi cự?"

Linh Nga cười mà không nói, nhanh nhẹn địa tiêu diệt rơi phạm tội chứng cớ, đưa tới một cỗ linh tuyến súc nhu đề.

Tửu Cửu cũng vẫn chưa hỏi nhiều, nằm ở kia ngáp một cái, tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Bởi vì đi tham gia tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội sự, Tửu Cửu cũng bị môn nội trưởng lão báo cho hai lần, nhượng nàng đa chú ý chút ngôn hành cử chỉ.

Thế là, Tửu Cửu từ ngày thường tản mạn trạng thái, điều chỉnh vi ra ngoài thời nghiêm túc hình thức, tất cả người khí chất, cũng xuất hiện một chút biến hóa.

Đứng đắn bên trong mang theo một chút u buồn, thâm thúy ánh mắt lộ ra ngàn năm tuế nguyệt lắng đọng lại phương hoa;

Giờ phút này, tại bên cửa sổ ảm nhất khẩu hồ lô trung rượu ngon, nàng chính tản ra từ nội mà ngoài thâm trầm...

Gặp được Lý Trường Thọ cái này có ý tứ tiểu sư diệt trước, bọn ta là loại này khí chất, sau lại, dần dần, bởi vì bị chiếu cố quá chu đáo, quả thật có chút quá mức sung sướng...

Linh Nga bung nhất chỉ mâm đựng trái cây phiêu hời phòng trong, cũng cời giầy thêu, ngồi ở giường biên, nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Nghĩ nghĩ, Linh Nga còn là nghĩ thay sư huynh, giảm bớt một ít không cần thiết phiền toái.

Thế là, Linh Nga nhỏ giọng nói: "Tửu sư thúc, ta sư huynh nếu mình nhất cái người ngồi ở góc..."

Tửu Cửu nói: "Yên tâm là tốt rồi, đến lúc đó, ta thì sẽ đi qua khiến hắn !"

"Còn thỉnh sư thúc tạm thời không nhìn roi ta sư huynh, " Linh Nga thở dài, "Ta sư huynh ở bên ngoài thời điểm, kỳ thật rất thẹn thùng, da mặt đặc biệt bạc.

Nếu là có nữ tử cùng hắn dựa vào là thân cận quá, hẳn đều cảm thấy trước mắt bao người..."

"Là như thế này?"

Tử Cửu đột nhiên nhớ tới sáng khoái niên đi bắc châu thời, Lý Trường Thọ cái loại này kỳ quái bệnh trạng.

Linh Nga có chút đứng đắn địa gật gật đầu, lại xin nhờ Tử Cửu vài câu;

Tử Cửu trầm ngâm vài tiếng, thập phần nghiêm túc địa đáp ứng .

Dù sao đến lúc đó, sư tôn Vong Tình thượng nhân cũng sẽ đồng hành, mình tóm lại không có khả năng... Quá mức xao động.

...

"Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, ít ngày nữa đem tại Trung Thần Châu kim cửa cung cử hành, Ngao Át."

"Đệ tử tại."

Kim Ngao Đảo, bảo trì bên cạnh, Ngao Át trước mặt đang đứng nhất danh dáng người khôi ngô trung niên đạo giả.

Này đạo giả khuôn mặt đoan chính, không giận bất uy, cấp người cảm giác có chút nhu hòa, nói chuyện cũng là không nhanh không chậm;

Này đúng là Ngao Át sư phụ, thông thiên Giáo Chủ tùy thị bầy tiên đứng đầu, mây đen đại tiên.

Ngao Át hỏi: "Sư phụ muốn đệ tử đi tham gia việc này ư?"

"Ân, " mây đen đại tiên ứng một câu, gật đầu nói, "Lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, sự tình quan Đạo Môn khí vận, ngươi là ta duy nhất đệ tử, cần thay ta tiến đến.

Vật ấy cùng ngươi."

Mây đen đại tiên lấy ra nhất chỉ khéo léo ngọc quy xác, đặt vào mình đồ nhi trong tay.

"Tam giáo bản đồng nguyên, này là ta nghe Thánh Nhân lão gia thường xuyên niệm một câu, Thánh Nhân lão gia cũng không nghĩ xem chúng ta cùng Xiển Giáo có bất luận xung đột.

Người cần nhớ kỹ việc này, như chúng ta nhất phương cần cùng nhau thương nghị chuyện gì, người liền đem vật ấy cầm trong tay, ta thì sẽ có sở cảm ứng."

"Là, đệ tử tuân mệnh."

Ngao Át cung kính địa ứng tiếng, mây đen đại tiên lộ ra một chút mỉm cười, nâng tay vỗ vỗ Ngao Át đỉnh đầu.

Nhất sợi thanh khí tự Ngao Át đỉnh đầu quán nhập, Ngao Át ngẩn ra, đáy lòng cảm ngộ mọc thành bụi, cả người khí tức cảnh giới tại chậm rãi giờ lên, trong cơ thể huyết mạch lực nháy mắt sôi trào!

Tiên sư phủ đỉnh, thụ dĩ huyền cảnh.

Thê hồ hiểu ra, đạo pháp tự sinh.

Không bao lâu, Ngao Át ôm ngọc quy xác, thân hình chìm vào bảo trì trung.

Mây đen đại tiên lộ ra một chút mỉm cười, thân ảnh theo gió tiêu tán, từ đầu đến cuối không có khiến cho Kim Ngao Đảo thượng cái khác luyện khí sĩ chú ý.

Lại nửa ngày sau, Triệu Công Minh giẫm lên nhất đóa mây trắng, vội vã hướng Kim Ngao Đảo mà đến...

-----oO-----

Một trăm năm mươi sáu chương Trường Canh đệ nhất tấu

Giáo Chủ ca ca, ta Chân Tiên cảnh đỉnh cao !"

"A? Chính là Long Vương huyết mạch có sở giác tỉnh, tu hành nhưng lại như vậy nhanh chóng."

An Thủy Thành Hải Thần Giáo Chủ thần miếu, hai chỉ thần tượng thần niệm thường xuyên qua lại, câu kết làm bậy.

Độ Tiên Môn nhất hành lâm xuất phát trước, Lý Trường Thọ lại đem Ngao Át kêu gọi lại đây, quan tâm quan tâm Long tộc trạng huống.

Ngao Át nhất nhìn thấy Lý Trường Thọ, liền tinh thần phấn chấn đạ đạo câu mình tu vi tiến cảnh, nói mình sự phụ vi mình thể hồ nghi thức xối nước lên đầu sự, nhượng Lý Trường Thọ một trận cảm khái...

Long sinh người thắng cũng liền thôi, còn khai treo thăng cấp!

Lý Trường Thọ cười nói: "Ta xem Nhân Giáo điển tịch thượng có ghi, thể hồ nghi thức xối nước lên đầu chỉ là nhượng đệ tử khai ngộ, tự thân cảnh giới nhưng cần thuận theo tự nhiên, làm đầu chắc đầ, không thể cưỡng cầu.

Tự nhiên, ngươi là Tiết Giáo nhất mạch, cùng ta Nhân Giáo thừa hành lý niệm có sở bất đồng, không cần quá để ý ta ngôn ngữ."

Ngao Át mặt lộ vẻ chính sắc, khom người làm cái đạ vái chào, "Giáo Chủ giáo huấn là, ắt chắc chắn nhiều hơn chú ý."

Tùy theo, Lý Trường Thọ cùng Ngao Át thương lượng hạ giáo trung phát triển đạ sự, hỏi vài câu Long tộc tình trạng như thế nào.

Tứ hải hải tộc loạn lạc vẫn như cũ không năng bình ôn đi xuống, Long tộc giờ phút này vẫn chưa đổi đi theo mình vô số tuế nguyệt hải tộc hạ ngoan độc tay;

Long tộc cũng biết, ai vậy ở sau lưng mấy chuyện xấu.

Chỉ là, Long tộc tìm không đượ địa phương đi phân rõ phải trái, chỉ có thể không ngừng trấn an, trấn áp, lại trấn an...

Lý Trường Thọ nói: "Gần đây, ta cũng tự hỏi nhất điều đối Long tộc có lợi phương pháp, nhưng lúc này chỉ là có cái mơ hồ ý tưởng, còn xa chưa thành hình."

Ngao Át tinh thần chấn động, vội nói: "Chính là mặt trên... Cho nhắc nhở?"

"Quả thật là Đạ Pháp Sư đề cập qua , " Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cố ý lộ ra vài phần khó xử bộ dáng, "Đừng vội, mà lại chờ ta đem việc này cân nhắc chu toàn, sẽ cùng ắt huynh nói."

"Đạ tạ Giáo Chủ ca ca!"

Ngao Át mặt lộ vẻ nét hồ then, lại khom người làm cái đạ vái chào, thiếu niên khuôn mặt thượng tràn đầ cảm động.

Nhân tộc quả nhiên là kỳ diệu chủng tộc, có loại kia lãnh khốc vô tình mặt lạnh lão đạ, cũng có Giáo Chủ ca ca loại này, ôn trọng văn nhã, tao nhã nho nhã, ôn hòa oai hùng, ôn nhu thiện lương nhanh nhẹn quân tử...

Này có lẽ, liền là Thiên Đạ nhân vật chính phải có phong thái đi!

Lý Trường Thọ vẫn: "Người sư vi người thể hồ nghi thức xối nước lên đầu, là muốn người cũng đi tham gia tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội?"

"Ân!" Ngao Át nặng nề mà gật đầu, đem sự phụ mây đen đại tiên ban thưởng hạ ngọc quy xác, nhượng hẳn đại diện toàn quyền mây đen đại tiên sự, không hề do dự địa liền nói xuất lai.

Lý Trường Thọ nhất thời đem việc này ghi nhớ, thuận miệng hỏi: "Kim Ngao Đảo có rất nhiều tiền bối muốn đi này đại hội ư?"

Ngao Át nhất thời sắc mặt có chút cổ quái, nhưng còn là đạo câu: "Nguyên bản, đi tham gia lần này đại hội, bất quá là mười hai ba vị sư thúc, sư huynh.

Nhưng trước đây, ngoại môn đại đệ tử Triệu sư thúc đến rồi một chuyến Kim Ngao Đảo, đối trên đảo đồng giáo huấn thoại, nhượng chúng ta nhiều ra chút người đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, dĩ tăng tam giáo uy danh.

Hiện tại, đánh giá có tam tứ bách vị trên đảo tiên nhân, muốn cùng nhau đi Trung Thần Châu.

Chỉ là ta biết được, trên đảo Thập Thiên Quân liền có sáu vị hội đi về phía trước!"

Lý Trường Thọ: ...

Này là muốn... Khóa châu đánh nhau?

Nói trở về, mình được Thánh Nhân lão gia bảo cho biết, tiến đến tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội;

Nhà mình Thánh Nhân phải sẽ không, là nhượng hẳn còn chưa đủ hai trăm tuổi vô chí thanh niên tiểu đệ tử... Đi cấp Xiển Tiệt hai giáo can ngăn?

Này định không có khả năng!

Thánh Nhân lão gia ra sao đẳng cơ trí, như thế nào hội làm loại này...

Tê, thật cũng thật khó mà nói.

Mình còn là muốn lưu mấy tay tùy thời chạy lấy người chuẩn bị, đến lúc đó như trường hợp không đúng, liền lập tức tùy thời khai luôn.

Ngao Át lại nói: "Hơn nữa ta nghe một vị sư thúc giảng, cái khác mấy chỗ tại ngũ bộ châu tiên đảo, Bồng Lai, Cửu Long chư đảo, Triệu sư thúc cũng đi quá rồi, hô thượng không ít thượng cổ thành danh giáo nội cao thủ."

Lý Trường Thọ nghe vậy, nhin không được một tay phù ngạch, thở dài: "Lần này đại hội, không nên cho là Trung Thần Châu tam giáo tiên tông hội nghị ư?"

Tiết Giáo chur tiên đảo vi Tiết Giáo đạo nguyên nơi, có nhiều Thánh Nhân lão gia ký danh đệ tử, như thế nào..."

Ngao Át cười nói: "Cụ thể như thế nào, chúng ta cũng bắt Thái Thanh sờ, nhưng lần này chắc chắn thập phần náo nhiệt!"

Náo nhiệt?

Quả thật là hội thập phần náo nhiệt.

Lý Trường Thọ đáy lòng đã bắt giác hiện ra loại này hình ảnh:

Tam giáo tiên tông tề tụ nhất đường, Xiển Giáo Ngọc Hư Cung vài vị Đại La, Kim Tiên, mang theo hơn mười vị tiên nhân đến đây xem lễ, mà cùng đối ứng, Tiết Giáo chur tiên đảo tiên ô áp áp một mảnh...

Xiển Giáo bên này thấy thế, bật người cảm xuất truyền tin ngọc phù bắt đầu điều người:

'Quảng Thành Tử đại sư huynh! Bọn họ Tiết Giáo người nhiều lắm!

Ngài bả mười hai Kim Tiên đều hô thượng, không được cũng thỉnh Vân Trung Tử, Nam Cực Tiên Ông cùng Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ bọn họ cũng lai một chuyến!

Nhớ được mang thượng bảo vật cùng trận đồ!'

Này nếu một lời bất hợp, hai bên đánh lên xác suất, quả thực quá lớn rồi chút.

Bọn họ Nhân Giáo liên hoàn toàn không thể cùng hai bên so sánh với, nhiều lắm cũng liên nhị ba người, căn bản không phải nhất cái lượng cấp...

Lý Trường Thọ đáy lòng rên rĩ hai tiếng, đôi con đường phía trước lại tràn ngập sầu lo cùng bất an.

Trốn chạy thủ đoạn, còn là lại đa chuẩn bị một chút đi.

Đến vậy khắc, Độ Tiên Môn nhất hành sắp xuất phát, Lý Trường Thọ còn là không thể nhìn thấu, nhà mình Thánh Nhân đến cùng nhượng hẳn đi cái này tam giáo đại hội làm cái gì...

Lý Trường Thọ lại đối Ngao Át dặn dò một ít, có quan hệ Nam Hải thần giáo sự, hai người liền đoạn thần niệm trao đổi.

Từ mình cấu trúc cảnh trong mơ trung thoát khỏi xuất lai, Lý Trường Thọ chậm rãi mở hai mắt, lọt vào trong tầm mắt liền kiến đan phòng ngoài, chính cùng nhau đi tới sư phụ cùng sư muội.

Đương ——

Bách Phàm Điện tiếng chuông vừa mới vang lên, Lý Trường Thọ liêu khởi đạo bào vật áo, dài thân mà khởi, đối sư phụ làm cái đạo vái chào.

"Sư phụ, đệ tử cái này tùy môn nội cùng nhau chạy tới Trung Thần Châu."

Tê Nguyên lão đạo dặn dò nói: "Không được gây chuyện thị phi, nhớ được vi môn nội nhiều ra chút chủ ý, đảm đương hảo dẫn đầu trách nhiệm."

"Đệ tử lĩnh mệnh, " Lý Trường Thọ cười nói câu, chạy ra ngoài cửa, dưới chân dần dần sinh ra nhất đóa mây trắng.

Lý Trường Thọ nhìn mình Tiểu sư muội, lại nói:

"Linh Nga, ngươi ở trong núi an ôn tu hành, chớ có cấp sư phụ thêm phiền.

Thời khắc nhớ được, ta đưa cho ngươi bảo nang không thể rời khỏi người.

Nếu là phong thượng gặp được phiền toái, ngươi thì đi đan đỉnh phong tìm Vạn Lâm Quân trưởng lão."

"Ta nhớ kỹ, " Linh Nga hé miệng gật đầu, ôn nhu nói, "Sư huynh... Ngươi khá bảo trọng, chờ ngươi trở về..."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Một trăm lần."

Linh Nga nhất thời nhớ tới 《ôn kinh》 nội dung, 【chờ ngươi trở về chúng ta liền...】 đúng là thập đại cấm kỵ câu thức chi nhất.

Linh Nga biến mếu máo, ủy ủy khuất khuất địa ứng tiếng.

"Ân, " Lý Trường Thọ cười làm cái hời hợt đạo vái chào, Linh Nga cũng vội vàng cúi đầu đáp lễ.

Theo sau, Lý Trường Thọ đối 【cười ha ha hoàn toàn không biết sao lại thế này nhưng chính là rất vui vẻ】 Tê Nguyên lão đạo, nói một tiếng:

"Sư phụ, đệ tử cái này đi."

"Đi thôi đi thôi, " Tê Nguyên khoát tay, Lý Trường Thọ cười mây lui về phía sau mấy trượng, mới chuyển quá thân hình, bay đi Phá Thiên Phong.

Phá Thiên Phong bên cạnh, một tòa trăm trượng dài, hơn mười trượng cao, các nơi đều là xanh vàng rực rỡ pháp bảo thuyền, đã huyền phù mấy ngày.

Này bảo thuyền phía dưới là bệ trạm đá phiến, nó trên có khắc họa vài tòa trận pháp, nó nội cang là có nhiều cấm chế.

Này thật lớn bảo thuyền mặc dù giá trị chế tạo xa xỉ, nhưng Độ Tiên Môn còn là tạo khởi.

Nhưng này pháp bảo chính là cái 'Linh thạch đập nát cơ', phi một ngàn lý, chia đều 'Thạch hao' hơn trăm...

Nếu không là loại này đại sự, các vị trưởng lão cũng tiếc rẻ đem này chiến thuyền bảo thuyền cầm xuất lai dùng.

Đến Bách Phạm Điện tập hợp thời, Lý Trường Thọ rất tự nhiên địa liền đứng ở góc trung, tránh ở kia ba tòa vô danh nghĩa sĩ pho tượng trước, không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

Sau nửa canh giờ, chương môn Quý Vô Ưu, cùng hai vị Thái Thượng trưởng lão, cùng với Vong Tình thượng nhân đẳng mười hai vị Thiên Tiên cảnh trưởng lão, dẫn ba mươi sáu vị Chân Tiên cảnh môn nội chấp sự, dẫn dắt bốn mươi tám danh đệ tử, cùng nhau đi lên bảo thuyền.

Rồi sau đó, hộ sơn đại trận quang sáng chậm rãi hạ xuống, này chiến thuyền bảo thuyền bị số tầng quang vách tường bao bọc, đi tây mặt không trung bay đi, tốc độ nhưng thật ra không chậm.

Đội bảo thuyền bay đi, hộ sơn đại trận lại khép kín, lưu thủ môn nội Kim Tiên kỳ linh trưởng lão, vài vị Thái Thượng trưởng lão, cũng từng người hiển lộ tự thân khí tức.

Tại chương môn chờ người trở về trước, bọn họ đều sẽ ở vào đề phòng trạng thái, sẽ không tiếp tục bề quan.

...

Bảo trên thuyền có không ít phòng, nhưng đều là cấp chương môn, các trưởng lão lưu .

Bảo thuyền bay ra Độ Tiên Môn sau đó, chương môn không lo đạo nhân liền biên cười biên khụ, đạo câu:

"Không cần quá câu thúc, tùy tâm tùy ý, mới phù hợp... Khụ khụ... Chúng ta Nhân Giáo phương pháp."

Nói xong, này vị chưởng môn phải đi bảo thuyền đình tâng hào hoa phòng xếp, đem một đám đệ tử môn nhân bỏ rơi ở tại bảo thuyền boong tàu.

Lý Trường Thọ thực lạc địa cùng các vị 'Ba phần thực' đồng môn đánh kêu, đem mấy khối trắc cảm thạch, treo ở tại bảo trên thuyền một ít không chớp mắt góc, đồng thời tại sau boong tàu tìm cái yên lặng chỗ, im lặng địa ngồi xuống nhắm mắt.

Nhìn như là tại cần cù tu hành, trên thực tế, đã muốn bắt đầu dùng tiên thức giám sát các nơi.

Thuận tiện, Lý Trường Thọ lại kiểm tra rồi một lần, kia bát chỉ đã muốn vào chỗ kiêu mới giấy đạo nhân.

Người chữ hai chỉ kiêu mới giấy đạo nhân, không việc gì;

Người vượn chữ lục chỉ giấy đạo nhân là dự trữ sức chiến đấu lượng, không việc gì;

Địa chữ kiêu mới giấy đạo nhân, không việc gì...

Trước sau tiêu phí nửa canh giờ, Lý Trường Thọ cuối cùng kiểm tra hết các nơi an trí giấy đạo nhân, theo sau lại phân đại bộ phận tâm thần, rơi vào An Thủy Thành Hải Thần miếu hạ giấy đạo nhân thân thượng.

Khởi này Thiên Tiên cấp giấy đạo nhân, xuất hiện tại chủ thần miếu hậu viện, đi vài vị thần sứ gác yên lặng trong lầu các.

Hắn tự nhiên không có ở trong này Kim ốc tàng kiêu, nếu là tàng kiêu, cũng nên là bản thể lại đây...

Khụ, nói chính sự.

Lý Trường Thọ thông qua mình tổng kết quy luật, đánh giá Đông Mộc Công rất nhanh liền muốn lại hiện thân.

"Trước bả việc này làm tốt chặn đệm, miễn cho mặt sau luống cuống tay chân."

Lý Trường Thọ cầm xuất nhất trương tinh xảo pháp bảo vải vóc, bên phải thượng giác, đề bút viết kế tiếp triện thể 'Tầu' chữ.

Rồi sau đó khác khởi nhất dựng thẳng hành, tại hạ phương viết 'Nam Hải tiểu thần Trường Canh' ;

Tái khởi nhất dựng thẳng hành, ở phía trên viết 'Ngọc Đế Bộ Hạ giám cẩn' ...

Này tam hành viết xong, liền cắt nhập chính đề:

【Bệ Hạ ý chỉ thượng chưa ban hạ, tiểu thần bản không nên dĩ tấu thư thượng giám, kỳ xin thứ cho tội.

Nhiên, tiểu thần ngày gần đây trần trọc, tâm không thể an, có một chuyện cần mau chóng bẩm minh Bệ Hạ, cố hành này vượt qua cử.

Ngày gần đây, tứ hải đa có bất bình, hải tộc phản loạn nổi lên bốn phía, tứ long cung sút đầu mẻ trán, hải trung sinh linh tử thương rất nặng.

Tiểu thần ngẫu nhiên biết được, việc này sau đó lại có người bên ngoài tính kế, đục bách Long tộc nhập Tây Châu, tiểu thần đáy lòng đón sinh bất an.

Long tộc như nhập Tây Châu, Đạo Môn ở ngoài đem có đại thế mà khởi, Thiên Đình quật khởi sắp tới vô tính.

Tứ hải, Tam Giới trọng địa rồi, hải trung sinh linh vô kể, Long tộc, hải tộc thủy quân cường thịnh, không để cho khinh thường.

Long tộc, viễn cổ to lớn tộc rồi, tuy có Thiên Địa tội nghiệt, chưa gượng dậy nổi, nhưng vận số chưa hết, trong tộc cao thủ phần đông.

Như Long tộc có thể vào Thiên Đình cống hiến, quy thuận ở Bệ Hạ oai nghi, tuân Bệ Hạ khiến, thủ Thiên Đình quy, thì tứ hải tần quy về Thiên Đình, này nhất lợi;

Bệ Hạ như dĩ công đức vi lộc, sử Long tộc tuân Bệ Hạ khiến, chương hành vân bố vũ sự, quản Nam Thiệm Bộ Châu giang hà hồ hải, khả ở Nam Thiệm Bộ Châu vung Thiên Đình oai, hiển Thiên Đình đức, tăng Thiên Đình cơ, này nhị lợi.

Tam nghìn thế giới cũng thuộc Tam Giới nhóm, đương quy Bệ Hạ chương, Long tộc ở tam nghìn thế giới trung, có thủy quân binh mã các nơi đóng quân, như được Long tộc, liền khả ở tam nghìn thế giới kiến công nhất thành, này tam lợi.

Tiểu thần kiến thức nông cạn bạc, chỉ phải thấy vậy tam lợi... 】【

Lý Trường Thọ đột nhiên dừng bút, khối này tóc trắng xoá giấy đạo nhân nhắm lại hai mắt, đại bán tâm thần trở về bản thể.

Bảo trên thuyền, có người tới tìm hấn .

Tới còn không chỉ là nhất người, trước nhất mặt đi tới đúng là Hữu Cầm Huyền Nhã, nằng phía sau còn có vương kỳ cùng lưu Nhận Nhi hai người.

Lý Trường Thọ khởi thân đón chào, hỏi: "Hữu Cầm sư muội, chính là có gì chuyện quan trọng?"

Hữu Cầm Huyền Nhã nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, nhẹ giọng nói: "Đúng là vô sự, Huyền Nhã không biết nên đi nơi nào, liền tới tìm sư huynh."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, đáy lòng vẫn chưa quá đa phi nhỏ.

Vô hấn, độc kháng từ từ tăng nhiều.

Ngược lại là, vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi cũng không phải là lại đây nói chuyện phiếm, mà là vương kỳ có chuyện quan trọng, lai cầu Lý Trường Thọ.

"Là như thế này, Trường Thọ sư huynh..."

Vương kỳ nâng tay cọ cọ cái mũi, thoáng có chút ngưng ngừng, thấp giọng nói, "Ta một vị sư bá... Có nhất vị bằng hữu, cũng là chúng ta môn trung người, nghĩ cầu nhất khối sư huynh luyện chế đan dược."

Lý Trường Thọ đối vương kỳ nháy mắt mấy cái, vương kỳ trước mắt chân thành, bỏ thêm câu: "Tự nhiên sẽ không nhượng Trường Thọ huynh không công luyện chế."

"Cái này, " Lý Trường Thọ vừa muốn đáp lời, tâm trung đột nhiên có cảm ứng.

Vị kia Đông Mộc Công, lại xuất hiện quen thuộc miếu nhỏ trung.

Tới thật cũng xảo.

Lý Trường Thọ chỉ phải nhất tâm nhị dụng, một nửa tâm thần quan tâm Tam Giới đại sự, giấy đạo nhân nhanh chóng đem thượng tấu 'Tấu chương' kết thúc;

Một nửa tâm thần, còn lại là chiếu cố đồng môn sư đệ 'Hôn sau tiểu phiên nào', đối vương kỳ mỉm cười, cầm hai đàn Độc Long Tửu xuất lai...

"Sư đệ, không bằng ngươi... Sư bá kia vị bằng hữu, trước thử xem này rượu thuốc.

Nếu ngươi sư bá này vị bằng hữu tu vi không cao, mỗi lần bắt muốn uống nhiều lắm, uống xoàng một ly liền có thể thấy được hiệu quả.

Còn có... Tốt nhất trở về lại dùng."

Kỳ Kỳ sư đệ trầm ngâm hai tiếng, đem Độc Long Tửu nhận lấy, có chút chột dạ địa đạo câu tạ ơn, một bên lưu Nhuận Nhi chính là nhìn về phía nơi khác, hà phi hai gò má.

Lý Trường Thọ lại dặn dò một câu: "Nhớ lấy, trở về lại dùng."

Vương kỳ liên tục gật đầu, nói nhất định.

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm năm mươi bảy chương công đức tiểu áo trấn thủ

"Hảo!"

Lăng Tiêu bảo điện, trên đài cao, áo bào trắng thanh niên hét lớn một tiếng, nhượng dưới đài Đông Mộc Công nhin không được run run hạ.

Chợt nghe được, Ngọc Đế hạo thiên cao giọng cười to, bàn tay không ngừng vỗ nhẹ án thư, trong miệng chà chà lấy làm kỳ.

"Trường Canh ái khanh lời nói, thậm được ta tâm!"

Việc này, ta đã tâm hệ đa niên, hôm nay cuối cùng có vị ái khanh gián ngôn!

Ha ha ha ha!

Vì sao ta đến nay mới ngộ Trường Canh? Ha ha ha! Tứ hải khả định rồi!"

Đông Mộc Công cúi đầu không dám nói lời nào, đáy lòng chính là một trận tán thưởng.

Này phần góp lời, là hấn hai cái thời thần trước, tại Nam Hải Hải Thần miếu giành được .

Vào tay sau, Đông Mộc Công lập tức mã bắt đình đề, vẫn không ngừng phiêu, tốc tốc gấp trở về, phụng cho Bệ Hạ.

Đã bao nhiêu năm, không thấy Ngọc Đế Bệ Hạ loại này vui vẻ quá...

Đông Mộc Công đáy lòng bao nhiêu cũng hiểu được, Bệ Hạ mỗi câu tiềm tàng hàm nghĩa.

【 tâm hệ đa niên, hôm nay cuối cùng có vị ái khanh gián ngôn việc này 】, liền đại biểu cho, Bệ Hạ kỳ thật cũng không nghĩ tới này nhất khối, có sáng tỏ thông suốt cảm giác.

Này Trường Canh đạo hữu, thật cao người rồi!

"Chúc mừng Bệ Hạ, " Đông Mộc Công chấp tay đạo, "Mà nay được trấn an tứ hải kếp, Tam Giới quy tâm, sắp tới."

"Mộc Công lời nói có chút khuyếch đại rồi, " Ngọc Đế cười nói, "Đến nay Tam Giới có vài vị Thánh Nhân lão gia chủ trì, Đạo Môn tam giáo hộ vệ Thiên Địa vững vàng;

Có hay không quy tâm cùng ta, cũng không quá trọng yếu, Tam Giới an ổn liền khả."

Đông Mộc Công nhất thời động dung, đáy lòng chính là cười thầm.

Bệ Hạ tự cùng Nam Hải Hải Thần tương kiến sau đó, ngày thường ngôn hành cử chỉ, cũng trở nên ôn hòa rất nhiều.

Đương nhiên, lời này hẳn đương thân tử không dám nhiều lời, chỉ có thể cúi đầu cảm thán:

"Bệ Hạ lòng dạ rộng lớn, lão thân thực khó khăn với tới."

Hạo thiên mỉm cười, nhìn trước mặt này đạo còn nóng hổi vài vốc, đáy mắt tràn đầy tán thưởng, cũng là cảm xúc phật phùng.

Thu Long tộc mà định tứ hải, hành mây mưa mà hiển thiên uy.

Chương hồ hải dĩ ổn Thiên Địa, mượn thủy quân dĩ mưu tam nghìn!

Này một đạo tấu chương gián ngôn, nhượng hạo thiên thấy được Thiên Đình quật khởi thời khắc mấu chốt;

Như là đột nhiên liền tìm được rồi nhất phiến đại môn, đẩy ra về sau, liền là nhất điều quang minh đường bằng phẳng!

Tấu ngôn cuối cùng, Lý Trường Thọ còn viết hai câu thoại.

Câu đầu tiên là loại này —— mọi việc không thể nóng vội, nghi mượn lực sử lực, hướng dẫn theo đà phát triển, ôn trung cầu thắng.

Mà đệ nhị câu, chính là khá có ý tứ.

"Dệt hoa trên gấm, xa không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi..."

Hạo thiên tinh tế phẩm , rất nhanh liền có sở hiểu ra, khước miệng lộ ra vài phần tự tin mỉm cười.

"Mộc Công!"

"Lão thân tại."

"Đi Thông Minh Điện nhìn xem, ta lập hạ kia đạo ý chỉ như thế nào."

"Là, lão thần cái này đi xem."

Lập tức, Đông Mộc Công xoay người bước nhanh mà đi, mà hạo thiên ngồi ở án thư sau, ngón tay phất quá này phong tấu biểu, lại nhin không được nở nụ cười vài tiếng.

"Nhân Giáo mặc dù giáo chúng bất đa, nhưng nó nội quả thật đa kỳ nhân."

Đội Mộc Công vội vàng trở về, nói kia ý chỉ vừa mới ngưng hảo tam thành, hạo thiên liền nhẹ nhàng vuốt cằm, lại nói:

"Lại làm phiên Mộc Công đi một chuyến, lấy một ít thượng đẳng linh cây cỏ bảo dược, đưa đi Đâu Suất Cung trung, tặng ở Lão Quân luyện đan dùng."

Đông Mộc Công cúi đầu xưng là, tự đại điện một bên đi ra, cười mây hướng một chỗ Thiên Đình bảo khố tiến đến.

"Trường Canh, dài, canh..."

Hạo thiên đứng dậy, giỡn ra hạ gân cốt, ở án thư một bên khoanh tay mà đứng, dùng ở Lăng Tiêu bảo điện khung đỉnh, kia chậm rãi vận chuyển nhất vài khóa ngôi sao.

"Này đạo số hiệu, chính là đại chỉ Nhân Giáo đâu nào vị cao thủ?"

Thái Thanh sư huynh chỉ có vài vị ký danh đệ tử, ai hội cùng cái này đạo số hiệu có quan hệ?"

Trông rỗng đại điện trung, Ngọc Đế hạo thiên thấp giọng thì thảo, đại điện sàn nhà thượng thổi qua từ từ vân vụ, cũng không thể cấp hẳn nửa phần trả lời.

Này vị Bệ Hạ đột nhiên lại nghĩ tới gì, đem Lý Trường Thọ thượng giám biểu cẩn thận nhìn ra ngoài một hồi, lại tại án thư thượng, cầm xuất cái khác giám biểu, cho nhau đối lập.

Không bao lâu, Ngọc Đế trước mắt sáng ngời, tùy tay nhiếp lai nhất trương vải vóc, đề bút viết xuống nhất cứng cõi chữ nhỏ.

Rất nhanh, này vị Bệ Hạ đưa tới ngoài điện nghe tuyên văn thân, đem mình viết tốt vải vóc dùng tiên lực đẩy đi xuống.

"Cho biết, báo cho ta Thiên Đình thần thuộc, sau này vô luận là ai thượng tấu, đều án loại này hình thức.

Như phân biệt sai, phạt công đức bổng lộc mười năm."

Ngọc Đế lời nói hạ xuống, phía dưới kia vẫn thần vội vàng cúi đầu lĩnh mệnh.

Chính lúc này, nhất đạo kim quang, tự Lăng Tiêu bảo điện điện đỉnh màu vàng bảo châu chột lóe mà qua, biến mất ở Thiên Đình.

Loại này tình hình, Ngọc Đế tự nhiên sẽ hiểu vì sao sự.

Hắn một lời mà ra, Thiên Đạo có cảm, nguyên nhân 'Tấu bảng thức' sự, vì Nam Hải Hải Thần giáng xuống Thiên Đạo công đức.

Công đức ngưng tụ thành có thể thấy được kim quang, này luồng công đức lực, kỳ thật cũng bất tính nhỏ.

Ngọc Đế cười khẽ tiếng;

Nhưng thật ra cảm thấy, này công đức cấp quả thực quá ít chút.

Đáng tiếc, Thiên Đạo công đức, hắn coi như là Ngọc Hoàng đại đế, cũng không có thể tùy tâm phân phối, bằng không định không có nửa điểm keo kiệt.

Cùng lúc đó;

Kia chiến thuyền thượng chưa rời khỏi Đông Thắng Thần Châu cảnh nội bảo trên thuyền, Lý Trường Thọ thân chu đột nhiên nổi lên đạo đạo kim quang.

Hắn lập tức mở nhãn lai, pháp lực cô trừ trường bào, đem kim quang nhanh chóng che đi xuống...

Cái quỷ gì?

Lý Trường Thọ nội thị tự thân, nhìn mình nguyên thần quanh mình, nơi đó kim quang lóng lánh, nguyên thần người tí hon tất cả ngậm mình ở công đức ao trung!

Này luồng đột nhiên toát ra tới công đức, so với chính mình trước đây bắt được hương khói công đức, tinh thuần không biết bao nhiêu!

Này...

Mình tấu biểu đã muốn bị Ngọc Đế thấy được, cho nên cố ý ban thưởng hạ công đức tưởng thưởng?

Lý Trường Thọ nhanh chóng đem này chút công đức luyện hóa, kể từ giác khổ sau đó, bắt đầu vì nguyên thần người tí hon mặc vào nhất kiện tiểu áo trấn thủ.

Sinh mệnh an toàn lũy thừa, nhất thời tăng lên vạn phần tam!

Mà cái này trong quá trình, Lý Trường Thọ tâm thần căng thẳng, tiên thức giám sát các nơi.

Hoàn hảo, vừa rồi mình thân chu khác thường, đồng thời không có quấy nhiễu đến trên thuyền bất luận kẻ nào.

Mình thân thượng các nơi bảy chỉ trắc cảm thạch, một mạch cũng không từng sáng lên.

Mười hai trượng ở ngoài, bảo thuyền sau boong tàu khác khắp ngõ ngách trung, Hữu Cầm Huyền Nhã đã là tiến nhập toàn bộ tinh thần ngồi xuống trạng thái.

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, vẫn chưa vọng động, chuyên tâm luyện hóa đột nhiên tới công đức lực.

'Ngọc Đế Bệ Hạ... Đây cũng quá đại phương !'

Lý Trường Thọ tán thưởng một tiếng, cũng biết này phần công đức lai không tầm thường, đây chính là mưu quên đi tất cả Long tộc đại vận mới có khen thưởng.

Rất hiển nhiên, còn chưa chính thức thượng thiên hẳn, rõ ràng hiểu làm điểm gì...

Lý Trường Thọ nhanh chóng ý thức được khác một vấn đề.

Công đức trực tiếp buông xuống, Ngọc Đế có hay không có cảm?

Nếu là bởi vậy sự bại lộ thân phận của tự mình, chính là phi phúc thực họa, mình cũng không có gì khả lạc chỗ.

'Phải nghĩ cái biện pháp gì, nhượng giấy đạo nhân năng tạm thời tồn trữ công đức lực, lại nhượng Thiên Đạo lão gia sau này phát tiền lương thời điểm, liền cấp phát đến cái này phụ thuộc tài khoản thượng...'

Lý Trường Thọ bấm ngón tay suy tính, rất nhanh liền lâm vào tự hỏi bên trong.

...

Nếu nói có gì đặc tính, là người không cần có, theo Lý Trường Thọ, cũng chính là loại này quá phận tràn đầy lòng hiếu kỳ.

Hắn nghìn dặn dò, vạn dặn, nhượng vương kỳ bất muốn đơn giản ném thử Độc Long Tử;

Chưa từng nghĩ, đều chưa quá mười hai cái thời thân, này vị vương kỳ sư đệ liền...

Xuất phát đi về phía trước Trung Thần Châu ngày thứ hai, bảo thuyền tại vân thượng từ từ trước phi, trên thuyền đại bán luyện khí sĩ, vô luận tu vi cao thấp, có hay không là tại làm bộ dáng, cũng đều đều tự tìm địa phương tu hành.

Lý Trường Thọ vi nguyên thân làm tốt công đức tiểu áo trấn thủ, liền từ Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu trộm trốn, lại tìm cái góc đợi.

Hắn mới vừa ngồi xuống, cảm xuất nhất trương trẻ tuổi linh thụ tinh hoa ngưng tụ thành trang giấy, bắt đầu lấy tay chỉ tinh tế địa cắt xén, vương kỳ liền cung thân mình, vội vàng mà đến.

Vương kỳ tu vi đã là về đạo cảnh ngũ giai, nhưng giờ phút này đỉnh đầu ứa ra nhiệt khí, mặt mày hồng hào, hai mắt bên trong thần quang chớp động, ngày thường tiêu sái không kèm chế được, giờ phút này toàn bộ vô nửa điểm.

"Trường Thọ sư huynh... Kia rượu, có, có giải được ư?"

Ta không cần thận, làm ăn xong một ly!"

Lý Trường Thọ: ...

'Không cứu, nâng đi thôi, kế tiếp.'

Đương nhiên, loại này thoại không thể trực tiếp nói ra, đại gia dù sao đồng môn nhất tràng.

Lý Trường Thọ cười khỏ nói: "Này rượu đâu nào tới giải được?"

Vương sư đệ, ta nghìn dặn dò vạn dặn, ngươi này như thế nào còn là!"

"Ta liền là có chút tò mò..."

Vương kỳ nhin không được chà chà chân, "Sư huynh, này nên làm thế nào cho phải?"

"Ngươi cùng Nhạn Nhi sư tỷ đều đã kết thành đạo lữ, việc này vốn không nên như thế khó khăn mới đúng."

Vương kỳ hư tiếng nói: "Này chúng mắt nhìn trùng, chương môn cùng Thái Thượng trưởng lão đều nhìn đấy nhé!"

Lý Trường Thọ: ...

Nói liền cùng, nếu chương môn cùng các trưởng lão nghĩ lên nhìn loại sự tình này, các người tại tiên môn trung bố trí động phủ phòng ngự trận pháp, thật có thể ngăn cách này chút cao nhân tiên thức tra xét giống nhau!

Thiên Tiên cảnh hậu kỳ tiên thức có bao nhiêu cường, Lý Trường Thọ tự nhiên trong lòng có số.

Tửu Cửu sư thúc hoa số tiên lớn, thác hẳn tạo ra kia bộ lâu các tổng hợp lại phòng hộ trận pháp, mới có thể miễn cưỡng ngăn cản thôi...

Lời này đương nhiên không thể trực tiếp nói ra, miễn cho khiến cho môn nội này chút đạo lữ nhóm bất an;

Vạn nhất nhượng một ít hỉ hoan theo đuổi đã kích, ngầm phi thường lớn đảm trẻ tuổi đệ tử, xấu hổ đến tâm ma mọc thành bụi, tẩu hỏa nhập ma, kia nhân quả khả kết lớn.

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, ngôn nói:

"Việc này không bằng phải đi tìm chương môn cầu cứu, thỉnh chương môn xuất thủ, giúp người luyện hóa trong cơ thể dương khí.

Chương môn đối chúng ta mấy năm nay khinh đệ tử kỳ thật thập phần chiếu cố, hơn nữa việc này cũng chỉ có thể đi tìm chương môn rồi, tìm cái khác trưởng lão, người tất nhiên hội gặp trách phạt quả trách."

Vương kỳ cẩn thận suy tư, nhưng cũng là loại này đạo lý.

"Cấp Trường Thọ sư huynh thêm phiền toái !"

Vương kỳ khom người làm cái đạo vái chào, đáy lòng thở dài, "Ta cái này đi cầu kiến chương môn, nếu là chương môn muốn phạt ta, ta đây cũng nhận rồi."

Lý Trường Thọ thoáng vuốt cằm, này vị Kỳ Kỳ sư đệ thật cũng là có chút đảm đương, trộm uống Độc Long Tửu sau đó, vẫn chưa đem phiền toái mang cấp mình đạo lữ.

Nhìn theo vương kỳ cung thân mình vội vàng mà đi, Lý Trường Thọ nhin không được lắc đầu...

Này gọi là gì sự.

Hoàn hảo chưa cho vương kỳ hùng tâm đan, bằng không hiện tại vương kỳ đã không phải cung thân mình loại này đơn giản, phải là ở đầu thuyền, ôm quỹ can, nhanh nhẹn khởi vũ...

Lý Trường Thọ nhắm mắt dưỡng thần, tiếp tục giám sát các nơi, thuận tiện cũng tại chú ý vương kỳ bên kia tình hình.

Tại này chiến thuyền bảo trên thuyền, Lý Trường Thọ đã muốn tìm được rồi nhanh nhất mấy cái thoát thân đường đi.

Như trên đường gặp tập, mà lại địch cường ta nhược, kia hẳn năng bằng mau tốc độ, bút ra trở ra, đi la lên viện binh...

—— chiến lược tính đại lui lại thời, có cái danh chính ngôn thuận lấy có, kỳ thật có chút trọng yếu.

Lý Trường Thọ tiên thức bắt đến, vương kỳ khấu mở bảo thuyền đình tầng hào hoa phòng xép cửa phòng;

Vương kỳ vào sau đó, phù phù một tiếng trực tiếp quỳ xuống, đối chương môn Quý Vô Ưu nói mình nhất thời tò mò, dùng để uống Độc Long Tửu sự.

Không lo đạo nhân cũng có chút buồn bực, mắt nhìn vương kỳ, khiến cho vương kỳ đem Độc Long Tửu đem ra.

Theo sau, Quý Vô Ưu lấy tay chỉ dính một ít rượu địch, tinh tế phân tích được tính, bất giác ách nhiên thất tiểu, lại hỏi vương kỳ vật ấy từ đâu mà đến.

Vương kỳ do dự một trận, cũng không dám giấu diếm, liền cung xuất Lý Trường Thọ, liền nói là mình đi tìm Trường Thọ sư huynh đòi lấy, cùng Trường Thọ sư huynh không quan hệ.

Không lo đạo nhân cũng là buồn cười, ôn tiếng đạo câu:

"Đừng khẩn trương, vật ấy nhưng thật ra không sai, bản đạo cũng sẽ không trách phạt các ngươi.

Ta đã truyền thanh đem ngươi đạo lữ hô lai, xem phía sau..."

Vương kỳ quay đầu nhìn lại, lưu Nhận Nhi đã là vội vàng vào này phòng xép bên trong, quỳ gối vương kỳ bên cạnh, đầy mặt mờ mịt.

Rồi sau đó, Quý Vô Ưu khoanh tay mà cười, bắt cho bọn hắn mở miệng cơ hội, đã muốn phiêu nhiên xuất phòng xép.

Chương môn đem phòng xép quanh mình trận pháp mở ra, lại tự mình xuất thủ, vì bọn họ bố trí một tầng kết giới.

Vương kỳ cùng lưu Nhận Nhi còn chưa phản ứng, đã là bị nhốt ở trong đó, không thể đi ra.

Làm xong này chút, Quý Vô Ưu đến bảo thuyền đình chớp, thường thức trong thiên địa tráng lệ non sông, còn nhin không được cảm khái một tiếng:

"Trẻ tuổi thật tốt... Khụ, khụ khụ!"

Quý Vô Ưu khụ sách thời nhất cúi đầu, vừa vặn thấy được, đang ở này một bên mép thuyền góc ngồi xuống Lý Trường Thọ.

Này vị Độ Tiên Môn chương môn nhất thời đến rồi một chút hào hứng, thân hình phiêu nhiên hạ xuống.

Lý Trường Thọ vội vàng khởi thân đón chào, đáy lòng thoáng có chút bất đắc dĩ, cung kính địa hô tiếng: "Đệ tử bái kiến chương môn."

"Ân, không cần đa lễ, " không lo đạo nhân tùy tay bố trí một tầng cách âm kết giới, đi thẳng vào vấn đề, "Vừa rồi kia Độc Long Tử, còn có người luyện chế hùng tâm đan, còn mang theo?"

Lý Trường Thọ lập tức cầm xuất tam bình hùng tâm đan, lục đàn Độc Long Tử, rót vào nhất chỉ bảo nang trung, bỗng cấp chương môn.

"Chương môn, ngài nguyên thân thương tôn tựa hồ còn chưa khỏi hẳn, này hai dạng sự vật nhất tịnh sử dụng lai... Đại bổ..."

"Loạn nghĩ gì, bản đạo đâu nào tới đạo lữ?"

Mấy cái nguyên hội rồi, lẻ loi một mình rồi."

Không lo đạo nhân thấp giọng nói, "Bản đạo là thật sự có vài vị lão hữu, bọn họ trường sinh đã lâu, tâm tính phai nhạt, cùng tự thân đạo lữ đã là thập phần bất hòa, thường xuyên vì thế sự buồn rầu.

Khụ khụ...

Việc này người làm không sai, hơi sau đi bên kia, người cùng Huyền Nhã liền cùng sau lưng ta, ta mang người kiến thức kiến thức, tam giáo tiên tông cao thủ chân chính."

Lý Trường Thọ đáy lòng không hề gợn sóng, cố gắng làm ra một chút kích động bộ dáng, thấp giọng nói:

"Đa tạ chương môn, đệ tử linh mệnh."

Không lo đạo nhân vừa ý cười, đem bảo nang thu , vừa muốn xoay người rời khỏi, lại đột nhiên nghĩ tới điềm gì.

"Trường Thọ, người cùng chúng ta Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư..."

Lý Trường Thọ nhất thời tâm thần rùng mình.

Hắn cùng Đại Pháp Sư âm thầm tiếp nhận đầu sự... Đã muốn bại lộ ?

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Cuồng dã tiểu nam hài' gấp ba siêu mạnh mẽ ủng hộ!)

-----oOo-----

Một trăm năm mươi tám chương Hải Thần sao tại này?

"Người cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư, cũng coi như có một chút thiện duyên;

Ít nhất, tại Huyền Đô Đại Pháp Sư nơi đó, hẳn là biết người họ tên , sau này này có lẽ chính là người cơ duyên."

Không lo đạo nhân ôn vừa nói , nhãn trung mang theo một chút hướng tới.

Nghe nói chương môn lời ấy, Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm nhẹ nhàng thở ra...

Thì ra là đang nói nhân duyên tượng đất, cùng kia khối lực chuyển tráng dương linh đan.

Lý Trường Thọ bất động thanh sắc, chỉ là cúi đầu chắc là.

Kỳ thật, Huyền Đô Đại Pháp Sư bất chỉ biết là hẳn Lý Trường Thọ họ tên, còn nghĩ một đại sự đổ lên hẳn trên vai, sau đó...

Liên không còn có quá tin tức...

Không lo đạo nhân lại là liên tục cảm khái:

"Trường Thọ a, Đại Pháp Sư kia mới là phong hoa tuyết đại to lớn năng.

Bản đạo tuy là Độ Tiên Môn chương môn, có trường sinh đạo quả, cũng có tiểu tai bất hủy tu vi, nhưng cùng loại này đại năng nhân vật, kém đâu chỉ trăm ngàn bội.

Kim Tiên cảnh, không gì hơn cái này thôi, khụ, khụ khụ!"

Lý Trường Thọ thân thiết hỏi câu: "Chương môn, ngài thương tổn một mạch không thể khỏi hẳn ư?"

"Không sao, tiểu thương tổn thôi, lại có mấy trăm năm liên khả tự hành phục hồi như cũ, " không lo đạo nhân khoát tay, "Tại này tu hành đi, bản đạo đi các nơi đi một chút nhìn xem.

Ai, cũng không biết đến cùng làm sao vậy, nhiều như vậy niên rồi, Nhân Giáo mấy nhà đạo thừa, môn nội luôn dùng không được đạo lý phong."

Lý Trường Thọ: ...

Cảm tình, ngài một mạch cũng không hoài nghi quá cái này sự kỳ hoặc chỗ?

Nhìn chăm chú vào chưởng môn rời khỏi bóng lưng, Lý Trường Thọ đáy lòng suy tư một trận.

Vạn nhất Thánh Nhân lão gia, thật là nhượng hấn đi nghĩ biện pháp ngăn cản cái khác hai giáo khởi xung đột, nhà mình chưởng môn nhưng thật ra cái không sai pháp... Phát ra tiếng người!

Tửu Ô cùng Tửu Cửu cũng tại này bảo trên thuyền, chỉ là chúng chấp sự cùng đi theo Chân Tiên, muốn tại bảo thuyền các nơi cảnh giới, quan sát, vẫn chưa đến đây cùng Lý Trường Thọ đánh đối mặt.

Trừ bỏ Tửu Ô sư bá ở ngoài, còn có đan đình phong chấp sự liễu phi tiên...

Hơi sau nếu thật sự cần chưởng môn ra tiếng, Lý Trường Thọ thì sẽ cùng Tửu Ô sư bá đánh cái kêu, nhượng hấn đi thu phục liễu phi tiên, lại nhượng liễu phi tiên đi tìm chưởng môn gián ngôn.

Loại này bộ hoàn, chỉ cần năng bảo đảm tầng tầng bất xuất vấn đề, bộ tầng số càng nhiều, tối căn nguyên Lý Trường Thọ cũng liền càng an toàn.

Bất như vậy làm, khó khăn bất thành còn muốn chính hấn đứng ra đi dĩ lý phục người?

Tượng loại này quy mô đại hội, phổ thông Thiên Tiên đều không có bất luận lên tiếng cơ hội.

Nếu là gặp được hai giáo khởi tranh chấp, nhất cái không có bất luận danh khí tiểu đệ tử mạnh mẽ đứng ra, đối hai quần tự thượng cổ trong năm, ngay tại Tam Giới không lý tưởng tam giáo đại lão nhóm một trận miêng pháo...

Đó là ăn mấy cái hùng tâm nhân vật chính đảm, mới có thể làm xuất tới hoang đường sự!

Phông chừng, còn chưa mở miệng nói xong nhất chinh câu, liền có bạo phát câu tam giáo đại lão một cái tát chụp được lại, chụp sau khi chết lại hùng hùng hồ hồ địa đạo một câu:

'Nhà ai tiểu đệ tử, như vậy không tuân thủ quy củ!'

Cho nên, trực tiếp lộ diện là tuyệt đối không có khả năng sự;

Chủ động bước vào nơi đâu sóng ngọn gió, càng là tuyệt nhiên làm không được sự.

Lý Trường Thọ chỉ có thể hứa hẹn, nếu hai giáo cao thủ thật sự đã khởi lai, hẳn tại trốn chạy trước, hội nhắc nhở hạ Nhân Giáo đạo thừa, đồng thời dưới đáy lòng lớn tiếng la lên cái kia nam nhân danh.

...

Này chiến thuyền bảo thuyền tiến vào Trung Thần Châu cảnh nội sau đó, cố ý phi hơi chút cao chút, tại mũi tàu đánh ra Độ Tiên Môn đánh dấu, chuông môn cũng phóng ra bản thân Kim Tiên cảnh khí tức.

Liên tính loại này, gặp được một ít rõ ràng bị đại trận bao phủ núi cao, hồ nước, Độ Tiên Môn bảo thuyền cũng sẽ trước thời hạn đi vòng quanh.

Độ Tiên Môn tại đông thắng Thần Châu coi như có chút nổi tiếng, nhưng đến long bàng hồ cứ Trung Thần Châu, cũng chẳng qua là cái trung đẳng ý tứ tiên môn, tại tam giáo tiên tông hàng vị càng là ở vào trung hạ... Trung hạ.

Cũng chính là hậu trường lược ngoạn, có Nhân Giáo đại sư huynh bóng dáng.

Bảo thuyền một đường chỉ chạy không ngừng, theo vân con đường hướng tây phiêu linh, lần đầu tiên lai Trung Thần Châu Lý Trường Thọ, cũng coi như mở một lần nhãn giới.

Mặc vân hôm khác biên, tinh đêm trăng làm bạn.

Hãn trạch khuynh yên ba, xuyên tuôn nghìn giang bạn.

Đáng giá nhắc tới là...

Chuông môn đương nhật chủ động nhượng ra bản thân phòng xép, cấp hai vị trẻ tuổi đệ tử xử lý việc gấp, này tại Độ Tiên Môn nhất hành tư dưới, bị truyền vi giai thoại.

Hoàn hảo, ngày đó không có gì cái khác cười liêu, bảo thuyền cũng không có gì rõ ràng chớp lên;

Vương kỳ giải dược tính, liền cùng lưu Nhạn Nhi cùng nhau tìm cái góc núp vào, xấu hổ sát địa không dám gặp người.

Tại không trung bay hai mươi một nhật, Độ Tiên Môn bảo thuyền, cuối cùng sử vào kim cửa cung phụ cận tam ngàn dặm, trời cao vân con đường cũng dần dần náo nhiệt, đa một ít Kỳ Kỳ là lạ đồ vật...

Có giương cánh nghìn trượng thật lớn loài chim bay, tại trời cao chậm rãi xẹt qua;

Cũng có đem cả tòa sơn lỵ khởi cho rằng bảo thuyền tới dùng, sơn thể quanh mình bao vây lấy từng đạo tiên quang, không ngừng xô toái vài đóa mây trắng...

Lý Trường Thọ thấy như vậy một màn thời, cũng đang âm thầm đa quan sát một trận.

Thứ này, chính là mình Tiểu Quỳnh Phong lang thang kế hoạch, ban sơ giai đoạn hoàn thành phẩm!

Rời tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội 'Hội trường' còn có bát nghìn dặm thời, thượng hạ tả hữu vân con đường, đã muốn năng kiến không ít bóng người.

Đại hội mặc dù còn có nửa năm bắt đầu, nhưng có không ít tiên tông, đều lựa chọn trước thời hạn nửa năm đến đây chỗ đó, dĩ biểu thị đối tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội coi trọng.

Độ Tiên Môn này chiến thuyền bảo thuyền cách hội trường còn sót lại nghìn dặm thời, không ngoài sở liệu...

Lại tắc vân .

Lý Trường Thọ tiên thức quét đến lần này đại hội nơi sân.

Đó là một chỗ hình dạng quy tắc hình tròn bốn địa, tựa hồ là dụng thần thông oanh kích mà ra;

Bốn địa cái đáy có linh quang bốn phía hồ nước, trên mặt nước bay nhất vài đóa màu vàng đài sen.

Bên hồ phân bố nhất chỉ chỉ bò đoàn, phóng nhãn nhìn lại, này chút bò đoàn tổng thể bố cục, lại giống như nhất đóa hoa sen thịnh phóng...

Lần này đại hội hạn chế tất cả tiên tông người tới số lượng, mỗi nhà bắt được hơn trăm; cho nên Độ Tiên Môn nhất hành tổng cộng chín mươi chín người.

Lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, là do ngũ gia đạo thừa liên thủ tổ chức, trong đó hai nhà Tiệt Giáo đạo thừa, hai nhà Xiển Giáo đạo thừa, một nhà Nhân Giáo đạo thừa.

Nhân Giáo tuy rằng tổng cộng chỉ có lục nhà tiên tông, nhưng cấp Nhân Giáo lục tiên tông an bài chỗ ngồi khu vực, nhưng chiếm tổng nơi sân khu vực sáu phần chi nhất.

Cố, cho dù là thực lực không được Độ Tiên Môn, cũng có thể có cái không sai ngắm cảnh nơi, thập phần tiếp cận kia phiến linh hồ.

Độ Tiên Môn bảo thuyền bay đến khoảng cách hội trường còn có mấy trăm dặm, có hơn mười đạo thân ảnh cười mây hướng trước nghênh đón.

Đến đây nghênh đón, tất nhiên là Nhân Giáo đạo thừa, cũng là lần này đại hội ngũ gia chủ làm tiên tông chi nhất, tông tên là tiêu dao mà thôi.

Cửa này phái danh, tùy tính, thoải mái, mà lại phổ thông, nhưng nhà này đạo thừa quả thật không đơn giản.

Chỉ cần chi là tại chỗ đó phụ trách tiếp khách, liền có hai gã Kim Tiên, tám gã Thiên Tiên, cùng với sáu gã thượng chưa thành tiên nhưng tư chất tuyệt hảo trẻ tuổi đệ tử...

Điều này làm cho Độ Tiên Môn nhất hành cũng là hơi cảm áp lực.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ rất nhanh phát hiện, cái này tiêu dao tiên tông, phương diện nào đó phải theo chân bọn họ Độ Tiên Môn không sai biệt lắm...

Thậm chí còn nghiêm trọng rất nhiều.

Chỗ đó lục cái đệ tử, có bốn người đã mất đi Tiên Thiên Âm Dương khí tức.

Thiên Tiên căn nguyên như thế nào, Lý Trường Thọ nhưng thật ra nhìn không thấu, nhưng từ tám gã Thiên Tiên tứ nam tứ nữ phối hợp, cùng với bọn họ cười mây thời thân mật trình độ lai xem, ít nhất cũng có hai đôi thân tiên quyền rũ...

Thật · Nhân Giáo đặc sắc!

Bởi vậy cũng có thể thấy được, Đại Pháp Sư vi Nhân Giáo phát triển, có bao nhiêu sao cố gắng... Nhưng Nhân Giáo các đệ tử lo lắng hết lòng.

Tiêu dao tiên tông đoàn người nghênh đến phụ cận, trước hết hai gã thân mặc đạo bào, trung niên khuôn mặt Kim Tiên, đã là bắt đầu ngửa đầu cười to, tiếng truyền mấy trăm dặm, sợ người bên ngoài nghe không được một loại.

Cái khác tứ nhà liên thủ chủ sự đại hội tiên tông, đều đã tiếp đãi không biết bao nhiêu sóng đồng giáo người trong; mà bọn họ tiêu dao tiên tông, trước sau tổng cộng cũng chỉ có năm lần đăng tràng cơ hội.

Án Hồng Hoang lão quy củ, cười càng lâu càng có vẻ thân cận mà lại không có địch ý...

"Ha ha ha ha!"

"Ha ha ha ha, khụ khụ, a ha ha ha ha!"

"Không lo sư đệ, lục ngàn năm không thấy, biệt lai vô dạng a! Ha ha ha ha!"

"Thác sư huynh phúc, hết thấy thỏa đáng, ha ha ha ha..."

Các vị trưởng lão cũng nghênh liểu thượng khứ, trừ Vong Tinh thượng nhân ở ngoài, phần lớn đều là cười tìm người bắt chuyện.

Mà kia sáu vị tiêu dao tiên tông các đệ tử, cũng thân thiện đón đi lên, tìm Độ Tiên Môn các đệ tử trao đổi.

Lần này đại hội, có không nhượng tam giáo một nhà thân, còn là không biết số;

Nhưng bọn hắn đều là Nhân Giáo đạo thừa, nếu là sau này năng tu thành Kim Tiên, cũng đều hội dĩ sư huynh đệ, sư tử muội hổ xung, cho nhau giữa không thể có vẻ quá xa lạ.

Thân là thật · dẫn đầu, Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhú mày, lưng đại kiếm đi tới chúng đệ tử trước người, nhất thời nhượng này phiến không trung đa vài phần ánh sáng.

Thân là góp đủ số · dẫn đầu, Lý Trường Thọ mỉm cười tránh ở đệ tử đồng trung, xem phe mình một đám đệ tử chủ động nghênh liểu thượng khứ, cùng kia sáu vị tiêu dao tiên tông trẻ tuổi đệ tử bắt chuyện, hẳn cũng vui vẻ được không ai chú ý.

Không bao lâu, Độ Tiên Môn trưởng lão thu hồi bảo thuyền, nhất hành chín mươi chín người, tùy tiêu dao tiên tông tiếp khách tiên, cười mây tiến nhập bồn địa hội trường.

Bọn họ quả nhiên bị an bài ở tại dựa trước vị trí, độc chiếm nhất mảnh nhỏ bên hồ khu vực.

Bất đồng ở long cung lần đó đại hội, lần này Kim Tiên, Thiên Tiên, cùng Chân Tiên, chưa thành tiên người, đều tại cùng nhau nhập tọa;

Tất cả nhà tiên tông đều là loại này giống nhau như đúc, không ai năng làm đặc thù hóa.

Trên mặt hồ vài đóa kim liên ngai vàng, rõ ràng là cho kia chút Côn Lôn sơn Ngọc Hư Cung, hải ngoại Tiệt Giáo chúng tiên đảo tiên nhân sở lưu.

Lý Trường Thọ thô sơ giản lược tính toán hạ kim liên ngai vàng số lượng;

Phòng chừng, chỉ là Tiệt Giáo mấy nhà đạo tràng hơi sau lai tiên, có thể bả mặt hồ chen bạo...

Độ Tiên Môn nhất hành vừa mới nhập tọa, Độ Tiên Môn chương môn liền cùng vài vị Kim Tiên đạo hữu, đi vân đoạn nói chuyện phiếm.

Các vị trưởng lão cũng vẫn chưa quá ước thúc đệ tử, cố gắng thể hiện bọn họ Nhân Giáo 'Thanh tĩnh vô vi' mặt ngoài đặc điểm.

Nhưng mà, Hữu Cầm Huyền Nhã quả thực có chút dẫn nhân chú mục.

Không bao lâu, liền có nhất danh diện mạo nho nhã, thân áo bào trắng trẻ tuổi mầm tiên, đạp mây bay nước chảy lưu loát sinh động nện bước, từ cách vách tiêu dao tiên tông khu vực bước chậm mà đến.

Này người tới Hữu Cầm Huyền Nhã trước mặt, lộ ra ôn hòa tươi cười, tản ra lỗi lạc bất phàm nam tử mị lực.

"Này vị sư muội, ta là tiêu dao tiên tông chuông môn nhất mạch tào biết..."

Thương!

Hữu Cầm Huyền Nhã sau lưng đại kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, nàng bàn tay mềm gầy, đại kiếm mây bay nước chảy lưu loát sinh động xoay quanh nửa vòng, thẳng tắp cắm ở người này trước người!

Mũi kiếm khoảng cách đối phương mũi chân, chỉ có bán tấc!

"Đắc tội, cáo từ, sư muội chớ trách."

Này người thức thời địa đạo câu, vội vàng rút đi, rước lấy tiêu dao tiên tông mấy danh đệ tử liên tiếp không ngừng tiếng cười.

Hữu Cầm Huyền Nhã quyền đương vô sự phát sinh, lẳng lặng ngồi xếp bằng tại kia, nhắm mắt dưỡng thần.

Độ Tiên Môn nhất hành tối góc chỗ ngồi, tự nhiên là Lý Trường Thọ chuyên thuộc, bên cạnh hẳn chính là tháp đạo nhân Tửu Ô vị trí, chỉ là Tửu Ô đi chạy chân rồi, giờ phút này vẫn chưa trở về.

Vừa mới tiến nhập này chỗ bồn địa, Lý Trường Thọ đã muốn dùng tiên thức tra xét chỗ đó lối ra, đồng thời chế định hào lui lại lộ tuyến;

Dưới đất tồn tại nghịch Ngũ Hành đại trận, Ngũ Hành độn thuật không thể thi triển.

Hắn buông ra tâm thần, bắt đầu thi triển phong ngữ chú giám sát bốn phía;

Nhưng lần này, phong ngữ chú vừa mới thôi phát, Lý Trường Thọ trong tai liền nghe được một trận vù vù, nguyên thần hơi hơi say xe.

Còn có loại này phản thám thính cảm chế?

Hồng Hoang to lớn, quả thật không thể khinh thường tất cả con đường bàn tay to từ...

Này là độ kiếp phi thăng sau đó, phong ngữ chú lần đầu tiên mất linh.

Lý Trường Thọ âm thầm nhíu mày, nhắm mắt ngồi xuống, nguyên thần dị trạng ngay lập tức giải trừ.

Quả thật nghĩ đến, hẳn chỉ có phong ngữ chú này một loại bị động giám sát phương pháp?

Không sai!

Hẳn thật đúng là liền này một loại bị động giám sát phương pháp...

Chủ động tra xét phương pháp mặc dù đủ loại, nhưng bị động nghe lén các nơi, cũng không phải nhất kiện dễ dàng sự.

Lý Trường Thọ chính suy tư đối sách, tiên thức cũng tại bốn địa các nơi lan tràn mở ra, phát hiện có đoàn người tại mình sau lưng cách đó không xa đi ngang qua, tựa hồ là tiêu dao tiên tông người.

Trong đó có cái hán tử tối dẫn người chú mục, thân hình thập phần cường tráng, phải là chạy thân thể tu hành...

Ân?

Này khí tức, như thế nào có chút quen thuộc?

Chính lúc này, kia 'Hán tử' cũng tại Lý Trường Thọ sau lưng dừng lại nện bước, cường tráng thân thể hướng Lý Trường Thọ bên này tham , đáng yêu khuôn mặt thượng tràn đầy nghi hoặc, nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ chéch mặt cẩn thận nhìn ra ngoài một hồi.

Này khí tức, này tháp sắt loại thân hình, còn có này trương đáng yêu khuôn mặt...

Lý Trường Thọ đạo tâm run lên, đột nhiên một cái giật mình, đã là nhận ra ai vậy!

Cơ hồ đồng thời, này tháp sắt thiếu nữ cũng là hai mắt tỏa ánh sáng, kia chỉ sa nôi đại nắm tay đặt ở cổ găng trương đại anh đào cái miệng nhỏ nhắn trước, mắt to trung tràn đầy ánh sáng, kinh ngạc địa hét lên một tiếng:

"Hải!"

"Linh Ly!"

Lý Trường Thọ đột nhiên quát khê một tiếng, trực tiếp đánh gãy đối phương kêu gọi đầu hàng!

Trong thời gian ngắn, hấn tay trái hướng trước lộ ra, dĩ sét đánh không kịp bưng tai thể ngăn chặn này tháp sắt thiếu nữ cở, trực tiếp đem mặt nàng hướng hạ, nhấn ở tại mình trước người trên cở!

-----oOo-----

Một trăm năm mươi chín chương tiểu hùng hực báisư nhớ

Bồng!

Chỉ nghe một tiếng trầm đục, mặt đất lung lay mấy lác lư.

Lý Trường Thọ mau tay nhanh mắt, thân hình chưa động, tay trái nhấn đối phương kia khối nhỏ xinh đầu cùng cường tráng thân hình, trực tiếp đem đối phương gương mặt ấn vào mặt cở!

Vừa rồi nếu không phải mình động thủ rất nhanh, người này câu kia 'Hải Thần' liền hô lên đến rồi!

Này làm sao bây giờ?

Nàng nói 'Hải', mình chẳng lẽ phải về một câu 'Cáp lâu' bất thành! ?

Chỗ đó nhiều như vậy ánh mắt nhìn, mình cũng không có khả năng trực tiếp dùng Tam Muội Chân Viêm vung nàng...

Ngay lập tức giữa, Lý Trường Thọ đã có quyết đoán!

Hấn âm thầm dùng tiên thức trực tiếp đối thiếu nữ truyền thanh, nhưng trên mặt cũng lộ ra một bộ kích động biểu tình, trong miệng hô:

"Linh Ly! Như thế nào tại chỗ đó gặp được ngươi !"

Ngâm truyền thanh đạo câu:

'Dám hô lên kia hai chữ, ngày mai khiến cho ngươi thôn trường quá tới thu thập ngươi!

Mau hô... Biểu huynh!

Ta ở trong này có quan hệ hồ Hùng trại sinh tử tồn vong đại sự phải làm, ngươi như bại lộ ta thân phận, Hùng trại nguy rồi!

Đã hiểu liền hừ ba tiếng!

Hùng Linh Ly trắng kiện tứ chi run run , tại đại địa trung phát ra một trận 'Hừ hừ hừ' động tĩnh.

Nàng, thật đã hiểu ư?

Lúc này, bên cạnh tiêu dao tiên tông người đã muốn phản ứng lại đây, hướng hẳn bên này nhú mày quan vọng , kia mấy cái cùng Hùng Linh Ly cùng nhau đến đây đệ tử, nhưng đều là nhất tề lộ ra vẻ khiếp sợ;

Phe mình Độ Tiên Môn mọi người, cũng đều nhìn về phía Lý Trường Thọ bên này...

Buông ra bàn tay, Lý Trường Thọ mặt mang mỉm cười, mắt lộ ra cảm khái;

Hùng Linh Ly hai tay chống đỡ địa, đem mặt mình đả trên mặt đất rút xuất lai.

Nàng kia trương rõ ràng là mắt to dài lông mi đáng yêu thiếu nữ họa phong khuôn mặt, giờ phút này dính bùn đất cùng cây cỏ tiết, nhưng vẻ mặt kích động địa nhìn Lý Trường Thọ, há mồm liền hô một câu:

"Gì..."

Lý Trường Thọ trừng mắt, Hùng Linh Ly nháy mắt co rút lại cổ từ tâm, sửa miệng hô tiếng: "Biểu huynh..."

"Linh Ly, ai, đa niên không thấy, lại dài cao không ít thôi."

Lý Trường Thọ cười cười, Hùng Linh Ly chính là một trận gật đầu, không hiểu liền đôi mắt có chút phiếm hồng, thấp giọng than thở một câu:

"Ta, ta không bán đứng ngươi, cũng không đem ngươi làm bỏ."

Chung quanh kia chút tiêu dao tiên tông, Độ Tiên Môn, cách vách nào đó không trọng yếu Nhân Giáo tiên tông trưởng lão, chấp sự, các đệ tử, trên đỉnh đầu nhao nhao dài xuất tiểu cái nắm loại dấu chấm hỏi.

Nhìn một đường không tìm Lý Trường Thọ hồ nháo Tửu Cửu, cùng với tại phía trước nguyên bản mặt như băng hàn Hữu Cầm Huyền Nhã, giờ phút này đều đã là đứng dậy, nhìn chăm chú vào chỗ đó.

Gì tình huống?

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm so đo, xuất phát từ các loại phương diện suy tính, mình thà rằng bại lộ nhất tiểu bộ phận tu vi con bài chưa lật, cũng không có thể bại lộ mình là Nam Hải Hải Thần!

Ảnh hưởng đến mình tại Ngọc Đế bên kia 'Danh dự' còn thì thôi rồi, như rước lấy Tây Phương Giáo chú ý, đem nghiêm trọng uy hiếp đến mình mạng nhỏ an toàn!

Thế là, Lý Trường Thọ chỉ có thể theo Hùng Linh Ly mà nói tiếp đi xuống.

"Ai, lần đó là ta cố ý rời khỏi, tìm tiên tu hành, " Lý Trường Thọ thờ dài, "Nhưng thật ra ủy khuất người rồi, Linh Ly, người khẳng định bị các người thôn trường quả trách một phen đi."

Ngẫm chính là tiếp tục dùng tiên thức gần gũi truyền thanh:

'Miễn bàn việc này, ta quả thật là Hải Thần không sai, nhưng ta chỉ là Hải Thần một khối hóa thân.

Hải Thần cứu khổ cứu nạn, có số dĩ vạn kế hóa thân, ta khối này hóa thân cũng có mình sứ mệnh, Linh Ly, nói một ít người tình hình gần đây.'

Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, cặp kia mắt to trung tràn đầy sùng bái.

Lý Trường Thọ lại mở miệng cười nói: "Bất quá, Linh Ly người như thế nào ở chỗ này?"

Hùng Linh Ly biểu tình càng ủy khuất rồi, nhỏ giọng nói: "Biểu huynh, cha ta nương lại sinh cái đệ đệ, bà ta đưa đến bên này rồi, nhượng ta tìm sư phụ học pháp thuật.

Quả nhiên liền cùng cách vách lục đại gia nói như vậy, bọn họ có tiểu nhân liền không đau đại !"

Lý Trường Thọ: ...

Này đều gì cùng gì.

Năm đó, Lý Trường Thọ phái ra người giấy quân đoàn, đi giải quyết Nam Hải Hải Thần tai họa ngầm trước, Hùng Linh Ly đã muốn bị đưa hướng Trung Thần Châu hỗn tiên môn.

Lý Trường Thọ đương thật không nghĩ tới, Hùng Linh Ly thế nhưng bái vào tiêu dao tiên tông.

Xem nàng bộ dáng này, tựa hồ còn đối loại này tế ngộ có sở bất mãn, đối nàng cha mẹ cung tiểu nhân tức giận bất bình, nhớ mãi không quên.

Lý Trường Thọ cười cười, tùy tay đưa tới nhất sợi thanh tuyến, đưa tới nàng trước mặt;

Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, nhìn Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ mỉm cười gật gật đầu, ý bảo nàng rửa cái mặt.

Nhưng mà Hùng Linh Ly chu cái miệng nhỏ, trực tiếp nuốt nhất khẩu nước sạch, còn dùng lực sách hấp, đem này luồng thanh tuyến nước hút vào trong miệng, kêu càu nhàu hai tiếng, nuốt đi xuống.

Này là, Hải Thần chúc phúc!

Lý Trường Thọ cái trán treo vài đạo hắc tuyến, đột nhiên ý thức được...

Từ Cửu Tiểu sư thúc có đôi khi thoát nhìn bất như thế nào thông minh bộ dáng, đó là bởi vì nàng thường xuyên uống rượu, làm cho tính cách trung một mạch trộn lẫn một chút men say, bản thân nghiêm túc cũng là thập phần thông minh.

Nhưng trước mắt cái này Hùng Linh Ly, tại Hùng trại cái loại này 'Họ hàng gần hôn phối' trong hoàn cảnh lớn lên...

Thật · thiết cộc lốc.

Người như thế khó nhất xử lý, nói không chừng quay đầu trôi chảy, liền bả hấn là Hải Thần sự nói đi ra ngoài.

Làm sao bây giờ? Tìm một chỗ vung ?

Hùng trại hiện tại xem như mình trực hệ dưới tay, mình như thế đợi Hùng Linh Ly, không khỏi quá mức không ổn.

Hấn là ổn điếm, nhưng không phải không lương tâm.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, chỉ có thể cùng lúc tọa thực mình cùng Hùng Linh Ly thân thích quan hệ, cùng lúc đối Hùng Linh Ly tiến hành một ít tâm lý ám chỉ, nhượng nàng nghĩ đến mình, thốt ra chính là 'Biểu ca' hai chữ.

Lý Trường Thọ lại đưa tới một cỗ thanh tuyến, ôn tiếng nói: "Này là cho ngươi rửa mặt dùng."

Hùng Linh Ly nhức đầu, nhất thời ngượng ngùng địa cười cười, đạo câu: "Cảm ơn..."

'Hô biểu huynh.'

'Biểu huynh!'

"Ai, " Lý Trường Thọ lộ ra lão phụ thân loại từ ái tươi cười, dùng nước sạch giúp Hùng Linh Ly tẩy rửa mặt, còn tri kỷ cầm nhất phương vốn là chuẩn bị sấm mê được khăn tay.

Một bên, vừa rồi cùng Hùng Linh Ly đồng hành mấy danh tiêu dao tiên tông đệ tử, đã là tiếp cận lại đây...

"Hùng sư muội, này là người... Biểu huynh?"

"Ân!" Hùng Linh Ly từ địa thượng nhảy dựng lên, Lý Trường Thọ trước mặt nhất thời đa nhất bức tường vách tường.

Hùng Linh Ly nhúc đầu, chòm khởi tóc dài cũng có chút hỗn độn, lộ ra một chút ngưng ngưng mỉm cười, yếu ớt khí đạo câu:

"Cái này là ta... Biểu huynh."

Lý Trường Thọ đứng dậy, đối tiêu dao tiên tông mấy vị đệ tử làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Nhà của ta biểu muội cấp các vị đạo hữu thêm phiến toái ."

Này mấy cái đệ tử từng người đáp lễ, nhất người sắc mặt cực kỳ phức tạp, vượt ngục, cười khổ nói câu: "Bất phiến toái, chính là đau."

Một bên có nữ đệ tử trừng mắt nhìn nhãn người này, lập tức đối Lý Trường Thọ báo dĩ ôn hòa ý cười, "Linh Ly sư muội trừ bỏ khí lực lớn chút, theo chúng ta ở chung thập phần hòa hợp, cũng thâm được môn nội coi trọng."

Hùng Linh Ly ở bên có điềm nhãn nhỏ cười, như là được khích lệ hài đồng một loại.

Lý Trường Thọ lại hàn huyền vài câu, liền hỏi Hùng Linh Ly sư phụ ở nơi nào, hẳn muốn đi bá kiến một phen.

—— điềm ấy chỉ là vì phù hợp biểu huynh người thiết.

Nhưng mà, mấy danh tiêu dao tiên tông đệ tử nhất thời mặt lộ vẻ cổ quái, từng người ấp úng.

Hùng Linh Ly miệng nhất biến, thấp giọng nói: "Biểu huynh, sư phụ ta bị ta không cẩn thận thương tổn đến rồi, lần này sẽ không lại đây..."

Lý Trường Thọ: ...

"Biểu muội, người này! Như thế nào hội đã thương mình sư phụ?"

Một bên kia mấy danh trẻ tuổi đệ tử cũng là cảm thấy xấu hổ, nhưng này ôn nhu nữ sư tỷ còn là đạo một câu: "Việc này môn nội đã muốn trách phạt Linh Ly ... Này vị đạo hữu không biết nên như thế nào xưng hô?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Trường Thọ, Lý Trường Thọ, Độ Tiên Môn đệ tử."

"Kia, Linh Ly người là muốn tại này với người biểu huynh ôn chuyện ư?"

"Có thể chứ?"

Hùng Linh Ly nhất thời trước mắt sáng ngời, nũng nịu hỏi.

Tiêu dao tiên tông mấy danh đệ tử nhất tề gật đầu, động tác đều nhịp, giống như diễn luyện qua rất nhiều lần một loại.

Lý Trường Thọ thấy thế, đáy lòng đại khái hiểu được điểm gì.

Thế là, Hùng Linh Ly tạm thời lưu lại ôn chuyện, Lý Trường Thọ bắt đầu truyền thanh, vì năng cường điệu mình là biểu huynh mà không phải Hải Thần tâm quan trọng;

Đồng thời căn cứ Hùng trại địa lý hoàn cảnh, cùng với Hùng Linh Ly mẫu thân, hư cấu nhất cái kéo dài qua Nam Thiệm Bộ Châu đơn giản bà con cố sự —— 《dì Hai xa đó》.

Hùng Linh Ly cảm xuất nhất chi giống như nệm lớn nhỏ bò đoàn, nhu thuận địa ngồi ở Lý Trường Thọ bên cạnh.

Bởi vì bắp đùi quá thô, ngồi xếp bằng tọa có chút khó chịu, Hùng Linh Ly là trực tiếp ngồi xuống, hai chân quyền, dùng một đôi đặc biệt đại số hiệu áo giáp 'Nhu đề', nhân mình chiến váy váy biên.

Một bên, Tử Cửu vốn định trước tiên tiếp cận lại đây hiêm lạ hiêm lạ, nhưng nghĩ tới trước khi đi tiểu Linh Nga dặn dò, chỉ có thể lác đầu, ngồi ở kia một trận nhàm chán rung chân.

Này cũng nhượng Lý Trường Thọ hơi cảm kỳ quái.

Hữu Cẩm Huyền Nhã liền lợi hại ...

'Trường Thọ sư huynh biểu muội... Nhưng lại cũng là như thế ưu tú.'

Nàng nghĩ nghĩ, vẫn chưa hướng trước chào hỏi, nhượng bọn họ huynh muội có thể có chốc lát ôn nhu.

Tửu Ô sư bá từ xa xa chạy khi trở về, cũng là hoảng sợ, còn tưởng rằng Lý Trường Thọ bên cạnh đa một chỗ núi giả; tập trung nhìn vào, đã thấy kia núi giả thượng còn có nhất khối khéo léo thiếu nữ đầu.

Lược kinh mà lại tung.

Này thấp đạo nhân nhất thời nhú mày ngưng thần, lại phát hiện, từ tiêu dao tiên tông, đến bọn họ nhà mình Độ Tiên Môn, cùng với bên cạnh mấy nhà đạo thừa, đều có không ít tầm mắt, chính minh lý ngòm nhìn về phía Lý Trường Thọ cùng cái này quái thiếu nữ.

Hắn mới ra đi trong chốc lát, này là xuất hiện gì tình huống?

Chẳng lẽ là này thiếu nữ xem Trường Thọ sư điệt mi thanh mục tú, anh tuấn tiêu sái, túc trí đa mưu, nho nhã lễ độ, mạnh mẽ lại đây?

Này mà nếu gì khiến cho, tiêu cửu cả đời hạnh phúc!

"Khụ, " Tửu Ô khụ một tiếng, tiếp tục cất bước hướng trước.

Mà Tửu Ô cách gần chút, lại nghe được kia thiếu nữ tại kia tràn đầy u oán địa nói thầm.

"... Sau lại cha ta nương không thích ta rồi, liền bả ta ném tới phía bắc điện, nhượng ta bái không được sư phụ cũng đừng trở về.

Ta lúc ấy tìm a tìm a, tất cả mọi người không thu ta.

Hoàn hảo ta học một thân sấn thú bản lĩnh, ngày thường ở trong núi sấn thú, thịt nướng ăn cũng sẽ không đói bụng.

Hơn nữa biểu huynh ngươi biết không, có chút đại dã thú, bọn họ còn có thể biến thành người !"

Tửu Ô dưới chân vừa trượt, Lý Trường Thọ cũng là khí tức bất thuận, tại kia ho khan vài tiếng.

Đây là...

【Vu Nhân sấn bản bày yêu, tìm người tộc đạo thừa dĩ cầu trường sinh tiên đạo?】

Hùng Linh Ly lại ủy ủy khuất khuất địa nói thầm :

"Sau lại, cuối cùng có cái tiên môn thu ta rồi, bọn họ nhượng ta làm tạp dịch, nhưng cho ta cơm ăn, ta đây khẳng định phải đáp ứng nha.

Mẫu thân nói, luôn ăn thịt cũng không tốt.

Nhưng sau lại ở trong núi săn thú thời điểm, không cẩn thận bả bọn họ hộ sơn linh thú nướng rơi ăn luôn .

Lúc ấy ta cũng không biết ngọn núi vật còn sống là không có thể ăn nha, kết quả bọn họ càng làm ta đuổi ra ngoài..."

【lâm thực hộ sơn linh thú, lại bị đuổi ra tiên môn? 】【

Tửu Ô bất động thanh sắc từ bên cạnh ngồi xuống, tiếp tục nghiêng tai nghe.

Hùng Linh Ly lại thở dài, tiếp tục giảng thuật mình gian khổ bái sư hành trình.

"Sau lại, ta ở trong núi lăn lộn vài năm, bả một mảnh ngọn núi đánh đều chưa con mồi rồi, ta liền suy nghĩ hoán cái địa phương..."

Người không thể bị mình đói chết không phải!

Có thiên ta thấy có điều đại rắn, đang theo một vị lão thần tiên đánh nhau, ta liền án cha ta dạy ta biện pháp, dọn nhất khối Tiểu Thạch Đầu, từ bên cạnh ném đi qua, bả cái kia rắn đập ngã.

Sau đó, biểu huynh ngươi đoán thế nào?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Lão thần tiên chẳng lẽ thu ngươi làm đồ đệ ?"

"Ừ!" Hùng Linh Ly nặng nề mà gạt đầu, "Đây là ta người thứ nhất sư phụ!"

"Đệ nhất!"

Lý Trường Thọ một hơi không nuốt đi lên, thiếu chút nữa liền cấp bên cạnh này vị đại muội tử quỳ .

Hùng Linh Ly thở dài, tiếp tục nói:

"Ta lên núi về sau, đều thay đổi bốn sư phụ ...

Người thứ nhất sư phụ nói ta cùng hấn hữu duyên, mang ta trở về ngọn núi, truyền cho ta tiên pháp, nhượng ta học tập thuật pháp."

Lúc này Hùng Linh Ly đã là Phán Hư cảnh nhất giai, tính tính thời gian mà nói, năng tu tiên tư chất thật cũng là chất lượng tốt lắm tiên tiêu chuẩn.

"Sau đó ?"

Lý Trường Thọ sắc mặt cổ quái hỏi câu.

Hùng Linh Ly nói thâm nói: "Ta học cưỡi mây thời điếm, không cần thận từ vân thượng ngã xuống tới, bả sư phụ đan lô đập hư .

Ta lúc ấy hoảng thân, vốn định bả đan lô trộm ném đến hậu sơn, kết quả ném thời điếm không cần thận dùng sức quá lớn rồi chút, bả đang ở trên cây tu hành sư phụ đập hôn mê bất tỉnh.

Sau đó... Tiên môn bên trong có hai vị lão gia gia tìm ta phát biểu, nhưng ta đã bái người thứ hai sư phụ..."

Lý Trường Thọ nhin không được một tay phù ngách.

Vu Nhân huyết mạch tuy là Nhân tộc, đã có bán vu lực, chiến lực bùng nổ nháy mắt, liền tính đối phương có đề phòng, cũng đủ để diệt Nguyên Tiên thương tôn Chân Tiên.

Hùng Linh Ly người thứ nhất sư phụ cũng không biết cân nhắc cân nhắc, trực tiếp thu cái bán vu đồ đệ...

"Ai, " Hùng Linh Ly sâu kín thở dài, đạo câu, "Khả năng đẳng nơi này xong việc trở về, ta liền phải có vị thứ năm sư phụ ...

Biểu huynh, người nói ta cái này, nên làm cái gì bây giờ."

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, truyền thanh nói: "Cái khác trước đừng nghĩ, đáy lòng mặc niệm ba trăm lần biểu huynh."

"Hảo!" Hùng Linh Ly gật đầu đáp lên tiếng, ngoan ngoãn ở trong lòng mặc niệm.

Theo sau, Lý Trường Thọ liền hướng tới bên cạnh lao lực địa dò xét thò người ra từ, cuối cùng tại 'Đại mà trắng' Hùng Linh Ly một khác chéch, tìm được rồi 'Tiểu mà xảo' Tửu Ô sư bá.

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Sư bá, ngài... Thiếu không thiếu đệ tử?"

Tửu Ô nhất thời run run hạ, mặt đều chút trắng bệch.

()

Sưu cầu

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi chương tam giáo tề tụ, ngọc phù diêu người

【 gần nhất, có chỗ nào đắc tội Trường Thọ sư diệt ư? 】

Nghe Lý Trường Thọ như thế nhất vấn, Tửu Ô chính là tâm can loạn run, nhúu mày trầm tư.

Rất nhanh, Tửu Ô liền cân nhắc một phen ngôn từ, truyền thanh trả lời:

"Cái này, bản sư bá một mạch vi môn nội môn ba, tự thân tu hành đều bị ảnh hưởng đến rồi, cũng không nên thu đồ đệ, mong rằng Trường Thọ người nhiều hơn lý giải."

Nói trung, Tửu Ô lại nhin không được, ngẩng đầu coi coi trước mắt chỗ ngồi này 'Núi nhỏ' ...

"Trường Thọ a, người quả thật nghĩ đem người biểu muội tiếp lại mặt nội a?"

"Chỉ có nhượng biểu muội đi theo ta bên người, mới có thể hơi chút an tâm một ít, " Lý Trường Thọ như thế hồi ứng tiếng.

Loại này tai họa ngầm, nếu là không thể hạ nhẫn tâm vung rồi, đương nhiên là muốn mang theo trên người.

Hắn quen dùng thủ đoạn —— đại đạo lời thề, đồng thời không thích hợp ở Hùng Linh Ly.

Đâu sợ nhượng Hùng Linh Ly nhận thức đến sự tình nghiêm trọng tính, lại nhượng nàng lập hạ vô cùng tàn nhẫn đại đạo lời thề, nói không chừng nàng ngủ nói vài câu nói mới, có thể hi lý hồ đồ bị Thiên Đạo thần sét đánh thành cặn...

Cho nên Lý Trường Thọ động tâm tư, đem rất rõ ràng đã muốn bị tiêu dao tiên tông ghét bỏ Hùng Linh Ly, tìm biện pháp mang về Độ Tiên Môn.

Tiểu Quỳnh Phong còn có cũng đủ rộng mở địa giới, Lý Trường Thọ tự thân cũng có chín thành bát nắm chắc, năng trấn được cái này hùng muội tử...

Mặt khác linh điểm nhị thành, cấp đại đạo bỏ chạy 'Nhất', cùng với Thiên Đạo lão gia bất xác định tính.

Vu có di sơn đảo hải khả năng;

Như đem Hùng Linh Ly mang về môn nội, dốc lòng bồi dưỡng, nói không chừng thời khắc mấu chốt, Hùng Linh Ly có thể khiêng Tiểu Quỳnh Phong, tung ra nha tử chạy người.

Từ cái này góc độ lai xem, việc này, đã muốn có thập phần trọng yếu chiến lược ý nghĩa.

Hơn nữa, Hùng Linh Ly là Hải Thần giáo thần sứ gia tộc xuất thân, cùng mình nguồn gốc quá sâu; năng cân cước, Lý Trường Thọ cũng hoàn toàn biết được, sẽ không vì mình gia tăng tân nhân quả.

Ngoài ra, Lý Trường Thọ còn có một nho nhỏ , không trọng yếu tư tâm...

Tiểu Quỳnh Phong đến nay, cũng thiếu nhất cái tin cậy mà lại nghe lời đội cảnh sát dài, Hùng Linh Ly tự thân tư chất cũng không sai, có thể nói hộ sơn hình người tiểu hung thú.

Đương nhiên, việc này cũng không phải bách lợi mà không một hại;

Lý Trường Thọ đối Tửu Ô này nhất vấn, cũng là thâm tư thực lực quá .

Thứ nhất, Hùng Linh Ly rõ ràng là khí vận bất túc, chỉ có Phá Thiên Phong nhất mạch mới trấn trụ, nhượng năng làm phổ thông đệ tử, chỉ biết môi vận liên tục.

Thứ hai, Lý Trường Thọ một mạch tránh cho lây dính quá lớn nhân quả, tuyệt không nghĩ không duyên có vô có nhiều tam sư muội.

Nếu Tửu Ô không dám thu, Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, bắt đầu suy tư hạ một nhà...

Chỉ cần đồng ý dụng tâm, biện pháp tóm lại là có.

Đâu sợ Lý Trường Thọ đời trước thường xuyên nghe người ta nhắc tới câu kia — 【trên đời an được lưỡng toàn pháp, không phụ như lai không phụ khanh】 , kỳ thật cũng có giải quyết đạo.

Nhảy ra đã định cấu trúc, nghĩ biện pháp uy bức 'Như lai' sửa giáo lí giáo quy là được.

Nói đùa nói đùa, lại nói chính sự.

Muốn đem Hùng Linh Ly mang về Độ Tiên Môn, trừ cấp Hùng Linh Ly tìm cái sư phụ, còn muốn đi thuyết phục tiêu dao tiên tông, xem tiêu dao tiên tông phóng không tha người...

Rất nhanh, Lý Trường Thọ lại đối Tửu Ô truyền thanh nói vài câu.

Tửu Ô đầu tiên là nhú mày do dự một trận, theo sau liền đáp ứng .

Nhưng xem Tửu Ô sắc mặt, đáp ứng tựa hồ có chút miễn cưỡng.

Lý Trường Thọ sớm có chuẩn bị, lại truyền thanh nói:

"Sư bá, đệ tử có tôi mới luyện chế hai quả linh đan dăng, một quả tên là bạo thai dịch cân hoàn, một quả tên là long hồ tăng cao đan."

Tửu Ô mặt lộ vẻ bất giải, nhìn về phía Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ vẫn duy trì chân thành mỉm cười, tại Hùng Linh Ly sau lưng, đem hai chỉ bình sứ dùng bất chước xuất pháp lực bao bọc, giao cho Tửu Ô.

Tùy theo, Lý Trường Thọ lại truyền thanh nói:

"Đệ tử cũng không phải người hầu tình hiệp bức sư bá, đây đều là mấy năm trước luyện chế xuất đan dược, nghĩ tìm cơ hội hiếu kính cấp sư bá."

Tửu Ô tiếp nhận bình sứ, thật cẩn thận địa triển khai nhất chỉ bình sứ mộc tắc, nhẹ nhàng nghe nghe, đáy lòng phân tích kê đơn tính, nhất thời tinh thần chấn động.

"Này bạo thai dịch cân hoàn!"

Lý Trường Thọ nói: "Thân cao ít nhất khả tăng bán tắc, nhưng chỉ có thể dùng nhất khối."

"Yên tâm, người biểu muội việc này, bao tại bản sư bá thân thượng!"

Tửu Ô vẻ mặt kích động địa đem bình ngọc tắc hảo, thật cẩn thận địa đặt vào mình chủ trữ vật pháp bảo trung, đáy lòng nhất thời ngũ vị trần tạp.

Hồng Hoang có chân tình, Hồng Hoang có đại yêu!

Quả thật!

Nhiều như vậy niên rồi, hiểu hẩn Tửu Ô, trừ bỏ thi thi liền là Trường Thọ sư điệt!

Tuy rằng biết rõ là bị Trường Thọ sư điệt lợi dụng, nhưng liền tính bị lợi dụng, kia cũng là... Rất hạnh phúc !

Lập tức, Tửu Ô đứng dậy, mắt nhìn Hùng Linh Ly kia khối đáng yêu đầu, tự tin cười, cất bước tìm hẩn sư phụ Vong Tình thượng nhân đi.

"Biểu huynh..."

Hùng Linh Ly mở nhãn, nhỏ giọng nói: "Ta mặc niệm hết ba trăm lần."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, cầm nhất khối đan dược cấp Hùng Linh Ly, nói:

"Đây là an thần ngưng tâm loại đan dược, đối với người hồn phách có ích lợi, dùng sau đó đánh trước tọa một trận đi."

"Cảm ơn biểu huynh ban cho."

"Chớ nói ban cho hai chữ, chú ý một chút khiến từ dùng câu, " Lý Trường Thọ lại truyền thanh hỏi nàng, "Linh Ly, người có nghĩ là hoán nhà tiên môn tu hành?"

Hùng Linh Ly nắm bắt kia khối, tại nàng trong tay liền như hạt gạo một loại đan dược, nhin không được sai lệch phía dưới.

"Đại gia đối ta đều rất tốt nha."

Thế là, Lý Trường Thọ thay đổi cái thuyết pháp, tiếp tục truyền thanh:

"Linh Ly, người là Hùng trại khó gặp tu tiên kỳ tài;

Ta khối này hóa thân có hạng nhất gian nan nhiệm vụ, cần người toàn lực hiệp trợ, nhưng thập phần nguy hiểm, thậm chí có khả năng còn muốn người dâng lên tự thân tính mệnh.

Người, nguyện ý vì Hùng trại, vì thân giáo, phụng hiến tự thân, rời mồ hôi ư?"

Hùng Linh Ly cặp kia đại trùng mắt, đem đan dược tặc miệng trực tiếp nuốt vào, khuôn mặt thượng tràn đầy chính sắc, đối Lý Trường Thọ ôm quyền, nhỏ giọng nói:

"Biểu huynh! Linh Ly nghĩa bất dung từ!"

Này ba trăm lần mặc niệm, quả nhiên nhượng nàng hô biểu huynh hô dễ gọi rất nhiều.

Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, ngôn nói: "Mặc hô, mặc hô, trước nghỉ ngơi đi."

"A, " Hùng Linh Ly đáp lên tiếng, ăn kia đan dược sau đó, cũng thoáng cảm giác mình có chút buồn ngủ...

Mơ mơ màng màng, nàng ngồi ở kia đã ngủ, cái mũi trước toát ra nhất cái nho nhỏ nước mũi ngấm nước, không ngừng thành lớn, thu nhỏ lại, lặp lại không ngừng.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ bên cạnh bắt đầu xuất hiện một tiếng tiếng, giàu có tiết tấu cảm tiếng sấm tiếng vang, rước lấy quanh mình từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú.

Có không ít người nhú mày nhìn chăm chú vào kia chỉ sinh mệnh lực ương ngành 'Ngâm nước ngấm nước', muốn nhìn nó... Đến cùng khi nào hội tạc phá...

Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thở dài, muốn giải quyết vấn đề, xem ra còn có không ít.

Nhưng mà, nhưng Lý Trường Thọ có chút thật bất ngờ là, Hùng Linh Ly sang tên Độ Tiên Môn sự, giải quyết địa dị thường thuận lợi.

Lý Trường Thọ vốn là muốn, xin nhờ Tửu Ô thỉnh động Vong Tình thượng nhân ra mặt, nhưng Vong Tình thượng nhân đi tìm tiêu dao tiên tông nói việc này.

Bái ai vi sự, đều là nói sau.

Mà Vong Tình thượng nhân vẫn chưa do dự, nghe Tửu Ô nói 'Biểu huynh biểu muội' sự, Vong Tình thượng nhân liền gật đầu đáp ứng, mang theo Tửu Ô...

Lập tức đi tìm chương môn Quý Vô Ưu.

Hôm nay Vong Tình thượng nhân, cao lãnh rất nhiều, đa nhất bỏ bỏ vốn không nên có nhiệt tình.

Lý Trường Thọ trước đây đã muốn tính toán 'Cùng hung cực ác tiểu sư tổ' cùng 'Mặt than cao lãnh không cười nam' cảm tình tuyến, mới có thể lựa chọn chạy Vong Tình thượng nhân này điều con đường.

Nhưng Lý Trường Thọ rõ ràng sai đánh giá rồi, này vị Vong Tình thượng nhân đối Tiểu Quỳnh Phong sự đề bụng trình độ!

Nghe nói là Lý Trường Thọ có sở thỉnh, Vong Tình thượng nhân mang theo Tửu Ô tìm được rồi Không Hư chương môn Quý Vô Ưu.

Quý Vô Ưu không như thế nào do dự, liền gật đầu đáp ứng, xoay người phải đi tìm kia hai vị tiêu dao tiên tông Kim Tiên...

Tất cả mọi người là Nhân Giáo tiên tông, tu hành phương pháp thập phần gần, trước đây cũng có trao đổi đệ tử sự, việc này cơ hồ không uổng vung bụi lực, cũng đã thu phục.

Mà lại, xem tại Vong Tình thượng nhân mặt mũi thượng, Quý Vô Ưu đại vung tay lên...

Một lát sau, Hùng Linh Ly từ tiêu dao tiên tông phổ thông tiểu đệ tử, biến thành Độ Tiên Môn chương môn không lo đạo nhân ký danh đệ tử.

Đội hai nhà trưởng lão, đối từng người môn nhân đệ tử truyền thanh tuyên bố việc này, Độ Tiên Môn môn nhân đệ tử tất cả đều nhìn về phía Hùng Linh Ly;

Nữ đệ tử nhóm mang theo vài phần tò mò, có nam đệ tử mặt lộ vẻ lo lắng, cũng có trưởng lão nhìn không được lo lắng đề phòng...

Vừa rồi Hùng Linh Ly giảng thuật, bọn họ đều nghe thấy được!

Tiêu dao tiên tông nhất phương, chúng môn nhân đệ tử nhưng thật ra không có gì quá lớn phản ứng, có mấy người nữ đệ tử mặt lộ vẻ không tha, nhưng này chút đến đây chỗ đó Thiên Tiên cảnh các trưởng lão, lộ ra an tâm mà lại may mắn mỉm cười.

Hoàn hảo, bọn họ đều không phải kế tiếp thụ hại giả...

'Cho nên nói...'

Lý Trường Thọ nhìn bên cạnh tháp sắt thiếu nữ, 'Ta này là hi lý hồ đồ, cấp mình thỉnh một vị sư thúc hồi sơn cung?'

—— chưởng môn thu làm ký danh đệ tử, bối phận tương đương với Hữu Cầm Huyền Nhã sư phụ gừng kinh san.

Nhưng Lý Trường Thọ rất nhanh liền phát hiện nhất chỗ tốt.

Có Hùng Linh Ly tại mình bên cạnh người, bên tới đại bán tâm mắt, đều bị nàng tháp sắt loại thân hình ngăn trở, tự mang râm mát góc...

Hùng Linh Ly nặng nề ngủ, nguyên hồn lực có một chút địa tăng trưởng.

Lý Trường Thọ tĩnh tâm suy tư, sau này nên như thế nào an trí, bồi dưỡng Hùng Linh Ly, cùng với cái này sự hội dẫn phát các loại đến tiếp sau tình hình...

Không hề dự triệu, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Tử Cửu cơ hồ đồng thời đứng lên;

Rồi sau đó hai người lại cách không nhìn nhau liếc mắt một cái, nhãn thần trao đổi một chút, liền muốn cùng nhau lai Lý Trường Thọ bên cạnh người.

Người khác không rõ ràng lắm, nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã là biết đến, Lý Trường Thọ trong nhà cũng không biểu muội.

Mà Tử Cửu chỉ là đơn thuần cảm thấy, cái này to con muội tử có chút thú vị, nghĩ tới lai trạc nhất trạc nàng kia một thân hiểm thấy bắp chân thịt.

Nhưng, nhất sợi truyền thanh bay tới, đồng thời chui vào hai vị 'Tiểu Quỳnh Phong ăn khách đoàn bí mật hội viên' trong tai.

"Trở về sau đó ta lại kể lại giải thích, lúc này trước bắt muốn lại đây, miễn cho... Các người hai người bị nàng ngộ thương."

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức dừng lại cước bộ, đối Lý Trường Thọ gật gật đầu, xoay người ngồi trở lại mình bồ đoàn.

Tửu Cửu còn lại là bóp chặt bóp chặt mình vành tai, không chút để ý địa đã đi tới, gần gũi quan sát vài lần Hùng Linh Ly.

Này vị Tiểu sư thúc không biết nghĩ tới gì, kia ánh mắt hết sức sáng ngời.

Theo sau, Tửu Cửu tại Tửu Ô bên cạnh thuận miệng nói câu:

"Ngũ sư huynh người vừa anh tuấn ."

"A?" Chính thường thức kia hai bình đan dược Tửu Ô nhất thời cười, "Phải không? Ta nhưng thật ra không phát hiện."

"Không phát hiện là được rồi, " Tửu Cửu lật cái xem thường, lưng tay nhỏ bé, đi trở về mình vị trí.

Đáng giá nhắc tới là, Tửu Cửu khởi thân nháy mắt, quanh mình hội tụ tới ánh mắt, đồng thời không thua kém Hữu Cầm Huyền Nhã...

Người, Hồng Hoang đại giáo rồi.

...

Độ Tiên Môn đoàn người đến chỗ đó thời, đại hội còn có nửa năm mới chính thức bắt đầu.

Mà tất cả nhà tiên tông môn nhân đệ tử, vì cho thấy nhà mình tiên tông là đứng dẫn môn hộ, một đám đều thành thành thật thật ngồi xuống tu hành, cố gắng đi cảm ngộ đại đạo, vẫn chưa tùy ý đi lại.

Thật là có không ít đệ tử, tại này nửa năm nội cảnh giới có sở đột phá.

Dần dần, này phiến bồn địa, này chỗ tiểu hồ, hội tụ tam giáo luyện khí sĩ càng ngày càng nhiều, nhưng một mạch cũng không có bao nhiêu lan truyền tạp tiếng động.

Thường xuyên có thể thấy được vài vị trường sinh tiên nhân tại vân ăn ảnh đàm, tùy ý có thể thấy được tiên phong đạo cốt, già vẫn tráng kiện cao nhân thân ảnh, tại hội trường bên cạnh bước chậm nói chuyện phiếm.

Chính như Tửu Cửu trước đây theo như lời loại kia, loại này thịnh hội, rất nhiều trẻ tuổi đệ tử nếu là bỏ lỡ, đời này đều đành bắt lai lần thứ hai.

Trừ Hùng Linh Ly sự, Lý Trường Thọ tại kế tiếp mấy tháng thời gian nội, đồng thời không có gặp được cái khác bất ngờ.

Hùng Linh Ly một mạch im lặng địa ngồi ở Lý Trường Thọ bên cạnh, bảo hộ trên thế giới tối bỗng Hải Thần đại nhân.

Lý Trường Thọ tu hành rất nhiều, cũng bắt đầu 'Huân luyện' chương trình học.

Dạy dỗ là không có khả năng dạy dỗ, loại này bất ổn thỏa từ ngữ, đã bị Lý Trường Thọ dưới đáy lòng bỏ đi.

Đầu tiên, là nhượng Hùng Linh Ly học được không chế mình lực đạo.

Lý Trường Thọ cho nàng mấy chỉ bình sứ, nhượng nàng chậm rãi khẩu hạ bình sứ thượng hoa văn, mà không thể thương tổn đến bình sứ bản thân.

Nếu là nàng có thể làm đến, liền khen thưởng nàng một phong khen ngợi tín, nhượng nàng sau này cầm lại Hùng trại, đương toàn bộ trại người mặt, đọc diễn cảm Hải Thần đối nàng khen.

Tiếp theo, liền là cho Hùng Linh Ly một đồng phi tu hành dùng điển tịch, nhượng nàng đa đọc đi học, gia tăng điểm... Ân, xinh đẹp nho nhã khí chất.

Nhật thăng nguyệt lạc, tinh trâm vân khởi.

Chỗ đó cảnh trí mặc dù hảo, liên tục xem nửa năm, cũng tổng sẽ có người có chút không kiên nhẫn.

Chợt có một ngày, trong thiên địa xuất hiện vài cỗ huyền diệu tối nghĩa đạo vận, bốn phương tám hướng truyền đến kỳ trân dị thú tê rống tiếng động, bốn địa bên cạnh bay lên số dĩ vận kế màu vũ linh điều, tiên quang như ráng màu phủ kín tất cả không trung.

Ba đạo phong tư bất phạm thân ảnh, giẫm lên tường vân, tự Côn Lôn sơn phương hướng mà đến;

Ở giữa nhất lão đạo ánh mắt thần thái sáng láng, chính là Ngọc Hư Cung nguyên thủy thiên tôn ngồi xuống vị thứ ba đệ tử, xích tinh tử.

Tại xích tinh tử tả hữu hai bên, cũng đều là đại danh đỉnh đỉnh Xiển Giáo mười hai Kim Tiên.

Nhưng, ba người mới vừa tới gần đại hội hội trường, tại phía đông nam hướng ngàn dặm ở ngoài, xuất hiện một mảnh đông nghìn nghịt mây xám.

—— sở dĩ là mây xám, thật sự là mây trắng nhiều lắm, đóng cùng một chỗ, làm cho vân không ra quang.

Này tảng lớn mây xám thượng, từng đạo thân ảnh trước sau đứng thẳng, nhất thời nhưng lại không đếm được đến cùng có bao nhiêu thân ảnh...

Xích tinh tử đằng ba vị Xiên Giáo đại lão nhất kiến, nhất thời thay đổi sắc mặt, lập tức cảm xuất truyền tin ngọc phù.

Diêu người, cấp!

-----oO-----